

1). Damaroglossaion Áoniou

B. ετ. Σημαντικός

τύπος Εμμανουήλ Γεζαίη.

2). Damaro ή των Νήσων Αρχαιών.

B. Σ. & B. Σημαντικός

τύπος Ξενοφόντος Κοδον.

Εκδόσεων Η. Θ. Γεζαίη.

6 / 923

ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

ΤΗΣ

ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

[Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας]

ΥΠΟ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΑΛΑΝΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΟΤΑΡΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΟΤΑΡΗ

42.—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—42.

1892

17171 (19172) Ένταξη

ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

ΤΗΣ

ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β'. ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

[Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας]

ΥΠΟ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΑΛΑΝΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΣ

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΟΤΑΡΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΟΤΑΡΗ
42.—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ.—42

1892

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν σφραγῖδα τοῦ ἐκδότου θεωρεῖται κλοπιμαῖον καὶ κατὰ τὸν νόμον καταδιώκεται.

Εκ τογ Τριπογραφειογ Παρασκευα Λεωνη

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐν τῷ δευτέρῳ τούτῳ μέρει τῶν Θεματογραφικῶν ἀσκήσεων τῶν διὰ τὴν Β'. τάξιν τοῦ Γυμνασίου προωρισμένων ἐπαναλαμβάνονται μὲν συντομώτερον τὰ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει διδασκόμενα τοῦ συντακτικοῦ μέρου, τίθενται δὲ ἔκτενέστεραι ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ διδασκομένων συντακτικῶν κανόνων, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ πλῆρες τὸ Συντακτικόν.

Τὰ θέματα ἐλάνθιμαν ἐκ τοῦ Θουκυδίδου, Πλάτωνος, Ξενοφόντος, Λυσίου, Ισοκράτους, Αἰλιανοῦ, Διογένους Λαερτίου, Στράβωνος, κλπ. Καὶ ἐγχειρίδια μὲν τοιούτου εἴδους εἶχομεν ὑπ' ὅψει τὸ τοῦ Wolf, Bauer, N. Hamant et Jos. Rech, τὸ τοῦ L'Abbé E. Ragon, τοῦ Halm καὶ ἄλλα, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνικῶν συντακτικῶν τὸ τοῦ κ. Ζηκίδου, Κατεβαίνη, Ιασεμίδου, Σακκελαρίου, Χ. Πουλίου, Μιλτ. Πανταζῆ καὶ ἄλλα.

Ἐνιαχοῦ παρενεβάλομεν καὶ φράσεις τινὰς Γάλλων συγγραφέων εὐλόγητους τοῖς μαθηταῖς, ὅπως οὗτοι καὶ ἐκ τῆς ξένης ταύτης γλώσσης ἀσκῶνται εἰς τὸ εὐρίσκειν τὴν κατάλληλον ἑλληνικὴν φράσεολογίαν.

Ε. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΘΕΜΑΤΑ

Ο Πλάτων παραχθέντο τοῖς νείσις τρία ταῦτα
ἔγειν, ἐπὶ μὲν τῶν γυμνῶν συφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς
γλαύσσης συγήν, ἐπὶ δὲ τῶν ὁρθαλμῶν αἰδῶν.

Τύποκείμενον, κατηγορούμενον, συμφωνία, ἄρθρον.

1. Οι Ἀθηναῖοι κατὰ¹ συμβουλὴν τοῦ Θεμιστοκλέους εἶχον² πλῆθος τριέρων καὶ ἄλλων πλοίων. — Πᾶν, δὲ³ ἡ Κυθέρωνησις⁴ τῆς πόλεως ἦθελε διατάξει⁵, καλεῖται νόμος. — Τὰ τείχη τῆς πόλεως Λαρίσις ἦσαν ἀπὸ⁶ πλίνθους κατεσκευασμένα. — Τὰ ἔθνη τῆς Ασίας ὑπερέβαλον τὸ πάλαι πάντα τὰ ἄλλα κατὰ τὴν παιδείαν. — Ἡ ἀνδρεία καὶ σοφία οὐδέποτε δύνανται νὰ ἴνε βλαβεραῖ. — Δύο πράγματα εἶνε τὰ ὅποια παιδεύουσι τοὺς νέους, ἡ τιμωρία τῶν ἀδικούντων καὶ ἡ εἰς τοὺς χρηστοὺς παρεχομένη τιμή. — Ο Δαρεῖος εἶχε⁷ δύο νέούς καὶ οἱ δύο⁸ ἦσαν κατὰ τὸν θάνατόν του⁹ παρόντες. — Κατὰ τὸν Πλάτωνα ἡ ἀλήθεια εἶνε τι θεῖον. — Τὰ μειράκια θαυμάζουσι πρὸ πάντων τὸ γέον. — Σπάνιος καὶ δυσεύρετος εἶνε πιστὸς¹⁰ φίλος. — Κατὰ τὸν μέγαν λοιμὸν ἐν Ἀθήναις ἀπέθανον οἱ πλεῖστοι τὴν ἐνάτην καὶ δεκάτην¹¹ ἡμέραν ἐνεκά¹² τοῦ ἐσωτερικοῦ¹³ καύματος. — Ο Ἀνιβάς ἐπήγαινε¹⁴ πρῶτος εἰς τὴν μάχην καὶ ἐπανήρχετο τελευταῖος ἐκ ταύτης. — Ολίγοι ἀνθρωποι ἀποθνήσκουσι θεληματικῶς¹⁵.

2. Οι γεωργοὶ καλλιεργοῦσι¹ τοὺς ἀγρούς, οἱ δὲ ὑπηρέται² ὑπηρετοῦσι τοὺς κυρίους³ τῶν, οἱ δὲ τεχνῖται κατασκευάζουσι⁴ πράγματα

¹⁾ ἔκ. ²⁾ εἰναι. ³⁾ ἀναφορ. μετὰ τοῦ ἄν. ⁴⁾ τὸ κρατοῦν. ⁵⁾ γράψω. ⁶⁾ δοτικ.

⁷⁾ εἰναι. ⁸⁾ ἄμφω. ⁹⁾ μετογ. τοῦ θυγάτερος. ¹⁰⁾ βέβαιος. ¹¹⁾ ἐναταῖος, δεκαταῖος. ¹²⁾ ὑπὸ [γεν.]. ¹³⁾ ἐντός. ¹⁴⁾ καθίσταμαι. ¹⁵⁾ ἔκων.

¹⁾ ἐργάζομαι. ²⁾ οἰκέτης. ³⁾ δεσπότης. ⁴⁾ ποιῶ.

χρήσιμα, οἱ δὲ κυνηγοὶ⁵· διώκουσιν ἄγρια ζῷα⁶ εἰς τὴν πεδιάδα καὶ εἰς τὰ δάση⁷, οἱ δὲ ψαράδες⁸ ψαρεύουσιν⁹ ὄψιά¹⁰ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ποταμῶν, οἱ δὲ διδάσκαλοι διδάσκουσι τὰ γράμματα¹¹, οἱ δὲ μαθηταὶ μανθάνουσι τὴν γραμματικήν, οἱ δὲ ῥήτορες πειθουσι τὸν δῆμον μὲν καλοὺς λόγους¹², οἱ δὲ ιερεῖς ἀναγγέλλουσι¹³ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, μόνοι οἱ ὄκνηροι¹⁴ δὲν κάμνουσι τίποτε. — Ω 'Αλκιβιάδη, καὶ ἡμεῖς εἰς τοιαύτην ἡλικίαν¹⁵ εἴμεθα εἰς τὰ τοιαῦτα δεινοί.

3. Τὰ ἐναντία γίνονται ἀπὸ τὰ ἐναντία. — "Οτε ὁ Κριτίας καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης ἔγειναν μαθηταὶ¹ τοῦ Σωκράτους, ἔκαμον² πλεῖστα κακὰ εἰς τὴν πόλιν. Οἱ δύο δὲ οὗτοι ἀνδρεῖς³ ἦσαν ἐκ φύσεως⁴ οἱ φιλοτιμότατοι ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἀθηναίους, θέλοντες πάντα νὰ πράττωνται δι' αὐτῶν καὶ νὰ γείνωσιν οἱ ὄνομαστότατοι μεταξὺ⁵ ὅλων. Φανεροὶ⁶ δὲ ἔγειναν ἀφ' ὅσα ἐπραξαν· διότι ἀφοῦ ἐνόμισαν⁷ ὅτι ἦσαν καλλιτεροὶ ἀπὸ τοὺς συμμαθητάς των⁸, εὐθὺς ἀποτόμως διακόψαντες τὴν σχέσιν⁹ μετὰ τοῦ Σωκράτους, ἴξησκουν¹⁰ τὴν πολιτικήν, ἐνεκα τῆς ὅποιας προσεκολλήθησαν¹¹ εἰς τὸν Σωκράτη. — Μεγάλη εἶνε ἡ ἔξουσία¹² τῆς θαλάσσης. — Δὲν νομίζω ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶνε δύνατὸν νὰ διδαχθῇ¹³. — Φίλοις σαφῆς καὶ ἀγαθῶς εἶνε τὸ καλλιστον πρᾶγμα ἀπὸ ὅλα τὰ κτήματα. — Πλεῖστοι τῶν εἰλώτων ἔγειναν οἱ ἀπόγονοι τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων. — Ήτο ποτε κατιρός, κατὰ τὸν ὅποιον ἦσαν θεοί, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχον θυητὰ γένη. — Η δύναμις τῶν Ἀθηναίων ἦτο μᾶλλον ἀγοραστή¹⁴, παρὰ ἐθνική¹⁵. — Δὲν εἶνε δίκαιον, ὅσα ἐκτήθησαν διὰ τῆς πενίας (δοτ.) ν' ἀπολέσῃ τις διὰ τοῦ πλούτου¹⁶. — Ὑπάρχει παλαιά παροιμία ὅτι τὸ καλὸν εἶνε δύσκολον νὰ μάθῃ τις (χταρ.). — Οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἐλλήνων ἦσαν ἥδη εἰς πορείαν¹⁷, ὅτε ἔφθασαν ἡμα ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος¹⁸, ὁ Προκλῆς, ὁ ἄρχων τῆς Τευθρανίας, ὅστις κατήγετο¹⁹ ἀπὸ τοῦ Δημαράτου τοῦ Λάχωνος καὶ Ἰλοῦς, ὁ οὐίος τοῦ Ταμώ.

⁵) θηρευτής. ⁶) θηρίον. ⁷) ὥλη. ⁸) ἀλιεύς. ⁹) ἀλιεύω. ¹⁰) ἵχθυς. ¹¹) μουσική.

¹²) δημηγορία. ¹³) ἀγγέλλω. ¹⁴) ἕρχυμος. ¹⁵) τηλικοῦτος.

¹⁶) ὄμιλητής. ¹⁷) ποιῶ κακὰ τὴν πόλιν. ¹⁸) εἰς δυσκ. ἐλλειπ. τοῦ δύο. ¹⁹) φύσει.

⁵) γενική μόνον. ⁶) δῆλος. ⁷) ᾧ γάρ [τὸ ῥῆμα ἡγέομαι]. ⁸⁾ συγγένομαι. ⁹⁾ ἀποπηδῶν [τινος]. ¹⁰⁾ πράττω τὰ πολιτικά. ¹¹⁾ ὄρεγομαι [πεζθ. ἄρρ.]. ¹²⁾ κράτους. ¹³⁾ διδαχτόν. ¹⁴⁾ ὠνητή. ¹⁵⁾ οἰκεῖος. ¹⁶⁾ περιουσία. ¹⁷⁾ ἐν ὄρῳ γείμι.

¹⁸⁾ ἡμα τῷ ἥλιῷ ἀνίσχοντι. ¹⁹⁾ ὁ γεγονὼς ὅρα Εἰσαγ. Μέρ. Α'. § 36.

— Αἱ πρὸς τοὺς τυράννους παρὰ πολλαὶ συναναστροφαὶ²⁰ δὲν εἶνε
ἀσφαλεῖς εἰς τὰς δημοκρατίας²¹.

4. Ἀγίας ὁ Ἀρχὰς καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιός καὶ οὗτοι ἀπέθανον.
Ἴσαν δὲ ἀμφότεροι περίπου τριάκοντα πέντε ἔτῶν¹. — Ο Κῦρος καὶ ὁ
στρατός του ἐπέρασαν² τὴν πάροδον καὶ ἐφθασαν³ ἕσω τῆς τάφρου.
— Εἰς ἐλεύθερον ἄνδρα μεγίστη ἀνάγκη εἶνε ἡ αἰσχύνη διὰ τὰς πρά-
ζεις του⁴. — Η πατρὶς εἶνε τὸ τιμιώτερον πρᾶγμα, τὸ ἀγιώτερον καὶ
σεμνότερον παρὰ ἡ μήτηρ, ἡ ὁ πατὴρ καὶ οἱ πρόγονοι. — Φαίνεται⁵
εἰς τοὺς πολλοὺς ὅτι ἡ ἐπιστήμη εἶνε οὐχὶ ἀρχική, οὐχὶ ἴσχυρά, οὐχὶ
ἡγεμονική⁶. — Μὲ ἔστειλεν ὁ Ἀριαῖος καὶ ὁ Ἀρτάζος οἱ ὄποιοι εἶνε⁷
πιστοὶ καὶ εύνοϊκοι εἰς ὑμᾶς. — Υπάρχουσιν ἄνθρωποι πολὺ⁸ κακοὶ⁹
καὶ παρὰ πολλοὶ¹⁰. Υπάρχουσι δὲ πολὺ χρηστοί, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι¹¹.
Οι χρηστοὶ εἶνε πολὺ φρόνιμοι, οἱ δὲ κακοὶ πολὺ ἄφρονες. — Ο, τι εἶνε
σπάνιον¹², ἐκτιμᾶται¹³ πολύ. Τὸ δὲ ὄνδροι εἶνε εὐνότατον, ἢν καὶ εἶνε
ἄριστον¹⁴, καθὼς εἶπεν ὁ Πίνδαρος. — Η φιλοσοφία εἶνε εὐχάριστος¹⁵,
ὅταν μετὰ μέτρου τις ἐνασχολῆται¹⁶ εἰς τὴν νεότητά του¹⁷. — Τὸ
πλῆθος τῶν Λακεδαιμονίων νομίζει¹⁸ ὅτι ὁ Ἰππαρχος τύραννος ὃν
ἐφονεύθη¹⁹ ὑπὸ τοῦ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος. — Ο Πρωταγό-
ρας καὶ ἐγὼ θὰ προσπαθήσωμεν²⁰ νὰ ἀποδείξωμεν²¹ ὅτι ἐκεῖνο, τὸ
ὄποιον λέγετε, εἶνε γελοῖον. — Η δόξα καὶ ἡ εὐτυχία τῶν κακῶν εἶνε
σύντομος²².

Η τύχη εἶνε εὐμετάβολος καὶ ἀστατος²³. Εἰς τὸν πόλεμον ἡ δόξα
καὶ ἡ εὐτυχία τῶν κακῶν εἶνε ὀλιγοχρόνιος²⁴.

Télémaque et moi nous combattrons²⁵ pour²⁶ la bonne cause²⁷.

²⁰) ὄμιλίαι. ²¹) πολιτεία. — ¹) εἰς δυικ. ἀριθ. τά τε ὥρματα καὶ ὑποκείμ.

²²) παρέρχομαι. ³) γίγνομαι. ⁴) ὑπὲρ τῶν γιγνομένων. ⁵) δοκεῖ. ⁶) ὡς οὐδέπ.
τεθείτ. τὰ κατηγορούμ. ⁷) κατὰ μετοχ. ⁸) πίνω. ⁹) πονηρός. ¹⁰) μάλα συχνός.

¹¹) μάλα ὀλίγοι. ¹²) διὰ μόνου τοῦ ἐνάρθρου ἐπιθέτου. ¹³) τίμιον. ¹⁴⁾ μετοχικ.

¹⁵) χαρίεις. ¹⁶⁾ μετρίως ἄπτομαι. ¹⁷⁾ ἡλικία. ¹⁸⁾ οἴομαι. ¹⁹⁾ ἀποθνήσκω ἀρρ.
ἀπαρ. ²⁰⁾ πειράσμαι. ²¹⁾ ἐπιδειχνύαι. ²²⁾ βραχύς. ²³⁾ ἀβέβαιος ²⁴⁾ βραχύς.

²⁵⁾ μάχομαι. ²⁶⁾ ὑπὲρ [γεν.]. ²⁷⁾ δίκαιον.

La guerre est le plus grand²⁸ des maux²⁹ dont les dieux affligen³⁰ les hommes (Fénelon).

Eucharis rougissant³¹ et baissant les yeux³², demeurait derrière³³ tout interdite³⁴ (ό αὐτ.).

5. Τὴν Ἀττικὴν πάντοτε κατοικοῦσαν οἱ ἕδιοι ἀνθρωποι. — Οἱ Πελοποννήσιοι ἀπὸ τὰ πέντε μέρη¹ τὰ δύο κατοικοῦσαν² — Οἱ Βοιωτοὶ ἀνήγγειλαν³ εἰς τοὺς Βοιωτάρχας τὰς διαταγὰς⁴ ἐκ τῆς Λακεδαιμονος καὶ τὰς προτάσεις τῶν Ἀργείων, οἵτινες τοὺς συνήντησαν⁵. — Τὸ νὰ γνωρίζῃς τὸν ἔαυτὸν σου⁶, καὶ τὸ νὰ ἡσαι σώφρων⁷ εἶνε τὸ ἕδιον. — “Οτε ἡγγέλθη⁸ ὅτι ἡ Καμάρινα παραδίδεται⁹ εἰς τοὺς Συρακοσίους ἀπὸ τὸν Ἀρχίαν καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ ὄντας, οἱ Ἀθηναῖοι ἔπλευσαν ἐκεῖ. — Οἱ Ἀθηναῖοι οἱ ὄποιοι ἡσαν¹⁰ εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ οἱ Ρηγίνοι, κατὰ τὸν αὐτὸν χειμῶνα¹¹, μὲν τριάκοντα πλοῖα ἐκστρατεύουσιν ἐναντίον¹² τῶν νήσων, αἱ ὄποιαι καλοῦνται τοῦ Αἰόλου. — Οἱ Συρακόσιοι πορευόμενοι εἰς¹⁴ Κατάνην διενυκτέρευσαν¹⁵ πλησίον¹⁶ τοῦ Συμβίθου ποταμοῦ. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεραιώθησαν εἰς τὴν Σικελίαν μὲν ἔκατὸν τριάκοντα τέσσερας τριήρεις ἐν ὅλῳ¹⁷. ‘Ἐκατὸν ἀπὸ αὐτὰς ἡσαν ἀττικαῖ, ἀπὸ τὰς ὄποιας αἱ μὲν ἔξηκοντα ἡσαν ταχεῖαι, αἱ δὲ ἄλλαι στρατιώτιδες, μὲν ὀπλίτας δὲ πέντε χιλιάδες ἔκατὸν ἐν ὅλῳ, μὲν τοξότας δὲ ὅλους 480, ἐν τῶν ὄποιων ἡσαν 80 Κρῆτες. — Θουκυδίδης ὁ οὐέος τοῦ Ὄλόρου διευθέτει¹⁸ τὰ ἐν τῇ Ἡσίονι, διὰ νὰ εύρισκεται ἀσφαλής¹⁹ πρὸς τὸ παρόν²⁰, ἐὰν ὁ Βρασίδας ἐπέλθῃ²¹, καὶ διὰ τὸ μέλλον²². — ‘Ο Κλέαρχος ὅτε ἐτελεύτα, ἦτο περίπου²³ πεντήκοντα ἔτῶν. — Οἱ Καταναῖοι κατοικοῦσιν ὑπὸ τοὺς πρόποδας²⁴ τοῦ ὄρους τῆς Αἴτηνς, ὅπερ εἶνε τὸ μέγιστον ὄρος εἰς τὴν Σικελίαν.

²⁸⁾ μείζων. ²⁹⁾ κακός. ³⁰⁾ λυπῶ. ³¹⁾ ἐρυθρίνομαι. ³²⁾ κάτω βλέπειν. ³³⁾ ὑπομένειν. ³⁴⁾ ἐκπλαγής, καταπλήξ· ἐκθυμός πάνυ.

¹⁾ μοῖρα γενικ. ὄριστ. ²⁾ νέμομαι. ³⁾ ἀπαγγέλλω. ⁴⁾ παραλείπεται ἡ λέξις καὶ τίθεται μόνον τὸ ἄρθρον κατ’ οὐδ. γένος. ⁵⁾ συγγίγνομαι μετοχικ. ⁶⁾ γνῶθι σαυτόν. ⁷⁾ σωφρονῶ εἰς προστ. ⁸⁾ μετογ. ⁹⁾ προδίδομαι κατ’ ἀπαρέμφ. ¹⁰⁾ μετογ. ¹¹⁾ id. γενικ. γρόν. ἐν συντακτ. ¹²⁾ ἐπὶ [αἰτ.] ¹³⁾ μετοχικ. ¹⁴⁾ ἐπίγενικ. ¹⁵⁾ αὐλίζεσθαι. ¹⁶⁾ ἐπὶ μετὰ δοτ. ¹⁷⁾ id. Συντακτ. Ζηχ. § 377. ¹⁸⁾ καθίσταμαι. ¹⁹⁾ ἀσφαλῶς ἔχω μέλλ. ὄριστ. μετὰ τοῦ ὄπως. ²⁰⁾ τὸ αὐτίκα. ²¹⁾ ἔπειμι. ²²⁾ τὸ ἔπειτα. ²³⁾ ἀμφὶ τὰ . . . ²⁴⁾ ὑπὸ μετὰ δοτ.

❸. Οι Ἀθηναῖοι Εύρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς φθίσαντες εἰς τὴν Κέρκυραν ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τῶν Κερκυραίων, οἵτινες ἦσαν καθιδρυμένοι¹ εἰς τὸ ὅρος τῆς Ἰστώνης. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐστειλαν εἰς τὴν Σικελίαν εἴκοσι ναῦς καὶ στρατηγὸν αὐτῶν τὸν Δάχητα τὸν υἱὸν τοῦ Μεναλώπου, καὶ Χαροπάδην τὸν υἱὸν τοῦ Εὐφίλητού. — Συμβαίνει οἱ μὲν ἀνδρεῖοι νὰ ἔνε θαρραλέοι, ὅχι δικαστοί οἱ θαρραλέοι ἀνδρεῖοι ὅλοι· διότι τὸ μὲν θέρρος γίνεται καὶ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μανίας, ἡ δὲ ἀνδρεία γίνεται ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς εὐτροφίας τῶν ψυχῶν. — Ο Θουκυδίδης ὁ Ἀθηναῖος συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. — "Ολοι οἱ ἄγαθοι ἔθνικοι² ποιηται οὐχὶ ἐκ τέχνης, ἀλλ' ἐξ ἐνθουσιασμοῦ³ καὶ ἐμπνεύσεως⁴ πάντα ταῦτα τὰ καλὰ ποιήματα λέγουσιν. — Ο Κῦρος ἐπειθεώρησε κατὰ πρῶτον τοὺς βαρβάρους. Ούτοι δὲ ἐπέρασαν ἐμπροσθέν του⁵ τεταγμένοι κατὰ ἥλας καὶ κατὰ τάξεις. "Επειτα ἐπειθεώρησε τοὺς Ἑλληνας, διερχόμενος πρὸ αὐτῶν⁶ ἐπὶ ἄρματος καὶ ἡ Κιλισσα καθημένη ἐπὶ ἄρματαζης. — Λέγεται ὅτι ὁ Ξέρξης κατεσκεύασε τὰ ἀνάκτορα⁷ καὶ τὴν ἀκρόπολιν τῶν Καλαμῶν, ὅταν νικηθεὶς εἰς τὴν μάχην ἐπανήρχετο⁸ ἐκ τῆς Ἐλλάδος. — Ο Κῦρος ἔχων γυμνὴν⁹ τὴν κεφαλὴν ἐτοποθετεῖτο¹⁰ πλησίον τῆς μάχης· λέγεται δὲ ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι Πέρσαι μὲν γυμνὰς τὰς κεφαλὰς ἀντιμετώπιζον¹¹ τὸν κινδυνὸν κατὰ¹² τὸν πόλεμον. — Εἰς τὴν πάροδον¹³ τῶν ὁρέων εἰς τὴν πεδιάδα δύο λόχοι τοῦ στρατεύματος τοῦ Μένωνος κατεστράφησαν¹⁴. Οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι κατεκόπησαν ὑπὸ τῶν Κιλίκων ἀρπάζοντές τι, οἱ δὲ ὅτι μείναντες ὅπισσοι¹⁵ καὶ οὐ δυνάμενοι νὰ εῦρωσι τὸ ἄλλο στράτευμα οὐδὲ τὰς ὄδούς, ἐπειτα πλανώμενοι ἀπωλέσθησαν. — Ο Περικλῆς ἦτο ὁ δυνατώτατος τῆς ἐποχῆς του¹⁶. διηγήθη¹⁷ τὴν δημοκρατίαν καὶ ἤναντιοῦτο εἰς πάντα¹⁸ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. — Πρέπει νὰ φέρωμεν ἀναγκαίως τὰ δεινά¹⁹, ἥπερ στέλλει εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός¹⁹ καὶ ἀνδρείως τὰ ἀπὸ τῶν ἔχθρων προερχόμενα²⁰.

¹⁾ κατὰ μετοχ. μόνον ἔνευ ἀναφορ. ²⁾ ἐπῶν. ³⁾ ἔνθεος. ⁴⁾ κατεχόμενοι.

⁵⁾ παρελαύνω. ⁶⁾ παραλειπτ. ⁷⁾ βασιλεια. ⁸⁾ ἀποχωρέω. ⁹⁾ ψιλός. ¹⁰⁾ καθίσταμαι εἰς τὴν μ. ¹¹⁾ κινδυνεύω. ¹²⁾ ἐν [δοτ.]. ¹³⁾ πάροδος. ¹⁴⁾ ἀπόλλυμι μ. ἀρ.

¹⁵⁾ ὑπολείπομαι. ¹⁶⁾ τῶν καθ' ἔκυπτον. ¹⁷⁾ ἄγω τὴν πολιτείαν. ¹⁸⁾ ἔνευ τῆς προθέτ. ¹⁹⁾ ὅλη ἡ φρέσις=τὰ δαιμόνια. ²⁰⁾ παραλειπτ. ἡ μετογή.

Σ. "Οτε ὁ λοιμὸς ἔγεινεν εἰς Ἀθήνας, ἄλλοι μὲν ἀπέθνησκον ἐνεκά
ἀμελείας, ἄλλοι δὲ καὶ μετὰ πολλὰς περιποιήσεις.¹ — Τὸν νὰ ἦνε καὶ
νὰ γείνῃ δὲν εἶνε τὸ ἴδιον πρᾶγμα. — Μοι φαίνεται ὅτι οἱ πρῶτοι κά-
τοικοι τῆς Ἑλλάδος ἐπίστευον² θεοὺς ἑκείνους, τοὺς ὅποιους σήμερον³
πολλοὶ ἀπὸ τοὺς βαρβάρους, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τὴν γῆν, τὰ
ἄστρα καὶ τὸν οὐρανόν. — Ο Γοργίας ἀπεκρίθη εἰς ἑκείνον, ὁ ὄποιος
τὸν ἡρώτησε: ποιὸν εἶνε τὸ μέγιστον ἀγαθόν: Τὸν νὰ εἴνε τις ικανὸς μὲ
λόγους νὰ πειθῇ τοὺς δικαστὰς εἰς τὸ δικαστήριον, τοὺς βουλευτὰς
εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς πολίτας εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ πάντα ἄλλον
πολιτικὸν σύλλογον· διότι τοῦτο εἶνε⁴ αἵτιον τῆς ἐλευθερίας εἰς τοὺς
ἀνθρώπους, καὶ τοῦ νὰ ἀρχῇ τις τῶν ἄλλων. — Ἐμφιλοχος, ὁ οὗτος
τοῦ Ἀμφιαράου, ἔκτισε μετὰ τὸν πόλεμον τῆς Τροίας⁵ τὸ Ἀργος
τῆς Ἀμφιλοχίας· ἦτο δὲ ἡ πόλις αὕτη ἡ μεγίστη τῆς Ἀμφιλοχίας
καὶ εἶχε τοὺς δυνατωτάτους κατοίκους⁶. — Εἶνε ἐπιτετραμμένον⁷ εἰς
μόνον τὸν βασιλέα νὰ ἔχῃ τὴν τιάραν ἐπὶ⁸ τῆς κεφαλῆς ὄρθην.

Λόγος συνεχίας.

Σ. "Οτε ὁ Ἰσμηνίας, ὁ Θηβαῖος, ὡς πρέσβυς¹ ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος του ἥλθε² εἰς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν, ἥθελε προσωπικῶς³ ὑπὲρ
ὅσων ἥλθε, νὰ λάβῃ συνέντευξιν⁴ μὲ τὸν βασιλέα. Εἶπε λοιπὸν πρὸς
αὐτὸν ὁ χιλίαρχος, ὁ ὄποιος εἰσεκόμιζε⁵ καὶ τὰς ἀγγελίας εἰς τὸν βα-
σιλέα καὶ εἰσῆγε τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην⁶, 'Ἄλλ' ὡς ξένε Θηβαῖε, εἶνε
ἔγχώριος⁷ νόμος εἰς τοὺς Πέρσας, ὅστις ἔλθῃ⁸ εἰς τοὺς ὄφθαλμούς τοῦ
βασιλέως, νὰ μὴ τυγχάνῃ πρότερος ὄμιλας⁹, πρὶν προσκυνήσῃ αὐτόν.
'Αν λοιπὸν¹⁰ σὺ ὁ ἴδιος προσωπικῶς θέλης νὰ συνδικαλεχθῆς¹¹ μὲ αὐ-
τόν, πρέπει νὰ πράττῃς¹² τὰ κατὰ νόμον¹³. Εἰ δὲ μή, αὐτὸ τοῦτο
δύνασαι νὰ ἐπιτύχῃς¹⁴ καὶ δι' ἡμῶν, καὶ χωρὶς νὰ προσκυνήσῃς. 'Ἄλλ'

¹⁾ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ²⁾ ἡγοῦμαι. ³⁾ νῦν. ⁴⁾ τοῦτο γὰρ εἴναι [ἀπαρέμ.].
⁵⁾ μετὰ τὰ τρωϊκά. ⁶⁾ οἰκήτωρ. ⁷⁾ ἔξειμι. ⁸⁾ δοτικ.

¹⁾ πρεσβεύω. ²⁾ ἀφικνέομαι. ³⁾ αὐτός. ⁴⁾ εὔτυχεν. ⁵⁾ μετοχ. ⁶⁾ δέομαι.
⁷⁾ ἔπιχώριος. ⁸⁾ μετοχ. ⁹⁾ λόγου μεταλλαγχάνω. ¹⁰⁾ εἰ τοίνυν. ¹¹⁾ συγγίγνο-
μαι. ¹²⁾ ὥρα σοι δρῶν. ¹³⁾ τὰ ἐκ τοῦ νόμου. ¹⁴⁾ ἐνύτω.

ό Ισμηνίας: Φέρε¹⁵ με, εἰπεν. "Οτε δὲ προσῆλθε καὶ παρουσιάσθη¹⁶ εἰς τὸν βασιλέα, ἀφαιρέσας¹⁷ τὸν δακτύλιον του ἔρριψεν αὐτὸν χωρὶς νὰ παρατηρθῇ¹⁸ παρὰ τοὺς πόδας, καὶ ταχέως σκύψας, ὡς δῆθεν διὰ νὰ προσκυνήσῃ, πάλιν τὸν ἐσήκωσεν¹⁹. Καὶ ἐφάνη²⁰ μὲν εἰς τὸν βασιλέα διὰ τὸν προσεκύνησε²¹, ἀλλ' ὅμως δὲν ἐπράξει κανὲν ἀφ' ὅσα εἰς τοὺς Ἐλληνας προξενοῦσιν²² αἰσχύνην. Πάντα λοιπὸν ὅσα ἡθελησε, κατώρθωσε²³, καὶ κανὲν δὲν ἐμεινεν ἀνεκπλήρωτον²⁴ ἐκ μέρους τοῦ Πέρσου.

9. Κῦρος ὁ πρεσβύτερος ἦτο υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Καμβύσου. Ό δὲ Καμβύσης οὗτος ἦτο ἀπὸ τὸ γένος τῶν Περσείδων. Οἱ δὲ Περσείδαι ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Πέρσου τοῦ υἱοῦ τοῦ Περσέως, ὁ ὄποιος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ γενέρχης¹ τῶν Περσῶν. Ἡ μήτηρ του, Μανδάνη ὀνομαζομένη, ἦτο ἡ θυγάτηρ τοῦ ποτὲ βασιλέως τῶν Μήδων Ἀστυάχους. Πάντες οἱ συγγραφεῖς συμφωνοῦσιν² διὰ τὸ Κῦρος ὑπῆρξε πολὺ ὡραῖος ἀνὴρ³ καὶ ἦτο κατὰ τὴν ψυχὴν φιλανθρωπότατος καὶ φιλοτιμότατος. Τὰ καλὰ ταῦτα τῆς ψυχῆς ἀγαθή, ἔχρεώστει⁴ ἐν μέρει εἰς τὴν ἀγωγήν του. Οἱ νόμοι δῆλον διὰ⁵ τῶν Περσῶν, διὰ τῶν ὁποίων⁶ αὐτὸς ἐπαιδεύθη, δὲν εἶνε τοιοῦτοι, ὅποιοι οἱ νόμοι τῶν ἀλλών πόλεων. Εἰς μὲν τὰς πλείστας πόλεις οἱ νόμοι περιορίζονται⁷ μόνον εἰς τὸ νὰ ἀπαγορεύωσι καὶ τιμωρῶσιν, οὐδαμῶς φροντίζοντες⁸ περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν πατέρων. Οἱ δὲ Περσικοὶ νόμοι ἐν τῶν προτέρων⁹ φροντίζουσι πᾶς¹⁰ οἱ πολῖται νὰ μὴ γείνωσι¹¹ τοιούτοι, ὥστε νὰ ἐπιθυμῶσιν¹² αἰσχρόν τι ἢ πονηρόν.

Χρόνος.

Πότε; καὶ εἰς πέσον χρόνον;

10. Ἐγὼ ἀφοῦ εἶχα μάθει ταῦτα¹, τὴν ἀκόλουθον νύκτα² διέ-

¹⁵) ἄγω. ¹⁶) ἐμφανῆς γίγνομαι. ¹⁷) περιαιρέω. ¹⁸) ἀδήλως. ¹⁹) ἀναιρέω. ²⁰) δόξαν ἀποστέλλω. ²¹) προσκυνήσις συνταχθ. πρὸς τό: δόξαν. ²²) φέρω μετοχ. ²³) κατατράχτω. ²⁴) ἀτυχέω.

¹⁾ ἀρχηγέτης. ²⁾ ὑπὸ τῶν συγγραφέων ὄμολογεῖται. ³⁾ εἰδος κάλλιστος. ⁴⁾ ὄφελω. ⁵⁾ γάρ. ⁶⁾ ἐν οἷς. ⁷⁾ συγκεισθαι. ⁸⁾ ἐπιμέλομαι. ⁹⁾ προλαβόντες. ¹⁰⁾ μεσ. μελ. ὄρ. τοῦ εἰμι. ¹¹⁾ ὅπως. ¹²⁾ ἐφίεσθαι.

¹⁾ παραχ τοῦ πυνθάνομαι μετοχ. ²⁾ τῆς ἐπιούσης νυκτός.

πλευσα εις τὰ Μέγαρα³. — Ο Κίμων τὴν ἴδιαν ἡμέραν⁴ καὶ⁵ τὸ ναυτικὸν καὶ τὸ πεζικὸν τῶν Περσῶν ἐνίκησεν εἰς⁶ τὸν Εύρυμέδοντα ποταμόν. — Τις κινδυνός μεγαλείτερος ἦταν καιρῷ⁷ χειμῶνος νὰ πλέῃ τις τὴν θάλασσαν; — Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς τοῦ Λάχου, δύο ἔτη⁸ πρὸ τοῦ θανάτου, παρέδωκε τὴν ἀσχήν τοὺς τὴν υἱὸν Πτολεμαῖον τὸν ἐπονομαζόμενον⁹ Φιλάδελφον. — Εἰς τὸν Διογένην ἐν ιμάτιον ἀρκοῦσε καὶ τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα¹⁰. — Οι Βοιωτοὶ τὸ ἔξηκοστὸν ἔτος¹¹ μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου κατέσχον τὴν Βοιωτίαν, ἡ ὥποια πρότερον ἐκαλεῖτο γῆ Καδμῆ. — Τὴν τρίτην ἡ τετάρτην ἡμέραν¹² ἀφοῦ ὁ Σόλων εἰς Σάρδεις ἤλθεν, οἱ θεράποντες τοῦ Κροίσου ἐπέδειξαν εἰς αὐτὸν πάντας τοὺς θησαυρούς. — Δὲν νομίζω διτι θὰ ἔλθῃ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα¹³, ἀλλὰ τὴν ἔλλην¹⁴.

Ἐδωκεν ἀντὶ ἑνὸς δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικὰ κατὰ μῆνα εἰς τὸν στρατιώτην. — Ἡ σελήνη εἰς ἔνα μῆνα διατρέχει¹⁵ τὴν ἴδιαν περίοδον. — Ἐκ τῶν Ἀθηναίων οἱ ὥποιοι ἔμελλον¹⁶ νὰ ἐκστρατεύσωσιν¹⁷ εἰς Σικελίαν εἰς μίαν νύκτα¹⁸ πάντες οἱ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως¹⁹ Ἐρυαῖ ἐκόπησαν. — Ο χρυσὸς ἐνίστε ἀσήμους²⁰ ἀνθρώπους κάμνει περιφήμους²¹ εἰς ὄλιγον χρόνον. — Οι Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος εἰσέπραττον²² πολλὰ τάλαντα ώς φόρον ἀπὸ τοὺς νησιώτας. — Αἱ ἔλαφοι μίαν φορὰν τὸ ἔτος ἀποβάλλουσι τὰ κέρατα. — Καὶ εἰς τὰς ἴδιακας μας χώρας τὰ δένδρα ἐνίστε δύο φορὰς τὸν χρόνον θάλλουσιν. — Ο Πομπήιος τὸν πρὸς τοὺς ληστὰς πόλεμον εἰς τρεῖς μῆνας²³ κατέλυσεν. — Παῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔλεγεν εἰς τὸν Φιλιππὸν «ἄνθρωπος εἶσαι».

Διπροκοῦντος ἢ πρὸ πόσου χρόνου;

11. Τρεῖς ὄλοκλήρωσις μῆνας ἀπὸ κοινοῦ²⁴ ἀφοῦ πολλὰ μὲν ἐσκέφθημεν²⁵ πολλὰ δὲ ἀνεγνώσαμεν, οὐδὲν ἐξηυρίσκομεν. — Ο Σωκράτης κατὰ τὴν διάρκειαν²⁶ ὅλης του τῆς ζωῆς τὰ μέγιστα δλους τοὺς θέλοντας ὡφέλει. — Ο Ὄδυσσεὺς ἀπουσίαζεν ἀπὸ τὴν Ἰθάκην εἴκοσι

³⁾ ἐπιρρηματικ. ⁴⁾ τῆς αὐτῆς ἡμ. ἢ τῇ αὐτῇ ἡμ. ⁵⁾ τέ-και. ⁶⁾ ἐν. ⁷⁾ ἐν ὥρᾳ. ⁸⁾ διοῖν ἔτεσιν. ⁹⁾ ἐπίκλησιν. ¹⁰⁾ γεν. ¹¹⁾ δοτ. ¹²⁾ δοτ. ¹³⁾ γεν. ¹⁴⁾ ἔτερος. ¹⁵⁾ διαπρορεύεται. ¹⁶⁾ μετοχ. ¹⁷⁾ τὴν στρατεύειν ἐξιέναι. ¹⁸⁾ δοτ. μετὰ τῆς ἐν. ¹⁹⁾ οἱ κατὰ τὸ ἄστυ. ²⁰⁾ ἀρανής. ²¹⁾ περίβλεπτος. ²²⁾ πράττομαι [διπλ. αἰτ.] ²³⁾ ἐν δοτ ²⁴⁾ κοινῇ. ²⁵⁾ διανοέομαι παθ. ἀρ. μετοχ. ²⁶⁾ διὰ μετὰ γενικ.

ἐν²⁷ ἔτη. — Οἱ ἀδελφός μου ἀπέθανεν εἰκοσι τριῶν ἔτῶν²⁸. — Οἱ Κι-
κέρων ἔζηκοντα τριῶν ἔτῶν²⁹ κατὰ διαταγὴν³⁰ τοῦ Ἀντωνίου, ἐφο-
νεύθη³¹. — Οἱ γεωργοὶ τοὺς κακοὺς σκύλους τὴν μὲν ἡμέραν δένουσι,
τὰς δὲ νύκτας ἀφίνουσιν (ἀφίημι). — Πόσον χρόνον ἔζησεν³² ὁ Χριστὸς
ἐνταῦθα; — τριάκοντα τρία ἔτη. — Οἱ Τριάκοντα περισσοτέρους Ἀθη-
ναῖους εἰς διάστημα³³ ὅκτὼ μηνῶν ἐφόνευσαν³⁴, παρὰ ὅλοι οἱ Πελο-
ποννήσιοι πολεμοῦντες δέκα ἔτη. — Εἶναι ἡ τρίτη ἡμέρα αὐτη³⁵ καθ'
ην³⁶ κεῖμαι ἐδῶ ἄταρος. — Ἐπιτέσσαρας μῆνας³⁷ δὲν εἰδα φῶς ἡλίου.
— Θέλουν νὰ ἔξελθωσιν³⁸ ἐκ τῆς Σικελίας πέντε ἡμέρας³⁹. — Οὐδεὶς
ζένος ἔχει φθάσει πρὸ πολλοῦ χρόνου⁴⁰ ἀπὸ ἑκεῖ. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω-
στράκισαν τὸν Κίμωνα, διὰ νὰ μὴ ἀκούσουν⁴¹ δέκα ἔτη, ως λέγει ὁ
Πλάτων, τὴν φωνὴν του.

Λόγος συνεχῆς.

¶ 2. Εἰς¹ τὰς ἀναβίζεις τοῦ Νείλου ὅλη ἡ χώρα καλύπτεται
καὶ σχηματίζει πέλαγος², πλὴν τῶν οἰκήσεων, αἱ ὄποιαι εἶναι ἰδρυμέναι
ἐπὶ λόφων φυσικῶν³ ἢ χωμάτων. Αἱ μεγάλαι λοιπὸν πόλεις καὶ αἱ κώ-
μαι ἀπὸ μακρὰν⁴ φαίνονται⁵ ὅτι εἶναι νῆσοι. Περισσοτέρας δὲ ἡ τριά-
κοντα ἡμέρας τοῦ θέρους ἀφοῦ διεκμείνῃ⁶ τὸ ὄδωρ, ἔπειτα καταβαίνει⁷
καὶ ὄλιγον, καθὼς καὶ ηὗξηθη. Εἰς ἔζηκοντα δὲ ἡμέρας ὅλη ἡ πε-
δίας γυμνοῦται Γεμίζει⁸ δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν βροχῶν⁹ τῶν θερινῶν,
τὰ ὄποια πλημμυρίζουσι¹⁰ τὴν Αἰθιοπίαν τὴν ἀνω, καὶ μάλιστα εἰς
τὰ ἔσχατα ὅρη. Ἀφοῦ δὲ παύσουν αἱ βροχαὶ, παύει καὶ ὄλιγον καὶ
ἡ πλημμυρίς.

²⁷⁾ διὰ τακτικ. ἀριθμῶν. ²⁸⁾ ἄγων εἰκοστὸν καὶ τρ. ἔτος. ²⁹⁾ γεγονώς. ³⁰⁾ κε-
λεύω. ἀδρ. μετ. ³¹⁾ ἀγκιρέομαι. ³²⁾ βίσω. ³³⁾ ἐν δοτ. ³⁴⁾ ἀποκτείνω. ³⁵⁾ τρίτην
ἡμέραν ταῦτην. ³⁶⁾ παράλειπτέον. ³⁷⁾ ἀπλ. γενικ. ³⁸⁾ ἀπαρ. ἔζειμι. ³⁹⁾ γεν.
⁴⁰⁾ χρόνος συγχών [γενικ. ἀπλ.]. ⁴¹⁾ ὅρα τελικῆς προτάσεως ἔγκλισιν.

¹⁾ ἐν [δοτ.]. ²⁾ πελάγιο. ³⁾ αὐτοφυῆς. ⁴⁾ πόρρωθεν. ⁵⁾ δοκῶ. ⁶⁾ μετ. ⁷⁾ ὑπο-
χίνω. ⁸⁾ πληρόσυμαι. ⁹⁾ διμήρος. ¹⁰⁾ κλύζομαι ἐν παθητ. συνταξ. κατὰ μετογ.

Τόπος.

13. Μετὰ σπουδῆς (δοτ.) ἡλθον πρὸς σέ. — Διατί ἔστειλες καὶ μέχαλεσες¹ ἀπὸ τὴν οἰκίαν;

Ἐπειδὴ πολὺ μεγάλη ξηρασία² εἰς τὴν Ἀττικὴν ἔγεινε καὶ οἱ καρποὶ καὶ πλῆθος ἀνθρώπων διερθάρησαν, ὁ βασιλεὺς ἔφερε πολὺν σῖτον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον εἰς τὰς Ἀθήνας. — Οἱ Ἑλληνες τῆς Βοιωτίας παρετάτοντο εἰς τὰς Πλαταιάς. — Ἡ Ἀττικὴ πρὸς Βορρᾶν συνορεύει³ μὲν τὴν Βοιωτίαν. — Άλι εἰς τὰς Συρακούσας λιθοτομίας ἦσαν ἐνὸς⁴ σταδίου κατὰ μῆκος, κατὰ δὲ τὸ πλάτος δύο πλέθρων. — Παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις δὲν ἦτο ἐπιτετραμένον⁵ εἰς νεώτερον νὰ μαρτυρῇ ἐναντίον⁶ πρεσβυτέρου. — Ἐλθὼν πρὸς τὸν Κύρον, ἔζητει μισθὸν διὰ τοὺς ναύτας⁷. — Μετὰ τὴν ἐν Φαρσάλῳ μάχην, ἔψυγεν ὁ Πομπήιος εἰς τὴν Αἴγυπτον. — Παρὰ μὲν τοῦ Κύρου κανεὶς δὲν ήντο μόλησε πρὸς τὸν Βασιλέα, παρὰ δὲ τοῦ Βασιλέως παρὰ πολλοὶ πρὸς τὸν Κύρον.

Οἱ σώφρονες ἐκ τῶν πατέρων τοὺς υἱοὺς στέλλουσιν εἰς τὸ σχολεῖον, διὰ νὰ διδάσκωνται. — Μεταξὺ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ μὴ νυμφεύθεντες¹ ἦσαν ἐστερημένοι² τιμῆς καὶ σεβασμοῦ, τὸν ὅποιον οἱ νέοι ἀπένευμον εἰς τοὺς πρεσβυτέρους. — Τὰ δύο ἀκρωτήρια³ τὰ ἐκατέρωθεν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου κείμενα ἀπεῖχον περίπου ἀπ' ἀλλήλων ἐπτά στάδια.

Οἱ ἐκ Φυλῆς τοῦ φρουρίου Ἀθηναῖοι ἀφοῦ κατέβησαν εἰς τὸ πεδίον ἔξεπολιόρκησαν τὸν Πειραιᾶ.

Ἡ Ἐφεσος ἀπέχει ἀπὸ τὰς Σάρδεις ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν. — Παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν οἱ παιδεῖς συνηθίζοντο¹ νὰ ψάλλωσι² παιδίας καὶ ψυμνους, διὰ τῶν ὅποιων³ ὅμνουν θεοὺς καὶ ἥρωας. — Οἱ γῆπες κατατρώγουσι⁴ τὸ ἥπαρ τοῦ Τιτουσῦ εἰς⁵ τὸν ἄδην⁶. — Ὁ Εὐφράτης καὶ ὁ Τίγρης εἶνε μακρὰν⁷ ἀπ' ἀλλήλων δύο χιλιάδας καὶ πεντακόσια στάδια.

¹⁾ μεταπέμπομαι. ²⁾ χύμας [εἰς πληθ.]. ³⁾ ὅμηρός εἰμι. ⁴⁾ παραλειπτέον ⁵⁾ ἔξειμι. ⁶⁾ καταμαρτυρῶ. ⁷⁾ δοτ. ἀπλ. ⁸⁾ πάμπολλοι.

¹⁾ γῆμαντες. ²⁾ ἄμοιρος. ³⁾ εἰς δυϊκ.

¹⁾ ἔθιζομαι. ²⁾ ἄδει.. ³⁾ δοτ. ⁴⁾ κατεσθίω. ⁵⁾ ἐν. ⁶⁾ γενικ. ⁷⁾ διέστηκα.

‘Ο ‘Ινδός.

‘Η χώρα τῶν Ἰνδῶν ἔχει πολλοὺς ποταμούς καὶ μεγάλους, πλωτούς, οἱ ὅποιοι ἔχοντες τὰς πηγὰς εἰς τὰ ὅρη φέρονται διὰ μέσου τῆς πεδιάδος. Ἐκ τῶν ὅποιων ὅχι ὀλίγοι συνενούμενοι² πρὸς ἀλλήλους εἰσβάλλουσιν³ εἰς τὸν ποταμόν, ὁ ὅποιος ὄνομάζεται (μετ.) Γάγγης. Οὗτος δὲ φέρεται ἀπὸ τῆς “Ἀρκτοῦ πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἐκβάλλει⁴ εἰς τὸν Ὡκεανόν. Ὁ δὲ παρόμοιος⁵ μὲ τὸν Γάγγην ποταμός, ὄνομα-ζόμενος⁶ δὲ Ἰνδός, ἀρχίζει μὲν ὄροις ἀπὸ τῶν ἄρκτων, εἰσβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὡκεανόν, συνορεύει⁷ πρὸς τὴν Ἰνδικήν. Πολλὴν δὲ διαπερνῶν⁸ πεδιάδα χώραν, δέχεται ποταμούς ὅχι ὀλίγους πλωτούς. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διατρέχει⁹ καὶ στολίζει μὲ παρὰ πολλὰ¹⁰ φυτεύματα καὶ καρπούς διαφόρους¹¹ τὴν χώραν.

Χρησιμοὶ τῶν πτώσεων.

Αἰτιατική.

(“Ορα Συντακ. Ζηχ. Κατεβ. καὶ λοιπ. περὶ αἰτιατικῆς”).

I 5. Τῷ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλήν. — Πονῶ κατὰ τὸν δάκτυλον. — Προσπάθει κατὰ μὲν τὸ σῶμα νὰ ἴσσῃ φιλόπονος, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν φιλόσοφος, διὰ νὰ δύνησαι δι’ ἔκείνου μὲν νὰ ἐκτελῆται τὰ ἀποφασι-σθέντα, διὰ ταύτης δὲ νὰ προβλέπῃς τὰ συμφέροντα. — Οὐδὲ ὁ Ἀσκλη-πιὸς θὰ σὲ ιατρεύσῃ ἀφοῦ συνέτριψας τὸ κρανίον. — Τόρα φαίνεσαι ἀνθρωπινώτερος, ἀφοῦ ἔκοψας τὸν πώγωνα. — Παρὰ τοῖς Λοκροῖς ἐάν τις συλληφθῇ διτὶ κλέπτει, τοῦ ἐκβάλλουν τοὺς ὄφθαλμούς. — ‘Ο τῆς ιστορίας πατήρ, λέγω τὸν Ἡρόδοτον, ἦτο κατὰ τὸ γένος Ἀλικαρνασ-σεύς. — ‘Ο Κύρος, ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἦτο ώραῖος κατὰ τὴν μορφὴν καὶ φιλάνθρωπος κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ ἀριστος κατὰ τὰ πολεμικά. — ‘Ο Ἑλλήσποντος κατὰ μὲν τὸ πλάτος εἶνε ἑπτὰ στα-δίων, κατὰ δὲ τὸ μῆκος τετρακοσίων. — Οἱ Φάριοι μόνοι ὑπέστησαν

¹⁾ διὰ μετὰ γεν. ²⁾ συμμίσγω. ³⁾ ἐμβάλλω. ⁴⁾ ἐξερεύγομαι. ⁵⁾ παραπλήσιος. ⁶⁾ προσαγρεύομαι. ⁷⁾ ἀφορίζω. ⁸⁾ διέξειμι. ⁹⁾ διαρρέω. ¹⁰⁾ πάμπολλα. ¹¹⁾ παν-τοδαπούς.

τὸν κατὰ τῶν Οὐηίων πόλεμον· οὐδέποτε δὲ ἔγεινε στρατιὰ πλέον μικρὰ κατὰ τὸ πλῆθος, πλὴν δὲ μεγάλη κατὰ τὴν ἀνδρείαν. — Καθὼς εἴ τὸν ἀσθενῆ κατὰ τὴν ὄψιν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βλέπῃ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, οὕτω εἰς τὸν ἀσθενῆ κατὰ τὸν νοῦν καὶ ἀχόμη περισσότερον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βλέπῃ τὴν ἀλήθειαν. — 'Ο 'Ανάχαρσις ἦτο Σκύθης κατὰ τὸ γένος. — Οἱ ἀσεβεῖς εἶνε τυφλοί καὶ κατὰ τοὺς δύο ὄφθαλμούς — 'Ο 'Αννίθις ἦτο τυφλὸς κατὰ τὸν ἔνα ὄφθαλμόν.

Ι 6. 'Αφοῦ οἱ Ἀχαιοὶ πολλὰ κακὰ ἔκαμψαν εἰς τοὺς Τρῶας, καὶ ἐπαθον ἀπὸ αὐτούς, ἐκυρίευσαν¹ τὴν πόλιν τὸ δέκατον ἔτος διὰ δόλου². — 'Ο Εὐαγόρας ἔγεινε³ ἀπὸ⁴ ἴδιωτης τύραννος. "Οτε δὲ εἰς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν ἔγεινεν ἔχθρος⁵, τόσον ἐνδόξως ἀπέκρουσεν⁶ αὐτὸν, ὥστε ὁ πόλεμος οὗτος ἔχει γείνει⁷ ἀείμνηστος, ὅτε δὲ σύμμαχος κύτου ἦτο, πολὺ χρησιμώτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους παρέσχεν ἔστι τὸν. — 'Η πόλις Ρώμη ἔγεινε τρόπον τινὰ μεγάλη διὰ πολέμου καὶ συνηγένθη. — 'Ο φιλόσοφος Δημόνας ἦτο Κύπριος κατὰ τὸ γένος. — 'Η πόλις τῶν Ἀθηναίων μόνη τοὺς μεγίστους κινδύνους ὑπέμεινε πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ Εύρυσθέως. — 'Ο 'Αλκιβιάδης εἶπε ποτε: Οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐδὲν παράδοξον κάμνουσιν, ἀποθνήσκοντες ἀφόβως⁸ εἰς τὸν πόλεμον διότι διὰ τούτου ἐκφεύγουσι τὴν δυστυχισμένην τῶν ζωῆν⁹. — 'Ο Κύρος καὶ ἂν τις ἦθελε κάμψαι¹⁰ εἰς αὐτὸν καλόν τι η κακόν, προσεπάθει¹¹ νὰ τὸν ὑπερτερῇ¹². "Αν ἦθελε βλέπει τινὰ δεινὸν οίκονόμον δικαίω διοικοῦντα¹³, οὐδὲν ἀπὸ τούτου ἦθελεν ἀφαιρέσει¹⁴, ἀλλὰ πάντοτε τῷ ἔδιδεν ἀκόμη¹⁵ περισσότερα· διὰ τοῦτο¹⁶ καὶ εὐχαρίστως¹⁷ ἐκοπίαζον¹⁸ καὶ οὐδαμῶς¹⁹ ἔκρυπτον²⁰ ἀπὸ τὸν Κύρον, ὅσα τις εἶχεν ἀποκτήσει²¹.

Ι 7. Πρόσεχε μᾶλλον εἰς τοὺς φίλους παρὰ εἰς τοὺς κινδύνους διότι εἰς τοὺς κακοὺς ἀρμόζει νὰ φοβῶνται τὸ τέλος τῆς ζωῆς, εἰς τοὺς καλούς, τὴν ἀδοξίαν. — Πολλάκις ἔχω ἀκούσει σὲ νὰ λέγῃς ὅτι

¹⁾ αἱρέω. ²⁾ δοτ. ³⁾ καθίστημι ἐμκυτόν. ⁴⁾ ἐκ. ⁵⁾ εἰς ἔχθραν καταστας ⁶⁾ ἀμύνομαι. ⁷⁾ παραχ. ἀπαρεμφ. ⁸⁾ ἀδεής. ⁹⁾ ταλαιπωρία. ¹⁰⁾ εὔκτ. ¹¹⁾ πειράσο μαι. ¹²⁾ νικᾶν. ¹³⁾ ἐκ τοῦ δικαιού. ¹⁴⁾ ἀφαιρέω. μεσ. ἀρ. μετὰ τοῦ ἂν ¹⁵⁾ προσδίδωμι [παρατ.]. ¹⁶⁾ ὥδε. ¹⁷⁾ ἡδέως. ¹⁸⁾ πονῶ. ¹⁹⁾ ἡκιστα. ²⁰⁾ συντ διπλ. αἰτιατ. ²¹⁾ κτάσματι καὶ πίσματι [ποιητ.] οὐ παραχ. πέπαυμαι μελ. πάστετο ἀρ. ἐπισάμην μελ. τ. πεπάστεται ὑπερσ. ἐπέπτωτο.

έκαστος ἔξι υμῶν εἶνε ἀγαθὸς εἰς ταῦτα¹, εἰς τὰ ὄποια² εἶνε σοφός, εἰς δοσα³ δὲ εἶνε ἀμαθής, εἰς ταῦτα⁴ κακός.—Παῖς μέγας δοτὶς εἰχε⁵ μι· χρὸν χιτῶνα ἐκδύσας ἄλλον παιδία μικρόν, δοτὶς εἶχε μέγαν χιτῶνα, τοῦ ἐφόρεσε⁶ τὸν ἴδικόν του χιτῶνα, αὐτὸς δὲ ἐνεδύθη τὸν χιτῶνα ἐκείνου.—Δεκατέσσαρα ἔτη διήρκεσαν⁷ αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἱ ὄποιαι ἔγειναν ὑστερον⁸ ἀπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Εὔβοιας.—Τοὺς Πλαταιεῖς, οἱ ὄποιοι ἐζήτουν⁹ συμμαχίαν, οἱ Αθηναῖοι ἀπέκρουσαν¹⁰, ἐπειδὴ κατώκουν πολὺ μακράν¹¹.—Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν¹² 30 τυράννων πολλοὶ πολιταὶ, οἱ ὄποιοι δεινὸν κακὸν ἔκαμαν εἰς τὴν πόλιν, ἡναγκάζοντο νὰ χάνωνται¹³ μὲ τὸν αἰσχιστὸν καὶ ἀδοξότατὸν ὄλεθρον.—Ἡ Πλάταια ἀπέχει ἀπὸ τὰς Θήβας ὁγδοίκοντα στάδια.—Ο "Οὐρρός" ἔχει ποιήσει τὸν μὲν Ἀχιλλέα ἄριστον ἄνδρα ἀπὸ δοσους ἥλθον εἰς τὴν Τροίαν, σοφώτατον δὲ τὸν Νέστορα, πανουργότατον¹⁴ δὲ τὸν Ὅδυσσεα.—Τὰ πλοῖα τῶν Κορινθίων εἰσέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τῶν Συρακουσῶν, ἀφοῦ διέφυγον¹⁵ τὴν φυλακὴν τῶν Αθηναίων.—Ο "Αλκιβιάδης" ἐπλευσεν εἰς¹⁶ τὸν Τισσαφέρνην θέλων νὰ τῷ δειξῃ¹⁷ διτὶ εἰχεν εκλεχθῆ¹⁸ στρατηγὸς καὶ διτὶ εἶνε ἱκανὸς¹⁹ καὶ καλὸν καὶ κακὸν²⁰ νὰ τῷ κάμη.—Οι Αθηναῖοι προχωρήσαντες²¹ τὴν πρώτην ἡμέραν τεσσαράκοντα στάδια διενυκτέρευσαν²² πλησίον²³ λόφου· τὴν δὲ ἀκόλουθον πρωῒ ἐπορεύοντο καὶ προεχώρησαν εἰκοσι στάδια.—Ο "Αγήρατος" ἀποστερήσας τὴν πόλιν τῶν Αθηνῶν ἀπὸ ἀγαθοὺς ἄνδρας, δὲν τὴν ἔβλαψεν ὀλίγον²⁴.

18. Οι γνωρίζοντες σαφέστατα τὰ δεινὰ καὶ τὰ εὐχάριστα¹, καὶ μὴ ἔνεκα² τούτων ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων, ἡδύναντο³ νὰ κριθῶσι δικαίως κράτιστοι κατὰ τὴν ψυχήν.—Οτε ἔγεινε⁴ δυνατωτέρα ἡ Ἑλλάς, ως ἐπὶ τὸ πολὺ⁵ τυραννίδες καθίσταντο εἰς τὰς πόλεις. — Οι Κερκυραῖοι ἀπώκισαν τὴν Ἐπιδαμνον, Φαλίος δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἔρατοκλείδου Κορινθίος κατὰ τὸ γένος ἔγεινεν οἰκιστής. — Εγὼ νομίζω⁶

¹⁾ αἰτ. ἀπλ. ²⁾ μετ. ³⁾ ἀφιέννυμι. ⁴⁾ ἐμμένω. ⁵⁾ μετά. ⁶⁾ δέομαι. ⁷⁾ ἀπωθέω [μ. ἀρρ.]. ⁸⁾ μακρὰν ἀποικῶ. ⁹⁾ ἐπὶ [γεν.]. ¹⁰⁾ ἀπόλλυμαι. ¹¹⁾ πολύτροπος. ¹²⁾ λαχούνω [μετ. ἀρρ.]. ¹³⁾ ώς. ¹⁴⁾ ἐγδείκνυσθαι. ¹⁵⁾ αἰρέομαι ὑπερσ. ¹⁶⁾ οἴός τε εἰμι. ¹⁷⁾ εὖ καὶ κακῶς ποιῶ τινα. ¹⁸⁾ πρόειμι. ¹⁹⁾ αἰλίζομαι. ²⁰⁾ πρὸς [δοτ.]. ²¹⁾ ὀλίγα βλάπτω.

¹⁾ ἡδέα. ²⁾ διὰ [αἰτ.]. ³⁾ ἀν μετ' εὔκτ. ⁴⁾ μετ. ⁵⁾ τὰ πολλά. ⁶⁾ ἡγοῦμαι

πλοῦτον πόλεως, συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν. — 'Ο Βρασιδᾶς προσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Μεγχρέων, διαφυγών⁷ τοὺς Ἀθηναίους. — Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἦσαν διαφορετικοὶ⁸ κατὰ τὸν χαρακτῆρα⁹. — Οἱ Κορινθίοι θέλοντες νὰ ἐκστρατεύσωσι κατὰ τῶν Κερκυραίων ἑζήτησαν¹⁰ ἀπὸ τοὺς Θηβαίους χρήματα. — 'Ο Μένων καὶ Περδίκκας ἐστάθησαν¹¹ δύο ἡ τρεῖς ἡμέρας περιμένοντες¹² τοὺς Ἰλλυρίους. — Οἱ Ἑλληνες ἐντράπτησαν¹³ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους νὰ παραδώσωσι τὸν Κῦρον, ἀφοῦ πρότερον ἔδεχοντο¹⁴ νὰ εὐεργετῇ¹⁵ αὐτούς. — Εἰς στρατιώτης προέτεινε¹⁶ ἐλθόντες νὰ ζητήσουν¹⁷ πλοῖα καὶ ἡγεμόνα ἀπὸ τὸν Κῦρον. — 'Ο Ἀριστιππὸς πιεζόμενος ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πατρίδι¹⁸ του ἀντιθέτων ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον καὶ ζητεῖ παρ' αὐτοῦ ἔως δύο χιλιόδας μισθωτοὺς¹⁹ καὶ τριῶν μηνῶν μισθόν. — 'Ο Κλέαρχος ἑδιωξε²⁰ τοὺς Θρᾷκας ἐκ τῆς Χερρονήσου, ἐπειδὴ ἥθελον²¹ νὰ ἀφαιρῶσιν²² ἀπὸ τοὺς ἐνοικοῦντας Ἑλληνας τὴν γῆν. — Λέγουσιν ὅτι ἐν Πλαταιαῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀφοῦ ἐπλησίασαν²³ εἰς τοὺς γερροφόρους, δὲν ἥθελον²⁴ μένοντες νὰ μάχωνται πρὸς αὐτούς, ἀλλ' ἔφευγον, ἀφοῦ δὲ ἐλύθησαν αἱ τάξεις τῶν Περσῶν, στρέφοντες πρὸς τὰ ὄπίσω²⁵, ἐμβολίοντο καθὼς ἵππεις καὶ οὕτω ἐνίκησαν εἰς²⁶ τὴν μάχην ταύτην.

19. Λέγεται ὅτι ὁ Θολῆς καταγινόμενος εἰς τὴν ἀστρονομίαν¹ καὶ βλέπων ἄνω, ἐπεσεν εἰς φρέαρ, καὶ ὅτι Θρᾷσσος τις ὑπηρέτρια κομψὴ² καὶ χρίεσσα τὸν περιεγέλασεν³, ὅτι τὰ μὲν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπροθυμεῖτο νὰ γνωρίζῃ, τὰ δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ τοὺς πόδας του τὸν διέφευγον⁴. — 'Ο στρατιώτης πρέπει νὰ φοβηται μᾶλλον τὸν ἀρχοντα παρὰ τοὺς ἔχθρους. — 'Αλλὰ μὰ τοὺς θεοὺς δὲν θὰ καταδιώξω⁵ τοὺς στρατηγούς, ὅταν φεύγωσιν (μετοχ.). — Διάτασσε⁶ τοὺς ὁδηγοὺς⁷ νὰ σᾶς ὁδηγῶσι⁸ διὰ τῆς εὐκολωτάτης⁹ ὁδοῦ· διότι ἡ εὐκολωτάτη ὁδὸς εἶναι ταχίστη. — 'Ο Ἀχιλλεύς, ὅσα ψεύδη λέγει¹⁰, δὲν

⁷⁾ λανθάνω. ⁸⁾ διάφορος. ⁹⁾ τρόπος. ¹⁰⁾ αἰτέω. ¹¹⁾ ἐπέχω. ¹²⁾ μένω. ¹³⁾ αἰσχύνομαι. ¹⁴⁾ ἐν τῷ πρόσθιν παρέχω. ¹⁵⁾ εὖ ποιῶ. ¹⁶⁾ εἰπεῖν. ¹⁷⁾ αἰτέω. ¹⁸⁾ οἴκοι. ¹⁹⁾ ξένους. ²⁰⁾ ἑξελύνω. ²¹⁾ μετοχ. τοῦ βουλομαῖ. ²²⁾ ἀφαιρεῖσθαι. ²³⁾ ἐπειδὴ ἐγένοντο πρὸς τοὺς γ. ²⁴⁾ ἐθέλω ἀπαρεμφ. ²⁵⁾ ἀναστρέφομαι. ²⁶⁾ ἄνευ προθέσ. ¹⁾ ἀστρονομέω. ²⁾ θερποκινής ἐμμελής. ³⁾ ἀποσκόπτω. ⁴⁾ λανθάνω. ⁵⁾ διώκω. ⁶⁾ κελεύω. ⁷⁾ ἡγεμόνω. ⁸⁾ ἡγέμονι. ⁹⁾ ῥάδιος. ¹⁰⁾ ἡ φεύδεται.

φαίνεται ὅτι ψεύδεται ἐξ ἐπιθουλῆς, ἀλλὰ χωρὶς νὰ θέλῃ¹¹. — 'Ο Λυ-
σίας καὶ ὁ Ἐρατοσθένης πάντοτε ἔκαμον ὅλα τὰ ἔξοδα διὰ τοὺς γο-
ρούς των¹², καὶ ἐπλήρωσαν¹³ ὅλας τὰς εἰσφοράς των. — 'Ο Μένων
ἔφονεύθη (χριθήσκω) οὐχὶ καθὼς ὁ Κλέαρχος καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοί,
τῶν ὅποιων ἀπέκοψαν¹⁴ τὰς κεφαλάς, ἀλλὰ ἐπὶ ἐν ἔτος¹⁵ ἀφοῦ κακῶς
τὸν μετεγειρίσθησαν¹⁶ ἀπέθανεν ὡς πονηρός. — 'Ο Οδυσσεὺς λοιδορεῖ
τὸν Ἀγχαμέμνονα, ἐπειδὴ ἔδωκε δαταγήν¹⁷ νὰ ρίψωσι τὰ πλοῖα¹⁸ εἰς
τὴν θάλασσαν. — Πρέπει ὁ στρατιώτης νὰ φοβητᾶται μᾶλλον τὸν ἀρ-
χοντα παρὰ τοὺς ἔχθρούς, ἐὰν μέλλῃ νὰ φυλάξῃ τὴν φυλακήν¹⁹ του.

ΔΟΤΙΚΗ.

20. Μὴ κατ' ἑμοῦ ἀγανακτῆτε¹, ὅστις λέγω τὴν ἀλήθειαν. —
Τὰ Κύθηρα εἶνε νῆσος, κεῖται δὲ πλησίον² τῆς Λακωνικῆς ἀπέναντι
τοῦ³ Μαλέα. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἔξεστράτευσαν εἰς τὴν Κορινθίαν μὲ
δύγδονκοντα πλοῖα καὶ δύο χιλιαδας ὄπλιτας. — Τὸ δρυιόν φυσικὰ εἶνε⁴
συγγενὲς μὲ τὸ δρυιόν. — Δὲν μέμφομαι τοὺς θέλοντας νὰ ἀρχωσιν,
ἀλλὰ τοὺς ὄντας ἐτοιμοτέρους νὰ ὑπακούωσιν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἦθελον
νὰ πείσωσι τοὺς Θουρίους νὰ νομίζωσι τοὺς αὔτους ἔχθρους καὶ φί-
λους μὲ τοὺς Ἀθηναίους. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἔλαθον ἐν πλοϊον⁵ τῶν Συ-
ρακουσῶν μὲ αὐτὸ τὸ πλήρωμά του⁶. — "Οσοι ἥσαν⁷ εἰς τὰ συμβού-
λια⁸ τῶν Βοιωτῶν ἐφοβήθησαν⁹ μήπως κάμωσιν ἐναντία εἰς τοὺς Λα-
κεδαιμονίους, συνδεόμενοι δι' ὄρκου¹⁰ μὲ τοὺς Κορινθίους, οἵτινες εἶχον
ἀποστατήσει¹¹ ἀπὸ ἐκείνους. — Οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες οὔτε κατὰ τὸ μέ-
γεθος τῶν πόλεων ἵσχυον, οὔτε κατὰ τὴν ἀλληγορίαν παρασκευήν. — Δέκα
ἔτη¹² μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, ὁ Βάρβαρος μὲ τὸν μέγαν του
στόλον ἦλθε πάλιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ τὴν ὑποδουλώσῃ¹³. —
Ἡ Ἐπιδαμνός εἶνε πόλις εἰς τὰ δεξιά ὡς πρὸς τὸν εἰσπλέοντα¹⁴ τὸν

¹¹) ἄκων. ¹²) χρονιγῶ χρονιγίαν. ¹³) εἰσφέρω. ¹⁴) ἀποτέμνομαι παθ ἀόρ. ἐν με-
τογ. ¹⁵) ἐνιαυτός. ¹⁶) αἰκίζομαι παθ. ἀόρ. μετογ. ¹⁷⁾ κελεύω μετογ. ¹⁸⁾ καθέλ-
κειν. ¹⁹⁾ φυλακής φυλάσσω.

¹⁾ ἀγθομαι. ²⁾ ἐπίκειμαι. ³⁾ κατὰ [αἰτιατ.] ⁴⁾ πέφυκα. ⁵⁾ νυξ. ⁶⁾ δοτ. δρ.
Ζηχ. § 99. ⁷⁾ μετογ. ⁸⁾ βουλὴ πληθ. ⁹⁾ δέδια. ¹⁰⁾ συνόμνυμι. ¹¹⁾ ἀφίσταμαι
παρακ. μετογ. ¹²⁾ δέκατον ἔτος [δοτ.] ¹³⁾ δουλόσομαι μελ. μετ. ¹⁴⁾ id. Ζηχ.

Ίόνιον κόλπον. — Ό Σιτάλχης ἐπορεύετο διὰ τῆς Κερκίνης, ὅρους ἑρήμου, δι' ὁδοῦ¹⁵ τὴν ὁποίαν πρότερον αὐτὸς ἔκαμε, κόψας¹⁶ τὸ δάσος¹⁷. — Ο Νικίας παρέδωκε τὸν ἔχυτόν του εἰς τὸν Γύλιππον πιστεύσας μᾶλλον εἰς αὐτὸν παρὰ εἰς τοὺς Συρακοσίους καὶ διέταξεν¹⁸ αὐτὸν καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ τὸν¹⁹ μεταχειρίζωνται ὅπως²⁰ ηθελον.

21. Ο βοῦς κτυπᾷ¹ μὲ τὰ κέρατα, ὁ ἵππος μὲ τὴν ὄπλην, ὁ κύων μὲ τὸ στόμα, ὁ κάππρος μὲ τὸν ὄδόντα. — Πάντες οἱ ἀνθρώποι εἶναι ἀνδρεῖοι ἔκτὸς τῶν φιλοσόφων· καὶ ὅμως² ἥτοπον εἶναι ἔνεκα φόβου καὶ δειλίας³ νὰ εἰνέ τις ἀνδρεῖος. — Τὸ νὰ ἔχῃ τις ἰδέαν τινὰ⁴ καλοῦμεν τοῦτο λέγειν, καὶ τὴν δοξασίαν⁵ λόγον ἐκπεφρασμένον⁶ ὅχι ὅμως πρὸς ἄλλον οὐδὲ διὰ φωνῆς, ἀλλὰ σιωπηλῶς⁷ καθ' ἑαυτούς⁸. — Οι Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ἀνεπειθοντο εἰς τοὺς λόγους τοῦ Περικλέους καὶ μετὰ περισσοτέρας ζεσεως ἐφέροντο εἰς τὸν πόλεμον· ἀλλ' ἴδιαιτέρως ἐλυποῦντο διὰ τὰ παθήματα, ἐπειδὴ εἰχον πόλεμον¹⁰ ἀντὶ εἰρήνης. — Εἰς τοιούτον πάθος ἀφοῦ περιέπεσον¹¹ οι Ἀθηναῖοι, ἐπιέζοντο, ἐπειδὴ ἀπέθνησκον ἔδον¹² ἄνθρωποι, καὶ ἡ γῆ ἦξω κατεστρέφετο¹³. — Εξήκοντα δύο¹⁴ ἡμέρας μετὰ τὴν μάχην τῆς Τανάγρας οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν εἰς Βοιωτούς, καὶ ἐνίκησαν αὐτοὺς ἐν Οινοφύτοις. — Οι Ἀθηναῖοι μεταχειρίζομενοι¹⁵ τὸν πάτριον νόμον, μὲ δημοσίαν δαπάνην¹⁶ ἐνεταφίσαν¹⁷ τοὺς φονευθέντας εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον. — Εἰς πάντα προσεκτικὸν¹⁸ ἡ ἀρχὴ τοῦ Βασιλέως εἶναι ἴσχυρὰ κατὰ τὴν ἔκτασιν¹⁹ τῆς χώρας καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἀσθενής κατὰ τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν καὶ διότι αἱ δυνάμεις ἡσαν διεσπασμέναι²⁰. — Επὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους ἡ ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις κατ' ὄνομα²¹ μὲν ἐγίγνετο δημοκρατία, πράγματι δὲ ἡτο ἀρχὴ ἐνὸς ἀνδρός. — Οι Πέρσαι διδάσκουσι τοὺς παιδεῖς νὰ πείθωνται εἰς τοὺς ἀρχοντας.

§ 97. Κατ. καὶ ἄλλ. συντ. δοτ. ἀναφορ. ¹⁵⁾ ὁδῷ. ¹⁶⁾ τέμνω. ¹⁷⁾ ὥλη. ¹⁸⁾ κελεύω. ¹⁹⁾ αὐτοπ. ἀντ. ²⁰⁾ δτι.

¹⁾ παῖω. ²⁾ καίτοι. ³⁾ δοτ. ⁴⁾ δοξάζειν. ⁵⁾ δόξα. ⁶⁾ εἰρημένον. ⁷⁾ σιγῇ. ⁸⁾ πρὸς. ⁹⁾ ὅρμασμαι. ὑπερσυντ. παθ. ¹⁰⁾ μετογ. ¹¹⁾ μετογ. ¹²⁾ δηρδομαι μετογ. ¹³⁾ διὰ τακτικ. ἀριθμητ. θετέος ὁ χρον. προσδ. ¹⁴⁾ γράσμαι. ¹⁵⁾ δημοσίᾳ ἀνευ τοῦ οὐσιστ. ¹⁶⁾ ταρκὸς ποιοῦμαι. ¹⁷⁾ προσέχω τὸν νοῦν. ¹⁸⁾ πλήθει. ἄπαξ θετέον. ¹⁹⁾ τὸ διεσπασθαι. ²⁰⁾ λόγω.

22. Οι Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἔνεκκ ιδιαιτέρων¹ των διαφορῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. — Ο βασιλεὺς τῶν Περσῶν, καθὼς φάνεται, ἔξεπλάγη διὰ τὴν ἔφοδον τοῦ στρατεύματος. Ἐρχνέρωσε² δὲ τοῦτο δι: ὅσων³ ἐπραττε τὴν ἀκόλουθον⁴ ἡμέραν. — Προχωρούσης⁵ τῆς νυκτὸς φόβος ἐμπίπτει εἰς τοὺς Ἑλληνας. — Οι Ἀθηναῖοι δρομαῖς⁶ ἔχώρουν εἰς⁷ τὸ πρώτον φυλακήριον. — Τινὲς οἱ πετεῖς βάρθαροι ἐλαύνοντες διὰ μέσου τῆς πεδιάδος ἐφόνευον⁸ πάντα "Ἑλληνα, ἐλεύθερον ἦ δοῦλον, ὃν τινα ἥθελον συναντήσει". — Πολλάκις ἴθανμασα διὰ τίνων λόγων οἱ κατήγοροι¹⁰ τοῦ Σωκράτους ἐπεισαν τοὺς Ἀθηναίους, διὶ τοῦ ἄξιος θανάτου. — Καθὼς τις ἀγάλλεται διὰ θεοσέβειαν καὶ ἀλήθειαν καὶ δικαιοτητα, οὕτως ὁ Μένων ἥγαλλετο διὶ ὑδύνατο¹¹ νὰ ἔξαπατῃ, διὶ ἐπλασε¹² ψευδῆ, διὶ διεγέλα τοὺς φίλους. — Οι Ἑλληνες στρατηγοὶ ἀπερχόσισαν¹³ νὰ προχωρῶσι¹⁴ μέχρις οὐ¹⁵ ἥθελον ἐνωθῆ¹⁶ μετὰ τοῦ Κύρου.

Γενική.

23. Ἡ ψυχὴ τοῦ φιλοσόφου ἀπέχει ἀπὸ τὰς ἥδονάς, τὰς ἐπιθυμίας, τὰς λύπας καὶ τοὺς φόβους. — Εἴμεθα ἥδη ἄξιωτεροι οίκτου ἀπὸ τὸν Θεόν¹ παρὰ φθόνου. — Οι Ἀθηναῖοι κατεβύθισαν² ἐνδεκα πλοῖα τῶν Συρακοσίων, καὶ ἐφόνευσαν τοὺς περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους (οἵτινες ἦσαν³ εἰς αὐτά). — Οι Λακεδαιμόνιοι ἐπεισαν τοὺς Ῥδίους νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. — Οι Συρακόσιοι ἔμαθον⁴ διὶ πλοῖα γεμάτα ἀπὸ χρήματα προσέπλεον εἰς τοὺς Ἀθηναίους. — Αφοῦ ἡ Δεκέλεια ἐτειχίσθη ὑπὸ τῶν Λακκεδαιμονίων, οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον στερηθῆ ἀπὸ πᾶσαν τὴν χώραν, καὶ ἡ πόλις εἶχεν ἀνάγκην⁵ τῶν πάντων. — Ἡτο δύτικολο.⁶ νὰ παύσῃ ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. — Ο Μίνως ὑπῆρξε κύριος;⁷ τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσ-

¹⁾ ἕδος. ²⁾ δηλόω. ³⁾ ἀναφορ. εἰς δοτικ. ⁴⁾ ὑστερχῖος. ⁵⁾ προιών. ⁶⁾ δρόμῳ. ⁷⁾ ἐπί. ⁸⁾ κτείνω. ⁹⁾ ἐντυγχάνω. ¹⁰⁾ χρήματα μεσ. ἀρ. μετ. ¹¹⁾ τὸ δύνατον [δοτ.] ¹²⁾ τὸ πλάσασθαι: [δοτ.] ¹³⁾ δοκεῖ. ¹⁴⁾ πρόειμι. ¹⁵⁾ ἔως. ¹⁶⁾ συμμίγνυμ¹ ἀρ. εὔκτ.

¹⁾ ἀπὸ μετὰ γεν. ²⁾ καταδύω. ³⁾ ἐπιβαίνω. ⁴⁾ πυνθάνεσθαι αἰτ. καὶ ἀπαρέμ. ⁵⁾ δέομαι. ⁶⁾ γχλεπός. ⁷⁾ κρατέω.

σης καὶ βασιλεὺς;⁸ εἰς τὰς Κυκλαῖδας νήσους.—Ο Τισσαφέρνης ἦλθεν εἰς Μιλητὸν καὶ διεμοίρασεν⁹ εἰς ἕκαστον εἰς πάντα τὰ πλοῖα¹⁰ μίαν δραχμὴν ἀττικήν, καθὼς, ὑπεσχέθη¹¹ εἰς τὴν Λακεδαιμόνια. Τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον ἦθελε νὰ διδῃ τρεῖς ὁβολούς, ἵως ὅτου ἐρωτήσῃ¹² τὸν βασιλέα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἐρμοκράτης ἀντέλεγεν¹³, ὁ Τισσαφέρνης ἔδωκε διὰ ἑκατὸν πλοῖα τρία τάλαντα τὸν μῆνα (Θουκ. III, 29).

24. Εἰς τοὺς νικῶντας εἰς τὴν μάχην ἀνήκει¹⁴ καὶ τὸ νὰ ἴνε ἀρχηγοί¹⁵. — Οἱ στρατιώται ἦθελον νὰ ἀκούωσι τὸν Κλέαρχον καὶ δὲν προετίμων¹⁶ ἄλλον. — Ό Πρόξενος ἦτο δυνατὸς νὰ ἔξουσιάζῃ¹⁷ κακοὺς καὶ ἀγαθούς· ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν ἦτο περίπου¹⁸ τριάκοντα ἑτῶν. — Ό βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἀπαχτεῖ ἀπὸ σᾶς τὰ σπλαχνά διότι λέγει ὅτι εἶνε ἴδικός του, ἐπειδὴ ἀνῆκον¹⁹ εἰς τὸν Κῦρον τὸν δοῦλον ἔκεινου. — Ό Κῦρος διέταξε τὸν Κλέαρχον νὰ διοικῇ²⁰ τὸ δεξιὸν κέρας, τὸν δὲ Μένωνα τὸ ἀριστερόν, αὐτὸς δὲ ἔθελεν εἰς τάξιν²¹ τὸ ἴδικόν του. — Έχρεωστεῖτο²² εἰς τοὺς στρατιώτας μισθὸς τριῶν μηνῶν. — Ἐπύαξα ἡ γυνὴ τοῦ Συεννέσιος ἔρθασεν εἰς Ταρσούς προτέρα ἀπὸ τὸν Κῦρον πέντε ἡμέρας²³. — Λέγεται ὅτι ἡ Κίλισσα παρεκάλεσε τὸν Κῦρον νὰ τῇ δεῖξῃ τὸ στράτευμα. — Ό βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἀφοῦ ἤκουσεν ἀπὸ τὸν Τισσαφέρνην τὴν ἐιστρατείαν²⁴ τοῦ Κύρου, παρεσκευάζετο καὶ αὐτὸς ἐπίσης²⁵. — Οἱ Λυγκησταί, οἱ Ἐλειμιώται καὶ ἄλλοι ἀποτελοῦσι μέρος²⁶ τῶν Μακεδόνων.

25. Ή ὁλιγαρχία δίδει μέρος¹ τῶν κινδύνων εἰς τοὺς πολλούς. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲν ἐπλήρωσαν τὸ πρόστιμον² εἰς τὸ ὅποιον οἱ Ἡλεῖοι τοὺς εἶχον καταδικάσει³. — Ό Νικίας διεβλήθη, ἐπειδὴ ἐφρίνετο⁴ ὅτι ἦτο αἴτιος τῶν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους σπονδῶν. — Οἱ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους δὲν εἶχον πεῖραν⁵ τοῦ μεγέθους τῆς νήσου καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐνοικουόντων καὶ Ἐλλήνων καὶ βαρβάρων. — Κατὰ διαταγὴν τοῦ Κύρου πάντες ἔλαθον ἀπὸ τὴν ζώνην τὸν Ὀρόν-

⁸⁾ βασιλεύω. ⁹⁾ διιαδίδωμι. ¹⁰⁾ δοτ. ¹¹⁾ ὑφίσταμαι ἀσρ. 2. ¹²⁾ ἵως ἂν καὶ ἀσρ. 6'. τοῦ ἐρωτάω εἰς ὑποτ. ¹³⁾ μετοχ. ¹⁴⁾ ἔστι. ¹⁵⁾ τὸ ἄρχειν. ¹⁶⁾ αἰροῦμαι. ¹⁷⁾ ἄρχω. ¹⁸⁾ ὡς. ¹⁹⁾ εἰμί. ²⁰⁾ ἡγέομαι. ²¹⁾ διατάττω. ²²⁾ ὄφειλομαι. ²³⁾ δοτ. ²⁴⁾ τὸν στόλον. ²⁵⁾ ἀντιπαρασκευάζομαι. ²⁶⁾ εἶναι.

¹⁾ μεταδίδωμι. ²⁾ ἐκτίνω τὴν δίχην. ³⁾ μεσ. ἀσρ. ⁴⁾ δοκῶν ⁵⁾ ἀπειρος

ταν διὰ⁶ θάνατον και αύτοὶ οἱ συγγενεῖς. — Κρίνω εὐτυχεῖς ἔκείνους, οὗσι ἐπεσον⁷ κατὰ τὸν πόλεμον, και τοὺς ζηλεύω⁸ διὰ τὸν θάνατόν των. — Ο Κρίτων βλέπων τὸν Σωκράτην κοιμώμενον ὄλιγον πρὸ τοῦ θανάτου του, τὸν ἐμακάρισε⁹ διὰ τὸν χαρακτῆρα¹⁰ του. — Ο Κῦρος διέφερεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους βασιλεῖς, και ἀπὸ ἔκείνους, οἵτινες ἀπέκτησαν¹¹ τὰς ἀρχὰς τῶν πατέρων των, και ἀπὸ ἔκείνους, οἵτινες ἀπέκτησαν μόνοι των¹². — Εἶνε ἵδιον ἔρχοντος οὐχὶ μόνον νὰ παρέχῃ ἑαυτὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ πρέπει νὰ φροντίζῃ¹³ και διὰ τοὺς ἀρχομένους, νὰ φροντίζῃ δὲ διὰ νὰ γίνωσιν ὡς δυνατὸν¹⁴ βέλτιστοι. — Ο Κῦρος ἀφοῦ εἶδεν ἔλαφον νὰ ἐκπηδήσῃ, λησμονήσας¹⁵ πάντα, οὅσα ἤκουσε, ἐδίωκεν, οὔδεν ἄλλο βλέπων παρὰ ποῦ¹⁶ αὐτὴ ἔφευγεν.

Τὸ ἐπίθετον και οἱ βαθυοὶ τῆς συγκρίσεως.

(Ορα Ζηκ. περὶ ἐπιθ. και § 118).

26. Εἰς τοὺς στρατιώτας ὡρείλετο μισθὸς περισσότερον παρὰ τριῶν μηνῶν. — Οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων οὐχὶ θεληματικῶς¹ ὑπέφερον² τὴν ὄλιγαρχίαν, ἐπειδὴ³ ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ δῆμου. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐφοβήθησαν — ὅπερ ἔγεινε — μήπως οἱ Κερκυραῖοι νικηθῶσι και τὰ δέκα πλοιά των εἴνε ὄλιγα εἰς τὸ νὰ τοὺς ὑπερασπισθῶσιν⁴. — Ο Κῦρος συνοιήθοι⁵ τὴν ἐλληνικὴν δύναμιν, ὅπως ἡδύνατο κρυφίως⁶, διὰ νὰ κατολάβῃ⁷ τὸν βασιλέαν ὡς δυνατὸν⁷ ἀπαρχοκευαστότατον. — Τὸν αὐτὸν χειμῶνα οἱ Ἀθηναῖοι ἥθελον μὲν μεγαλειτέραν παρασκευὴν νὰ ὑποτάξουν εἰς τὴν ἐξουσίαν των⁸ τὴν Σικελίαν, ἀν θὰ ἡδύναντο⁹. — Οἱ Κύκλωπες και οἱ Λαιστρυγόνες λέγονται ὅτι πολὺ παλαιὰ¹⁰ κατώκησαν εἰς μέρος τι τῆς Σικελίας. — Πορευόμενοι οἱ Ἐλληνες φθάνουσι τὴν τρίτην ἡμέραν¹¹ εἰς Κερασσοῦντα, πόλιν Ἐλληνικὴν παραθαλασ-

⁶⁾ ἐπὶ [δοτ.] ⁷⁾ μετοχ. ⁸⁾ ζηλόω. ⁹⁾ εὐδαιμονίζω. ¹⁰⁾ τρόπος. ¹¹⁾ κτάσματι μετοχ. ¹²⁾ δι᾽ ἐχυτῶν. ¹³⁾ ἐπιμελέομαι. ¹⁴⁾ ὅπως ὡς [μετὰ μελόριστ.]. ¹⁵⁾ ἐπιλανθάνομαι. ¹⁶⁾ ὅπῃ,

¹⁾ ἔκών. ²⁾ φέρω. ³⁾ διὰ μετ' ἀπαρεμφ. ⁴⁾ εἰς τὸ ἀμύνειν. ⁵⁾ ἐπικρύπτομαι μετοχ. ⁶⁾ λαμβάνω [εἰς ποίαν ἔγκλισιν;] ⁷⁾ ὡς. ⁸⁾ καταστρέφομαι, μεσ. ἀρ. ⁹⁾ εὔχτ. ¹⁰⁾ ὑπερθ. βαθυ. [θετέον ὡς ἐπιθ.]. ¹¹⁾ τριταῖος.

σίκν¹² ἄποικον τῶν Σινωπέων ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ. "Οτε δὲ ἦσαν εἰς τὰς κώμας καὶ διεσπείροντο ὡς διὰ νὰ¹³ λαμβάνωσιν, ἐπιπίπτουσαν κατ' αὐτῶν οἱ ιππεῖς τοῦ Φαρνακῆζου πρώτοι. Οἱ ιππεῖς δὲ οὗτοι φρονεύουσιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν οὐχὶ ὀλιγώτερον¹⁴ πεντακοσίους. — "Εμεινεν δὲ ἀκόμη εἰς τοὺς "Ελληνας τρίτος λόφος¹⁵ πολὺ ὄρθιώτατος, ἐκεῖνος δῆστις ἦτο ἄνωθεν¹⁶ τῆς φυλακῆς, ἥτις κατελήφθη¹⁷ κατὰ τὴν νύκταν, πλησίον¹⁸ τοῦ πυρός, ὑπὸ τῶν ἔθελοντων. — "Ο Ξενοφῶν ἤκουσεν δὲ τὸ ὑπῆρχον κῶμαι καλαί, αἱ ὅποιαι ἀπειχον ὅχι περισσότερον ἀπὸ εἴκοσι στάδια. — Ἀροῦ δὲ ἀνέβησαν οἱ "Ελληνες, θυσιάσταντες καὶ στήσαντες τρόπαιον κατέβησαν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ ἥθον εἰς κώμας, αἱ ὅποιαι ἦσαν γεμάται¹⁹ ἀπὸ πολλὰ καὶ ἀγαθά.

ΣΦ. Ἡσαν εἰς τὸ στράτευμα τῶν Ἐλλήνων Ῥόδιοι τῶν ὄποιων οἱ πολλοὶ λέγουσιν δὲ τὸ ἔγνωριζον νὰ μεταχειρίζωνται τὴν σφενδόνην¹, καὶ ἡ βολὴ² αὐτῆς ἦτο διπλασία³ τῆς τῶν περσικῶν σφενδονῶν. — Οἱ Ἀρκάδες ἔθαψαν τοὺς πλείστους νεκροὺς ἐκεῖ ὅπου⁴ ἔπεσον· διότι ἦσαν ἥδη πέντε ἡμερῶν⁵ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν⁶ νὰ τοὺς σηκώσουν.⁷ "Οτε δὲ οἱ τελευταῖοι "Ελληνες κατέβαινον εἰς τὰς κώμας ἐν καιρῷ σκότου⁸ ἀπὸ τοῦ ἄκρου, τότε συναθροισθέντες⁹ τινὲς ἐκ τῶν Καρδούχων ἐπειθεντο κατὰ τῶν τελευταίων, καὶ ἐρόνευσάν τινας καὶ μὲ λιθους καὶ τοξεύματα κατεπλήγωσαν¹⁰, καὶ καὶ ἦσαν ὀλίγοι¹¹. — "Οτε μεταβολὴ μεγάλη ἐνέπεσεν¹², ἡ διάνοια τῶν Ἀθηναίων εἶνε πολὺ ἀσθενής νὰ ἐγκαρπερῇ¹³ ὅσκις ἀπεράτιστον¹⁴. — Οἱ "Ελληνες ἔχουσι σώματα ἱκανώτερα παρὰ οἱ Πέρσαι νὰ ὑποφέρωσι¹⁵ καὶ ψύχη καὶ θάλπη καὶ πόνους· οἱ δὲ Πέρσαι εἶνε τρωτοὶ περισσότερον παρὰ οἱ "Ελληνες. — Τὸ θεῖον¹⁶ νομίζω¹⁷ περισσότερον μεγαλοπρεπὲς παρὰ νὰ ἔχῃ ἀνάγκην¹⁸ τῆς ἴδικῆς μου θεραπείας. — Εἰς πολλοὺς τὰ χειρότερα εἶνε περισσότερα παρὰ τὰ καλλίτερα. — Αἱ πυραμίδες ἦσαν μεγαλείτεραι, ἢ

¹²⁾ ἐπὶ θαλάττῃ. ¹³⁾ ὡς ἐπὶ τό. ¹⁴⁾ οὐ μεῖον. ¹⁵⁾ μαστός. ¹⁶⁾ ὁ ὑπὲρ [μετὰ γενεῶν]. ¹⁷⁾ μετοχή. ¹⁸⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ¹⁹⁾ γέμω [μετοχή].

¹⁾ σφενδόνων. ²⁾ βέλος. ³⁾ διπλάσιον φέρεσθαι. ⁴⁾ ἔνθα περ. ⁵⁾ πεμπταῖος. ⁶⁾ οἵον τε ἦν. ⁷⁾ ἀνακρεῖν. ⁸⁾ σκοταῖος. ⁹⁾ συλλέγομαι.

¹⁰⁾ κατατιτρώσκω. ¹¹⁾ μετοχή. ¹²⁾ μετοχή. ¹³⁾ ταπεινή ἐγκαρπερεῖν. ¹⁴⁾ γινώσκω. ¹⁵⁾ φέρω. ¹⁶⁾ τὸ δαιμόνιον. ¹⁷⁾ ἥγουμαι. ¹⁸⁾ προσδέομαι.

οσον δύναται τις διὰ λόγου νὰ παραστήσῃ¹⁹. — Εἰς ἐμὲ μᾶλλον ἀρμό-
ζει²⁰ νὰ ἄρχω παρὸ εἰς ἄλλους. — Δὲν ἡσαν περισσότεραι παρὰ δέκα
ἡμέραις ὅτε ἔφθισεν ὁ στρατός. — Εἰς ἐμὲ φάνεται²¹ ὁ Κῦρος, ὅτι ὅσους
ῆθελε βλέπη ἀγαθούς, ἀγαπᾷ καὶ οὐδὲν ὀλιγώτερον ἔχυτο. — Ὁ
Θεμιστοκλῆς παρώτρυνε²² τοὺς Ἀθηναίους νὰ ἀποστέλλωσιν ὅσον τὸ
δυνατὸν τάχιστα αὐτὸν εἰς τὴν Λακεδαίμονα, χροῦ δὲ ἐκλέξωσιν²³
ἔκτος ἔχυτον ἄλλους πρέσβεις, νὰ μὴ στέλλωσιν²⁴ αὐτοὺς εὐθύς, ἀλλὰ
νὰ τοὺς κρατῶσιν²⁵, ἵνα οὐ ἦθελον ὑψώσει²⁶ ικανῶς τὸ τεῖχος, ὥστε
νὰ ἀπομάχωνται ἐκ τοῦ ἀναγκαιοτάτου ὑψούς.

Comme les femmes de la cour²⁷ regorgent²⁸ de train²⁹, de splendeurs³⁰ et de dignités³¹, elles se delassent³² volontiers avec la philosophie ou la vertu. (La Bruyère).

Un roi connaît beaucoup moins que les particuliers les hommes qui l'environnent³³. (Fénelon).

Καλλίτερον³⁴ πλούτου καὶ βαθυσπόρου γῆς εἶνε ὄμιλοι ἀνδρῶν δι-
καίων καὶ ἀγαθῶν. — Δὲν ὑπάρχει κτῆμα πολυτιμώτερον³⁵ παρὰ ἡ
ἀρετή.

Διάθεσις ὁμάτων, ὁματικὰ ἐπίθετα καὶ χρόνοι.

28. Οἱ Ἀθηναῖοι ἀροῦ διέβησαν¹ εἰς τὴν Εὔβοιαν, ὅπὸ τὴν
στρατηγίαν² τοῦ Περικλέους, ὑπέταξαν αὐτὴν ὅλην ὅπὸ τὴν ἐξουσίαν
των³. — Ὁ Περικλῆς συνεβούλευσε⁴ τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρασκευά-
ζωνται εἰς τὸν πόλεμον καὶ νὰ φέρωσι μέσα πρὸς ἀσφάλειαν⁵ τοὺς
καρποὺς⁶ ἐκ τῶν ἀγρῶν. — Πρέπει νὰ κάμη⁷ τις πανταχοῦ διὰ τὴν πα-

¹⁹) ὄλόχλ. ἡ δευτέρα φράσις τεθήτω διὰ τῆς λέξεως: λόγου. ²⁰) προσθήκη.
²¹) δοκεῖ. ²²) κελεύω. ²³) αἴρομαι μεσ. ἀρ. εἰς μετ. ²⁴) ἐκπέμπω. ²⁵) ἐπι-
σχεῖν. ²⁶) αἴρομαι. ²⁷⁾ αἱ περὶ τὴν Βασιλειῶν. ²⁸⁾ εύπορεῖν. ²⁹⁾ θεραπεία. ³⁰⁾
λαμπρότης. ³¹⁾ τιμή. ³²⁾ τέρπεσθαι [τινι]. ³³⁾ οἱ περί, οἱ ἀμφί [τινα]. ³⁴⁾
χρέεσσων. ³⁵⁾ τίμιοις.

¹⁾ μετοχ. ²⁾ μετοχ. τοῦ στρατηγέω. ³⁾ καταστρέψομαι. ⁴⁾ παραινέω. ⁵⁾ εἰσ-
χωμίζομαι. ⁶⁾ ἔνευ τοῦ καρπός διὰ τοῦ οὐδετ. πληγ. ἀρθρου τὰ [ἐκ τῶν ἀγρῶν].
⁷⁾ ποιῶ ἔγινατ. ἐπιθ.

τρίς προστάσσει. — Πρωταγόρας ὁ σοφιστής διέμενεν⁸ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Καλλίου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰππονίκου. — Ἐπειδὴ ὁ πόλεμος κατὰ τῶν ἐν Ἰθαρῷ ἐμαχρύνετο⁹, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπικαλέσθησαν εἰς βοήθειά των¹⁰ καὶ ἄλλους συμμάχους καὶ Ἀθηναίους. — Οἱ Ἀθηναῖοι σηκώσαντες¹¹ τοὺς νεκροὺς μὲν σπονδάς¹², ἐπέστρεψαν¹³ μὲν τὸν ἀπομείναντα¹⁴ στρατόν. — Ο Σιτάλκης, ὁ βασιλεὺς τῆς Θράκης, συνεφώνησε¹⁵ μὲν τοὺς Ἀθηναίους, ὅτε ἔκαμνε συμμαχίαν, νὰ καταλύσῃ τὸν χαλκίδηκὸν πόλεμον. — Τὰ πράγματα τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς δὲν ἀμελοῦνται ἀπὸ τοὺς θεούς. — Πρέπει, μεταχειρίζομενοι¹⁶ τὰ πρότερον γεγενημένα παραδείγματα, νὰ σκέπτησθε¹⁷ περὶ τῶν μελλόντων νὰ γείνωσιν.

Ο Κῦρος ἐπεμελεῖτο τοὺς πλησίον του¹ βαρβάρους, διὰ νὰ ἡνακίνανοι νὰ πολεμῶσι καὶ διὰ νὰ διάκηνται² εὐνοϊκῶς εἰς αὐτόν. — Αἱ διώρυχες, αἵτινες ρέουσιν ἀπὸ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ, εἰσβάλλουσιν εἰς τὸν Εύφρατην, καὶ εἰνε μαχρὸν³ ἐκάστη κατὰ ἓνα παρασάγγην. — Ο Κῦρος ἐκυνήγει ἔφιππος⁴ ὄσάκις⁵ ἥθελε νὰ γυμνάσῃ καὶ ἔσυτὸν καὶ τοὺς ἵππους. — Εὰν⁶ θέλης νὰ σοὶ ἦνε οἱ θεοὶ εὐτυλαγχνοί⁷, πρέπει νὰ θεραπεύῃς⁸ τοὺς θεούς· ἂν⁶ δὲ θέλης νὰ ἀγαπᾶσαι ὑπὸ φίλων, πρέπει νὰ εὐεργετῇς⁸ τοὺς φίλους, καὶ ἂν⁶ ὑπὸ τινος πόλεως ἐπιθυμήσῃς νὰ τιμᾶσαι, πρέπει νὰ ὠρελήξῃς⁸ τὴν πόλιν, ἂν⁶ ἀξιοῖς νὰ θαυμάζεσαι δι' ἀρετὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσσος, πρέπει νὰ προσπαθῇς⁸ νὰ εὐεργετῇς⁹ τὴν Ἑλλάδα, ἢν θέλης νὰ φέρῃ ἀφθόνους καρποὺς ἡ γῆ, πρέπει νὰ θεραπεύῃς τὴν γῆν, ἢν νομίζῃς ὅτι πρέπει νὰ πλουτίζῃς¹⁰ διὰ τῶν βοσκημάτων, πρέπει νὰ ἐπιμελῆσαι τὰ βοσκήματα, ἢν θέλης νὰ δύνασαι καὶ τοὺς φίλους νὰ ἐλευθεροῖς καὶ τοὺς ἔχθροὺς νὰ ὑποτάσσῃς¹¹, πρέπει νὰ μάθῃς αὐτὰς τὰς πολεμικὰς τέχνας παρὰ τῶν εἰδημόνων¹² καὶ νὰ ἀσκηθῇς πῶς πρέπει νὰ μεταχειρίζησαι αὐτάς.

29. Ἀφοῦ οἱ Κερκυραῖοι ἐμάνθανον¹ τὴν παρασκευὴν τῶν Κορινθίων, ἐφοδοῦντο, καὶ ἀπεφάσισαν² ἐλθόντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους νὰ

⁸⁾ καταλύω. ⁹⁾ μηκύνομαι. ¹⁰⁾ ἐπικαλέομαι μεσ. ἀσρ. ¹¹⁾ κομίζομαι. ¹²⁾ ὑπόσπονδος. ¹³⁾ ἀναχωρέω. ¹⁴⁾ περίειμι, μετοχ. εἰς δοτ. ¹⁵⁾ ὄμολογέω. ¹⁶⁾ χρόμαι. ¹⁷⁾ βουλεύομαι. — ¹⁾ παρ' ἔσυτῷ ²⁾ ἔχω. ³⁾ διὰ λείπω. ⁴⁾ ἀπὸ ἵπποτ θηρεύω. ⁵⁾ ὄπότε εὔκτ. ⁶⁾ εἴτε—εἴτε—εἴτε κλπ. ⁷⁾ ἔλεως. ⁸⁾ ἡγματικ. ἐπιθετ. ⁹⁾ εὖ ποιῶ. ¹⁰⁾ πλουτίζομαι. ¹¹⁾ γειροῦμαι. ¹²⁾ ἐπιστάμενος.

¹⁾ πυνθάνομαι μετοχ. ²⁾ δοκεῖ.

γείνωσι σύμμαχοι καὶ νὰ προσπαθήσωσι νὰ λάβωσι³ παρ' αὐτῶν βοήθειάν⁴ τινα. — Οἱ ἵππεῖς τῶν Χαλκιδέων προσέβαλον τοὺς Ἀθηναίους, καὶ μάλιστα φοβήσαντες ἔτρεψαν αὐτοὺς εἰς φυγὴν καὶ τοὺς κατεδίωξαν⁵ πολὺ μακράν⁶. — Οἱ Ἀθηναῖοι Φειδῶν ἐδανείσθη⁷ ἐκατὸν τάλαντα παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων διὰ νὰ ἔχῃ⁸ νὰ μισθώσῃ⁹ ἐπικούρους. Πολλάκις ὥρελεῖται¹⁰ τις μᾶλλον ἀπὸ τὰ ἴδια του σφάλματα¹¹, παρὰ ἀπὸ τὰς καλάς του πράξεις.

Souvent on tire plus de fruit de ses fautes, que de ses belles actions. (Fénelon).

Accoutumez-vous¹² à n' attendre¹³ des plus grands hommes que ce que l'humanité¹⁴ est capable¹⁵ de faire. (ὁ αὐτός).

Qui ne craint point la mort, ne craint point les menaces.

(Corneille)

La flatterie¹⁶ grossière¹⁷ offense¹⁸ un homme delicat au lieu de¹⁹ lui plaire et elle est ordinairement²⁰ punie par le mépris²¹. (Fontenelle).

Οἱ Περδίκκας κρύφα κερδίζει ὑπὲρ ἔαυτοῦ²² τὸν Σκύθην, ὑποσχεθεῖς νὰ δώσῃ τὴν ἀδελφήν του καὶ χρήματα δι' αὐτήν²³. — Οἱ Χῖοι ἔτοιμοι οὖτες νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, ἐτράπησαν εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν. — Οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ὁ Γύλιππος καὶ οἱ Συρακούσιοι κατ' αὐτῶν ἐπῆλθον (ἔπειμι) αἰφνιδιως, ἐθορυβήθησαν μὲν κατ' ἄρχις, ἀλλὰ παρετάχθησαν (μ. ἀρ). — Οἱ Ἑλληνες ὥργιζοντο²⁴ κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἄλλοι μὲν θέλοντες νὰ ἐλευθερωθῶσιν²⁵ ἀπὸ τὴν ἄρχήν των, ἄλλοι δὲ φοβούμενοι μήπως ὑποταχθῶσιν²⁶.

Tous les hommes sont fous²⁷ et malgré²⁸ tous leur soins²⁹
Ne different³⁰ entre eux³¹ que³² du plus ou du moins³³.

³⁾ ἀπὸ τίνος εὐρίσκομαι. ⁴⁾ ὥφελίαν. ⁵⁾ ἐπιδιώκω. ⁶⁾ ἐπὶ πολύ. ⁷⁾ μεσ. ἀρ. ⁸⁾ εἰς ποίαν ἔγκλισιν; ⁹⁾ μισθούμαι. ¹⁰⁾ ὄνιναμαι [τινός]. ¹¹⁾ ἀμάρτημα. ¹²⁾ ἐθίζειν. ¹³⁾ ἐλπίζειν [τι παρά τίνος]. ¹⁴⁾ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. ¹⁵⁾ ἵκανός. ¹⁶⁾ κολακεία. ¹⁷⁾ ἐναργής. ¹⁸⁾ λυπεῖν. ¹⁹⁾ καὶ οὐ. ²⁰⁾ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ²¹⁾ καταφρονεῖσθαι. ²²⁾ προσποιεῖσθαι. ²³⁾ ἐπὶ [δοτικ.]. ²⁴⁾ ὥργιζομαι, νὰ τεθῇ καὶ κατὰ περίφρασιν διὰ τοῦ ἔχω. ²⁵⁾ ἀπολύεσθαι. ²⁶⁾ ἄργειμαι [παχ.]. ²⁷⁾ ἥλιθιος. ²⁸⁾ καίπερ μετά μετοχ. ²⁹⁾ συντείνω. ³⁰⁾ διαφέρω. ³¹⁾ ἀλλήλων. ³²⁾ εἰμήν. ³³⁾ δοτ.

30. 1. Ὁ Λεωκράτης ἔφυγε τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους
ἀρῆκε τοὺς συμπολίτας του καὶ ἐπρόδωσεν ὅλην τὴν δύναμιν τῶν Ἀθη-
ναῖων. — 2. Ὁ Σόλων ὄνομάζει ἔκεινους εὔτυχες, οἱ ὅποιοι μὲν ἔξω τε
ρικὰ ἀγαθὰ² μετρίως ἦσαν πεπροικισμένοι¹ καὶ τὰς καλλίστας πρᾶξεις
εἶχον κάμει καὶ σωφρόνως εἶχον ζήσει. — 3. Χάριν χρημάτων καὶ χά-
ριτος πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας πειθοῦνται ἢ νὰ μὴ ἐνθυμῶνται³, ἢ
νὰ μὴ ἔλθωσιν, ἢ ἀλλην πρόφασιν νὰ εὑρώσιν. — 4. Οἱ στρατιῶται
συνήθω,⁴ ὅσον περισσότεροι εἴνε, τόσον περισσότερα λάθη κάμνουσιν⁵,
ἢ δηλ. διασκορπίζονται⁶ ἐπίτηδες⁷ πρὸς⁸ πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων, ἢ
πορευόμενοι⁹ οἱ μὲν προηγοῦνται, οἱ ἄλλοι μένουσιν ὄπιστω¹⁰ περισσό-
τερον τοῦ πρέποντος¹¹. — 5. Τὸν Ἀρχιμήδην, ὅστις πρὸ τῆς τραπέζης
ἐκάθητο, ἀποσπῶντες διὰ τῆς βίας καὶ ἐκδύοντες¹² οἱ ὑπηρέται του
ῆλιειφού. Οὗτος δὲ¹³ διέγραψε τὰ σχήματα ἐπὶ τοῦ ἀλειμμένου σώμα-
τος του. — 6. Εἴνε καλλίτερον νὰ εὐρῃ τις μέσον¹⁴ πρὸς ἀποτροπὴν
τῶν μελλόντων κακῶν, παρὰ νὰ τιμωρηθῇ¹⁵ διὰ τὰ γενόμενα ἥδη
κακά. — 7. Εβδομήκοντα ἔτη ἦσαν¹⁶ οἱ Ἀθηναῖοι ἡγεμόνες τῶν
Ἐλλήνων, ἐπόρθησαν τὴν Φοινίκην καὶ Κιλικίαν, ἐνίκησαν παρὰ τὸν
Εύρυμέδοντα κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θύλασσαν μαχόμενοι, ἔλαθον αἰχ-
μαλώτους ἑκκτὸν τριήρεις τῶν Βαρβάρων καὶ ἐπλευσαν γύρω ὅλην
τὴν Ἀσίαν ὡς νικηταί¹⁷. — 8. Οἱ ἀνθρώποι σκέπτονται περὶ ἔκεινου,
τὸ ὅποιον δύναται ὑπ’ αὐτῶν νὰ προχθῇ¹⁸. — 9. Ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει
ψυχὴν¹⁹, ἢ ὅποια δύναται νὰ εὐρίσκῃ, καὶ νὰ μανθάνῃ καὶ νὰ ἐργάζε-
ται καὶ νὰ μνημονεύσῃ, ἔτι δὲ φωνὴν καὶ σφρήνειαν, ἔτι δὲ τόλμην
μετὰ σωφροσύνης, ἥδυνατο νὰ γείνῃ²⁰ τοιοῦτος ῥήτωρ, ὅποιος κανεὶς
ἐκ τῶν Ἐλλήνων ἔχει γείνει. — 10. Ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι δὲν κάμνουν
ἔκεινο, διὰ τὸ ὅποιον πρότερον ἔλαθον²¹ χρήματα, δικαιώς²² ὑπόκειν-
ται εἰς τὸν ψόγον²³, διότι δὲν ἔκτελοῦσιν²⁴ ὅ, τι συνεργώνησαν²⁵.

¹⁾ χορηγῶ. παθ. παραχ. μετογ. ²⁾ τὰ ἔκτὸς ἀγαθά. ³⁾ ἀμνημονῶ. ⁴⁾ φιλῶ.
⁵⁾ ἀμαρτάνω. ⁶⁾ σκεδάννυμαι. ⁷⁾ ἐπιμελεία. ⁸⁾ ἐπὶ μετ’ αἰτ. ἂνευ τοῦ παραχ.
⁹⁾ γενικ. ¹⁰⁾ ὑπολείπομαι. ¹¹⁾ καιρός. ¹²⁾ ἀποδύω. ¹³⁾ ὁ δέ. ¹⁴⁾ παραλειπτέα ἥ-
λεξις. ἀποτροπὴν εὔρειν, ¹⁵⁾ λαμβάνω δίκην [τινός]. ¹⁶⁾ καθίστημι ἀσρ. 2.
ἐνεργ. ¹⁷⁾ μετογ. ¹⁸⁾ ῥηματ. τοῦ πράττω. ¹⁹⁾ διὰ τοῦ μὲν συνυπτέα. ²⁰⁾ εὔκτ.
μετὰ τοῦ ἂν. ²¹⁾ προλαμβάνω. ²²⁾ εἰκότως. ²³⁾ ἐν ἐγκλήμασι γίγνεσθαι. ²⁴⁾
ἐπεκτελῶ. ²⁵⁾ ὄμολογέω.

31. Πάντες οι ἄνθρωποι συνειθίζουν¹ νὰ διατρίβωσι περὶ τοὺς τόπους, ὁπόθεν ἥθελον προτιμήσει² νὰ πορίζωνται τὴν διατροφήν των. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲν διεφύλαξαν τοὺς νόμους, τοὺς ὅποιους εἶχον λάβει ἀπὸ τοὺς προγόνους των, καὶ οὔτε εἰς τὰς συνηθείας³ ἔμενον⁴, τὰς ὅποιας πρότερον εἶχον, ἀλλὰ νομίσαντες ὅτι ἦτο εἰς αὐτοὺς ἐπιτετραμμένον⁵ νὰ κάμνωσιν ὅτι ἥθελον, κατήντησαν⁶ εἰς πολλὴν ταραχήν. — Ἡ μνήμη πάντοτε ἀς ἀσκῆται. — Ἐάν τις δοκιμάζῃ⁷ νὰ καταλύῃ τοὺς νόμους τῆς πόλεως, ἂς τιμωρήται⁸ μὲ θάνατον. — Οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὸν πόλεμον ἐζήτησαν⁹ ἀπὸ τοὺς συμμάχους μακρὰ πλοῖα. — Όταν τὰ τέκνα ἀσθενῶσιν¹⁰, οἱ γονεῖς λυποῦνται. — Ο Δημοσθένης λέγει εἰς ἑνα του λόγον: Ἄν τώρα, ὡς Ἀθηναῖοι, μὲ δὲν τὴν δύναμιν δὲν βοηθήστε, πᾶσαν τὴν ἐκστρατείαν θὰ ἔχετε κάμει¹¹ πρὸς ὠρέλειαν τοῦ Φιλίππου. — Ἐάν μὲ ἔξελεγχης, θὰ ἕσαι ἀναγεγραμμένος μέγιστος εὐεργέτης. — Ο πόνος μου θὰ ἔχῃ γεινει¹² μάταιος. — Μετὰ τὴν ἐν αἰγὸς ποταμοὶς μάχην, οἱ βάρβαροι ἔγειναν κύριοι¹³ τῆς Θαλάσσης, κατέλαθον τὰς πλείστας ἀπὸ τὰς νήσους, ἀπεβάζονται εἰς τὴν Λακωνίαν, περιέπλευσαν κακοποιοῦντες¹⁴ ὅλην τὴν Πελοπόννησον.

32. Τὸ νὰ ἔχῃ τις ἀπολέσει πολλὰ κατὰ τὸν πόλεμον, δικαίως ἥθελε τις καταλογίσει¹ εἰς τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν. — Πάντα τὰ πράγματα τοιαύτης φύσεως εἶνε², ὥστε εὐκολώτερον εἶνε ἔχοντες νὰ τὰ φυλάξτωμεν, ἢ νὰ τὰ ἀποκτήσωμεν³. — Ο Θεόπομπος λέγει ὅτι ὁ Μαύσωλος ἄρχων τῶν Καρῶν, δὲι ἀπειχειν⁴ ἀπὸ κανὲν πρᾶγμα ἔνεκα χρημάτων. — Νὰ διοικῇς τὴν πόλιν καθὼς τὸν πατρικὸν σου οἴκον, ως πρὸς τὴν κατασκευὴν⁵ λαμπρῶς καὶ βασιλικῶς, εἰς τὴν πρᾶξιν ἀκριβῶς, διὰ νὰ ἔχῃς καλὴν φήμην⁶. — Οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πάλαι εἶχον⁷ τὴν συνήθειαν⁸, εἰς τὰς μάχας ὁ πολέμαρχος νὰ ἔχῃ τὴν δεξιὰν πτερύγα⁹.

1) εἴωθα. 2) προαιροῦμαι. ἀρ. μετὰ τοῦ ἃν ύποτ. 3) ἥθος. 4) ἔμμένω [δοτ.]. 5) λέσσει. 6) καθίστημι ἀρ. 2. 7) πειράμαι. 8) ζημιοῦμαι. 9) αἰτέομαι. 10) μετοικ. 11) πάντα στρατηγεῖν. 12) ποιέομαι μετ' ὀλιγ. μελ. τὸ μου ὡς ποιητ. αἴτιον. 13) κρατέω. 14) κακῶς ποιῶ.

1) τίθημι ἀρ. 2. μετὰ τοῦ ἃν εἰς εὔκτ. 2) πέφυκε. 3) ἀπαρέμψ. ἀρ. κτίσει. 4) ἀπέχομαι. 5) δοτ. 6) εὐδοκιμέω. 7) εἰμι. 8) ἥθος. 9) κέρας.

— Ως διὰ τὰ ζεσχισμένα¹⁰ ἴματια ὑπέρχουσι διορθωται¹¹, οὕτω καὶ οἱ ἱατροὶ τότε θεραπεύουσιν¹², διταν τις ἀσθενήσῃ¹³. Ἀλλὰ τοῦ στρατηγοῦ ἡ πρόνοια διὰ τὴν ὑγείαν πρέπει νὰ ἦνε μεγίστη· διότι οὕτος ἔχει νὰ φροντίσῃ¹⁴ νὰ¹⁵ μὴ ὑποφέρῃ ἀπ' ἀργῆς¹⁶ ἀπὸ ἀσθενείας¹⁷ ὁ στρατός του.

33. Ὁ Κλέαρχος ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν Σπάρτη ἀρχόντων¹ ὡς ἀπειθῶν. — Οἱ τετρακόσιοι διεπραγματεύοντο διὰ κηρύκων² πρὸς τὸν³ Ἀγιν, βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων, διτις ἥτο εἰς Δεκέλειαν³, λέγοντες διτις ἥθελον νὰ συμφιλιωθῶσιν⁴. — Ὁ Κλέαρχος συναθροίσας⁵ ἐπολεμοῦσε τοὺς Θράκας, καὶ εἰς μάχην ἐνίκησε καὶ ἀπὸ τούτου ἐλεηλάτει καὶ κατέστρεψε⁶ τούτους καὶ ἐξηκολούθησε⁷ νὰ πολεμῇ μέχρι οὗ⁸ ὁ Κῦρος ἔλαβεν ἀνάγκην⁹ τοῦ στρατεύματός· — Εἶχον ἔλθει¹⁰ τὴν προτεραίαν¹¹ τὸ ἐσπέρας ἐκ τῆς Ποτιδαιας ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, καὶ ἐπειδὴ ἔφθασα¹² μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν¹³, μετὰ γαρδ;¹⁴ ἐπορευόμην¹⁵ εἰς¹⁶ τὰς συνήθεις διατριβές. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐναυμάχησαν πλησίον¹⁷ τῆς Κεκρυφαλείας πρὸς ναῦς Πελοποννησίων καὶ ἥσαν νικηται¹⁸. — Ὁ Κῦρος ἀροῦ συνεκάλεσε τοὺς στρατιώτας, εἶπεν: Ξενίας καὶ Πασίων μᾶς ἔχουσιν ἀφήσει¹⁹, ἀλλ᾽ ὅμως ἂς μάθωσι²⁰ καλῶς, διτις δὲν ἔχουσι δραπετεύσει²¹. διότι γνωρίζω ποῦ ἔχουσιν ὑπάγει²² καὶ δὲν ἔχουσιν ἐκφύγει. "Ἐγω τέκνα αὐτῶν καὶ γυναικεῖς εἰς τὰς Τράλλεις φρουρούμενα. Ἀλλ᾽ οὐδὲ ταῦτα θὰ στερηθῶσιν, ἀλλὰ θὰ λάθωσιν ὄπιστω²³ ἔνεκα τῆς ἀλλοτε²⁴ ἀνδρείας των. — Εἰς τὴν Συρίαν ἥσαν τὰ ἀνάκτορα²⁵ τοῦ Βελέσουσος, καὶ κῆπος πολὺ μεγάλος καὶ ὡραῖος, διτις εἶχεν ὅλα δσα παράγουσιν²⁶ αἱ ὥραι τοῦ ἔτους. Ὁ δὲ Κῦρος ἐξέκοψε τοῦτον καὶ κατέκαυσε τὰ ἀνάκτορα. — Αν νικῶμεν, πάντα ἔχομεν κάμει²⁷. — Εἰς Σάρδεις ὁ Ξενορῶν καταλαμβάνει τὸν Πρόξενον καὶ Κύρον σκοπεύοντας²⁸ νὰ

¹⁰) διαρρήγνυμι. ¹¹) ἡπητής. ¹²) ἴσομαι. ¹³) νοσέω. ¹⁴⁾ ἐπιμελέσουμαι [διὰ τοῦ δεῖ]. ¹⁵⁾ ὅπως ὑποτακτ. ¹⁶⁾ ἀργῆν. ¹⁷⁾ ὑποφερ. ἀπὸ ἀσθ. = κάμνω. ¹⁸⁾ τέλος. ²⁾ ἐπικηρυκεύομαι. ³⁾ μετογ. ⁴⁾ διαλλάττομαι [πνθ. ἀσθ. 2]. ⁵⁾ συλλέγω. ⁶⁾ ἄγω καὶ φέρω. ⁷⁾ διαγίγνομαι. ⁸⁾ μέχρι. ἀνευ τοῦ οὗ. ⁹⁾ δέομαι. ¹⁰⁾ ἥκω. ¹¹⁾ δοτ. ¹²⁾ οἷον ἀσιγμένος. ¹³⁾ διὰ γρόνου. ¹⁴⁾ ἀσμένως. ¹⁵⁾ εἴμι. ¹⁶⁾ ἐπί. ¹⁷⁾ ἐπί [δοτ.]. ¹⁸⁾ νικῶ. παρατ. ¹⁹⁾ ἀπολείπω. ²⁰⁾ ἐπίστρυμαι. ²¹⁾ ἀποδιδούσκω. ²²⁾ οἴχομαι. ²³⁾ ἀπολαμβάνω. ²⁴⁾ ἡ πρόσθεν ἀρετή. ²⁵⁾ βασίλεια. ²⁶⁾ φύω. ²⁷⁾ ποιῶ εἰς παθητ. σύνταξιν. ²⁸⁾ μέλλω.

ἐπιχειρῶσι πορείαν εἰς τὰ ἐνδότερα²⁹. — Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ Ἀλκιβιάδης προσεπάθει νὰ παρασκευάζῃ²⁹ καὶ ἀναπειθῇ νὰ γείνῃ φίλος εἰς τοὺς Ἀθηναῖους.

34. Εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχὴν¹ τῆς ἀνοίξεως² οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι εἰσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικήν· ἦτο δὲ ἀρχηγὸς Ἄγιος ὁ νιός τοῦ Ἀρχιδάμου, βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων. Καὶ πρώτον μὲν κατέστρεψαν³ τὴν πεδιάδα⁴ τῆς χώρας, ἐπειτα ἥρχισαν νὰ τειχίζουν⁵ τὴν Δεκέλειαν. — Θρασύθουλος καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς, ἐπειθούλευσαν. Ἐπειδὴ δὲ ἀπήντησαν⁶ αὐτὸν βαδίζοντα, ὁ μὲν Θρασύθουλος κτυπᾷ⁷ τὸν Φρύνιχον καὶ ῥίπτει αὐτὸν κάτω⁸, ἀφοῦ τὸν ἐκτύπησεν⁹. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος δὲν τὸν ἤγγισεν¹⁰. 'Αλλ᾽ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ γίνεται κραυγὴ καὶ ἑτράπησαν εἰς φυγήν¹¹. — 'Ο Φειδων ἐλθὼν εἰς Λακεδαιμονία προσεπάθει νὰ πειθῇ¹² (τοὺς Λακεδαιμονίους) νὰ ἐκτραπεῖσαν¹³, λέγων ψευδῶς¹⁴ ὅτι ἡ πόλις θὰ ἔνε τῶν Βοιωτῶν. — 'Ο Μιθραδάτης προσεπάθει¹⁵ νὰ ἀποδεικνύῃ¹⁶ πόσον δύσκολον¹⁷ ἦτο νὰ σωθῶσι χωρὶς νὰ θέλῃ¹⁸ ὁ βασιλεὺς. — Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἀκόλουθον ἤμεσαν προεχώρησαν¹⁹ κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ οἱ ἵππεις τῶν Συρακοσίων καὶ τῶν συμμάχων τῶν καὶ ἀκοντισταί, οἱ ὄποιοι ἦσαν πολλοί, τοὺς ἱμπόδιζον²⁰ καὶ ἔριπτον ἀκόντια²¹, καὶ ἐπέρνων ἔφιπποι²². Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πολὺν χρόνον ἐμάχοντο, ἐπειτα ἐπανῆλθον²³ πάλιν εἰς τὸ στρατόπεδον. — 'Ολίγον χρόνον πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Δαρείου, ὁ ὄποιος ὑστερὸν ἀπὸ τὸν Καρμέντην ἔγεινε βασιλεὺς²⁴ τῶν Περσῶν, τριήρεις εἰς τοὺς τυράννους²⁵ περὶ Σικελίαν καὶ εἰς τοὺς Κερυραίους²⁶ ἔγειναν πολλαῖς²⁶.

¹⁾ ὅρμαν τὴν ἄνω ὁδὸν. ²⁹⁾ ὁρ. Ζηκ. § 189, 2.—¹⁾ εὐθὺς ἀρχομένου. ²⁾ ἔαρ. ³⁾ διγέω. ⁴⁾ τὰ περὶ τὸ πεδίον. ⁵⁾ παρατατ. ἀπλ. ⁶⁾ ἐπιτυγχάνω ἀσρ. εἰς δυϊκ. ⁷⁾ τύπτω. ⁸⁾ καταβάλλω. ⁹⁾ πατάσσω μετοχικ. ¹⁰⁾ ἀπτομαι. ¹¹⁾ οἰχομαι φεύγων. ¹²⁾ Ζηκ. § 189. ¹³⁾ στρατεύομαι. ¹⁴⁾ διαβάλλω. ¹⁵⁾ πειρῶμαι. ¹⁶⁾ διδάχω. ¹⁷⁾ ὡς ἄπορον. ¹⁸⁾ ἄκων. ¹⁹⁾ πρόσιμοι. ²⁰⁾ κωλύω. ²¹⁾ ἐσακοντίζω. ²²⁾ πεπιεύω. ²³⁾ ἀναγωρῶ. ²⁴⁾ βασιλεύω. ²⁵⁾ δοτικ. ²⁶⁾ εἰς πλῆθος γίγνομαι.

Ἐγκλίσεις ἐν ἀνεξαρτήτοις προτάσεσιν.

35. Εἰς¹ τὰ δεῖπνα τῶν φίλων νὰ πορεύησαι βραδέως, εἰς δὲ τὰς ἀτυχίας ταχέως.—Νὰ μὴ εὔχησαι εἰς τοὺς θεούς, ἐὰν αἰσχραὶ ἐπιθυμίαι κατέχωσι τὸν νοῦν. — Πῶς λοιπὸν² νὰ μάχωμαι, ἀφοῦ ἡμαὶ θυητός, μὲ θείαν τύχην³. — Τὸ πεζικὸν εἰς μάχην ἂς θωρακίζηται. — "Οταν ἀδικηῆσαι, νὰ διαλέξτεσαι, ὅταν ὑβρίζησαι, νὰ ἔκδικησαι⁴. — Τὸν νοῦν κάμνε ἡγεμόνα. — Κανεὶς ἂς μὴ φοβῆται θάνατον ἀπαλλαγὴν πόνων.—Νὰ μὴ φθονῇς τοὺς εὐτυχοῦντας. — Προσπάθει⁵ νὰ ἡσαι κύριος⁶ πανταχοῦ πρὸ πάντων⁷ τῆς γλώσσης. — Ἐξαίρονται ἀκούομεν, κτύπα⁸, κτύπα, καὶ βλέπομεν ὅτι πολλοὶ προσέτρεχον⁹ ἔχοντες λίθους εἰς τὰς χειρας. — Ὁ Περικλῆς ἔφερεν¹⁰ ἐπὶ τῶν νεῶν ὄπλιτας Ἀθηναίων 4,000 καὶ ἵππεις τετρακοσίους· συνεζεστράτευον δὲ καὶ Χιοὶ καὶ Λέσβιοι μὲ πεντήκοντα ναῦς. — Οἱ Καρδοῦχοι πολλὰς ἐνοχλήσεις¹¹ παρείχον εἰς τοὺς Ἑλληνας, διότι ἡσαν ἐλαφροί, ὥστε καὶ ἐγγύθεν φεύγοντες νὰ ἀποφεύγωσι· διότι οὐδὲν ἄλλο εἶχον παρὰ τοῖς καὶ σρενδόνας, ἡσαν δὲ ἀριστοὶ τοξόται.

Εἰς τίνα ἦθελεν ἀρέσκει πόλις ἀνευ νόμων; — Ὁ Νικίας βλέπων τοὺς στρατιώτας ἀθυμοῦντας, συγκαλέσας ὅλους εἶπε καὶ ἄλλα καὶ τὰ ἔξης¹: "Ω Ἀθηναῖοι καταφρονήσαντες τοὺς Κορινθίους, τοὺς ὄποιους πολλάκις ἔχετε νικήσει, καὶ τοὺς Σικελιώτας, ἐκ τῶν ὄποιων οὐδὲν νὰ ἀντισταθῇ κανεὶς ἡξιωσεν, ἔως ὅτου ἡκμαζε τὸ ναυτικὸν, ἀποκρούσατε² αὐτοὺς καὶ δείξατε ὅτι καὶ μετὰ ἀσθενείας καὶ συμφορῶν ἡ ἴδική σας ἐπιστήμη εἶνε ἀνωτέρα ἄλλης εὐτυχούσης φάμης. — Οἱ Αθηναῖοι ἀφοῦ κατέπλευσαν εἰς Κνίδον καὶ προσέβαλον τὴν πόλιν, ἦτις ἦτο ἀτείχιστος, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὴν κυριεύσωσιν³. — Ἐγώ ποτε δὲν θὰ ἡδυνάμην νὰ μαχαρίσω⁴ τοῦτον, ὅστις συναισθάνεται⁵ ὅτι ἔχει παραμελήσει τοὺς δρόκους του. — Τοῦτον ἂς προσπαθῶμεν⁶ νὰ πειθωμεν νὰ μὴ φοβῆται⁷ τὸν θάνατον. — Ἄς φυλαχθῶμεν⁸ μήπως γείνωμεν μισολόγοι

¹⁾ ἐπί. ²⁾ οὖν. ³⁾ δοτ. ⁴⁾ τιμωρέομαι. ⁵⁾ πειράσμαι. ⁶⁾ κρατεῖν. ⁷⁾ μέγιστα.

⁸⁾ παῖω. ⁹⁾ προσθέω [μετοχ.]. ¹⁰⁾ ἄγω. ¹¹⁾ πράγματα παρέχω. — ¹⁾ ἄλλα τε καὶ τάδε. ²⁾ ἀμύνομαι. ³⁾ ὀλίγου εἴλον. ⁴⁾ εὐδαιμονίζω ἀρ. εὐκτ. μετὰ τοῦ ἄν. ⁵⁾ σύνοιδα ἐμαυτῷ. ⁶⁾ πειράσμαι. ⁷⁾ δεσμέναι. ⁸⁾ εὐλαβοῦμαι παθ. ἀρ. ὑπ.

ώς ἔκεινοι οἱ ὄποιοι μισάνθρωποι γίγνονται⁹. — Κανεὶς ἂς μὴ νομίσῃ θτὶ θὰ ἔχῃ ἴδικόν του¹⁰ κίνδυνον χάριν¹¹ ξένης γῆς. — Ἀς τιμωρηθῶσι¹² δὲ καὶ τώρα ἀξίως τῆς ἀδικίας καὶ ἂς μὴ προστεθῇ εἰς μὲν τοὺς ὀλίγους ἡ αἰτία, ἀπολέσητε δὲ τὸν δῆμον. — Οἱ Πλαταιεῖς θὰ προετίμων¹³ νὰ παραδώσουν τὴν πόλιν των εἰς τοὺς Θηβαίους, παρὰ νὰ ἀποθύνωσιν ἐκ τῆς πείνης, ἥτις εἶναι ὁ αἰσχιστος ὅλεθρος. — Ή σοφία πανταχοῦ κάμψει νὰ εὐτυχῶσιν οἱ ἀνθρώποι· διότι ἀναμφιθόλως δὲν ἦθελε τις ἀμαρτάνει¹⁴ ποτὲ διὰ τῆς σοφίας (δοτ.). — Νὰ μὴ ἀγνοήσῃς τὸν ἔχυτόν σου μηδὲ νὰ κάμψῃς ἀμαρτήματα¹⁵, διὰ οἱ πλεῖστοι κάμψουσιν¹⁶.

Puissent¹⁶ les dieux vous conserver à vos enfants. (Fénelon).

Ne tardons¹⁷ plus, marchons; et s'il faut que je meure, mourrons. (Racine).

Ποιαὶ μὲν πόλεις, ποῖοι δὲ οἷκοι ἡδύνανται¹⁸ νὰ σωθῶσιν ὑπὸ μὴ πειθομένων εἰς τοὺς ἀνωτέρους¹⁹ των; — Καλλίτερον εἰς ἡμᾶς νὰ ἀποθύνωμεν εἰς τὴν ξένην, παρὰ νὰ ἰδωμεν τὴν πατρίδα τόσον τεταπεινωμένην — Ποτὲ τοῦτο δὲν δύναται²⁰ ἀληθῶς νὰ γείνη.

36. Χαλεπὸν μὲν νομίζω¹ ὅτι εἶναι καὶ ὑπὸ πολεμίων νὰ πάθωμεν κακά, πολὺ δὲ χαλεπώτερον, ὑπὸ ἔκεινων ὑπὸ τῶν ὄποιων οὐδαμῶς² ἔπρεπε νὰ πάθωμεν ταῦτα· διότι ἐγὼ θὰ ἐπεθύμουν³ δέκα φορὲς εὐχαριστότερον⁴ νὰ χωθῶ⁵ ὑπὸ⁶ τὴν γῆν παρὰ νὰ ἰδω τοὺς ἴδικούς μου παραμελήσαντάς με καὶ καταγελῶντας. — Οἱ κακοὶ δὲν δύνανται νὰ εὔτυχήσωσιν⁷ οὔτε πάντοτε οὔτε πολὺν χρόνον. — Ποίαν τάχα ιδέαν ἔχων⁸ ἔκαμε ταῦτα τὰ ἔπη; — 'Ο Γοργίκης ἐρωτηθεὶς ποίκιν διαιτῶν μεταχειρίζομενος ἥλθεν εἰς μάκρον γῆρας, εἶπεν: 'Ἐπειδὴ οὐδὲν οὐδέποτε οὔτε ἔφαγον πρὸς ἡδονήν, οὔτε ἔπραξα. — Ποιὸν ὄνομάζοντες⁹ αὐτὸν ἥθελομεν τὸν ὄνομάζει ὄρθως; — 'Αλλὰ μὴ θέλεις νὰ γείνης χριτέκτων; — Θέλε νὰ ἀρέσκης εἰς πάντας, ὅχι μόνον εἰς τὸν ἔχυτόν σου.

⁹⁾ μετοχ. ¹⁰⁾ οἰκεῖον. ¹¹⁾ περὶ [Θετέα ἡ πρόθ. κατόπιν τῆς συντακτικ.]. ¹²⁾ κολάζομαι. ¹³⁾ αἴρομαι. μέσ. ἀσρ. μετὰ τοῦ ἄν. ¹⁴⁾ ἢν εὔκτ. ¹⁵⁾ ἀμαρτάνω. ¹⁶⁾ εἴθε. ¹⁷⁾ ὀκνεῖν. ¹⁸⁾ ἢν εὔκτ. ¹⁹⁾ κρείττων, ²⁰⁾ ἄν.

¹⁾ οἶμαι. ²⁾ ἔκιστα. ³⁾ βούλομαι. ⁴⁾ ἥδυς. ⁵⁾ δύσμαι. ⁶⁾ κατὰ [γεν.]. ⁷⁾ εὖ πράττω. ἀσρ. εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν. ⁸⁾ τί ποτε νοῶν. ⁹⁾ καλῶ.

Δανειστής καὶ φιλάδρυρος
(νὰ μετενεχθῇ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς).

37. Ό φιλάργυρος, ὅρῶν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἄνδρα κατακαμπιόμενον πρὸ τῶν γονάτων, ἵκετεύοντα, τί οὐ ποιοῦντα τάπεινόν, τί οὐ φθεγγόμενον, οὐκ ἐλεεῖ, παρ' ἀξίαν πράττοντα· οὐ λογίζεται τὴν φύσιν, εὐκαὶ ἐνδίδωσι ταῖς ἵκετείσις, ἀλλ' ἀκάμπτος ἔστηκεν, οὐ ταῖς δεήσεσιν εἶκων, οὐ δάχρυσιν ἐπικλῶμενος, ἐπιμένων τῇ ἀρνήσει ἔξομνύμεμενος ἢ μὴν ἀπορεῖν παντελῶς χρημάτων, καὶ πιστούμενος τὸ ψεῦδος διὰ τῶν ὅρκων. Ἐπειδὴν δὲ ὁ ζητῶν τὸ δάνειον τόκων μηνοῦ, καὶ ὑποθήκας ὀνομάσῃ, τότε καταβαλὼν τὴν ὄφρὺν ἐμειδίασε, καὶ που καὶ πατρώχες φιλίας ἀνεμνήσθη, καὶ συνήθη εἶπε καὶ φίλον· καὶ «Οφόμεθα, φησίν, εἴ που τι ἔστιν ἡμῖν ἀποκείμενον ἀργύριον. Ἐστι δὲ παροκαταθήκη φίλου ἄνδρὸς ἐπ' ἐργασίᾳ παραθεμένου ἡμῖν. Ἀλλ' ἔκεινος μὲν βαρεῖς ἐπ' αὐτῷ τοὺς τόκους ὥρισεν· ἡμεῖς δὲ πάντες ἐπανῆσομέν τι, καὶ ἐπ' ἐλάττοσι τοῖς τόκοις σοὶ δώσομεν». Τοιαῦτα κατασχηματιζόμενος καὶ τοιούτους λόγους ὑποσαίνων καὶ δελεχῶν τὸν ἄθλιον, γραμματείοις αὐτὸν καταδήσας, καὶ πρὸς τὴν καταπονούση πενίᾳ ἔτι καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἄνδρὸς προσαφελόμενος, φέρετο. Ο γὰρ τόκοις ἔχοντὸν ὑπεύθυνον καταστήσας, ὃν τὴν ἔκτισιν οὐχ ὑφίσταται, δουλείαν αὐθαίρετον κατεδέξατο διὰ βίου. (Ἄγ. Βασιλ.).

38. Ό Λυσίας συγγράψχς λόγον ἔδωκεν εἴς τινα ἔχοντα δίκην. Οὗτος δὲ πολλάκις ἀναγνώτας ἦλθε πρὸς τὸν Λυσίαν λυπημένος¹ καὶ λέγων: «Τὸ μὲν πρῶτον εἰς ἐμὲ διεξελθόντα ἐφάνη θαυμαστὸς ὁ λόγος, πάλιν δὲ καὶ τρίτον διεπανελάμβανον² παντελῶς ἀμβλὺς καὶ ἀπρακτος». Ό δὲ Λυσίας γελάσας, «Τί λοιπόν, εἶπε, δὲν μέλλεις νὰ λέγῃς αὐτὸν μίαν φορὰν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;»

Απαρέμφατον.

39. Όπως ἐπαινεῖτε καὶ τιμάτε τοὺς χρηστούς, οὕτω πρέπει νὰ μισήτε καὶ κολάζητε τοὺς κακούς. — *Ἀν καὶ μηδεὶς χωρὶς τῶν ἔξωτε-

¹⁾ ἀθυμῶ. ²⁾ μετογ.

ρικῶν¹ ἀγαθῶν εἶνε εὐδαιμων, δὲν πρέπει ὅμως νὰ νομίζωμεν, ὅτι ἔκεινος, ὅστις θὰ εἴνε εὔτυχης, θὰ ἔχῃ ἀνάγκην² πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγαθῶν· διότι καὶ μὲ μέτρια μέσα³ θὰ ἡδύνατο τις νὰ πράττῃ⁴ σύμφωνα πρὸς⁵ τὴν ἀρετήν. Τοῦτο δὲ δύναται⁶ τις φανερὰ νὰ ἔδη· οἱ ἴδιωται δηλαδὴ φαίνονται ὅτι πράττουσιν οὐχὶ ὀλιγώτερον ἐναρέτως, παρὰ οἱ ἰσχυροί. Ἀλλ᾽ εὔτυχης γίγνεται ὁ βίος ἑκίνου, ὅστις πράττει σύμφωνα πρὸς τὴν ἀρετήν. — “Οστις οὕτε τὸν ἔσυτόν του δύναται νὰ βοηθῇ οὕτε ἄλλον, οὗτος εἶνε καλλίτερον νὰ ἔχῃ ἀποθέξη παρὰ νὰ ζῆ. — Πολλοὶ νομίζουν, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει, παρ' ὅτι (ἀναφορ. μετὰ τοῦ ἄν) δύνανται νὰ πιάσωσι⁷ μὲ τὰς χεῖρας⁸. — Ἄρμοζει, ὅσοι μάλιστα μετέχουν εἰς τοὺς κινδύνους, αὐτοὶ πρὸ πάντων νὰ συμβουλεύωσιν. — Εἶνε αἰσχρὸν τὸ νὰ καυχᾶται τις⁹ διὰ τὰ ἔργα τῶν προγόνων, νὰ φαίνεται δὲ ὅτι κάμνει τὰ ἐναντία ἑκείνων. — Ἐκεῖνοι οἱ ὄποιοι περὶ τὰς πράξεις ἢ περὶ τοὺς λόγους μέλλουσι νὰ διακρίνωνται¹⁰ πρέπει πρῶτον νὰ ἔχωσι καλὴν φύσιν¹¹ πρὸς ἑκεῖνο, τὸ ὄποιον τυχὸν ἥθελον ἐπιχειρήσει¹², ἐπειτα πρέπει νὰ παιδεύωσι καὶ νὰ τύχωσι γνώσεων, τρίτον πρέπει νὰ γείνωσιν ἐντριβεῖς, καὶ νὰ γυμνασθῶσι περὶ τὴν χρῆσιν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τούτου. — Τὸ νὰ ἀγαπᾷ τις ἀκαίρως, εἶνε ἵσον μὲ τὸ νὰ μισῇ. — Εἶνε χειρότερον νὰ ἥνε τις δοῦλος¹³ τῶν παθῶν του παρὰ τῶν τυράννων. Οἱ δεσπόται μὲ δεσμὰ ἐμποδίζουσι¹⁴ τοὺς οἰκέτας ἀπὸ τοῦ νὰ δραπετεύωσιν. — Ἡ νόσος μοὶ ἔγεινεν¹⁵ ἐμπόδιον¹⁶ τοῦ νὰ μὴ ἀπέλθω. — Οὐδαμῶς εἶνε θαυμαστὸν νὰ ἀμερτάνωμεν, ἐνῷ εἰμεθα¹⁷ ἀνθρωποι. — Λέγουσιν ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας εὑρέθη πρῶτον ἡ ἐλαία.

40. Οἱ Κορίνθιοι κατέβησαν εἰς τὴν Μεγαρίδα μαζῆ μὲ τοὺς συμμάχους, ἐπειδὴ ἐνόμιζον¹ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι θὰ ἥνε ἀδύνατοι νὰ βοηθῶσι τοὺς Μεγαρεῖς. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπεθύμουν νὰ ἔχωσι πάντως φίλον τὸ Ἀργος. — Εἶνε δίκαιον² νὰ ἀπολογηθῶ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς πρῶτους κατηγόρους, ἐπειτα δὲ πρὸς τοὺς ὑστέρους. — ‘Ο Σω-

¹⁾ ἔκτος. ²⁾ δέω μελλ. ³⁾ ἀπὸ μετρίων. ⁴⁾ ὃν μετ' εὔκτ. ⁵⁾ κατὰ μετ' αἰτ.

⁶⁾ ἔστι. ⁷⁾ λαμβάνω μεσ. ⁸⁾ δοτ. ⁹⁾ φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινα. ¹⁰⁾ διαφέρω [μελ.].

¹¹⁾ εὖ πέφυκα. ¹²⁾ προαιρεῖσθαι ἡ ἀναφορ. μετὰ τοῦ ἦν ὑποτ. ¹³⁾ δουλεύειν.

¹⁴⁾ ἀπειργω. ¹⁵⁾ ἐπιγίγνομαι. ¹⁶⁾ κώλυμα. ¹⁷⁾ μετοχ. — ¹⁾ μετ. ²⁾ κατὰ προσωπ.

σύνταξιν.

κράτης εἶπεν ἀπολογούμενος: Εἴμαι πεπεισμένος ὅτι ἔκουσίως κανένα δὲν ἡδίκησα. — Μοὶ φαίνεται³ ὅτι τὸ νὰ φυλάξῃ τις τὰ ἀγαθὰ εἰς δυσκολώτερον⁴, παρὰ νὰ τὰ ἀποκτήσῃ⁵. — Τὸ νὰ ἀδικῇ τις εἶνε χειρότερον⁶ παρὰ νὰ ἀδικηται. — Οὐδὲν κακὸν νομίζω⁷ ὅτι εἶνε τὸ νὰ ἐνθυμώμεθα⁸ ὅτι μὴ καλῶς ἡ δὲν ἔχομεν κάμει, ἢ κάμνομεν. — Λέγουμεν ὅτι οἱ Σκῦθαι μάχονται οὐχ ἡττον τρεύοντες παρὰ διώκοντες, καὶ Ὡμηρος ἐπαινῶν κάπου τοὺς ἵππους τοῦ Αἰνείου, εἶπεν ὅτι αὐτοὶ ἐγίνοντο⁹ νὰ διώκωσι καὶ νὰ φεύγωσιν. — Οἱ στρατιῶται ἔλεγον ὅτι δὲν ἔπρεπε πλέον νὰ ἀναβάλλωσιν¹¹, ἀλλὰ νὰ διενκυρωχῶσιν. — Οἱ Πλοποννήσιοι ἔλαχον ζωντανὸν τὸν Ἀμόργην, ὅστις εἶχεν ἀποστατήσεις ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν παρέδωκεν εἰς τὸν Τισσαφέρνην νὰ τὸν ὁδηγήσῃ¹² εἰς τὸν Βασιλέα, ἢν θέλῃ. — Οἱ Ἀθηναῖοι Ἀντιφῶν ἦτο ἀντικράτιστος εἰς τὸ νὰ συλλογισθῇ¹³ καὶ νὰ εἴπῃ, δοσαὶ¹⁴ ἥθελε συλλογισθῇ¹⁵. — Οἱ Ἀθηναῖοι κατηγόρησαν¹⁶ τοὺς στρατηγούς, ὅτι χωρὶς αὐτοὺς συνεβίβασθησαν¹⁷ μὲ τοὺς Ποτιδαιάτας· διότι ἐνόμιζον ὅτι ἡδη ναντοί¹⁸ νὰ γείνωσι κύριοι¹⁹ τῆς πόλεως, διπως²⁰ ἥθελον. — Οἱ Κερκυραῖοι ἀπερχάσισαν²¹ ἐλάθοντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους, νὰ γείνωσι σύμμαχοι καὶ νὰ προσπαθήσουν²² νὰ ἐπιτύχουν²³ ἐπ' αὐτοὺς βοήθειάν²⁴ τινα. — Οἱ Περδίκκας ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων πειθεὶς τοὺς Χαλκιδέας ἀροῦ ἀρήσωσι²⁵ καὶ καταστρέψωσι²⁶ τὰς παραθαλασσίας²⁷ πόλεις, ἀνοικίσωσιν²⁸ εἰς "Ολυνθον, καὶ νὰ κάμωσι ταύτην μίαν πόλιν ἰσχυρόν.

¶ 1. Ἡ εἰσβολὴ εἰς Κιλικίαν ἦτο ὁδὸς ἀμαξιτός, πολὺ¹ ὄρθικ καὶ ὅχι ἐπιτηδεία² εἰς στράτευμα νὰ εἰσέλθῃ, ἢν τις ἐμπόδιζεν³. — Οἱ Τιρασφέρνης ἐπετρεψεν εἰς τοὺς Ἑλληνας νὰ διαρπάσωσι τὰς κώμας τῆς Παρυσάτιδος, ἥτις ἦτο μήτηρ τοῦ Κύρου καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου. — Εἰδίκαιοιν νὰ καταστρέψωνται⁴ οἱ ἐπιορκοῦντες. — Εἰς ἐμὲ φαίνεται, ὅτι νὰ ἀπιστῇς εἶνε τόσον παράδοξον, ὅστε καὶ μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως⁵ ἥθελον ἀκούσει τὸ ὄνομα, τίς τόσον εἶνε δεινὸς νὰ λέγῃ.

³) δοκεῖ. ⁴) γαλεπός. ⁵) κτάσμα. ⁶) κακός. ⁷) οἷομαι. ⁸) ὑπομιμνήσκεσθαι. ⁹) ἐπίσταμαι. ¹⁰) οὐχ ἔφασαν. ¹¹⁾ μέλλω. ¹²⁾ ἀπάγω. ¹³⁾ ἐνθυμέομαι. ¹⁴⁾ ἂν [εὔκτ.]. ¹⁵⁾ γιγνώσκω. ¹⁶⁾ ἐπιτιάζομαι. ¹⁷⁾ συμβαίνω [ἀρρ. 2]. ¹⁸⁾ ἢν. ¹⁹⁾ κρατέω εἰς ἀπαρ. ²⁰⁾ ἢ. ²¹⁾ δοκέω [ἀπροσ.]. ²²⁾ πειράσμα. ²³⁾ εὑρίσκομαι. ²⁴⁾ ἀφελίαν. ²⁵⁾ ἀπολείπω. ²⁶⁾ καταβάλλω. ²⁷⁾ ἐπὶ θαλάσσῃ. ²⁸⁾ ἀνοικίζεσθαι.

¹⁾ ἰσχυρῶς. ²⁾ ἀμίγχως. ³⁾ κωλύω. ⁴⁾ ἀπόλλυμαι. ⁵⁾ ἥδιστα ἢν [εὔκτ.]

ώστε νὰ σὲ πείσῃ⁶ διὰ τῶν λόγων του⁷ ὅτι δῆθεν⁸ ήμεῖς σὲ ἐπιβούλευομεν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν ὄξεις εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσιν⁹ ὅ, τι¹⁰ ἡθελον σκεψθῆ¹¹. — "Οσον χρόνον οἱ Πελοποννήσιοι ἦσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀθηναίων, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, ἡ νόσος καὶ εἰς τὴν στρατιὰν ἔφθειρε τοὺς Ἀθηναῖους καὶ εἰς τὴν πόλιν. "Ωστε καὶ ἐλέχθη ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι φοβηθέντες τὸ νόσημα ταχύτερον ἐξῆλθον ἐκ τῆς χώρας. — Ὁ Κλέαρχος τότε μέγαν διέφυγε κίνδυνον¹² τοῦ νὰ καταπετρωθῇ.

Μετοχή.

¶ 2. Τὸ νὰ φοβῆται¹ τις θάνατον, οὐδὲν ἄλλο εἶνε παρὸν νὰ φαινεται² ὅτι εἶνε σοφός, ἐνῷ δὲν εἶνε³. — "Οτε ἐγεννήθημεν⁴, εὐθὺς ἐβλέπομεν καὶ ἡκούομεν καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις εἴχομεν. — Οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀποπέμπουσι τὸν Χαιρέαν εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἀναγγειλῇ⁵ τὰ συμβάντα⁶ περὶ τῆς Σάμου, διότι δὲν ἐγγώριζον⁷ τισσω⁸ διὰ οἱ Τετρακόσιοι ἥρχον εἰς Ἀθήνας. — Ἀφοῦ ἔφθασαν⁹ εἰς¹⁰ τὸν ποταμὸν Κακούπαριν, εύρον καὶ ἐδῶ φυλακήν τινα τῶν Συρακοσίων, ἡ ἥποια ἀπετείχιζε καὶ μὲν πασσάλους ὠχύρωνε¹¹ τὸν πόρον. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποστέλλουσιν εἰς τὸν Φαρνάθαζον τὸν Κλέαρχον μὲν¹² τεσσαράκοντα ναῦς. — Ὁ Ἐρμοκράτης ἡθελε νὰ δειξῃ¹³ ὅτι ὁ Τισσαφέρηντος ἔφθειρε τὰ πράγματα τῶν Πελοποννήσιων. — Ὁ Σωκράτης εἶπεν ὅτι οἱ κύκνοι εἶνε μαντικοὶ ἐπειδὴ¹⁴ εἶνε (πτηνὰ) τοῦ Ἀπόλλωνος. — Ἀφοῦ ὁ Χαρσιάδης, ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐφονεύθη, ὁ Λάχης ζητεῖ εἴχεν δῆλην τὴν διοίκησιν¹⁵ τῶν νεῶν, ἐστράτευσε μετὰ τῶν συμμάχων κατὰ τῶν Μυλῶν, αἱ ὑποῖαι ἀνῆκον¹⁶ εἰς τοὺς Μεσσηνίους. — "Ετυχον δὲ δύο φυλαὶ νὰ φρουρῶσιν εἰς τὰς Μυλὰς τῶν Μεσσηνίων,

⁶) ἀπαρεμφ. ⁷) λέγων. ⁸) ὡς. ⁹) ἔργῳ ἐπιτελεῖν. ¹⁰) ἢ ἄν. ¹¹) γιγνώσκω. ἀρ. 2. ὑποτ. ¹²) μικρὸν ἔξεφεύγω

¹⁾ δέδια. ²⁾ δοκῶ. ³⁾ μετοχ. ⁴⁾ γίγνομαι. ⁵⁾ μελλ. μετ. ⁶⁾ γεγενημένα. ⁷⁾ οἶδα. ⁸⁾ ἄν. ⁹⁾ γίγνομαι. ¹⁰⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ¹¹⁾ ἀποσταυρώ. ¹²⁾ ἔγ. ¹³⁾ ἀποφαίνω.

¹⁴⁾ κατὰ μετοχ. αἰτιολογ. ἐξ ἀντικειμένου. ¹⁵⁾ ἀρχή. ¹⁶⁾ τὰς τῶν Μ.

νὰ ἔχωσι κάμει καὶ ἐνέδραν τινά κατὰ τῶν ἀπὸ τῶν¹⁷ νεῶν ἐπιβίβα-
ζομένων¹⁸. — Οἱ Ἀκαρνᾶνες χωρὶς νὰ παρατηρηθῶσι¹⁹ καὶ πρό-
τεροι²⁰ προκατέλαθον τὸν μεγαλείτερον λόφον, τὸν δὲ μικρότερον
ἔτυχον νὰ προαναβῶσιν οἱ Ἀμβρακιῶται. — Καὶ οἱ Τιγράνης εἶδε πα-
τέρα, μητέρα καὶ ἀδελφοὺς καὶ τὴν γυναικά του ὅτι εἶχον γείνει αἰχ-
μάλωτοι, ἐδάχρυσε, καθὼς ἐπόμενον²¹. — Ο Κύρος διέταξε²² τὸν Πρό-
ξενον, ὅστις ἦτο φίλος²³ του, ἀφοῦ λάβη ἀνδρας ὡς δυνατὸν πλείστους
νὰ φθίσῃ²⁴, προφασιζόμενος²⁵ ὅτι ἥθελε νὰ ἔκστρατεύῃ κατὰ τῶν
Πισιδῶν, ἐπειδὴ οἱ Πισιδαι ἡνώχλουν²⁶ τὴν χώραν του. — Αν κατὶ
πολλὰ ἄλλα ἐπαινοῦμεν τοῦ Ὁμήρου, τοῦτο δὲν θὰ ἐπαινέσωμεν, τὴν
πομπὴν τοῦ ἐνυπνίου ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα, οὐδὲ τοῦ
Αισχύλου, ὅταν λέγῃ²⁷ ἡ Θέτις ὅτι ὁ Ἀπόλλων ἐφόνευσε τὸν οὔτον της.

43. Ἐκεῖνος, ὅστις εὐρίσκει¹ εἰς τὸν βίον του πολλὰ ἀδικήματα
καὶ ἐκ τῶν ὕπνων, καθὼς οἱ παῖδες, συχνὰ² ἐγείρεται, φοβεῖται³ καὶ
ζῆ μὲν κακὴν ἐλπίδα, ἢ γλυκεῖα δὲ ἐλπίς καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος συνο-
δεύει⁴ πάντοτε ἐκεῖνον, ὅστις δὲν συναισθύνεται⁵ ἔχυτὸν ἀδικον, καθὼς
λέγει ὁ Πίνδαρος. — Δυσαρεστοῦμαι⁶ ἀναπολῶν⁷ τὰς συμφοράς, αἱ
όποιαι ἔχουσι γείνει⁸ εἰς τὴν πόλιν — Ο Κλέαρχος δὲν ἐπορεύθη⁹
κατὰ τῶν πολεμίων, διότι ἐγνώριζεν¹⁰ ὅτι οἱ στρατιῶται καὶ ἀποκα-
μωμένοι ἦσαν¹¹ καὶ ἀπιτοι. — Εὐχαριστοῦμαι¹² νὰ ἀκούω παρὰ σοῦ
φρονίμους λόγους. — Ἡθέλομεν πορεύεσθαι¹³ εἰς τὴν πατρίδα, ἀν εἰς
ἡμᾶς τις δὲν ἥθελε λυπῆ. Ἐὰν ὅμως τις ἀδικῇ¹⁴ θὰ προσπαθήσωμεν
μετὰ τῶν θεῶν νὰ ἀποκρούσωμεν¹⁵. 'Αλλ' ἔάν τις ὑπάρχῃ καὶ νὰ εὐερ-
γετῇ¹⁶ ὑμᾶς, καὶ τούτου τὸ κατὰ δύναμιν τούλαχιστον¹⁷ δὲν θὰ εἴ-
μεθα κατώτεροι¹⁸ εὐεργετοῦντες. — Γνωρίζει¹⁹ ὅτι εἰσαι²⁰ ἀνόητος, ἀν
στοχάζεσαι²¹ ὅτι ἡ ἀδικίη σας ἀρετὴ ἡδύνατο νὰ ὑπερισχύσῃ²² τῆς δυ-
νάμεως τοῦ Βασιλέως. — Οἱ πειθόμενοι εἰς τὸν Σωκράτην εὑρισκον τὸ

17) τοῖς. 18) παραλειπτέον. 19) λανθάνω. 20) φθίνω. 21) ὡς εἰκός. 22) κελεύω.
23) ξένος. 24) παραγίγνομαι. 25) ὡς [μετὰ μετοχ.]. 26) πράγματα παρέχω. 27)
φημεν.—1) μετοχ. 2) θαμά. 3) δειμαίνω. 4) πάρεστι. 5) σύνοιδα [μετοχ.]. 6)
ἀνιώματι. 7) ὑπομιμήσκω. 8) μετοχ. 9) ἄγω. 10) οἶδα. 11) ἀπείρηκα. 12) ἥδο-
μαι. 13) εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν. 14) μετοχ. 15) ἀμύνομαι. 16) εὗ ποιῶ [μετοχ.]. 17)
εἰς γε δύναμιν. 18) ἡττάομαι. 19) οἶδα. 20) μετοχ. 21) οἴομαι. 22) περιγίγνο-
μαι ἀόρ. ἀπ. μετὰ τοῦ ἄν.

συμφέρον τῶν²³, οἱ δὲ μὴ πειθόμενοι μετεμελοῦντο²⁴. — Ἐὰν δὲν δύνασαι (μετοχ.) νὰ ὡφελήσῃς ἔνα, πῶς ἢθειες δυνηθῇ πολλούς; — Ἀδύνατον εἶναι νὰ γνωρίσῃς²⁵ δῆμοκρατίαν, ὅταν δὲν γνωρίζῃς²⁶ δῆμον. — Οὐδεὶς ποτὲ μέχρι τοῦδε²⁷ τοῦ Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβές οὐδὲ ἀνόητον οὔτε νὰ πράττῃ εἰδεν, οὔτε νὰ λέγῃ ἥκουσεν. — Κατὰ διαταγὴν²⁸ τοῦ Κύρου ὁ Ὄροντας ὠδηγήθη²⁹ εἰς θάνατον. Ἀφοῦ εἶδον αὐτὸν ὅσοις πρότερον τὸν προσεκύνουν, καὶ τότε τὸν προσεκύνησαν, ἂν καὶ ἐγνώριζον³⁰ ὅτι ἐφέρετο εἰς θάνατον. Ἀφοῦ δὲ εἰσήχθη εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀρταπάτου, ὅστις ἦτο πιστότατος ἐκ τῶν σκηνητούχων τοῦ Κύρου, μετὰ ταῦτα οὐδεὶς εἶδε πώποτε τὸν Ὄρονταν οὔτε ζωντανὸν οὔτε ἀποθαμένον, οὐδὲ πῶς ἀπέθανεν οὐδεὶς ἔλεγεν³¹ ὅτι γνωρίζει. — Μόλις³² κατέσχον τὴν ἀρχὴν καὶ εὐθὺς ἐπειθούλευσαν τοὺς Θεούς.

Ο ἀστεῖος κουρεύς

(Λόγος συνεχῆς).

Α. Γνωρίζεις¹ ὅποια μοὶ ἔκαμεν² ὁ κατάρατος οὗτος κουρεὺς ὁ πλησίον³ τῆς ὁδοῦ: Καθὼς δηλαδὴ ἐφθασσα διὰ νὰ ξυρισθῶ⁴, καὶ μετὰ χαρᾶς⁵ ἐδέχθη καὶ ἐπὶ ὑψηλοῦ θρόνου καθίσας, περιθέσας σινδόνα καθαρὰν περὶ τὸν τράχηλον⁶, πράκτως κατέφερεν⁷ ἐπὶ τῶν γνάθων μου τὸ ξυράφιον⁸, ἀπογυμνῶν⁹ τὸ πύκνωμα τῶν τριχῶν. Ἄλλ’ ἐν αὐτῷ τούτῳ ἦτο πανοῦργος· διότι ἐνῷ ἐπρεπεν¹⁰ αὐτὸς νὰ ξυρίσῃ πᾶσαν τὴν γνάθον, ἐν ἀγνοίᾳ μου¹¹ ἀφῆκεν¹² ἄλλον μὲν δασεῖν, ἄλλον δὲ λείαν τὴν σιγγόνα. Καὶ ἐγὼ μὲν χωρὶς νὰ γνωρίζω¹³ τὴν πανουργίαν, ἐπορεύθην¹⁴ κατὰ τὸ σύνηθες ἀπρόσκλητος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πασίωνος. Οἱ δὲ συμπόται, καθὼς εἶδον, ἀπέθανον¹⁵ ἀπὸ τὰ γέλοια, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἴ-

²³⁾ συμφέρει [τινί]. ²⁴⁾ μεταμέλει [τινί τινος]. ²⁵⁾ εἰδέναι. ²⁶⁾ μετοχ. ²⁷⁾ πώποτε. ²⁸⁾ κελεύω· μετοχ. ²⁹⁾ ἄγομαι. ³⁰⁾ οἶδα μετοχ. μετὰ τοῦ καίπερ. ³¹⁾ ὅρα Ζηχ. § 240. 7. ³²⁾ οὐ φθάνω.

¹⁾ οἶδα. ²⁾ ἐργάζομαι. ³⁾ πρὸς [δοτ.] ⁴⁾ τελ. μεσ.μελ. μετοχ. τοῦ ξυρέωμα. ⁵⁾ ἀσμενος. ⁶⁾ δοτ. ἀπλ. ⁷⁾ καταφέρω [τινός]. ⁸⁾ ξυρόν. ⁹⁾ ἀποψιλῶ. ¹⁰⁾ δέω μετοχικ. εἰς αἰτ. ἀπολ. ¹¹⁾ λανθάνω. ¹²⁾ ύπολείπω. ¹³⁾ οἶδα μετ. ¹⁴⁾ οἴχομαι. ¹⁵⁾ ἔκθνήσκω γέλωτι.

Ξευρον¹⁶ ἐγώ διὰ τί γελῶσιν, εἰς τις προσέλθων πιάσας¹⁷ τὰς ἀπομει-
νάσας¹⁸ τρίχας, ἑτράθηξεν¹⁹. Ἐκείνας λοιπὸν μὲν ἀγανάκτησιν²⁰ διὰ
κοπίδος ἔζερριζωσα²¹. Τώρα δὲ θέλω λαβέων²² πολὺ ξύλον νὰ κτυπή-
σω²³ κατακέφχλα²⁴ τὸν ἄθλιον²⁵ τοῦτον κουρέα. Διότι δι' ὅσα²⁶ μόνοι
οἱ τρέφοντες παῖζουσιν, αὐτὸς χωρὶς νὰ τρέψῃ ἐτόλμησεν.

(Ἀλκίφρων III, 65).

45. Εὔρον¹ ἐντὸς τοῦ σπηλαιού², ἀφοῦ ἐπέστρεψε³ ἀπὸ τὴν βο-
σκήν⁴, πολλοὺς τινας, οἱ ὅποιοι ἐπεῖσουλευον ἀναμφιθολω⁵ τὰ ποίμνια·
διότι ἀφοῦ ἐπέθεσα εἰς τὴν θύραν τὸ πῶμα,—εἶνε δὲ πέτρα πολὺ με-
γάλη⁶,—καὶ ἀνέκαυσα τὸ πῦρ ἀνάψας⁷ δένδρον τὸ ὅποιον ἔφερον ἀπὸ
τὸ ὄρος, ἐφάνησαν δὲι προσεπάθουν νὰ ἀποκρύπτωσιν ἔχυτούς. Ἐγὼ
δὲ συλλαβών τινας ἀπὸ αὐτούς, καθὼς ἦτο ἐπόμενον⁸, κατέφαγον
ἐπειδὴ ἦσαν λησταί⁹. Τότε ὁ Ὄδυσσεὺς ὁ πανούργοτατος ἐκείνος, εἴτε
Οὗτις εἴτε Ὄδυσσεὺς ἦτο, μοὶ δίδει νὰ πίω χύσας¹⁰ φάρμακόν τι, εὐ-
χριστον¹¹ μὲν καὶ εὐῶδες¹², ἀλλ' ἐπεῖσουλότατον καὶ ταραχωδέστα-
τον· διότι εὐθὺς ἀφοῦ ἔπιον μοὶ ἐφαίνετο δὲι ὅλα ἐγύριζον¹³ καὶ τὸ
σπήλαιον αὐτὸν ἀνεστρέφετο, τέλος δὲ ὑπέκυψα¹⁴ εἰς τὸν ὕπνον. Οὗτος
δὲ ἀποξύνας τὸν μοχλὸν καὶ πυρφόσας, προσέτι μὲν ἐτύρλωσεν, ἐνῷ ἐκοι-
ρώμην¹⁵, καὶ ἀπ' ἐκείνου (τοῦ χρόνου) σοῦ εἰμαι τυφλός, ὃ Πόσειδον.

Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

(*Ίδε Συντακτ. Ζηχίδου, Κατεβατηρ καὶ ἄλλα περὶ ἀτωρομιῶν.*)

46. Καὶ σὺ νὰ χαιρῃς. — Τί οἱ ἄλλοι θέλουν νὰ κάμωσι, δὲν
εἰξεύρω¹, ἐγώ τούλαχιστον² ἔχω ταύτην τὴν γνώμην³. — Αὐτὸν σιω-

¹⁶⁾ ἀγγοῶ· μετοχικ. ¹⁷⁾ ἐπιλαμβάνομαι [τινός]. ¹⁸⁾ ἀπολείπω παθ. ἀρ. ¹⁹⁾ ἐλ-
κύω. ²⁰⁾ ἀγανάκτω. ²¹⁾ ἀπορίζω. ²²⁾ ἀναιρέω· μ. ἀρ. ²³⁾ πατάσσω. ²⁴⁾ κατὰ
κεφαλῆς. ²⁵⁾ ἀλιτήριον. ²⁶⁾ οὐαῖτ. ἂνευ πρός.—¹⁾ καταλαμβάνω. ²⁾ ἄντρον [ἐν
μετὰ δοτ.]. ^{3,} ἀναστρέψω μετ. ⁴⁾ νομῆ. ⁵⁾ δηλονότι. ⁶⁾ παχυμεγέθης. ⁷⁾ ἐνκύω.
μεσο· ἀρ. ⁸⁾ εἰκός. ⁹⁾ μετογ. ¹⁰⁾ ἐγγέω ἀρ. α'. ¹¹⁾ ἥδης. ¹²⁾ εὔσομος. ¹³⁾
περιφέρεσθαι. ¹⁴⁾ κατασπάμαι· ἐς ὕπνον. ¹⁵⁾ καθεύδω μετ.—¹⁾ οἴδη. ²⁾ γε
³⁾ δοκῶ [γ' πρόσωπ.].

χρις, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ σιωπῶμεν. — Εἴθε σὺ καὶ ὁ ἀδελφός σου νὰ νε εὐτυχεῖς. — 'Ημεῖς ἂς λέγωμεν πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. — 'Ημεῖς χυμάζομεν τὸν Λεωνίδαν ἔνεκα τῆς ἀνδρείας του. — 'Εγὼ πηγαίνω ἄρα σὺ τελείωσον τὴν παραγγελίαν. — Καὶ ἐγὼ ἔχω νὰ εἰπω ἐναντίον⁴ τῆς ὅμιλίας σου. Δὲν εἶσαι σὺ μόνος, ὅστις εἶπες τοῦτο, καὶ ἡμεῖς ζομεν τοῦτο εἶπει. — Καὶ σεῖς, ὃ πατέρες, χαίρετε, δὲν θὰ σᾶς ἴδωστε⁵. — 'Η Πυθία εἶπεν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον, εἶσαι ἀνίκητος. — Τί ἔγειρις, εἶσαι 'ς τὸν νοῦν σου⁶, ἢ παραφρονεῖς; — 'Ο Ἄτεας ἔγραψεν τὸν Φιλιππον, Σὺ ἀρχεις εἰς τοὺς Μακεδόνας, οἱ ὅποιοι σὲ ἔμαθον τὸ πολεμῆς, ἀλλ ἐγὼ βασιλεύω εἰς τοὺς Σκύθας, οἱ ὅποιοι δύνανται τὸ πολεμῶσι μὲ πειναν καὶ διψαν⁷. — Μοὶ κάμνεις διπλῆν εὐχαρίστην⁸, ἀν μοὶ διηγηθῆς τοῦτο. — Σεῖς ἀμύντοι⁹, οἱ ὅποιοι ἵστασθε πληγῶν μου, ἀπομακρυνθῆτε¹⁰.

γ' πρόσωπον.

42. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κόδρου οἱ Ἀθηναῖοι διώρισαν ἄρχοντας. — Καλλίτερον εἶναι ὑπὸ ἄλλου παρὰ ὑπὸ τοῦ ἑκυτοῦ του τις νὰ σαινηται. — 'Εκεῖνοι, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν ἑκυτοὺς καὶ τὸ εἰς τοὺς αυτοὺς των ἐπιτύμβειον, ούτοι γνωρίζουν καὶ ἐννοοῦν¹ τὶ εἰμποροῦν² καὶ τὶ ὅχι³. — 'Ο ἀπὸ⁴ τὴν φιλοσοφίαν ἀποκτηθεὶς⁵ νοῦς ὁμοιόζειε σὸς ἱνιαχον· διότι γίνεται ἀνώτερος⁶ τῶν ἐπιθυμιῶν εἰς ἡμᾶς, διευνῶν αὐτὰς πάντοτε εἰς τὸ καλόν. — Λέγεται διτὶ ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἔργος⁷ τὸν ἑκυτὸν του εἰς τὸν κρατῆρα τῆς Αἴτνης. — 'Ο Ξενοφῶν διέλεξε τὸν Κλεοφῶντα, νὰ τῷ κατορθώσῃ⁸, διπως ἀποπλεύσῃ (χορ. εὔκτ.) τὸ τοῦ Βυζαντίου. — Εἶνε ἀξιον εἰς ἐλεύθερον πολίτην οὐχὶ ὑπὸ ἄλλου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἑκυτοῦ του τις νὰ σώζεται. — 'Ο ιερεὺς Χρύστης χρεκάλει⁹ τοὺς Ἀγαθοὺς νὰ ἐλευθερώσουν¹⁰ τὴν θυγατέρα του, δεχόντοις τὰ λύτρα καὶ τὸν θεὸν Ἀπόλλωνα τιμῶντες¹¹. — Τὸ μαντεῖον

ἐναντίον εἰπεῖν τῷ λόγῳ. ⁵⁾ οὕποτε. ⁶⁾ ὁρθὰ φρονεῖν. ⁷⁾ δοτ. ⁸⁾ δις τόσον ρπω τινά. ⁹⁾ βέβηλος. ¹⁰⁾ ἀπέρχομαι. ¹⁾ διαγιγνώσκω. ²⁾ δύναμαι. ³⁾ μή. ⁴⁾ ἐκ. ⁵⁾ παραλειπτέον. ⁶⁾ περίειμι [γεν.]. ⁷⁾ ἐμβάλλειν ἑκυτόν. ⁸⁾ διαπράττειν. ⁹⁾ εὐχομαι. ¹⁰⁾ ἀποδίωμι. ¹¹⁾ αἰδέομαι.

τῶν Δελφῶν προεῖπεν εἰς τὸν Κροῖσον, ὅτι ἔχν ἐκστρατεύσῃ κατὰ τὴν Περσῶν, θὰ καταλύσῃ μεγάλην ἀρχήν, καὶ τὸν συνεθούλευσε νὰ προθέσῃ εἰς ἑαυτὸν τοὺς ἴσχυροτάτους τῶν Ἑλλήνων ὡς φίλους.

48. Μοὶ φαίνεται ὅτι πρέπει τις ἐξ ἄπαντος (πάντως) πολὺ φροντίζῃ νὰ γνωρίζῃ τὸν ἑαυτόν του. — Ο Σωκράτης ἀπὸ κανένα δὲλτίμβανε μισθόν², οἱ ὅποιοι ἐπεθύμουν νὰ τὸν ἀκούωσιν. — "Ηθελ λέγει ὁ Ἰσοκράτης, ὅπως πρόχειρον εἶνε νὰ ἐπαινῇ τις τὴν ἀρετὴν τόσον καὶ εὔκολον νὰ ἥτο νὰ πειθῇ τις τοὺς ἀκροατάς, νὰ τὴν ἀσκήσιν. Ἀλλὰ τώρα φοβοῦμαι μήπως ματαιώς λέγω τοιοῦτόν τι. — "Ο μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακκεδαιμονίων ἔγεινεν ἡ πεντηκονταετεῖορήνη, ὑπώπτευον οἱ λοιποὶ Πελοποννήσιοι, μήπως οἱ Λακκεδαιμονίοι ἐπεθύμουν μετὰ τῶν Ἀθηναίων νὰ ὑποδουλώσουν αὐτούς. — "Οτε Χίλων, εἰς ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ σφροὺς τῆς Ἐλλάδος, ἡρωτήθη, τι εἴδε δυσκολώτατον, ἀπεχρίθη νὰ γνωρίσῃ τις τὸν ἑαυτόν του· διότι ἔχει στος ἐκ φιλοτιμίας προσθέτει⁴ εἰς τὸν ἑαυτόν του πολλά, τὰ ὅποια δὲχει. — Ο τύραννος τῶν Σικουωνίων Κλεισθένης, ὅτε εἶδεν ἔνα τῶν μνηστήρων τῆς θυγατρός του νὰ χορεύῃ ἀτέμνως, εἶπεν, ὅτι ἔχασε τοὺς γάμους διὰ τὸν χορόν⁶, ἐπειδὴ ἐπιστευεν ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνδρὸς τοιαύτη εἶνε.

49. Ἐκεῖνον, ὅστις τόσον δι᾽ ἑαυτόν, ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἄλλους δύναται νὰ σκέπτηται¹, πῶς θὰ ἡδύνατο νὰ ἦνε εὐτυχέστατος², ὃν μάζω³ ἀληθῶς⁴ σοφὸν καὶ σώφρονα. — Γόητες καὶ μάντεις πόρεύονται εἰς⁵ τὰς θύρας τῶν πλουσίων καὶ πειθουσιν⁶ αὐτούς νὰ πιστεύωσιν διὰ εἰς⁸ αὐτούς εἶνε δύναμις ὑπὸ τῶν θεῶν δοθεῖσα⁹ νὰ θεραπεύωσι αἱμαρτήματα τούτων καὶ τῶν προγόνων τῶν διὰ θυσιῶν καὶ ἐπωδῶν. — Ο φιλόσοφος Πυθαγόρας ἐπέδρα¹⁰ τόσον ἐπὶ τοὺς "Ἑλληνας τοῦ ἔποχῆς του"¹¹, ὥστε αὐτὸν¹² ἐξελάχιστανον¹³ ὡς θεόν. "Ἐλεγον δὲ πειθεῖσθαι αὐτοῦ, ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν του¹⁴ ἀνέγησε¹⁵ καὶ ἐδειξεν εἰς αὐτο-

¹⁾ περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι [έρηματ. ἐπιθ.]. ²⁾ πράττομαι τινά. ³⁾ εὔκτ. ⁴⁾ παρεμφ. ⁵⁾ ὀργέομαι. ⁶⁾ ἀποργέομαι τὸν γάμον. — ¹⁾ βουλεύομαι. ²⁾ ἀριστοράττειν εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν. μετὰ τοῦ εἰμι. ³⁾ λέγω. ⁴⁾ δῆ. ⁵⁾ ἐπὶ αἰτιατ. πειθω. ⁷⁾ ὡς. ⁸⁾ παρὰ δοτικ. ⁹⁾ πορίζω. ¹⁰⁾ διατεθῆμι [τινά]. ¹¹⁾ οἱ κατ' Ἑλληνες, οἱ καθ' ἡμῖς Ἑλληνες, πῶς θετέον ἐνταῦθα; ¹²⁾ οὐχὶ ἐνταῦθα ἑαυτόν· ἀλλὰ αὐτὸν διατί; ¹³⁾ ἄγω. ¹⁴⁾ ἀποθνήσκω. ¹⁵⁾ ἀναβιώσκομαι ἀρ.

τὸ χρυσοῦν αὐτοῦ σκέλος. — "Οτε οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τῶν Εἰλῶτῶν καὶ Μεσσηνίων κατὰ πρώτην φορὰν ἐπολέμησαν, ἐπέθαλον εἰς αὐτοὺς ὄρκον¹⁶ μήτε ποτὲ νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπ' αὐτῶν, μήτε ἄλλον τινὰ νεωτερισμὸν νὰ κάμωσιν¹⁷. ὥρισμένον¹⁸ φόρον δὲν ἐπέθαλον εἰς αὐτούς, ἀλλὰ τοὺς διέταξαν ἀπὸ ὅλους τοὺς καρποὺς¹⁹ τὸ ἥμισυ²⁰ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτοὺς εἰς Σπάρτην.

Αὐτός.

30. Παρὰ τοῖς βρεβάροις ἡ γυνὴ καὶ ὁ δοῦλος εἶχον τὴν ἴδιαν θέσιν ἐν τῷ βίῳ. — Δὲν εἶνε εἰς ὅλους τὸ ἔδιον ὡς ὠραῖον καὶ ἀσυγκριτόν, ἀλλὰ εἰς τὸν ἔνα τοῦτο, εἰς τὸν ἄλλον¹ ἐκεῖνο. — Καὶ οἱ ἴδιοι οἱ θεοὶ πάσχουσι δεινὰ ἔνεκα τοῦ κράτους τῆς ἀνάγκης. — Οἱ ἥτωρ Γοργίας ἐκαυχᾶτο, ὅτι κανεὶς συντομώτερα² ἀπὸ αὐτὸν δὲν ἤδυνατο νὰ εἴπῃ³ τὸ ἔδιον. — "Οτε τις παρεπονεῖτο⁴, ὅτι εἰς ξενην χώραν⁵ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, εἴπεν ὁ κυνικὸς Διογένης: Τί παραπονεῖσαι, ἀνόητε; Ἀπὸ δλα τὰ μέρη⁶ βεβαίως⁷ ἡ ἴδια ὁδὸς φέρει εἰς τὸν ἄδην. — Νὰ μὴ ἐπαιρεται, ὃν ἔχης λάβει ἀρχήν τινα, ἀλλὰ νὰ μένῃς ὁ ἔδιος⁸ διότι δταν θὰ τὴν ἀποθέσῃς δὲν θὰ ἔχης στερηθῆ⁹ ἐκεῖνο, τὸ ὄποιον σὲ καθιστᾷς ἀξιοσέβαστον¹⁰. — Τὸ νὰ νικῇ τις¹¹ τὸν ἔχυτόν του, εἶνε ἀπὸ ὅλας τὰς νίκας ἡ πρώτη καὶ καλλίστη· ἀλλὰ τὸ νὰ νικᾶται ὑπὸ τοῦ ἔχυτοῦ του εἶνε τὸ αἰσχιστόν καὶ κάκιστον. — "Οτε ὁ Σόλων ἐθρήνει τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του, εἴπεν εἰς τινα, δοτις τῷ εἶπε: Τί κλαίεις¹¹; οὐδὲν δὰ¹² ὠφελεῖς¹³; Δι' αὐτὸ τοῦτο κλαίει, διότι δὲν ὠφελῶ.

31. "Οτε ἐν συμποσίῳ τινὶ εἰς τὸν Διογένην προσερέθη¹ πολὺς οἶνος, τὸν ἔχυσεν² οὗτος. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦτο³ τινὲς τὸν ὠνειδίζον, εἴπεν: *Αν ἦθελον τὸν πίει⁴, δὲν ἦθελε μόνον αὐτὸς ἀπολεσθῆ⁵, ἀλλὰ

ἐνεργ. ὄριστ. ¹⁶⁾ ὄρκον ἐπάγειν τινί. ¹⁷⁾ νεωτερίζω ἄλλο τι. ¹⁸⁾ εἰρημένον. ¹⁹⁾ ἡ γεωργουμένη τροφή. ²⁰⁾ οὐδετερ. πληθ.

¹⁾ ἄλλοις ἄλλα, ἡ ἑτέροις ἑτερα. ²⁾ ἐν βραχυτέροις. ³⁾ εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν. ⁴⁾ ξένη, ἄνευ τοῦ χώρα. ⁵⁾ ὁδύρομαι. ⁶⁾ πανταχόθεν. ⁷⁾ γάρ. ⁸⁾ ἀφαιρέω μετοχ. παραχ. μετὰ τοῦ μέλλ. τοῦ εἰμί. ⁹⁾ σεμνύνω. ¹⁰⁾ τὸ νικῶν αὐτὸς ἔχυτόν. ¹¹⁾ δακρύω. ¹²⁾ ἀνύτω. — ¹⁾ διδώμι. ²⁾ ἔχειν. ³⁾ ἐπὶ μετὰ δοτ. ⁴⁾ ἐκπίνω ἀόρ. ^{2.} ὄριστ. ⁵⁾ ἀπόλλυμι ἀօρ. μεσ. ὄριστ. μετὰ τοῦ ἄν.

καὶ ἐμὲ τὸν ἴδιον ἡθελεν ἀπολέσει⁶. — Εἶνε τὸ ἴδιον ἐκ χρυσῆς φιάλης νὰ πίῃ τις θανατηφόρον δηλητήριον, η νὰ λάθη συμβουλὴν ἀπὸ ἀγνώμονα φίλον. — "Οτε ποτὲ οἱ Ἀκαρνῆνες ἐστασίαζον ἀναμεταξύ των, ἔλαθον ἀπὸ τὴν Κόρινθον χιλίους ἀποίκους· ἀλλ’ οὐτοὶ ἐφόνευσαν αὐτοὺς καὶ κατέσγον οἱ ἴδιοι τὴν χώραν. — Ο θύνατος δὲν φαίνεται νὰ ἔη τις ἄλλος τι, παρ’ ὅτι τὸ σῶμα χωρισμένον⁸ ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτὸν καθ’ ἔχυτὸ χωριστὰ⁹ ἔχει γείνει, καὶ ἡ ψυχὴ χωρισθεῖσα ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτὴν καθ’ ἔχυτὴν χωριστὰ εἶνε. — Πολλοί, οἵτινες φαίνονται¹⁰ ὅτι ἀγαπῶνται, δὲν ἀγαπῶνται ἀληθῶς· διότι ἐνῷ ἔνεκα τούτου εἰς πάντα ὑπογωροῦσι¹¹ καὶ παρὰ τὸ δίκαιον εἰς ἔκατοὺς χαρίζονται, καταντῶσιν¹² εἰς τὸ ἐναντίον. — "Οτε ὁ Βρασίδας ὁ στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων εἶδεν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι στρατιῶται ἐκίνησαν, κατέβη καὶ ὁ ἴδιος ἀπὸ τοῦ Κορδυλίου, ὅπου¹³ εἶχε κατασκηνώσει, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀμφίπολιν. — Αὔτοὶ οἱ ἀνεμοὶ δὲν εἶνε ὄρατοι, ἀλλ’ ὅτι κάμνουσιν, εἶνε εἰς ἡμᾶς ὄρατόν, καὶ σισθανόμεθα τοῦτο, ὅταν πλησιάζουσιν¹⁴. — Ο ἥλιος, ὅστις εἰς ὅλους φαίνεται ὅτι εἶνε ὄρατός, δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀκριβῶς νὰ τὸν παρατηρῶσιν¹⁵, ἀλλ’ ἐὰν τοῦτόν τις ἐπιχειρῇ ἀναιδῶς νὰ παρατηρῇ, χάνεται¹⁶ τὴν ὄρασιν.

Ἀντωνυμίαι κτητικαί.

332. "Ηθελον ἐντραπῆ¹, ἀν ἡθελον φανῆ² ὅτι σκέπτομαι μᾶλλον διὰ τὴν δόξαν μου, παρὰ διὰ τὸ γενικὸν καλόν. — Εἰς τὸν Κροῖσον ἐφάνη³ καθ’ ὕπνους ὄνειρον⁴ λέγον εἰς αὐτὸν ὅτι ὁ υἱός του "Ἄτης θὰ ζήσῃ ὀλίγον χρόνον⁵. — Καλὴ ψυχὴ παρέχει ἔνεκα τῆς ἴδιας τῆς ἀρετῆς ὅσον τὸ δυνατὸν κάλλιστον⁶ τὸ σῶμα. — Παρασκεύασε τὸν ἔκατον σου ἄξιον τῶν γονέων σου. — Ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐπιδεξιώς⁷ μεταχειρίζονται τὸν λόγον, δὲν εἶνε μόνον εἰς τὴν πατρίδα των πολὺ ἰσχυ-

⁶) ἀρ. τοῦ ἀπόλλυμι ἐνεργ. ὄριστ. ⁷) οἱ δέ. ⁸) ἀπαλλάττομαι, χωρίζω. ⁹) χωρίς. ¹⁰) δοκέω. ¹¹) εἴκω. ¹²) περιπίπτω. ¹³) ἐπὶ μετὰ τῆς ἀναφορ. ἀντωνυμ. ¹⁴) πρόσειμι. ¹⁵) ἐπιτρέπω, ἐάν. ¹⁶) θεάσομαι. ¹⁷⁾ ἀφαιρέομαι. — ¹⁾ αἰδέομαι, αἰσχύνομαι. ἀρ. παθητ. εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν. ²⁾ φαίνω παθ. ἀρ. εὔκτ. ³⁾ ἐφίστημι. ⁴⁾ ὅψις ὄνειρου. ⁵⁾ ὀλιγοχρόνιον εἶναι. ⁶⁾ ὡς οἰόν τε βέλτιστον. ⁷⁾ καλῶς.

ροι⁸, ἄλλα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἔντιμοι. — Οἱ Μίνως ἔδωκε τοιούτους νόμους εἰς τοὺς συμπολίτας του, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Κρήτη πολὺν χρόνον ἦτο εὐτυχής. — Ἀφοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπώλεσαν τὰ πλοιά των εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, εἰς μεγίστην συμφορὰν κατήντησεν⁹ ἡ πόλις των. — Οἱ Τεῦκρος ἀπὸ τὸν πατέρα του ἐκδιωχθεὶς¹⁰ ἐκ τῆς πατρίδος ἐθεμελίωσε¹¹, καθὼς λέγουν, τὴν Σαλαμῖνα ἐπὶ τῆς νήσου Κύπρου. — Εἰς ἐμὲ φαίνεται, ὅτι οἱ μὴ γνωρίζων τὴν δύναμίν του, δὲν γνωρίζει αὐτὸν τὸν ἑαυτόν του. — "Οτε ὁ Ἑλλην καὶ οἱ υἱοί του ἔγειναν ἴσχυροι¹² εἰς τὴν Φθιώτιδα, προσείλκυσαν¹³ εἰς¹⁴ βοήθειαν ἄλλας πόλεις. — Οἱ Μίνως, οἱ βασιλεὺς τῆς Κρήτης, ἔδωκεν εἰς τοὺς Κρητας πολλοὺς νόμους, προσποιούμενος ὅτι μὲ τὸν πατέρα του Δίξινηντάτῳ εἰς ἐν σπήλαιον καὶ παρ' αὐτοῦ ἐλάχισταν τοὺς νόμους. — "Οτε ὁ Ἀριστείδης ἡρωτήθη, τί πλειστον εἰς τὴν ἔξορίαν του τὸν λυπεῖ, εἶπεν: Τὸ σνείδος τῆς πατρίδος μου, ἡ ὁποία ἔνεκα τῆς ἔξορίας μου ἐδυσφρημεῖτο¹⁵. — "Οτε τις ὠδύρετο διὰ τὰ κακά του, εἶπεν ὁ σοφὸς Χιλων: "Αν γνωρίσῃς τὰ κακὰ ἄλλων ἀνθρώπων, ὀλιγώτερον θὰ ὀδύρησαι διὰ τὰ ἰδικά σου, — Ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις ἐν Μεσσηνίᾳ ἄλλας μὲν ἔφερεν εἰς τὴν συμμαχίαν του¹⁶ ἔνεκα τῶν εὐεργεσιῶν του, ἄλλας δέ, αἱ ὁποῖαι πολὺ τὸν ἐλύπησαν, κατέστρεψεν¹⁷. — "Οταν θέλῃς νὰ συμβουλεύησαι τινα διὰ τὰς ὑποθέσεις σου, ἔξεταζε¹⁸ πρῶτον, πῶς διώκησε τὰ ἰδικά του· διότις ὅστις ἐσκέφθη¹⁹ κακά διὰ τὰ ἰδικά του, οὐδέποτε θὰ συμβουλεύσῃ καλῶς διὰ τὰ ζένα. — Πρὸς τοῦτο ἀποκτῶμεν τοὺς φίλους, ἵνα, ὅταν ἀμαρτάνωμεν, ἥνε παρόντες, καὶ ἐπανυρθῶσι τὸν βίον μας μὲ λόγους καὶ ἔργα. — Ἀπέχετε²⁰ ἀπὸ τὰ ζένα, διὰ νὰ ἔχητε ἀσφαλέστερα τὰ ἰδικά σα;²¹.

⁸) μέγα δυνάμενος. ⁹) περιπίπτω [τινὶ]. ¹⁰) ἐκβάλλω, παθ. ἐκπίπτω. ¹¹) κτίζω. ¹²) ἴσχύω. ¹³) ἐπάγομαι. ¹⁴⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ¹⁵⁾ κακῶς ἀκούω. ¹⁶⁾ προσάγομαι.

¹⁷⁾ κατασκάπτω. ἀνάστατον ποιῶ. ¹⁸⁾ σκοπέω. ¹⁹⁾ διανοέομαι [παθ. ἀρ.]. ²⁰⁾ ἀπέχομαι. ²¹⁾ αὐτός.

Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι
Οὗτος, ὅδε, ἐκεῖνος, ὁ δέ.

33. Εἶνε ἀναγκαῖον περὶ τούτων νὰ διαλεχθῶμεν συντομώτερον¹ παρὰ σαφέστερον. — Τοῦτο πρέπει νὰ καθιστῶμεν ἐν τῇ ψυχῇ μας ὡς νόμον², τὸ νὰ μὴ πράττωμεν κανέν³ ἀνάρμοστον⁴, ἡθέλομεν εἴπει⁵ δὲ ταῦτα εἶνε καλὰ ἔργα, τὰ ὅποια ὁ ἀνθρωπὸς πράττει ἔνεκα⁶ ἀρετῆς. — Ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶνε οἱ ἐμπειρότατοι καὶ τὴν μεγίστην ἔχουσιν ἴσχυν, πρέπει εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν⁷ πρὸ πάντων νὰ τιμῶμεν⁸. — Παντοῦ ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρχεν ὁ νόμος οὗτος, δὲ οἱ πολῖται ἐπρεπε νὰ ὀρκίζωνται νὰ ὅμοιοισιν⁹, καὶ παντεῦ ωρκίζοντο τὸν ὄρκον τοῦτον. — Ὁ Ζάμολξις ἐλεγεν, δὲ τῇ ψυχῇ θεραπεύεται διὰ τινῶν ἐπωδῶν· αὐταὶ δὲ οἱ ἐπωδαὶ ἦσαν ωραῖοι λόγοι, καὶ διὰ (ἐκ) τοιωτῶν λόγων ἐμφυτεύεται¹⁰ εἰς τὰς ψυχὰς σωφροσύνη. — Ὁ Θρασύμαχος λέγει παρὰ Πλάτωνι: Αὕτη εἶνε ἡ σοφία τοῦ Σωκράτους, τὸ νὰ μὴ θέλῃ αὐτὸς νὰ διδάσκῃ, ἀλλὰ εἰς ἄλλους περιερχόμενος¹¹ νὰ μανθάνῃ καὶ διὰ τοῦτο¹² νὰ μὴ¹³ ἀποδίδῃ χάριν. — Ὁ Ἄμασις ἐδωκεν¹⁴ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους τὸν ἔξης¹⁵ νόμον: Πᾶς Αἰγύπτιος νὰ ἀποδεικνύῃ κατὰ πᾶν ἔτος εἰς τὸν νομάρχην του πόθεν¹⁶ θὰ ζῇ, δοτις δὲ δὲν κάμνει τοῦτο, η¹⁷ δὲν¹⁸ φανερώνη¹⁹ δίκαιον τι διατροφῆς²⁰ μέσον νὰ τιμωρήται μὲ θάνατον. — Αν²¹ οἱ τύραννοι, ὡς πολλοὶ δισχυρίζονται, ὄλιγώτερον²² ἡθελόν εὐφραίνεσθαι²³, παρὰ ἴδιωται, πῶς θὰ ἐπεθύμουν²⁴ τόσοι πολλοὶ νὰ ἦνε τύραννοι²⁵, καὶ μάλιστα²⁶ ἀνδρες ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι φαίνονται πολὺ ἴκανοι;

¹⁾ δταν ἐν συγχριτικαῖς προτάσεσι δύο ἐπίθετα ἡ ἐπιρρήματα παραβάλλωνται πρὸς ἄλληλα, ἀμφότερα τίθενται εἰς συγκριτ. ²⁾ τοῦτον τὸν νόμον. ³⁾ μηδέν. ⁴⁾ ἀνεπιτίδειον. ⁵⁾ εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν. ⁶⁾ διὰ· αἰτιατ. ⁷⁾ ἔργον. ⁸⁾ παθητικ. ⁹⁾ μέλλ. ¹⁰⁾ ἐγγίγνομαι. ¹¹⁾ περιών. ¹²⁾ ἀπλ. γεν. ¹³⁾ μηδέ. ¹⁴⁾ καθίστημι. ¹⁵⁾ τὸν δε. ¹⁶⁾ δόθεν. ¹⁷⁾ μηδέ. ¹⁸⁾ ἀποφαίνω. ¹⁹⁾ βίον. ²⁰⁾ εἰ. ²¹⁾ μείω. ²²⁾ παρατ. ²³⁾ παρατ. μετὰ τοῦ ἄν. ²⁴⁾ τυραννεύω. ²⁵⁾ καὶ ταῦτα. "Οταν εἰς προηγούμενόν τι κατηγόρημα προστίθεται τι ἐξογύώτερον, ἐμφαίνεται διὰ τοῦ: καὶ οὗτος. Καὶ ἂν μὲν τὸ προηγούμενον εἴνε ὄνομα, συμφωνεῖ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀντωνυμία οὗτος, η²⁶⁾ τίθεται τὸ οὐδέτ. πληθ. ἂν δὲ ἀναφέρηται εἰς ὄλοκληρον τὴν πρότασιν, τότε τίθεται μόνον τὸ οὐδέτ. πληθ. [καὶ ταῦτα].

34. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἡ θεὰ Δημήτηρ εἰσήγαγε¹ νόμους, διὰ
ν ὄποιων οἱ ἄνθρωποι συνείθισκαν νὰ δίδωσι δίκαιον ἀναμεταξύ των,
ὅτι οἱ ἄνθρωποι, τὴν θεάν, ἡ ὄποια ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τοῦτο, διὰ²
εὐεργεσίαν ταύτην ὠνόμασαν³ θεσμοφόρον. — "Οτε οἱ Αἰγύπτιοι
ἔνευσαν ἐν τῶν βασιλέων των, ἔδωκαν⁴ τὴν βασιλείαν εἰς τὴν ἀ-
φήν του, ἡ ὄποια ὠνομάζετο⁵ Νιτοκρίς. 'Αλλ' αὗτη λέγεται ὅτι
δόλου ἐφόνευσε (διαφθείρω) πολλοὺς Αἴγυπτίους, τοὺς ὄποιους ἔμα-
ῶτι ἦσαν συνένοχοι⁶ τοῦ φόνου τούτου, ἐκδικουμένη⁷ τὸν ἀδελφόν
— Οἱ Πελοποννήσιοι καὶ Ἰωνεῖς οἱ ὄποιοι τὸ παλαιὸν ἐφίλονείκουν
νὶ τῶν συνόρων, συνεβίβασθησαν⁸ καὶ ἔστησαν εἰς αὐτὸν τὸν Ἰσθμὸν
εν στήλην ἔχουσαν τὴν ἔξτης ἐπιγραφὴν ἐπὶ τοῦ μέρους πρὸς τὴν
λοπόννησον: Τοῦτο⁹ εἶνε ἡ Πελοπόννησος καὶ οὐχὶ Ἰωνία, ἐπὶ δὲ
μέρους πρὸς τὰ Μέγαρα: τοῦτο εἶνε οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ'
νία. — "Οτε ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων Σεθὼν ἀπέθανεν, οἱ Αἰ-
τιοι ἔζελεξαν δώδεκα βασιλεῖς, διαιρέσαντες¹⁰ εἰς 12 μέρη ὅλην
Αἴγυπτον. Οὓτοι ἔκαμον συνοικέσσια ἀμοιβαῖα¹¹ καὶ ἐβασίλευον
αχειριζόμενοι¹² τοὺς ἐπομένους νόμους, μήτε νὰ ἐκθρονίζωσιν¹³
ήλους, μήτε ὁ ἔνας¹⁴ νὰ ἐπιθυμῇ¹⁵ νὰ ἔχῃ περισσότερα ἀπὸ τὸν
αὐτὸν, καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν¹⁶ νὰ ἥνε ἀναμεταξύ τῶν φίλοι.

35. Ἀν ὁ βάρβαρος μετὰ μεγαλειτέρας ρώμης¹ κατάσχῃ τὰς
εἰς τὰς παραθαλασσίας² ἐγκαταστήσας εἰς αὐτὰς φρουρὰς μεγαλει-
κας παρὰ τῷρα, ἵσως καὶ ἐκ τῶν νήσων αἱ ὄλόγυρα³ τῆς ἡπείρου,
χ. Ῥόδος, καὶ Σάμος καὶ Χίος ἡθελον ἀποκλίνει ἐπὶ τὰς τύχας
νου. — Τοῦτο ὄνομάζεται θάνατος, λύσις καὶ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ
κατοι. — Ἡλθεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι ἔχου-
ἀποστατήσει⁴ καὶ πέμπουσιν, ἀφοῦ ἔμαθον καὶ ὅτι οἱ μετὰ τοῦ
ιστέως προσῆλθον⁴, δισχιλίους ἴδικούς των ὀπλίτας καὶ Καλλίαν
ατηγὸν μετὰ 4⁵ ἄλλων. — Σοῦ ἔστειλα τοῦτον τὸν οἶνον καὶ σὲ

1) εἰσάγω, εἰσηγέομαι. 2) ἀπὸ [γεν.]. 3) προσαγορεύω. 4) ἀποδίδωμι. 5)
καὶ καὶ εἰμί. 6) μετατίος. 7) τιμωρέομαι. 8) συμβαίνω, σύμβασιν ποιοῦμαι.
9) δι. πληθ. δδε. 10) διαιρεῖν τι δώδεκα μέρη. 11) ποιοῦμαι ἐπιγαμίας. 12)
ρυμαῖ. 13) καθαιρέω. 14) ὁ ἔτερος. 15) ἐφίεμαι. 16) ὅτι μάλιστα.
1) ἐρρωμένως [συγχρ.]. 2) τὰς ἐπὶ οὐλ. 3) περὶ [χιτ.]. 4) ἐπιπάρειμι. 5) πέμ-
ψαντον.

παρακαλῶ⁶ νὰ τὸν πίης⁷ σήμερον μαζῆ⁸ μὲ ἔκεινους τοὺς ὅποιους ἀγαπᾶς. — Ο Κῦρος ἐπεμψε πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἡξίου, ἐπειδὴ ἀδελφός του, νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὸν⁹ μᾶλλον αἱ πόλεις τῆς Ιωνίας, τοῖς τὸν Τισσαρέρνην. — Οι Μεσσήνιοι ἐκέλευσον Δημοσθένη τὸν στηγὸν τῶν Ἀθηναίων νὰ ἐπιτεθῇ πρῶτον μὲν κατὰ τῶν Ἀποδών, ἐπειταὶ δὲ κατὰ τῶν Ὀφιονέων, καὶ μετὰ τούτους κατὰ τῶν Εὔρων, τὸ ὄποιον εἶναι μέγιστον μέρος τῶν Αἰτωλῶν. — Ἐπειδὴ εἴπει; τοιαύτην θέσιν¹⁰, σὲ συμβουλευόμεθα τί πρέπει νὰ κάμψωμεν δισων λέγεις. — Ο Κῦρος ἐκστρατεύων ὡς ὁ ἴδιος εἰς ταύτας τὰς ρις, ὅσους ἔθλεπε θέλοντας νὰ κινδυνεύωσι, τούτους καὶ ἄρχοντας ἔκαμψε τῆς χώρας τὴν ὄποιαν¹¹ ὑπέτασσε¹². — Μάθετε¹³ καλῶς διποτέλεστον οὐθελον προτιμήσει ἀντὶ δλῶν καὶ ἄλλων πολλαπλασιῶν ὄποια¹⁴ ἔχω. — Ο Κῦρος ἀπέστελλεν εἰς τὸν βασιλέα τοὺς φόρους γιγνομένους, ἐκ τῶν πόλεων, τὰς ὄποιας¹⁵ ὁ Τισσαρέρνης ἔχει νὰ ἔχῃ.

Qui passera¹⁶ de nous deux? qui cédera¹⁷ sa place à l'autre.
(Pascal).

Agamemnon revenant¹⁸ à la tête¹⁹ des Grecs du Siège de Troy n'a pas eu le temps de jouir²⁰ en paix²¹ de la gloire qu'il a acquise: telle²² est la destinée²³ de presque²⁴ tous les Combattants²⁵. (Fénelon).

'Ανὴρ σορὸς²⁶ θὰ ἡδύνατο νὰ διδῇ λόγον περὶ ἔκεινων τὰ ὄποια γνωρίζεις²⁷ η ὄχι.

Laquelle de ces deux républiques de Sparte ou de Sybaris fut subjuguée²⁸ par une poignée²⁹ de paysans³⁰ et laquelle trembler³¹ l'Asie? (Fénelon).

⁶) δέομαι. ⁷) ἔκπινω. ⁸) σύν· μετὰ τῆς ἀναφορ. συναπτέα ἄνευ τῆς δειπνού ἀντιτονούμενη θετέα ἐνταῦθα; ⁹) πρόγραμτα. ¹⁰) καθ' ἔλξιν πρὸς τὴν προστασίαν τοῦ τίνος. ¹¹) οἴδα. ¹²) καθ' ἔλξιν. ¹³) παρέρχεσθαι. ¹⁴) παραγγελθεῖσαι. ¹⁵) τοῖνι τινί ἀπογινώσκο [ἀσρ.]. ¹⁶) ἡγέομαι. ¹⁷) οὐ σχολὴ τινὶ ἔστιν [ἀπαρ.]. ¹⁸) ἡσύχως. ¹⁹) οὐτος. ²⁰) η μοῖρα. ²¹) σχεδόν. ²²) ὁ καταστρεψάοντος. ²³) ἐπίσταμαι. ²⁴) καταδουλοῦσθαι. ²⁵) ὀλίγος. ²⁶) γεωργός. ²⁷) τρέψαντος.

36. Ἀπὸ ὅλη τὰ θηρία τὸ μᾶλλον χειρόηθες¹ καὶ ἡμερώτατον εἶνε ἔφας· διότι πολλὰ καὶ παιδεύεται καὶ ἐννοεῖ², ἐπειδὴ καὶ νὰ προσ-
ῆ διδάσκεται τὸν βχσιλέχ. Λέγουσι δὲ ὅτι ζῆ ὁ ἐλέφας, ἄλλοι μὲν
κοκκιά εἶται, ἄλλοι δὲ ἑκατὸν εἴκοσι, ἀκμάζει δὲ περὶ τὰ ἐξήκοντα
πρὸς δὲ τοὺς χειρῶνας καὶ τὰ ψύχη δύσκολα κρυώνει³. Πορευό-
νος δὲ διὰ τοῦ ὅδατος, προχωρεῖ⁴ ἔως τούτου, ἔως οὐ⁵ ὁ μυκτήρ
ε ἐπέχω⁶ ἀπὸ αὐτό· νὰ κολυμβᾶ⁷ δὲ πολὺ⁸ δὲν δύνχται, διότι τὸ
μά του εἶνε βχρύ⁹. Μάχονται οἱ ἐλέφαντες πολὺ πρὸς ἄλλήλους καὶ
πῶνται¹⁰ μὲ τοὺς ὄδοντας.

Αναφορικαί, ἔρωτηματικαί, ἀόριστοι ἀντωνυμίαι.

37. Ὁ Πεισίστρατος ἔκαμε¹ νόμον, ὅστις ἐκέλευε νὰ τρέφωνται
μοσιχ δαπάνῃ,² οἱ ἐν τῷ πολέμῳ σακκατευμένοι³. — Ὁ μελοποιὸς
ίμυρις λέγεται ὅτι ἐφιλονίκησε⁴ πρὸς αὐτὰς τὰς Μούσας⁵, παρὰ
ν ὄποιαν ἔλαθε τὴν ὥδην. — Οὐδὲν εἶνε, τὸ ὄποιον πρέπει νὰ φο-
ταί τις μᾶλλον, παρὰ νὰ ἀμαρτάνῃ πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ λόγου καὶ
τού. — Θαυμάζομεν καὶ ἐπαίνουμεν πρὸ πάντων ἐκείνους, οἱ ὄποιοι
νανται καὶ νὰ πολιτεύωνται καὶ νὰ στρατηγῶσιν.—Τί ἀγαθὸν ἔχου-
οι πλούσιοι, ἂν συσσωρεύωσι⁶ τάλαντα ἐπὶ⁷ ταλάντων, οἱ ὄποιοι
τ' ὄλιγον πρέπει⁸ νὰ ἀπαλλαγθῶσι τοῦ βίου;—Δὲν ὑπάρχει τι θειό-
νον, περὶ τοῦ ὄποιου ὁ ἀνθρωπος γέθελε βουλευθῆ⁹ ἢ περὶ τῆς ἴδι-
ς του παιδείας καὶ τῶν οἰκείων του. — Ὅστις παρὰ τοῖς Ἑλλησιν
εἰλε νὰ σημάνῃ μέγα πάθος, ὧνόμαζε τοῦτο Ἰλιάδα κακῶν. — Πό-
, εἰς τὴν ὄποιαν οἱ πολιτεῖται ὑπακούουσιν εἰς τοὺς νόμους, εὐρίσκεται
λλιστα¹⁰ ἐν εἰρήνῃ, καὶ εἶνε ἐν τῷ πολέμῳ ἀκαταγώνιστος.—“Οστις¹¹
ετεύει ὅτι ὁ θεὸς πάντα ἐπιβλέπει¹², εὔτε κρυφὰ¹³ οὔτε φανερὰ θὰ

¹⁾ τιθασός [ὑπερθ.]. ²⁾ συνίημι. ³⁾ δύσριγός εἰμι. ⁴⁾ προέρχομαι. ⁵⁾ ἔως ἂν.
ὑπερέχω. ⁷⁾ νεῖν. ⁸⁾ πάνυ. ⁹⁾ τὸ τοῦ σώματος βάρος [ἐμπροθ.]. ¹⁰⁾ τύπτω
αὐτόν.

¹⁾ τιθημι. ²⁾ δημοσίχ ἀνευ τοῦ δαπάνῃ. ³⁾ πηρόω. ⁴⁾ ἀνταδω. ⁵⁾ δοτικ.
ευντιθημι. ⁷⁾ ἐπὶ μετὰ δοτ. ⁸⁾ γρή. ⁹⁾ ἂν μετ' εὔκτ. ¹⁰⁾ πράττω εὖ, εὖ
ο. ¹¹⁾ ὃς ἂν. ¹²⁾ ἐπισκοπέω. ¹³⁾ κρύφα.

ἀμαρτήσῃ. — Δεν είνε ὁ λόγος ἡμῶν περὶ συνήθων πραγμάτων¹⁴, ἀλλὰ περὶ τούτου¹⁵, κατὰ τίνα τρόπον πρέπει τις νὰ ζῇ.

58. Οὐδεὶς ἡθελεν εἰσθαι¹ ὅστις ἔχων ὑγιὴ νοῦν² μᾶλλον ἐκ τὸν ὄνοματος ἢ ἐκ τῶν ἔργων ἡθελε σκεφθῆ³ ἀν ἔχη εἰρήνην⁴ ἢ φέρει πλεμον. — Οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐν Κρήτῃ λέγεται ὅτι ἐφεῦρον τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς καὶ τὴν φύσιν τοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου, καὶ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὄποιον ταῦτα κατασκευάζονται. — Οἱ Ξενοφῶν λέγει: Ποτὲ, τι ἀγαθὸν οἱ θεοὶ παρέχουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἔτους λίαν πρωὶ ἀρχίζει καὶ λίαν ὄψὲ παύει. — Οἱ Νεκώς, ὁ βασιλεὺς τῶν Αἴγυπτίων, ἀφιέρωσε τὴν ἐσθῆτα, μετὰ τῆς ὄποιας ἐνίκησε τὸν Συρίους ἐν Μυγδονίᾳ, εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ἀποστείλας αὐτὴν εἰς τὸ Βραγγίδας εἰς τὴν Μίλητον⁵. — Μεγάλης ἐπιμελείας ἔξιον είνε νὰ ἐνσχοληταὶ τις περὶ τὸν λόγον, διότι παρατήρει⁶, πόσοι, οἱ ὄποιοι ἐτότε (τέως) ἦσαν μηδέν, ἔγειναν διὰ⁷ τοῦ λόγου τῶν περιφημοι, πλοσιοι καὶ εὐγενεῖς. — Τὸ πῦρ είνε βοηθητικὸν⁸ κατὰ⁹ τοῦ ψύχους, ἀμφιτήριον τοῦ σκότους, βοηθὸν πάστης τέχνης καὶ παντός, τὸ ὄποιον οἱ ἀθρωποὶ χάριν τῆς ὡφελείας τῶν παρασκευάζουσι. — Μὴ κρίνε τὴν ετυχίαν ἐκ τῶν χρημάτων, ἀλλὰ νόμιζε, ὅτι ἐκεῖνος κατέχει τὸν ἀσφαλέστατον πλοῦτον, ὅστις τοιαῦτα κάμνει, διὰ τῶν ὄποιων καὶ αὐτοῦ ὁ ἕδιος μέλλει νὰ ἦνε¹⁰ εὔτυχής, καὶ εἰς τὰ τέκνα του μεγάλην δόξην νὰ ἀφήσῃ¹¹. — Εν Βαθυλῶνι πανταχοῦ εἰς τὴν χώραν ἐφύοντο φονικές, οἱ πλειστοὶ τῶν ὄποιων καρποφόροι, ἐκ τῶν ὄποιων οἱ Βαθυλῶνιοι παρεσκεύαζον¹² σιτία, οἶνον, καὶ μέλι. — Τις δὲν ἔχει ἀκούσει, ὁ Ἡρακλῆς καὶ οἱ Διόσκουροι καὶ ὁ Ἀσκληπιός καὶ πάντες οἱ ἄλλοι οἱ ὄποιοι ἦσαν (γίγνομαι) υἱοὶ θεῶν, διὰ τῶν πόνων καὶ τῆς καρτερίας τῶν ἔφθασαν εἰς τὴν ἀθανασίαν¹³; — Φοβούμενος ὁ Φαρνάβαζος, μήποτε οἱ στρατιῶται τοῦ Ξενοφῶντος ἐκστρατεύσωσι κατὰ τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἐστειλεν εἰς τὸν ναύαρχον Ἀναξίῳν, ὁ ὄποιος ἔτυχε νὰ ἦνε εἰς τὸν Βυζάντιον, καὶ παρεκάλεσε νὰ διαβιβάσῃ τὸν στρατόν του ἐκ τῆς μηρᾶς Ἀσίας καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ πράξῃ¹⁴ πᾶν ο, τι ἐπρεπε¹⁵ νὰ κάμει.

¹⁴⁾ τὰ ἐπιτυχόντα. ¹⁵⁾ περὶ τοῦ. — ¹⁾ εὐκτ. μετὰ τοῦ[άν]. ²⁾ εὖ φοονέω. ³⁾ εὔκομος. μετὰ τοῦ[άν]. ⁴⁾ ἄγω ἐκείνην. ⁵⁾ τῆς Μίλησίας. ⁶⁾ σκοπέω. ⁷⁾ ἀπό. ⁸⁾ ἐπικουρεος. ⁹⁾ παραλειπτέον. ¹⁰⁾ μέλλ. ἀπαρεμφ. ¹¹⁾ καταλείψω. ¹²⁾ ποιέω. ¹³⁾ ἐπικνέομαι [γεν.]. ¹⁴⁾ μέλ. ἀπαρεμφ. ¹⁵⁾ δέω εὐκτ.

"Ελξις τῆς ἀναφορικῆς.

Σ9. Εἰπέ μοι, δὲν¹ είνε τὸ μανθάνειν τὸ νὰ γείνῃ τις σοφὸς εἰς
τὸν², τὸ ὄποιον τις μανθάνει; — Κανὲν ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὄποιον ἡλ-
ομεν, ἀπέβη, ἀλλ' ἔγειναν ἔχθραι, πόλεμοι καὶ μεγάλαι δαπάναι
ἡμᾶς ἐκ τούτου, τὸ ὄποιον ἐκάμψαμεν. — Πάντες οἱ ἀνθρωποι πρέ-
μάλιστα νὰ ἔχωσι μνείαν τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ὄποιον ἐν τῇ δυστυχίᾳ
θον³. — Πολὺ καλλίτερον είνε νὰ τελειώσωμεν τὸν βίον εἰς τὰς δό-
τὰς ὄποιας ἔχομεν, παρὰ νὰ ζῶμεν εἰς τὰς ἀτιμίας, τὰς ὄποιας
λάθωμεν⁴, ἢν πράξωμεν, ὅτι εἰς ἡμᾶς ἐπιτάσσηται. — Ἐκεῖνοι,
ὅποιοι κάμνοντες μόνον ὅτι εἴναι οὐνοῦν⁵, γινώσκουσι νὰ πορίζωνται, ὅτι
ιάζονται⁶, καὶ εὔτυχεις εύρισκονται⁷, καὶ ἀπέχοντες ἐκεῖνου, τὸ ὄ-
ον δὲν έννοοῦν⁸, γίνονται ἀναμάρτητοι. — Οἱ "Ελληνες σοφισταὶ
δεῖεις φανερά, διτὶ εἴνε εὔκολον νὰ μηχανᾶται τις ψευδῆ λόγον περὶ
τός, τὸ ὄποιον⁹ ἥθελε τις προβάλει¹⁰. — Οἱ Μίνως ὡς ὁ ἀρχαιότατος
ἰνων τοὺς ὄποιους ἡμεῖς δι' ἀκοῆς¹¹ γνωρίζομεν¹², ἀπέκτησε ναυ-
ὸν καὶ ἔγεινε κύριος¹³ τῆς "Ελληνικῆς θαλάσσης ἐπὶ μεγίστην ἔκτα-
ς.¹⁴ — Ερωτήθεις ποτε ὁ Ἀρίστιππος ὑπὸ τοῦ Διονυσίου διὰ τὶ ἥλθεν,
εἰ διὰ νὰ σοῦ μεταδώσω ἀφ' ὅτι ἔχω καὶ νὰ λάθω¹⁵ ἀπὸ ἐκείνου
ὄποιον δὲν ἔχω. — "Οτε ὁ Σόλων ἔδωκεν¹⁶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους,
ὅποιοι τὸν παρεκάλεσαν¹⁷, νόμους, ἀπεδήμησε δέκα ἔτη, διὰ νὰ μὴ
γκασθῇ νὰ ἀκυρώσῃ¹⁸ τινὰ ἐκ τῶν νόμων τοὺς ὄποιους ἔθεσεν.
εὶς μόνοι οἱ Ἀθηναίοι δὲν ἦσαν ικανοὶ¹⁹ νὰ κάμωσι τοῦτο· καθ' ὅσον
σμεύονται²⁰ ὑπὸ μεγάλων δρκῶν, νὰ μεταχειρισθῶσι δέκα ἔτη τοὺς
οὓς, τοὺς ὄποιους ἥθελε δώσει²¹ εἰς αὐτοὺς ὁ Σόλων.

ἀρ' οὐ. 2) περὶ μετ' αἰτιατ. τῆς ἀναφορ. 3) εὖ πάσχω. 4) τυγγάνω. 5) ταμαι. 6) δέομαι. 7) εὖ ἔχω, εὖ πράττω. 8) ἡ ἀναφορ. μετὰ τοῦ ἢν. 9) προ-
μι ἀσρ. μέσ. ὑποτακτ. 10) ἀκοῇ. 11) οἶδα. 12) χρατέω. 13) ἐπὶ πλείστου.
μεταλλαγμόνω. 15) τίθημι. 16) κέλευν [μετοχ.]. 17) λύω. 18) οἵστε εἰμι.
κατέχομαι. 20) ἀσρ. 6' μέσ. τοῦ τίθημι μετὰ τοῦ ἢν καὶ ὑποτακτ.

Συσχετικαὶ ἀντωνυμίαι.

60. Ὁ Παλαμήδης ὑπερεῖχε πολύ, ἐνόσῳ ἔζη, τῶν συγγρότου¹ κατὰ τὴν σοφίαν². Ὅτε δὲ ἀπέθυνεν, Ἐλαθεν³ ἀδίκως τοιαύτημωρίαν ὑπὸ τῶν θεῶν, ὅποιαν κανεὶς ἄλλος. — Ὅτε ὁ Πρωταγόρης⁴ διδάξει⁵ τι, ἀφινεῖ⁶ τὸν μαθητὴν⁷ νὰ ὄρισῃ⁸ ἀντὶ πόσου ἔκτη τὸ μεμαθημένον, καὶ τόσον ἐλάχιστανεν. — Καίτοι ὁ Ξέρξης ὑπέστη⁹ σον μεγάλας ἥττας καὶ συμφοράς, ὅποιας οὐδεὶς ἄλλος, κατεῖχεν ὅτην βασιλείαν, καὶ παρέδωκεν αὐτὴν εἰς τὰ τέκνα του, καὶ διώκει¹⁰ Ἀσίαν τοιουτοτρόπως, ώστε νὰ εἶνε¹¹ εἰς τοὺς "Ελληνας κατ' οὐδὲ¹² ὀλιγώτερον φοβερός, παρὰ πρότερον. — Εἰς δοντινα εἶνε εὐχάριστον¹³ διδῆται¹⁴ τὰ ιδικά του πρὸς¹⁵ ὡφέλειαν τῶν ἀνθρώπων, πῶς οὗτος θὰ¹⁶ λει¹⁷ νὰ ἀρπάσῃ τὸ ξένον¹⁸; διότι ἐὰν ἐπειθύμει χρήματα, θὰ¹⁹ ἦτο πολὺ²⁰ ὀλιγώτερον ἐπίπονον²¹ νὰ φυλάξτη τὸ ιδικόν του παρὰ νὰ λαμβάνῃ²² τὸ μὴ εἰς αὐτὸν ἀνήκον²³. — Ὁ Ἀλκιβιάδης ἔστελλεν εἰς τοὺς ὅλους πιακούς ἀγῶνας κατὰ τὸν ἀριθμὸν τόσα πολλὰ ζεύγη, μὲν οὖτις οὕτω²⁴ μέγισται²⁵ ἀπὸ τὰς πόλεις ἡγωνίζοντο, καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν τοιαῦτα²⁶ ώστε ἔγεινεν²⁷ ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τρίτος νικητής. — Εἶνε καὶ²⁸ κανοὶ ίκανοῦ ἐπιτρόπου νὰ γινώσκῃ τὶ πρέπει νὰ κάμη²⁹ καὶ πότε,³⁰ πῶς. — Ὁ Τιμόθεος ἔκυρίευσε κατὰ κράτος τόσας πολλὰς πόλεις, οὐδὲ³¹ κανεὶς ποτὲ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔξι Ἀθηνῶν ποτε στρατηγοὶ³² ναν³³. — Αν πολλοὶ καὶ ἔνεκα τῶν ιδικῶν των φροντιδων³⁴ γίγνονται³⁵ καλλίτεροι, πῶς οὗτοι, λαβόντες ἐπιστάτην πρεσβύτερον καὶ εἰς πολὺ³⁶ ἔμπειρον, δεν ἥθελον ὑπερβάλλει³⁷ πολὺ ἀκόμη περισσότερον ἔστι³⁸ καὶ τοὺς λοιπούς. — Εἶνε φανερὸν δτι παιδεύομεν τοὺς μαθητάς³⁹ τοιαῦτα, ὅποια ἥμεις ἔτυχε νὰ ἐπιτηδεύωμεν.

1) ὁ ἐπί ἐμοῦ. 2) δοτ. 3) τυγχάνω. 4) ἀόρ. εὔκτ. 5) κελεύω. 6) ἀόρ. μανθάνω. 7) τιμάω. 8) ἄξιον δοκεῖ εἶναι. 9) ἀπαρεμφ. 10) μηδὲν ἥττον. 11) ἡδύς. 12) ἐπὶ [δοτ.]. 13) εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν [βούλομαι]. 14) ἀλλόστριος. 15) πορόγμων. 16) προσῆκον. 17) ἀπαρεμφ. ἀόρ. 18) ρήματ. ἐπίθετ. 19) μετονοματεῖται. 20) ἐπιμέλεια πληθυντ. μετὰ τῆς διὰ καὶ αἰτιατ. 21) διαφέρω ὄριστ. ἀόρ. 22) τοῦ ἄν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ

Προθέσεις μετὰ μιᾶς πτώσεως.

Ἄρτι, σημ. ἀττικατάστασιν, ἀττικρύ, μεταβολὴν ἢ μετάβασιν
ἀπὸ μιᾶς καταστάσεως εἰς ἄλλην, σύγχρονην, ισότητα.

(Ἔδ. Ζηχ. Συντ. § 410).

61. Πολλαὶ πόλεις ἀπέστελλον εἰς τοὺς Ἀθηναίους χρήματα ἀντὶ¹
νδρας.—Φιλάργυρος εἰμπορεῖ πέτραν ἀντὶ χρυσοῦ νὰ καταθέσῃ καὶ
αἱ πιστεύῃ ὅτι εἶναι χρυσός· διότι οὐτος οὐδαμῶς τῷ χρησιμεύει.—
Ιολλάκις ἡ τύχη εἰς τὸν κακὸν κάμνει καλόν, παρὰ² εἰς τὸν καλόν·
ιότι πολλάκις τις διὰ³ κακὴν πρᾶξιν ἔλαθεν ἐντιμὸν θέσιν⁴.—Φυλάτ-
ου⁵ ἀπὸ πᾶσαν ἀμαρτίαν, διότι ταχέως εἰμπορεῖ τις⁶ ἀπὸ⁷ καλὸς
ὑθρωπὸς νὰ γείνῃ κακός. — Οἱ ἀδιάφθοροις ἀντὶ παντὸς ἄλλου θὰ
κλέψῃ δι'⁸ ἔχοτεν τὴν ἐλευθερίαν. — Πολλοὺς ὁ πόλεμος ἀπὸ⁹ πλου-
ίους ἔκαμε πτωχοὺς καὶ ἀπὸ βασιλεῖς δούλους. — Οἱ Ἑλληνες ἐπο-
έμησαν τοὺς Πέρσας διὰ νὰ ἐκδικηθῶσι δι' ὅσα¹⁰ αὐθαδῶς ἐπράξαν⁹.
— Πολλάκις ἡμεῖς εἰς τὴν θέσιν¹⁰ ἄλλου ἡθέλομεν πράττει ἄλλως, ἢ
τι αὐτὸς πράττει ἄλλ'¹¹ ἐπίσης πολλάκις καὶ ἄλλοι εἰς τὴν θέσιν μας
ἢ ἐπράττον ἄλλως.—Οἱ κῦνες ἀντικαθιστῶσι τὴν θέσιν¹¹ φύλακος εἰς
αἱ ποιμνια.—Οἱ Ἡρακλῆς μεγάλας ἔκαμε πρᾶξεις, διὰ τὰς ὅποιας
Ζεὺς παρέσχεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀθανασίαν.—Ἡ εὐλόγεια ἀξιζει ὅσον¹²
νδρία καὶ ρώμη.—Ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μὲ τύραννον συναναστρέφονται,
ἢν μισοῦσιν, ἀντὶ νὰ τὸν ἀγαπῶσιν. — Ἀπὸ¹³ πολλοὺς θησαυροὺς
ρέπει νὰ προτιμᾷ τις τὴν δόξαν. — Οἱ Ἀγησίλαος ἐλεγεν εἰς τινα,
ὅποιος ἔθαύμαζε τὴν ἀπλότητα εἰς τὰ φορέματα¹⁴ καὶ τὴν διαιταν
ἢν Λακεδαιμονίων: διὰ τὴν διαιταν δὲν θερίζομεν¹⁵ τὴν ἐλευθερίαν.
— Οἱ Ἀντίγονος ἐμιμεῖτο τὸν Διόνυσον εἰς δλα· περὶ τὴν κεφαλὴν
εριέθετε¹⁶ κισσὸν ἀντὶ καυσίας¹⁷, καὶ διαδήματος. — Η πόλις "Αβυ-

¹⁾ ἀντὶ. ²⁾ ἀντὶ. ³⁾ τιμή. ⁴⁾ εὐλαβεῖσθαι [τι]. ⁵⁾ ἐγένετο τις. ⁶⁾ ἀντὶ. ⁷⁾ τι.
τι. ⁸⁾ ἀντὶ καὶ ἀναφορ. ⁹⁾ ὑδρίζω. ¹⁰⁾ ἀντὶ. ¹¹⁾ εἴναι ἀντὶ τινος. ¹²⁾ ἀντὶ τι-
ς εἴναι. ¹³⁾ ἀντὶ [καὶ κατὰ γενικ. ἄνευ προθέσεως καὶ μετὰ τῆς πρό]. ¹⁴⁾ πε-
ριδλῆ. ¹⁵⁾ ἀμᾶσθαι. ¹⁶⁾ περιτίθημι τινί τι. ¹⁷⁾ μακεδ. κάλυμμα.

δος ἔκειτο ἀντικρὺ τοῦ Ἀσίας. — Ἀντικραγος ἐκαλεῖτο ὅρος τι ἐν κιχ, διότι ἔκειτο ἀντικρὺ ἄλλου, ὅπερ εἶχε τὸ ὄνομα Κράγος.

'Α πό.

(α'. τοπικ. β'. χρονικ. γ'. πρὸς δῆλωσιν τῆς καταγωγῆς, ὅργανα τρόπου, αἰτίας, μέσου· δ'. ὑ.ηγ.: ε' ὕστερον).

(Ορα Ζηχ. § 412).

62. Η νῆσος Στρογγύλη ἐκαλεῖτο ἀπὸ τὸ σχῆμα της ταύτη λέγεται δι τι κατέφει ὁ Αἴολος. — Μία λέξις εὐνοϊκῶς λεγθεῖ ἔχει περισσοτέραν ἀξίαν παρὰ χρυσὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ στέφανοι ἄλλα. — Οἱ Ἀραβεῖς ζῶσιν ἀπὸ τὴν ἀρπαγὴν καὶ ἀπὸ τὴν νοσοῦ. — Μὲ τὰ χρήματα δύναται τις νὰ πορισθῇ τὰ πλειστα. — Παρὰ τὸ Ρωμαῖος κανεῖς δὲν ἡδύνατο, διτις κατήγετο ἀπὸ καλὴν σίκογένειαν ἀπὸ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν² μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτης νὰ πήγε οἶνον. — "Οτε οἱ Πέρσαι ἐστικώνοντο ἀπὸ τὸ τραπέζι³, συθω⁴ ἔπινον οἶνον. — Εἶνε δύσκολον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν⁵ νὰ ἴδῃ τις⁶ τέλος. — Πολλάκις γίγνεται τις πλούσιος, ὁ ὄποιος πρότερον ἐζούει ἀπὸ ἀρπαγὰς καὶ ἀδικίας. — 'Αφ' ὅτου⁷ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος ἐξερράγη, οὐδέποτε οἱ Ἀθηναῖοι ἡδυνήθησαν νὰ ἀποκτήσωσι⁸ πᾶν τὸν δύναμιν, τὴν ὄποιαν εἰς τὸν καιρὸν⁹ τοῦ Περικλέους εἶχον. — Τὴν μάχην¹⁰ ἐν Χαιρωνείᾳ ἡδύνηθη¹¹ ἔτι μᾶλλον ἡ δόξα τοῦ Φιλίππου. — Εκεῖνοι οἱ λαοὶ οἱ ὄποιοι ζῶσιν ἀπὸ τὴν γεωργίαν, εἶναι οἱ πλουσιοὶ τατοι καὶ εὔτυχέστατοι. — Ο Κῦρος ἐκυνηγοῦσεν ἔριππος¹² τὰ θηράσσχις¹³ ἥθελε νὰ γυμνάσῃ τὸν ἔχυτόν του καὶ τοὺς ἵππους. — Οἱ ἄχαιοι ὡμίλουν τοὺς λόγους των¹⁴ ἀπὸ στόματος. — Εἰθε ἔκαστος¹⁵ σεν εὐνοϊκῶς νὰ διέκηται πρὸς τοὺς ἄλλους, ὥστε πάντα μὲ τὴν καδίκιαν του¹⁶ νὰ λέγῃ. — 'Ο Οιδίποις ὡς μικρὸς παῖς ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἀπήγθη. — Απὸ τὸν Θεὸν ἀρχίζοντες πρέπει νὰ ὄμιλωμεν. — Δὲν πει νὰ θαυμάζωμεν, ἂν οἱ ἀρχαῖοι ὡμίλουν ἀπ' ἔζω¹⁷, διότι οὐ

¹⁾ εὖ γεγονώς. ²⁾ ἀπὸ παιδιῶν. ³⁾ ἀπὸ δείπνου ἐτύγχανον ὄντες. ⁴⁾ εἴω

⁵⁾ ἀπὸ μετὰ γεν. ⁶⁾ συνιδεῖν. ⁷⁾ ἀφ' οὐ χρόνου. ⁸⁾ ἔριχνέομαι, τυγχάνω. ⁹⁾

ἐπὶ [γεν.]. ¹⁰⁾ μείζων γίγνομαι. ¹¹⁾ θηρεύειν. ¹²⁾ ὅπότε [εὔκτ.]. ¹³⁾ τοὺς λά-

γους ποιοῦμαι. ¹⁴⁾ ἀπὸ καρδίας εἰπεῖν. ¹⁵⁾ ἀπὸ μνήμης.

ολὺ τὴν μνήμην ἐπεμελοῦντο. — Ἀπὸ τοὺς φιλοσόφους τινὲς ἐπωνο-
άζοντο¹⁶ ἀπὸ τὰς πόλεις, ἄλλοι ἀπὸ χώρας, ἄλλοι ἀπὸ διδασκάλους
αἱ ἄλλοι ἀπὸ ἄλλας αἰτίας. — Ο δειλὸς φοβεῖται ἔνεκτὸς τινος ἐνυπνίῳ.
— Παροιμιαζόμενοι οὐχὶ καὶ ὡς¹⁷ λέγουσιν: ἂν παροικήσῃς μὲν χωλόν,
ἢ μέθης καὶ ὁ ἴδιος νὰ χωλαίνῃς ὀλίγον¹⁸. — Πᾶν, δο, τι ἡ πόλις τῶν
Ἀθηναίων ἔκαμνεν, ἐγίνετο διὸ τῆς¹⁹ συμβουλῆς τῶν ῥητόρων.

Ἐκ πρὸ φωνήνεντος ἐξ.

a'. *xirnoūr* ἡ ἔξαρωγήr ἐκ τῶr ἔrdor τόπου ἡ πράγματος' b'. τὴr
ἀργήr τοῦ χρόνου' γ'. τὸ ūstēpor' δ'. τὴr καταρωγήr ε'. τὸ ūp'
οὐ γίνεται τι πρόσωποr' σ'. aitiar' ζ'. μέσοr εἰς ὅργανοr η'.
τρόποr θ'. συμφωrlar' i'. ūlηr ἐτὶ ὅρα τὰς φράσεις: ἐκ τοῦ
γαρεροῦ (=garerōc), ἐκ τοῦ προφαροῦc, ἐκ τοῦ προδήλου, ἐξ
ἀπροσδοκήτου (=ἀπροσδοκήτωc), ἐκ παρέργου (=parérgowc), ἐκ
τοῦ παραχρῆμα=εἰς τὴr στιγμήr τίθεται ἡ ἐκ καὶ σπανιώτεροr ἡ
ἀπὸ μετὰ τῶr ὅμιλωr χρεμαrrύrai, ἀραρτār, ἔξαρτār,
χρέμασθαι, ἀραρτāσθαι, ἔξαρτāσθαι, ἀράπτειr, δεῖr,
ἀραδεῖr).

63. Ὁ φιλοχρήματος εἶνε ἐξ ἀνάγκης ἀδικος. — Οὐχὶ μόνον ἀπὸ
οὓς λόγους μου δύνασαι νὰ μὲ γνωρίσῃς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς πράξεις
οὐ δύνασαι νὰ μὲ ἐννοήσῃς ὅτι εἴμαι φίλος σου. — Οι δυστυχεῖς πα-
χυμοῦνται ἀπὸ ἄλλους, οἱ ἐποίοις χειρότερα πάσχουσι. — Πολλάκις
πὸ τὸ μικρὸν γνωρίζεται τὸ μέγα καὶ ἀπὸ τὸ ἀδηλον τὸ πρόδηλον. —
Οἱ κακοὶ λεληθότωs¹ βλάπτουσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ ὅσα κάμνουσι. — Τὸ
ἄκαμνη τις καλὸν εἰς ἄλλους ἀπὸ ξένα² εἶνε ἀσυγχώρητον³. — Εἰς
ὅν κακὸν ὑποσχόμενόν τι ἀγαθόν, ἀπιστοῦσι, καὶ ἡ ἀπιστία αὗτη γί-
εται ἀπὸ τὰ προτητεριά του ἔργα. — Τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ τιμωρῇ
ινα ἀπὸ ἀπλῆν ὑποψίαν, θὰ ἦτο ἀδικον. — Νὰ κρίνητε τοὺς ἀνθρώ-
πους ὃχι ἀπὸ δο, τι ἀκούετε, ἀλλὰ ἀπὸ δο, τι βλέπετε. — Ἀπὸ τὴn ἀναι-
τικῶν γίγνονται πολλὰ κακά. — Ἀφοῦ ὁ Ἀριστοτέλης κατεσπατάλησε⁴

) προσχροφεύειν. ¹⁷⁾ οὐκ ἀπὸ τρόπου. ¹⁸⁾ ὑποσκάζω. ¹⁹⁾ ἀπὸ συμβ.—¹⁾ λαν-
ένω βλάπτων ἐμαυτόν. ²⁾ ἄλλοτριος. ³⁾ οὐ θεμιτόν, οὐκ ἔξεστι. ⁴⁾ διασπαθεῖν.

τὴν ἀπὸ τὸν πατέρα του (περιελθοῦσαν) περιουσίαν, ἔλαβε στρατιώ
καὶ οὐ πηρεσίαν⁵. — Φυλάκτου ἀπὸ τὴν μέθην, ἔνεκα τῶν ἀπὸ ταύ
κακῶν. — Πλειστην ἐπιμέλειαν τοῦ σώματος ἔχομεν, ὅταν ἐνθυμώμε
τὰ ἀπὸ τὴν σωματικὴν ἀρρωστίαν κακά. — Οἱ Ταραντῖνοι εἶχον τ
συνήθειαν⁶ ἀπὸ πρωίς⁷ νὰ πίνωσιν. — "Οτε ὁ Διών ένησχολείτο εἰς
δημόσια⁸ κατέπεσεν⁹ ὁ υἱός του ἀπὸ τῆς στέγης καὶ ἀπέθανεν¹⁰.
Δίων διὰ ταῦτα¹¹ δὲν ἔκαμε κακμίαν μεταβολήν¹², ἀλλὰ ἔξηκολο
θει νὰ πράττῃ¹³ ὅ, τι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἔπραττεν. — "Οτε ὁ Καΐσαρ
ἐκησε τὸν βασιλέα τοῦ Πόντου εἰς τὴν πρώτην ἐπίθεσιν¹⁴ ἔγραψεν
τοὺς φίλους του: ἥλθον, εἶδον, ἐνίκησα. — Οἱ ἵπποι καὶ ἀπὸ μακρι
δὲν δύνανται νὰ ἀνέχωνται τὰς καυήλους, ἀλλὰ ἔκφρονες φεύγουσιν.

64. "Εκαστος φοβεῖται νὰ ψέγῃ ἄλλον φανερά¹. — Ἀπὸ νεα
κῆς ἡλικίας² ἥτο ὁ Κύρος ἔξοχος ἀνήρ. — Κατὰ πάντα τρόπον³ ζῆ
νὰ διδάσκῃς τοὺς ἄλλους τὸ καλὸν καὶ ἀγαθόν. — Αἱ εὐρηταὶ
ἄλλων δὲν λέγονται πάντοτε μὲ τὴν καρδιά⁴. — Τὴν φυσικὴν⁵ ἐλευ
ρίαν ἔχει καὶ ὁ δοῦλος. — Πολλοὶ ρήτορες ὡμίλουν ἐκ τοῦ προχείρου
— Τὸ ἐκ τοῦ πλησίου⁷ μάχεσθαι εἶνε ἔργον ἀνδρείου. — Εἶνε δίκαιο
τοὺς προγόνους μας οὐχὶ μόνον ἔνεκα⁸ τῶν κινδύνων, τοὺς ὅποι
ὑπέστησαν, ἀλλὰ καὶ ἔνεκα ἄλλων εὐεργεσιῶν νὰ τιμῶμεν. — Ο' Α!
Ξανδρος ἔλεγέ ποτε εἰς τινα τῶν στρατηγῶν του, ὅτι ἀξμόζει εἰς α
τὸν φανερά⁹ νὰ συνάπτῃ μάχας πρὸς τοὺς ἔχθρους, οὐχὶ δὲ ἐπιθούλως
— Τὸ ναυτικὸν εἶνε ἔργον τέχνης καὶ δὲν πρέπει νὰ μελετᾶται παρ
γως¹¹. — Οἱ Βαθυλώνιοι δὲν ἔκαμπνον τὰ πλοιά τῶν ἀπὸ ξύλα, ἀ
ἀπὸ διφθέρας. — Τὸ χρυσοῦν δέρας εἰς Κολυθίδη ἐκρέματο ἀπὸ ἐν δι
δρον. — Τὴν θηρευτικὴν κῦνα δένουσιν εἰς δένδρον, ὅταν πρέπη νὰ
ἀποδιώξωσι.¹² τὰ θηρία. — Πρέπει νὰ μισῇ τις τὸν ἔρωτα, ὁ ὅποι
ἔξαρτᾶται ἀπὸ τὸ σῶμα.

⁵) ὄρμαν ἐπὶ στρατείαν. ⁶) ἔστι μοι ἐν ἔθει. ⁷) ἐκ τοῦ ἐωθινοῦ. ⁸) χρηματί⁹
ὑπὲρ δημοσίων. ⁹) καταφέρομαι. ¹⁰⁾ τὸν βίον καταστρέψειν. ¹¹⁾ ἐπὶ τούτο
¹²⁾ οὐ μεταβάλλεσθαι. ¹³⁾ διατελῶ δρῶν. ¹⁴⁾ ἐξ ἐφόδου. ¹⁵⁾ ἐκ πάντων πολλοῦ

¹⁾ ἐκ τοῦ φανεροῦ. ²⁾ ἐκ παίδων. ³⁾ ἐκ παντὸς τρόπου. ⁴⁾ ἐκ ψυχῆς. ⁵⁾
φύσεως. ⁶⁾ ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ⁷⁾ ἐκ γειρός. ⁸⁾ ἐκ. ⁹⁾ ἐμφύνει. ¹⁰⁾ καὶ ἐπιθεύ
¹¹⁾ ἐκ τε. ¹²⁾ ἔξανιστάναι.

Ἐκ

(Εἰς φίματα ἐκφράζοντα κίρησιν ἀπό τινος ή ἐνέργειαν ἀπό σημείου τινὸς τίθενται τοῦ ὑποχειμέρου ή ἀρτικειμέρου προσδιωρισμοὶ διὰ τῆς ἀπὸ καὶ ἐκ ἀρτὶ τῆς ἐν μετὰ δοτικῆς π. χ. Οἱ ἐξ Ἐπιδαύρου φρουροὶ ἐπεξεῖλεσαν. — Τοὺς ἐκ τοῦ τείχους στρατιώτας ἔξεβαλον).

65. Οἱ Ἀσσύριοι ἐν Βαβυλῶνι¹ δὲν ἀντεπεξῆλθον² κατὰ τοῦ Κύρου, ὅτε παρὰ τὴν πόλιν παρῆλθεν. — "Οταν γίγνωνται ἔκούσιοι εἰσφοραὶ³ στηκώνται⁴ ὁ ἀνελεύθερος εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ σιωπῇ η πηγαίνει εἰς τὸν οἶκόν του⁵. — "Οτε ἐπεθεώρει⁶ ὁ Κύρος διέταξε νὰ παρελάσωσιν "Ἐλληνες προβάλλοντες"⁷ τὰ ὄπλα. Τότε οἱ Βάρβαροι ἐφοβήθησαν πολὺ⁸ καὶ οἱ ἀπὸ τὴν ἀγορὰν ἀφῆκαν τὰ ὄψώνια⁹ καὶ ἔρυγον. — "Οτε οἱ Τριάκοντα (τύραννοι) εἰς τὴν Ἐλευσίνα¹⁰ ἀπῆλθον, τὸ ιππικὸν τῶν Ἀθηναίων ἔκοιμήθη ἔξω¹¹, ἐν τῷ Ὁδείῳ, φοβούμενον, μῆπως οἱ ἐν Πειραιεῖ ἥθελον εἰσπέσει (εὔκτ.). — "Οτε οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰσέβαλον εἰς Ἀττικήν, οἱ Ἀθηναῖοι ἐφερον μέσα¹² τὰ σκεύη των ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πόλιν.

"Ενεκα.

(Προτίσσεται η ἐπιτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ σημ. α'. τελεκόρ αἴτιοι, β'. αἰτιαὶ προηγουμένηη, γ'. ὅσορ ἀφορᾶ εἰς τι ὡς πρός τι).

66. Οἱ ἄνθρωποι περιποιοῦνται¹ τὰ δένδρα διὰ τοὺς καρπούς. — "Οχι διὰ νὰ ἐπαινῶνται² πρέπει οἱ μαθηταὶ νὰ ἐπιμελῶνται τὰς ἐπιστήμας. — Οἱ πένητες πολλάκις κολακεύουσι τοὺς πλουσίους διὰ τὰ χρήματα. — Τὰς ἀηδόνας τρέφομεν διὰ τὴν φύσην, τὴν δὲ χῆνα διὰ τὸ τραπέζι. — Διὰ τὴν ἀστράλειαν πρέπει ὁ πολίτης νὰ ἔνει ἴσος μὲ τὸν ἄλλον. — "Εκκεστος διὰ τι³ θέλει νὰ ἔνει πλούσιος καὶ τιμῆται. — Η

¹⁾ οἱ ἐκ Βαβ. Ἀσ. ²⁾ ἀντεξέναι. ³⁾ ἐπιδόσεις. ⁴⁾ ἀνίστασθαι. ⁵⁾ οἰκαδε. ⁶⁾ ἔξετασιν ποιεῖσθαι. ⁷⁾ προβάλλεσθαι. ⁸⁾ φόβος πολὺς ἔστι τινος. ⁹⁾ ἔνια. ¹⁰⁾ Ἐλευσίναδε. ¹¹⁾ ἔκκαθεύδω. ¹²⁾ εἰσχομίζομαι. — ¹⁾ θεραπεύω. ²⁾ ἔνεκκ τοῦ [ἀπαρεμ]. ³⁾ ἔνεκά τινος.

ἀναισχυντία εἶνε ἡ καταφρόνησις τῆς εὐφημίας χάριν πονηροῦ κέρδους.
— Εἴθε νὰ ἔνε εύτυχεῖς ὅλοι οἱ γονεῖς ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ τέκνα τῶν.
— "Οσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σοφίαν κατ' οὐδὲν διαφέρει ὁ πλούσιος ἀπὸ τὸν πτωχόν.—Χάριν τῆς τιμῆς πρέπει πάντα νὰ πράττῃ τις —Πολλὰ πορίζονται οἱ ἄνθρωποι διὰ μέσου τῆς τέχνης. — Κανὲν ἀπιστον δὲν πρέπει νὰ πράττωμεν⁴ διὰ νὰ νικήσωμεν⁵.—Δύο εἶνε ἔνεκα τῶν ὁποίων οἱ νόμοι γίνονται: διὰ νὰ μὴ κάμνῃ⁶ τις ἀδικον, καὶ διὰ νὰ κάμνωσι τοὺς ἄλλους καλλιτέρους οἱ παραβατίνοντες τούτους διὰ τῆς τιμωρίας τῶν⁷.

Πρό.

67. Οὐχὶ ὄλιγοι ἀποδέχονται τὸ ἀδικον ἀντὶ τοῦ δικαίου. — Ο ἀνδρεῖος ζητεῖ θάνατον εἰς τὰς μάχας προτιμότερον ἀντὶ ἥττης καὶ δουλείας. — Εἶνε ἔνδοξον τὸ νὰ πολεμῇ τις καὶ νὰ ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος. — Τις σώφρων προτιμᾶ¹ τὸν πόλεμον ἀπὸ τὴν εἰρήνην; — Εἰς πολλοὺς δὲν εἶνε ἀλγεινὸς ὁ θάνατος, ὅταν οὗτοι, πρὶν² ἀποθάνωσι³, βλέπουσι νὰ ἀποθνήσκῃ ὁ ἔχθρος. — Πολλάκις οἱ ἄνθρωποι δὲν βλέπουσιν, ὅσα κείνται⁴ ἐμπροσθεν τῶν ὄρθαλμῶν τῶν, ἢ ὅσα ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν τῶν. — Ο ἐπιμελὴς γεωργὸς ἐργάζεται πρὶν ἔλθῃ ἡμέρα εἰς τὸν ἀγρόν. — Εἰς τὴν μάχην τοῦ Ἀρταξέρξου καὶ τοῦ Κύρου ἐτάχθησαν ἔξι χιλιάδες ἵππεῖς ἐμπροσθεν τοῦ Βασιλέως. — Εἶνε ἀδύνατον νὰ μάθῃ τις μεγάλα⁵ πρὶν μάθῃ⁶ τὰ μικρά. — Ο Ἀνάχαρσις ἐρωτηθεὶς, πῶς τις δὲν ἦθελε γείνει⁷ φιλοπότης, ἀπεκρίθη: ἂν ἦθελεν ἔχει πάντοτε ἐμπροστά του⁸ τὰς ἀσχημοτύνας τῶν μεθύσων.

"Ανευ, χάριν, ἔνεκα.

68. "Ανθρωπος χωρίς νοῦν περιφέρεται¹ καθὼς πλοιον χωρίς πνηδαλιούχον. — Οι παιδεῖς πρέπει νὰ ὑπακούωσιν εἰς τοὺς γονεῖς, καὶ χωρίς τοῦτο τίποτε νὰ μὴ πράττωσιν. — Ή ἴσχὺς τοῦ σώματος χωρίς λο-

⁴) πρακτέον. ⁵) τῆς νίκης ἔνεκα. ⁶) τοῦ μετὰ γεν. ἀπαρεμ. ⁷) τιμωροῦμαι, ἢ κολάζομαι μετοχ. —¹⁾ αἱρεῖσθαι. ²⁾ πρό. ³⁾ θάνατος. ⁴⁾ μετοχ. ⁵⁾ παιδευῆθων τὰ μεγάλα. ⁶⁾ περὶ τῶν μικρῶν. ⁷⁾ ἂν καὶ εὔκτ. τοῦ ἀρ. ⁸⁾ πρὸ τῶν ὄρθαλμῶν.

¹⁾ ἀλλάζομαι ²⁾ δίχα.

γισμὸν δὲν κάμνει³ τὴν ψυχὴν κακλιτέραν. — "Εκαστος ἀγαπᾷ τὸν ἔαυτόν του περισσότερον, παρὰ τοὺς ὄμοιους⁴ χάριν κέρδους. — Λέγεται ὅτι ὁ Ἰπποκράτης ἂν καὶ ἡτοῦ δωρεύεις, συνέγραψεν δῆμως τὰ συγγραμματά του πρὸς χάριν τοῦ Δημοκρίτου εἰς Ἰωνικὴν διάλεκτον⁵. — Τι ὡρελῷσιν ὅλοι οἱ θησαυροὶ χωρὶς ὑγείαν; Τι ἡ γνῶσις τοῦ ἀγαθοῦ χωρὶς τὴν ἐξόσκησιν τούτου; Τι αἱ χαραὶ χωρὶς ἐνα φίλον, εἰς τὸν ὄποιον νὰ δύνασαι νὰ τὰς ἀνακοινώσῃς; Τι ἡ ζωὴ χωρὶς τιμήν;

"Ἐν, σὺν ἦ ξὺν (μετὰ δοτ.).

("Ιδε Γραμ. Ζηχ. § 422).

69. Εἰς μίαν ἡμέραν μανθάνει τις κακὸν ἄνθρωπον. — Τὸ ψῦχος ἥτο κατὰ τὴν στρατείαν τοῦ Κύρου τόσον μέγα, ὥστε ὁ οἶνος εἰς τὰ ἀγγεῖα ἐπάγγωνει¹. — "Ο πανόπτης Ἄργος εἶχεν εἰς ὅλον του τὸ σῶμα ὄφθαλμούς. — "Εκαστος φυλάττει δὲ τι εἰς τὸ ἔθνος συνηθίζεται. — "Ο Κῦρος ἐπαιδεύθη² τὰ ἥθη τῶν Περσῶν. — Οἱ θεοὶ φανερώνουσι τὴν θέλησιν των μὲ σημεῖα καὶ οἰωνούς. — "Ο Περικλῆς ὅτε οἱ υἱοὶ του ἀπέθανον εἰς τὸν λιμόν, ὑπέφερε τὸν θάνατόν των πρᾶξας. — "Οτι ὁ Κῦρος ἐγνώριζε νὰ προσελκύῃ τὴν ἀγάπην τῶν ὑπηκόων του, εἶνε ἐκ πολλῶν πραγμάτων³ φανερόν. — Εἰς πᾶσαν στιγμὴν δυνάμεθα νὰ πράττωμέν τι, τὸ ὄποιον δύναται νὰ ἥνει⁴ πρὸς ὠρέλειάν μας. — Εἰς τινα, ὁ ὄποιος εἴπε τι πρέπον, ἀλλὰ μὲ πολλὰ λόγια⁵, εἴπεν ὁ Ἀλεξανδρίσας: Ξένε! σὺ δὲν μεταχειρίζεσαι τὰ δέοντα δεόντως⁶. — Εἰς τὴν πόλιν Σύβαριν δὲν ἥτο ἐπιτετραμμένον νὰ τρέφῃ τις ἀλέκτορα. — "Ο γέρων εἶνε ὄχληρὸς μεταξὺ νέων. — Πολλάκις τις, διστις ἥδη ἐφαίνετο ἀποθαμένος, συνῆλθεν⁷. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπορεύοντο κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μὲ τάξιν. — "Ο Θεμιστοκλῆς εἴπεν εἰς τὸν Εύρυθιάδην πρὸ τῆς εἰς Σχλαμίνα μάχης: ἀπὸ σὲ ἐξαρτᾶται⁸ η σωτηρία τῆς Ἑλλάδος, ἢν μὲ ἀκολουθήσῃς. — Οἱ Ἀθηναῖοι πολλὰ ἔλεγον⁹ περὶ τοῦ Μιλτιάδου, ὅτε ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Πάρον. Ἐπειδὴ δὲ κατηγορήθη, οἱ φίλοι

³) τιθέναι. ⁴) πέλας. ⁵) μετοχ. ⁶) φωνή. — ¹) πήγνυμα: παθ. μετὰ 2 ἐνεργ. παραχ. ²) ἐν πολλοῖς. ⁸) εἰναι ἐν. ⁴) πλέιστα τῶν ἵκανων. ⁵) ἐν δέοντι. ⁶) ἐν ἐαυτῷ γίγνεσθαι. ⁷) ἐν σοὶ εἰναι. ⁸) πολλάκις ἐν στόματι ἔχειν.

ὑπερήσπισαν⁹ αὐτόν, διότι αὐτὸς ἔνεκα ἀσθενείας ἦτο κατάκοιτος¹⁰. 'Υπέμνησαν δὲ εἰς τὸν λαὸν εἰς τοὺς λόγους τῶν τὴν μάχην τοῦ Μαραθῶνος,

ΣΟ. Μὲ τὸ ἀγαθὸν θὰ κατορθώσωμεν καὶ τὸ καλόν. — Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει ἔκαστον ἔργον. — 'Ο Κύρος διέταξε τοὺς δικαστὰς πάντοτε μὲ τοὺς νόμους νὰ ψηφίζωσι¹. — Νὰ ἥσαι πάντοτε μὲ τὸν δίκαιον. — "Αν τις σοῦ δίδει καλὰ διδάγματα, νὰ τὰ ὠρελῆσαι· διότι μὲ αὐτὰ εἶνε τὸ ἀγαθόν. — Τὰ ζῷα ἀμύνονται μὲ τὰ ὑπότης φύσεως εἰς αὐτὰ δοθέντα ὅπλα. — Μὲ εὐχαριστησιν βλέπει ὁ φιλάρχος τὰ χρήματά του. — Μὲ ὠφέλειαν θέλει τις πάντοτε νὰ ἐργίζηται, οὐχὶ μὲ ζημίαν του. — 'Ο Παυσανίας ἦτο μᾶλλον μὲ τοὺς Βαρβάρους, παρὰ μὲ τοὺς "Ελληνας. — 'Εκεῖνοι οἱ ὄποιοι εἰς τοὺς φίλους μὲ δόλον προσέρχονται², βλάπτουσι τοὺς ἔχυτούς των πρὸ πάντων.

'Ανά, εἰς, ως (μετ' αἰτιατικῆς.)

ΣΙ. 'Ο Ψαμμήτικος διέταξε νὰ ζητήσωσι τὴν 'Ροδώπιδα εἰδότην τὴν Αἴγυπτον. — 'Ο δυστυχὴς 'Ορέστης ἐπλανᾶτο χωρὶς νὰ ἔχῃ ὄδηγόν, εἰς τὰ ὅρη καὶ δάση, ὃπου διατρίβουσι τὰ θηρά. — Οι Πέρσαι ἰθυσίαζον καθ'³ ἡμέραν εἰς θεούς, τοὺς ὄποιους ἡθελον εἴπει οἱ μάχιγοι. — "Ο, τι κάθε ἡμέραν θέλεις νὰ κάμης, σκέφθητι πρότερον τὴν ἡμέραν, καὶ ἐπειτα ἐξέταξε πάλιν τὴν ἐσπέραν, ὅ, τι τὴν ἡμέραν ἔκαμες. — Οι στρατηγοὶ παρέταξαν ἔξι λόγους ἀνὰ ἔκατὸν ἄνδρας. — Οι παῖδες βλέπουσι τοὺς πρεσβυτέρους καθ'⁴ ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ διάγωσσι σωρρόνως. — Χρόνον τινὰ νὰ είνε τις καλός, εἶνε εὔκολον, ἀλλὰ καθ'⁵ ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ βίου καλὰ νὰ κάμνῃ τις εἰνε δύσκολον. — Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου κατεστράφησαν πάντα. — Εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν εὐρίσκει τις τὴν λατρείαν μᾶς θεότητος. — Οι Αἴγυπτοι ἐπλεον ἀνω τὸν ποταμόν, μεταχειρίζόμενοι σχοινίον⁶. — Λέγεται ὅτι ὁ 'Αριστόξενος μὲ ὅλην τὴν δύναμιν⁷ ἔγεινε⁸ πολέμιος τοῦ γέλωτος. — Νὰ καταφρονῇς τοὺς λόγους, τοὺς ὄποιους ὁ κόλαξ ἔχει εἰς τὸ στόμα. — Οι Πέρσαι ἐδίδασκον τοὺς πατέδας καὶ ἐγκράτειαν, καὶ

⁹) ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος. ¹⁰) ἐν κλιντῆρι. — ¹) τὴν ψῆφον τίθεσθαι. ²) προσένειαι [τινι]. — ³) ὁ σχοῖνος. ⁴) κατὰ χράτος. ⁵) πολέμιος γίγνεσθαι τινι.

τις τοῦτο πολὺ συνέτεινε⁴ διότι ἔβλεπον τοὺς πρεσβυτέρους νὰ διάγωσι σωφρόνως καθ' ὅλην⁵ τὴν ἡμέραν.

Εἰς, οὐ ἐς.

ΤΩ. Πολλοὶ καὶ Τρῶες καὶ Ἕλληνες μετὰ τὴν ὄλωσιν τοῦ Ἰλίου ὄλθον εἰς Ἰταλίαν.—Ο πλούσιος ἐπρεπε τὰ πλούτη του νὰ μὴ καταθέτῃ μόνον διὰ τὸ ἴδικόν του συμφέρον, ἀλλὰ νὰ τὰ διαμοιράξῃ² εἰς πινεστέρους.—Οταν τις κάμη ἀρχὴν³ νὰ κάμνῃ εἰς σὲ καλόν, προσπάθει⁴ τούλαχιστον κατὰ (εἰς) δύναμιν νὰ μὴ γείνης κατώτερος⁵ αὐτοῦ.—Τὸ μέγιστον ἄδικον κάμνουσιν ἔκεινοι, οἱ ὄποιοι τοὺς ἰσχυροὺς παρακινοῦσιν⁶ εἰς κακόν.—Οστις ἐπιθυμεῖ σωτηρίαν, ἂς ἀποβλέπη εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἂς ἐργάζηται.—Οστις συναίσθνεται εἰς ἑκυτὸν κακόν τι⁷, νομίζει πολλάχις ὅτι λέγεται τι δι' αὐτόν, τὸ ὄποιον ἀφορᾷ εἰς ὄλλον⁸.—Κῦρος ὁ πρεσβύτερος εἶχε περίου δέκα χιλιάδας ἵππεις καὶ τριακόσια δρεπανηφόρα ἀρματα.—Ο Ἀλέξανδρος ἐφόνευσεν ἕως ἔξι χιλιάδας Θηβαίους καὶ ἔλαβε περίου τριάκοντα χιλιάδας αἰχμαλώτους.—Οτε τις τῶν στρατηγῶν τῶν Θηβαίων εἶπεν: ἔχομεν ἐμπέσει εἰς τοὺς ἔχθρους, ἀπεκρίθη ὁ Πελοπίδας: διατί ἡμεῖς μᾶλλον εἰς αὐτούς, παρὰ αὐτοὶ εἰς ἡμᾶς;—Ο Τυρσηνός, τὸν ὄποιον τινὲς λέγουσιν νιὸν τοῦ Ἡρακλέους, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν καὶ ἐξεδίωξε⁹ τοὺς Πελασγούς ἀπὸ τὰς πλείστας πόλεις.—Οὐδεὶς φθάνει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν¹⁰ κακίας, ὥστε νὰ μὴ αἰσχύνεται.—Πρὶν νὰ βλέπῃ τοὺς πολεμίους τρεῖς φορᾶς¹¹ ἀνέπαυσε τὸ στράτευμα.—Ακούσας ταῦτα ὁ Κῦρος παρήγγειλεν εἰς τὸν πρῶτον τεταγμένον Ταξιαρχὸν νὰ παρατάξῃ τὴν τάξιν κατὰ (εἰς) μέτωπον, καὶ κατὰ βάθος εἰς δώδεκα. — Αἱ Ἀθῆναι ἦτο πόλις μεγίστη καὶ εὐδοκιμωτάτη εἰς σοφίαν καὶ ἴσχυν. — Εκ δὲ τῶν Χαλδαίων οἱ παρόντες, καθὼς ἐπλησίαζον οἱ Ἀρμένιοι, ἔτρεχον¹² κατ' αὐτῶν.—Τοῦτο ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἐμὲ¹³ δὲν ἔχει κα-

⁴) μέγα συμβόλλεσθαι εἰς τὸ μανθάνειν. ⁵) ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν.

¹⁾ ἔδει εἰς τὸ ἴδιον κατατίθεσθαι. ²⁾ διαδιδόναι. ³⁾ ὑπάρχω μετὰ μετοχ. ⁴⁾ πειράσματι, ⁵⁾ ἡττάσθαι. ⁶⁾ ἐγείρειν. ⁷⁾ συνειδέναι ἑκυτῷ κακόν τι. ⁸⁾ τείνει τε εἰς τινα. ⁹⁾ ἀποβάλλειν. ¹⁰⁾ εἰς τοῦτο [καὶ γενικ.]. ¹¹⁾ εἰς τρίς. ¹²⁾ ἔθεσον [εἰς]. ¹³⁾ τὸ εἰς ἐμέ.

κῶς. — Ἀφοῦ δὲ ὁ Ξενοφῶν ἦλθε, λέγει ὁ Χειρίσοφος, εἰς καλὴν περι-
στασιν¹⁴ ἔχετε ἔλθει¹⁵.

ΤΞ. Ἡδύνασσο δὲ νὰ γνωρίσῃς¹ ἐκεῖ κανένα ὄργιζόμενον διὰ κραυ-
γῶν² οὔτε χαιροντα ύδριστικῶς διὰ γέλωτος, ἀλλ' ἂν ἥθελες ἴδει³ αὐ-
τούς, ἥθελες νομίσει ὅτι τῷ ὅντι κόσμου βίον⁴ ζῶσιν. — Κοιρατάδης
ὁ Θηροχός προσελθὼν εἰς τοὺς "Ἐλληνας ἔλεγεν ὅτι ἦτο ἔτοιμος νὰ
όδηγῇ⁵ αὐτοὺς εἰς τὸ Δελτα καλούμενον τῆς Θράκης, ὃπου πολλὰ καὶ
ἄγαθὰ θὰ λάβωσι⁶ καὶ ἀρθονα⁷ θὰ παρέξῃ εἰς αὐτοὺς σιτία καὶ ποτά.
— Οι παιδες πρέπει νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸν οἰκον τοῦ διδασκάλου. —
Οἱ Ἀλκιβιάδης ὅτε εἰς τὴν Ἀσίαν ἦτο, ἐπήγανεν εἰς τοῦ Φαρναζί-
ζου. — Οἱ γυνες τρώγουσι τὸ ἡπαρ τοῦ Τίτου εἰς τὸν ἥδην. — Τὰ
κακὰ εἰς τὸν ἥδην δὲν ἔχουσιν ως αἴτιον τὸν Θεόν, ἀλλ' ἡμᾶς τοὺς
ἰδίους. — Θρυλεῖται ὅτι εἰς Ἐρμιόνην πόλιν ἐν Ἀργολίδι, ὑπάρχει σύν-
τομος δρόμος⁸ εἰς τὸν ἥδην, ἔνεκκα τοῦ ὅποιου ἐκεῖ εἰς τοὺς νεκροὺς
κανὲν ναῦλον διδουσιν⁹. — "Οτε ἐδείπνουν κατέκειντο οἱ "Ἐλληνες εἰς
κλίνας. — Απὸ πρωίας ἐκάθηντο οἱ "Ἐλληνες εἰς λίθους, οἱ ὄποιοι ἐστέ-
κοντο πρὸ τῆς θύρας. — Ολίγοι τῶν στρατιωτῶν τὴν ἐσπέραν¹⁰ ἐγεύ-
θησαν σιτου. — Ο Κλέαρχος παραγγέλλει νὰ πορευθῶσιν¹¹ εἰς τὰ
ὅπλα οἱ στρατιῶται. — Ο Δημοσθένης σκώπτει τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι
ἔχειροτόνουν στρατηγοὺς διὰ τὴν ἀγοράν, ὅχι διὰ τὸν πόλεμον. —
Ἐφαίνετο¹² εἰς αὐτοὺς ὅτι μέχρι¹³ τῆς ἐπιούσης θὰ ἔλθῃ¹⁴ ὁ βασιλεὺς.

Ως

(Σημαίνει ἀπλῶς διεύθυνσιν πρός τι ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ-
πόλεων, ὅταν υπὸ ταύτας τοῦται οἱ κάτοικοι).

ΤΔ. Ο Βρασίδας ἔφθισεν¹ εἰς² τὸν Περδίκκαν, καὶ εἰς τὴν Χαλ-
κιδικήν. — "Οτε ὁ Ἀστύοχος εἶχεν ἔλθει³ εἰς⁴ τὴν Μίλητον, οἱ Πελο-
ποννήσιοι εἶχον ὅλα ἀφθόνως⁵. — Αἱ πλεῖσται πόλεις, αἱ ὄποιαι ἐκτί-

¹⁴) εἰς καλόν. ¹⁵) ἥκω. — ¹⁾ ἐπιγιγνώσκω· ἀδρ. ⁶). δριστ. μετὰ τοῦ ᾧν. ²⁾ δοτ-
³⁾ μετοχ. ⁴⁾ εἰς κάλλος. ⁵⁾ ἥγοῦμαι [δοτ.]. ⁶⁾ μελ. εὔκτ. ⁷⁾ εἰς ἀρθονίαν. ⁸⁾
κατάθησις. ⁹⁾ ἐντιθέναι. ¹⁰⁾ εἰς ἐσπέραν. ¹¹⁾ παραλειπτέον τοῦτο. ¹²⁾ ὁδόκει ¹³⁾
εἰς [αἴτ.]. ¹⁴⁾ ἥκω μέλ. ἀπαρ. — ¹⁾ ἀφικνέομαι. ²⁾ ώς. ³⁾ ἥκω μετοχ. ⁴⁾ ώς.
⁵⁾ εὐπόρως.

σθησαν ύπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἔστελλον κατ' ἔτος φόρον εἰς τοὺς Ἀθηναίους. — Πρῶτοι οἱ Εύβοεῖς κατὰ⁶ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐπεμψάν πρέσβεις⁷ εἰς⁸ τὸν Ἀγιν περὶ ἀποστάσεως τῶν Ἀθηναίων. — Οἱ στρατηγοὶ οὗτω συλληφθέντες ἐφέρθησαν⁹ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἀποκεφαλισθέντες¹⁰ ἐτελεύτησαν. — Ὁ Κῦρος καθὼς ἔμαθε¹¹ τὸ γεγονός, ἐπορεύετο εἰς ἀπάντησιν¹² τῶν Καδουσίων, καὶ δοποιον ἦθελεν ἵδει πληγῶμένον τοῦτον ἐπεμπε πρὸς τὸν (ώς) Γαδάταν, διὰ νὰ θεραπευθῇ. — Ὁ Τισσαφέρνης, ἀφοῦ κατενόησε ταῦτα, καὶ ἐνόμισεν διὰ ἡ παρασκευὴν μεγαλειτέρα παρὰ ώς κατὰ¹³ τῶν Πισιδῶν, πορεύεται πρὸς¹⁴ τὸν Βασιλέα. — Ὁ Ἀστυάχης λέγει πρὸς τὸν Κύρον: Ὡ παῖ, ἐὰν μένης πλησίον μου, θὰ ἥνε εἰς τὴν ἔξουσίαν σου¹⁵ νὰ εἰσέρχησαι εἰς¹⁴ ἑμέ, οὐάκης¹⁶ θέλησ. —

Διὰ

[Μετὰ γερ. σημ. α'. διὰ μέσου τοπικῶς β'. τοπικὴν ἔκτασιν γ'. χρονικὴν διάρκειαν δ'. διαροήν ε'. τὸ μέσον ως ὅργανον σ'. μετ' αἰτίατ. σημ. τὸ ἀγαρκαστικὸν αἴτιον.—"Id. Ζηχ. § 431].

ΥΑ. Καθ' ὅλον τὸν βίον νὰ ἥσαι φίλος τῆς ἐγκρατείας. — Ὁ "Ο-μηρος μὲ τὰ ἄσματά του ἐνεκωμίσαν ἀξίως τὰ κατορθώματα τῶν ἱρῶν· ἀλλὰ δύσκολον εἶνε, μὲ λέξεις νὰ ἐγκωμιάσῃ τις τὴν ἀρετὴν ἀνδρός. — Οἱ ποιηταὶ ἐδίδασκον τοὺς γέροντας μὲ λόγους, καθὼς¹ αἱ τροφοὶ² τοὺς παιδίας ἔβουκόλουν μὲ μυθολογίας. — Σχεδὸν ὅλοι οἱ Ἑλληνες ἐσπούδαζον³ τὸν Ὅμηρον, ἵσως διότι ἥσαν⁴ ἔτι πολεμικοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐγνώριζον τὴν Ἰλιάδα ἀπὸ στήθους⁵. — Ὁ τύραννος Διονύσιος δὲν ἐτίμα⁶ τὸν Πλάτωνα ἐνεκα τῆς φιλίας του πρὸς τὸν Δίωνα. — Ὁ προσδιορισμὸς⁷ τῶν φόρων τῶν συμμάχων ἐγίνετο ως πολλὰ ἄλλα, πάντοτε μετὰ⁸ τὸ πέμπτον ἔτος. — Ὁρκον νὰ καμβάνῃς μόνον διὰ δύο αἰτίας, η νὰ ἀπαλλάξῃς⁹ τὸν ἔχυτόν σου ἀπὸ κατηγορίαν¹⁰ αἰσχράν, η νὰ διασώζῃς τοὺς φίλους σου ἀπὸ με-

¹⁾ εἰ. ²⁾ πρεσβεύομαι. ³⁾ ώς. ⁴⁾ ἀνάγομαι ώς. ⁵⁾ ἀποτέμνομαι τὴν κεφαλήν.

⁶⁾ κατέθενομαι. ⁷⁾ ἀπαντάω. ⁸⁾ η ώς ἐπί. ⁹⁾ ώς. ¹⁰⁾ ἐπ'

ἐμοὶ ἔτι. ¹¹⁾ ἀποθέω. ¹²⁾ τίτηη. ¹³⁾ σπουδάζω περὶ τι. ¹⁴⁾ διὰ τὸ εἶναι. ¹⁵⁾ ἀπὸ μνήμης εἰδέναι. ¹⁶⁾ ἀτιμάζω. ¹⁷⁾ η τάξις. ¹⁸⁾ διὰ [γεν.]. ¹⁹⁾ ἀπολύω. ²⁰⁾ αἰτία.

γάλους κινδύνους.—Καθ' ὅλον¹¹ τὸ δεῖπνον εἰσήγοντο γελωτοποιοί, διὰ
νὰ γελῶσιν οἱ συμπόται.—Τὰ τέκνα τῶν Σπαρτιατῶν ἐπρεπε πάντων
νὰ δεικνύωνται εἰς τοὺς ἑφόρους μετὰ¹² δέκα ἡμέρας.—Οἱ Ὀλυμπιακοὶ
καὶ ἀγῶνες ἐγίνοντο καθέ¹³ πέμπτον ἔτος.—Πρέπει νὰ γελᾷ τις διὰ¹⁴
τοὺς ἀνθρώπους ἔκεινους, οἱ ὄποιοι μεγαλοφρονοῦσι¹⁵ διὰ τὸ γένος καὶ
τὰς πράξεις τῶν προγόνων των.—Ἄπὸ μέσα¹⁶ ἀπὸ τὴν κοιλάδα τῶν
Τεμπῶν ρέει ὁ Πηνειός.—Μὲ τὴν ἀλήθειαν κάμνομεν¹⁷ πάντοτε κα-
λοὺς ἀνθρώπους φίλους, κακοὺς συγχάκις ἔχθρούς· ἔτι δὲ μὲ τὸ ψεῦ-
δος καλοὺς ἀνθρώπους ἔχθρούς ἡμῶν, κακοὺς δὲ φίλους.—Οὐχὶ ἀπί-
φόβον, ἀλλ' ἀπὸ καθῆκον¹⁸ πρέπει νὰ ἀπέχωμεν ἀπὸ ἀμαρτήματα.—
Οἱ χρυσαῖς ἥρωες ἐξετέλεσαν τὰ ἔργα των κατὰ μέγα μέρος μόνοι των¹⁹
χωρὶς²⁰ τῆς βοηθείας ἀλλού.

Φράσεις

Ἐκ τῆς προθ.: διά.

ΤΕ. Ὁ Σωκράτης θὰ ἐφονεύετο ἵσως ὑπὸ τῶν τριάκοντα τυρά-
νων, ἢν μὴ ἥθελε καταλυθῆ ταχέως¹ ή ἀρχὴ τούτων.—Οἱ Ισοκρά-
της ἔλεγεν, ὅτι οἱ "Ἐλληνες πρέπει νὰ φοβῶνται τὸν καιρὸν ἔκεινον
ὅταν οἱ μὲν βάρβαροι ἐνωθῶσιν², αὐτοὶ δὲ πρὸς ἀλλήλους διάκεινται
πολεμικῶς".—Τὸ Περσικὸν κράτος διὰ τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν καὶ δι-
τὴν διάσπασιν τῶν δυνάμεων ἦτο ἀσθενές, ἢν τις ταχέως³ ἥθελε
ἀρχίσει⁴ τὸν πόλεμον.—Μὲ πιστὸν φίλον πᾶσα ὁδὸς εἶνε εὔκολος⁵
ἀλλὰ χωρὶς αὐτὸν πᾶσα σκοτεινή⁶.—Ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς Λακεδαιμο-
νίους, οἱ ὄποιοι ἐνδόξως ἐπολέμησαν, ἐγκωμιάσθησαν⁷.—Τὸν ποιητὴν
Σιμωνίδην ὁ "Ιππαρχος πολὺ ἐτίμα⁸ καὶ πάντοτε αὐτὸν εἶχε περὶ αὐ-
τὸν.—Τὰ ἔπη τοῦ Ὁμήρου πολὺν χρόνον ἔζων⁹ εἰς τὸ στόμα τοῦ

¹¹) διὰ παντός. ¹²) διὰ [γεν.]. ¹³) διὰ πέμπτου . . . ¹⁴) ἐπὶ [δοτ.]. ¹⁵) μέγι-
φρονεῖν. ¹⁶) διὰ μέσου. ¹⁷⁾ κτάσιμοι. ¹⁸⁾ τὸ δέον. ¹⁹⁾ διὰ [μετὰγεν. αὐτοπ.].
²⁰⁾ δεῖσθαι [παθ. ἀρ.].

¹⁾ διὰ ταχέων. ²⁾ διὰ μιᾶς γνώμης γίγνεσθαι. ³⁾ διὰ τὸ διεσπάσθαι. ⁴⁾ πο-
λεμον ποιεῖσθαι εὔκτ. ⁵⁾ εὐπορος. ⁶⁾ διὰ σκότους. ⁷⁾ δι ' ἐπαίνων ἀγεσθαι
διὰ σπουδῆς ἄγειν τινά. ⁸⁾ διὰ στόματος ἔστι τί τινι.

λαοῦ, μέχρις οὐ ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ Πεισιστράτου. — Οὐδεὶς ἀποθάλλει τὴν ἐλπίδα· διότι εὔκόλως¹⁰ τὰ πράγματα μεταβάλλονται. — Γινώσκω¹¹ ὅτι εἴμαι ἔρημος καὶ μὲ πένθος¹² διάγω τὸ γῆρας. — Εἶνε βεβαιοτέρα εἰς αὐτὸν ὄμολογήσαντα σωτηρία ἂνευ τιμωρίας παρὰ ἀρνηθεῖς νὰ ἔλθῃ εἰς δίκην¹³. — Πρέπει πολὺ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι θὰ πολεμήσωσιν¹⁴. — Εἶνε ἵδιον ἀπόρων καὶ ἀμηχάνων καὶ εἰς ἀνάγκην εύρισκομένων¹⁵ οἱ ὄποιοι¹⁶ θέλουσι νὰ πράττωσι τι μὲ¹⁷ ἀπιστίαν καὶ ἐπιορκίαν. — 'Ο Χαιρεφῶν ἐν συντόμῳ¹⁸ ἀπεκρίνετο εἰς τὸν Παῦλον, ὅστις τὸν ἡρώτα. — 'Εκπεπληγμένοι ἀπὸ τὰς κατ' οἶκον δυστυχίας¹⁹ ἐγκαταλείπετε²⁰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κακοῦ καὶ αἰτιᾶσθε²¹ ἐμὲ τὸν παραινέσαντα νὰ πολεμῆτε. — Οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ὠργίζονται²² κατὰ τοῦ ἄλλου²³ ἢν ἐπραττέ²⁴ τι πρὸς εὐχαριστησίν του²⁵. — Τὰ δὲ μυδικά, ὅσα ὑμεῖς αὐτοὶ γνωρίζετε, καθὼς ἡμεῖς²⁶, ἢν καὶ ὄχληρον θὰ ἦνε²⁷ εἰς ὑμᾶς προβάλλοντας (μεσ.) πάντοτε, εἶνε ἀνάγκη νὰ λέγω. — 'Ο Περικλῆς συνεβούλευε τοὺς Ἀθηναίους νὰ ἐφοπλίζωσι²⁸ τὸ ναυτικὸν καὶ νὰ διευθύνωσι²⁹ τὰ πράγματα τῶν συμμάχων. — 'Εν μεθῃ ὥν³⁰ ἔκαμψε τὴν συναναστροφήν.

Κατὰ

[μετὰ γερικ. σημ. α'. κίρησις ἐκ τῶν ἀρωθερ εἰς τὰ κάτω. β'. τὰ ἐπάρω ἐρ κίρησις γ'. τὸ ὑποκάτω δ'. ἐχθρικὴν σχέσιν ε'. ἀραροφάρ. σ'. τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος.—Μετ' αἰτ. α'. διεύθυνσιν πρὸς τι. β'. κίρησις διὰ μέσου τινός, ἢ πρὸς τὰ κάτω γ'. τὸ ἀτυχρό δ'. στάσιν ἐρ τόπῳ ε'. χρόνον σ'. συμφωνίαν ζ'. τρόπον η'. αἰτίαν θ'. χωρισμόν καὶ διαρομήν ι'. ἀραροφάρ. ια'. τὸ ὅπισθεν].

ΣΤΙΧΟΙ. Πάντες οἱ πολεῖται πόλεως πρέπει νὰ ζῶσι σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους. — Πολλάκις, ὅστις ἐναντίον ἄλλου τι ἐπιχειρεῖ, στρέφει¹ ἐναν-

¹⁰) δι' εὐπετείας [Εὔριποιδ.]. ¹¹) οἰδα. ¹²) διὰ πένθους. ¹³) διὰ δίκης ἐλθεῖν. ¹⁴) διὰ μάχης ίεναι, ¹⁵) ἔχομαι ἐν ἀνάγκῃ. ¹⁶) ὅστις. ¹⁷⁾ διὰ [γενικ.]. ¹⁸⁾ διὰ βραχέων. ¹⁹⁾ κακοπραγία [δοτ.]. ²⁰⁾ δι' αἰτίας ἔχω. ²¹⁾ δι' ὀργῆς ἔχω. ²²⁾ διὰ πέλας. ²³⁾ δράω. ²⁴⁾ καθ' ἡδονήν. ²⁵⁾ σύνοιδα. ²⁶⁾ δι' ὄχλου ἐστί. ²⁷⁾ ἔξαρτεσθαι. ²⁸⁾ διὰ γειρὸς ἔχω. ²⁹⁾ διὰ μέθης. ³⁰⁾ συνουσία. — ¹⁾ περιτρέπει.

τίον τοῦ ἔχυτοῦ του τὴν παγίδα². — Δὲν πρέπει νὰ θαυμάζῃ τις τοὺς πλουσίους καὶ κρατίστους, ἀλλὰ ἀναλογιζόμενος τὸν ἐναντίον αὐτῶν φθόνον νὰ ἀγαπᾷ τὴν ἐνδειαν. — Πολλοὶ κάμνουσι καλὸν εἰς τοιούτους οἱ ὄποιοι δὲν εἶναι συγγενεῖς των³, πράττουσι δὲ κακὸν κατὰ τῶν ἴδι-κῶν των⁴. — Οἱ ἐκ τῆς γῆς καρποὶ φύονται καθ' ἔκαστον ἔτος⁵, οἱ δὲ ἐκ τῆς φιλίας πάντοτε. — Παιδεύουσι τοὺς ἴδιώτας καὶ ἀλλα πολλά, καὶ τὸ νὰ ἀγωνίζωνται⁶ καθ' ἔκαστην ἡμέραν περὶ τοῦ βίου. — Πᾶσα ἡ Σικελία ὑπὸ τὴν γῆν εἶναι κοίλη καὶ πλήρης ἀπὸ ποταμοὺς καὶ πῦρ· ἔνεκα τούτου καὶ ἔχει ἡ νῆσος εἰς πολλὰ μέρη ἐκβολὰς θερμῶν ὑδά-των, ἐκ τῶν ὅποιων τὰ πλησίον⁷ τῆς Ἰμέρας εἶναι ἀλμυρά, πότιμα δὲ τὰ Ἐγεσταῖα.

ΖΣ. "Οστις ψευδὴ λέγει ὅγι διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἔχυτόν του ἀπὸ τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς βλάβην¹ ἄλλου, εἶναι ἄξιος διπλασίας τιμωρίας. — Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον, ὅτι δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ φυλάττωσι² τὸν ὄρκον, τὸν ὄποιον ὕμοσαν εἰς³ τὴν Ἀφροδίτην. — Πρέπει πάν-τοτε συμφώνως πρὸς τὰ συμπεφωνημένα⁴ νὰ ζῶμεν, καὶ νὰ μὴ ἀπο-μακρύνωμεθα⁵ ἀπὸ τούτων — "Οτε περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου ἦλθεν ἀγγελία, εἰς πάντα τὸν στρατὸν ἔγεινε πένθος. — Ἡ δύναμις τοῦ Σόλωνος καὶ εἰς⁶ τὴν ξηράν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἦτο μεγάλη. — Διὰ⁷ θαλάσσης λαμβάνομεν ἡμεῖς τὰ πλεῖστα ἀγαθὰ ἄλλων ἐθνῶν. — Μετὰ τὴν ἐναντίον⁸ τῶν Περσῶν νίκην οἱ Ἀθηναῖοι ἔκαμψον⁹ νόμον νὰ ἀγωνίζωνται ἀλεκτρύονες δημοσίᾳς εἰς τὸ θέατρον μίαν ἡμέραν¹⁰ τὸ ἔτος¹⁰. — Οἱ Ἀντισθένης ἐκτύπωσε τὸν Διογένη εἰς τὴν κεραλήν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Σικελίᾳ ἤττησαν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν ξηράν. — Οἱ Διογένης ἀπέθινε ρίψις ἔχυτὸν ἀπὸ¹¹ γέφυραν κάτω. — Οἱ Κῦρος οὔτε ποτὲ ἔγεινε φανερὸς ὅτι μετεμελήθη, οὔτε ἀντὶ τοῦ κακοῦ ἔργου ἔκρινέ τινα ἄξιον τιμῆς τὸν ὑπὸ τὴν γῆν¹². — Ἐφονεύθη-σαν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους περίπου¹³ ἔξακισχιλοι καὶ τετρακόσιοι. — Θε-εῦρης ἐκεῖ ἐλθὼν πατέρα καὶ μυτέρα ὅγι ὅπως¹⁴ τὸν Μιθραδάτην καὶ

²⁾ πάγη. ³⁾ οἱ μηδὲν προστήκοντες. ⁴⁾ οἰκεῖος. ⁵⁾ κατὰ πᾶν ἔτος. ⁶⁾ ἀπαρεμ-⁷⁾ κατά. — ¹⁾ κατά. ²⁾ ἐμμένειν ὄρκῳ. ³⁾ κατὰ [γεν.]. ⁴⁾ συγκείμενα. ⁵⁾ ἀφ-ετακεῖ. ⁶⁾ κατὰ γῆν. ⁷⁾ κατά. ⁸⁾ κατά. ⁹⁾ τίθημι μ. ἀρ. ¹⁰⁾ γεν. ¹¹⁾ κατά [γεν.]. ¹²⁾ τὸν κατὰ γῆς. ¹³⁾ κατά [αἰτ.]. ¹⁴⁾ οὐ κατὰ [αἰτ.].

τὴν γυναικά του. — Οι Κορίνθιοι προσῆγγισαν¹⁵ εἰς τὴν ἀπέναντι¹⁶ τῆς Κερκύρας "Ηπειρον.

γ9. Συνετὸς στρατηγὸς ζητεῖ τοῦτο νὰ ἀποφεύγῃ, νὰ μὴ ἐνώνωνται² οἱ ἔχθροι. — Οι Κερκυραῖοι μόνοι τῶν³ ἀπέκρουσαν⁴ τοὺς Κορίνθιους. — Μὲ⁵ σπουδὴν καὶ πολὺν θόρυβον⁶ εἰσέβησαν οἱ πολέμιοι εἰς τὰς ναῦς. — Κατὰ ὄλιγον⁷ οἱ Ἑλληνες ὑπὸ τῶν Περσῶν ἡττήθησαν, ἐπειδὴ ἦσαν διηρημένοι⁸. — Εκαστος θέλει ὅ, τι εἰς ἔσυτὸν εἶνε ἀρμόζων. — Οι πλειστοι ἀπὸ τοὺς συγγρόνους¹⁰ τοῦ Σωκράτους ἔκρινον¹¹ τοῦτον οὐχὶ ὁρθός. — Ἀπὸ κανένα νὰ μὴ ζητῇς περισσότερα τῶν δυνάμεων του. — Οι στρατιῶται δὲν ἐπήγαινον εἰς τὸν Κῦρον ἐνεκά τῶν χρημάτων, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐβλεπον, ὅτι τὸ νὰ πειθαρχῇ τις εἰς τὸν Κῦρον πέρει περισσότερον τὸ κέρδος, παρὰ ὁ μηνιαῖος¹² μισθός. — Ο Διογένης εἶχε σταθερὸν οἰκητήριον, ἀλλ' ἀπεδήμει ἀπὸ πόλιν εἰς¹³ πόλιν.

Τὰ οὐράνια¹⁴ φαινόμενα εἶνε μεγάλα καὶ θαυμαστά. — Λυπούμεθα τοὺς ἀνθρώπους ὃσοι δὲν ἀποθήκουσι φυσικὸν¹⁵ θάνατον. — Νὰ ἐπιμηδίης, ὥστε κανεὶς ὃσον ἀφορᾷ εἰς σὲ¹⁶ νὰ ἦνε δυστυχής. *Αν συμβάνως πρὸς τοῦτο ζῆς, θὰ κάμης καὶ τὸν ἔσυτὸν σου καὶ τοὺς ὄμοιους σου εὔτυχεῖς. — Εἶνε ἐπόμενον¹⁷ ὅτι ἔκεινος θὰ πταίῃ, δοτὶς σηκώνει¹⁸ πορτίον μεγαλείτερον τῶν δυνάμεων του¹⁹. — Ο Κῦρος κοιμηθεὶς εἰς τὸ ἀνάκτορον²⁰ εἶδε τὸ ἔξης ὄνειρον: Τῷ ἐφάνη²¹ ὅτι προσῆλθεν εἰς τοὺς τις ἀνώτερος παρ²² ἀνθρωπος καὶ εἶπεν: Ἐτοιμάζου²³, ὁ Κῦρε, ὅτι ἦδη θὰ ἀπέλθῃ²⁴ εἰς θεούς. — Η περὶ τοῦ Ἀρίονος διήγησι²⁵ ἐσώθη ἐπὶ Δελφῶν, εἶνε εἰς ἔκαστον γνωστή. — Ο Θησεὺς τοὺς πατούκουντας τὴν Ἀττικὴν χωριστὰ εἰς²⁶ κώμας, συνήθροισεν εἰς τὸ οὐρανό²⁷. — Οι Ἑλληνες ἦσαν διεσκορπισμένοι²⁸ εἰς τὴν πεδιάδα διὰ τὴν ἀρπάζουν²⁹. — Ο Κῦρος θέλεπων τοὺς Ἑλληνας ὅτι ἐνίκων τὸ ἀπέ-

προσμήγυμα: [ἀρρ.], ¹⁶⁾ κατά. — ¹⁾ ὅπως. ²⁾ καθο', ἐν γίγνεσθαι. ³⁾ κατά δικαιοστατῶ. ⁹⁾ τὰ κατά τινα. ¹⁰⁾ οἱ κατά τινα. ¹¹⁾ διακρίνω. ¹²⁾ κατὰ μῆνα. ¹³⁾ ἀπὸ—εἰς—κατά. ¹⁴⁾ κατ' οὐρ. ¹⁵⁾ κατὰ φύσιν. ¹⁶⁾ κατὰ σέ. ¹⁷⁾ εἰκός ἐστι κακοδυνεῖεν. ¹⁸⁾ αἴρεσθαι μετ. ¹⁹⁾ ἢ καθο', ἐκυτόν. ²⁰⁾ ἐν τῷ βασιλείῳ. ²¹⁾ δο-κατά [αἰτ.]. ²⁷⁾ εἰς ταῦτὸν συνάγειν. ²⁸⁾ σκεδάννυμι. ²¹⁾ καθο', ἀρπαγήν.

ναντί των³⁰, οὐδὲ οὕτως ἐθγῆκε³¹ νὰ διώχῃ. — "Οσα ἀποθλέπουσαν εἰς τὸν Παυσανίαν τὸν Λακεδαιμόνιν καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, οἱ ὅποιοι ἔγειναν λαμπρότατοι τῶν συγχρόνων³² των Ἑλλήνων τοιούτοτρόπως ἐτελείωσαν. — 'Ο Αἰνείας Στυμφάλιος λοχαγὸς ἴδια τινὰ τρέχοντα³³, διὰ νὰ ρίψῃ ἐκυτὸν ὥστις εἶχε³⁴ στολὴν καλήν, πιάνει³⁵ διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ³⁶. Οὗτος δὲ παρασύρει³⁷ αὐτὸν καὶ δύο ἐφέρθησαν³⁸ κάτω ἀπὸ τὰς πέτρας³⁹ καὶ ἐφονεύθησαν.

Τ' πὲρ

[α'. ὑπεράνω. β'. ὑπεράσπισιν· γ'. τὸ περὶ οὗ δ. λόγος. δ'. ἀντικατοτάσσειν· ε'. αἰτιατ. — Μετ' αἰτιατ. α'. τὸ ἐπέκεινά τιος ὄριον. β'. γρόνον· γ'. παράβασιν].

80. Οἱ ἀγαθοὶ πρέπει πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς νὰ φιλονικῶσι, χάρης ἀρετῆς καὶ καλῆς φήμης¹, ἀλλὰ χωρὶς φθόνου καὶ ζηλοτυπίας.² Τὸ νομοθέτης τῶν Λοκρῶν Ζέλευκος ἀπέθανεν ἀγωνιζόμενος διὰ πατρίδα. — "Οστις ἀπολαμψει φαγητὸν καὶ ποτὸν πέραν τοῦ μέτρου δὲν αἰσθάνεται εὐχαρίστησιν. — 'Ο ἥλιος ἐν καιρῷ² τοῦ θέρους ἀνωθήμαν καὶ τῶν στεγῶν πορευόμενος σικάν αὐτοῦ παρέχει. — Οἱ Μονοικοὶ ἐστάθησαν ἀνὰ ἑκατόν, εἴχον γέρρα δασέα ἀπὸ λευκὰ δέρματα³, ὁμοιάζοντα⁴ μὲ πέταλον κισσοῦ, καὶ εἴχον ἐνδυθῆ⁵ χιτωνίσκαν⁶ ἀπὸ τὰ γόνατα. — Τῆς εἰσβολῆς εἰς Ἀττικὴν ἦτο ἡγεμὼν Κλεομένης ἐν ὄνόματι τοῦ Παυσανίου, ὥστις ἦτο βασιλεὺς καὶ νεώρος ἀκόμη. — 'Εν ὄνόματι τοῦ Σεύθου προλέγομεν νὰ ἀπέλθητε ἐκ χώρας.

81. "Ἄς σκεφθῶμεν¹ ποιον ἐκ τῶν δύο εἶνε ἡ ψυχή, καὶ πρέπει φοβώμεθα² ἢ νὰ θαρρῶμεν διὰ τὴν³ ψυχήν μας. — "Ανωθεν

30) τὸ καθ' ἐκυτούς. 31) ἐξάγομαι [παθ. ἀσρ.]. 32) τὰ κατὰ Η. 33) τῶν¹ ἐκυτούς. 34) θέω. 35) ἐπιλαμβάνομαι. 36) κωλύω [ώς μετὰ μελ. μετ.]. 37) ἐπισπάσομαι. 38) ὠργοντο φερόμενοι. 39) κατὰ τῶν πετρῶν. — 1) εὐδοξία. 2) ραλειπτέον καὶ μόνον κατὰ γεν. ὁ γρόνος. 3) ὑπέρ. 4) λευκῶν βοῶν: ἔνεδρα. 5) εἰκάζομαι. 6) ὑπερσ. ἐνεθεδύκειν. 7) ὑπέρ [γεν.]. — 1) ἐπισκοπή. 2) δεδιέναι. 3) ὑπέρ.

κώμης ἥτο γήλοφος, ἐπὶ τοῦ ὄποιου ἀνεστράφησαν. — Ἀν συνέλθητε
εἰς ἔχυτούς⁴, καὶ πκύσητε αὐτὸς μὲν ἔκαστος ἐλπίζων ὅτι δὲν θὰ κάμη
τίποτε, ὁ δὲ πλησίον πάντα θὰ πράξῃ δι⁵ αὐτόν, θέλετε λάθει ὅπισω
ὅσα ἔνεκα τῆς ρχθυμίας ἔχει ἀπολέσει⁶. — Υπάρχουσιν ἄρχοντες καὶ
κείνται νόμοι, διὰ νὰ⁷ μὴ ἀδικῆται κακεῖς πολίτης. — Εἰς τέσσαρα
μέρη ἥτο διηρημένη ἡ ἀγορὰ τῶν. Περσῶν ἡ περὶ τὰ ἀρχεῖα εἰς τέσ-
σαρα μέρη· ἐκ τούτων δὲ ἐν μὲν εἶνε διέ τοὺς παιδας⁸, ἐν δὲ διὰ τοὺς
ἔφηβους, ἄλλο διὰ τοὺς τελείους ἄνδρας, καὶ ἄλλο διὰ τοὺς πέραν⁹
τῶν στρατευσίμων ἑτῶν γεγονότας. — Ο Κλέαρχος λαβὼν τὸ χρυσίον
συνήθροισε στράτευμα διὰ¹⁰ τούτων τῶν χρημάτων καὶ ἐπολέμει τοὺς
Θράκας, οἱ ὄποιοι κατώκουν ἄνωθεν καὶ πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου. — Ο
ναύκληρος κατὰ μέγεθος καὶ ρώμην ἥτο ὑπέροχος¹¹ πάντων τῶν ἐν τῷ
πλοίῳ. — Φαίνονται ὅτι τὰ εἰρημένα ἔχουσι λεχθῆ (ἀπ.) πέραν τῶν
δυνάμεων¹² ἡμῶν τῶν ἀλλων. — Ἡγωνίσθη ποτὲ ὁ Παρράσιος πρὸς Τι-
μάνθην ἐν Σάμῳ ὑπὲρ τοῦ βραχείου ἐν τῇ ζωγραφικῇ καὶ ἐνικήθη ὑπὸ¹³
τοῦ ἀνταγωνιστοῦ. Τὸ δὲ ἐπίγραμμα αὐτοῦ ἥτο: ὁ Αἴας διὰ¹⁴ τὰ ὅπλα
τοῦ Ἀχιλλέως ἀγωνισθεὶς πρὸς τὸν Ὁδυσσέα. — Νικηθεὶς δὲ πολὺ¹⁴
ἀστείως ἀπεκρίθη πρὸς τὸν συλλυπούμενον¹⁵ αὐτὸν ἐκ τῶν ἐταιρῶν ὁ
Παρράσιος. Εἶπε δηλαδὴ ὅτι αὐτὸς μὲν διὰ¹⁶ τὴν ἥτταν ὀλίγον φρον-
τίζει, συλλυπεῖται δὲ τὸν παιδα τοῦ Τελαχμῶνος, διότι¹⁷ δευτέραν ταύ-
την φορὰν¹⁸ ἐνικήθη διὰ¹⁹ τὰ αὐτά.

⁴) ἔθελήστητε ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι. ⁵) ὑπέρ. ⁶) τὰ κατερρρχθυμημένα. ⁷) ὑπέρ
⁸) δοτ. ⁹) ὑπέρ. ¹⁰) ἀπό. ¹¹) ὑπέρ [αἵτ.]. ¹²) ὑπέρ [αἵτ.]. ¹³⁾ ὑπέρ. ¹⁴⁾ εὖ μάλι.
¹⁵⁾ συνάγθουμαι. ¹⁶⁾ ὑπέρ. ¹⁷⁾ κατὰ μετογ. ἀνευ τοῦ διότι. ¹⁸⁾ δευτέρον τούτο.
¹⁹⁾ ὑπέρ [γεν.].

Προθέσεις μετά τριῶν πτώσεων.

Αυμφί, περί, ἐπί, παρά, πρός, ύπό, μετά.

[*Ἀμφί* μετά γεν. α'. πέριξ· β'. τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος· γ'. τὸ ἔνεκα·
Μετά δοτ. περὶ τι.—*Μετ.* αἰτ. α'. τὸ πέριξ· β'. χρόνον· γ'. πέρι
που· ἐπὶ ἀριθμῷ· δ'. τὴν εἰς τι ἐτασχόλησιν μετά τοῦ εἶται, ἔχει
ε'. ἀραφορά].

82. Ο "Αγητος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, οὐδαμῶς φοβηθεῖς διὰ¹ την γυναικα, ἔκαμεν ὅσα ὁ Ἀριστων διέταξεν.—Ο ταν εἰς τους Ἀμφικτύνας τους κατοικοῦντας πέριξ² ταύτης τῆς πόλεως μέλλη νὰ γείνη χαλεπόν, ιέρεια αὐτόθι τῆς Ἀθηνᾶς βγάζει³ μέγαν πώγωνα. Τοῦ δὲ εἰς αὐτοὺς δύο φοράς μέχρι τοῦδε ἔγεινεν.—Καὶ ὁ Πασίων ὁ Μαγαρέυς καὶ ὁ Σωκράτης ὁ Ἀχαιός ἦσαν ἀπὸ τους πέριξ⁴ τῆς Μιλήτου στρατευομένους.—Ητο σκότος ἥδη, οὔτοι δὲ προσήρχοντο⁵ μὲ πολλούς θόρυβον φιλονικοῦντες⁶ δι': ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶχον.—Εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον⁸ ἐλθε⁹ διὰ νὰ ἀκούσῃς παρὼν τὴν δίκην τὴν ἀφορῶσαν τὸν πατέρα σου¹⁰.—Ο μὲν Κυαζάρης περὶ τὸ δεῖπνον ἡσχολεῖτο¹¹, ὁ Κῦρος συναθροίσας ἐκ τῶν φίλων του τους ικανωτάτους καὶ νὰ φρονῶσι καὶ νὰ συμπράττωσιν, εἶπε τὰ ἔντης.—Ο Κῦρος ἐν μέσῳ δυσκόλως κατοικουμένου τόπου ζήσας¹² ἐπερνοῦσε¹³ τὸν μὲν τοῦ χειμῶνος χρόνον εἰς Βαθυλῶνα ἐπτὰ μῆνας, τὸν δὲ τῆς ἀνοιξεως¹⁵ εἰς Σοῦτρεῖς μῆνας. —Ο Ἀσσύριος ἀφοῦ ἐδιώκεν ἄχρι: οὐ ἐστοχάσθη¹⁶ ἐινε ἀσφαλές, ἐπέστρεψεν¹⁷, οἱ δὲ Καδούσιοι σῶοι: ἐφθανον¹⁸ πρὸς στρατόπεδον περίπου¹⁹ τὸ δεῖλινὸν²⁰ οἱ πρῶτοι.—Ο Κῦρος ἔκαμεν ἐθεώρησιν καὶ ἀριθμησιν²¹ τῶν Ἑλλήνων καὶ συνεποσάθησαν²² ὅμηζη²³ ὀπλῖται μὲν ἔνδεκα χιλιάδες, πελτασταὶ δὲ περίπου²⁴ δύο

¹⁾ ἀμφί [δοτ.]. ²⁾ ἀμφί [γεν.]. ³⁾ φύω. ⁴⁾ ἀμφί [αἰτ.]. ⁵⁾ πρόσειμι. ⁶⁾ διέρομαι. ⁷⁾ ἀμφί μετὰ τῆς ἀναφορ. κατὰ γεν. ἀνευ τῆς δεικτ. ⁸⁾ εἰς κατ. ⁹⁾ γῆκ. ¹⁰⁾ τῆς ἀμφὶ τοῦ πατέρος. ¹¹⁾ ἀμφὶ δεῖπνον ἔχω. ¹²⁾ δίαιταν ποιοῦμεν. ¹³⁾ διάγω. ¹⁴⁾ ἀμφὶ τὸν γειμῶνα. ¹⁵⁾ ἀμφὶ τὸ ἔαρ. ¹⁶⁾ οἴομαι. ¹⁷⁾ ἀποτέλεσμα. ¹⁸⁾ σώσουμαι. ¹⁹⁾ ἀμφί. ²⁰⁾ δεῖλη. ²¹⁾ ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν ποιῶ. ²²⁾ γνομαῖ. ²³⁾ οἱ σύμπαντες. ²⁴⁾ ἀμφί.

λιάδες. — Ο Φαλίνος, ὁ ὄποιος ἐτύγχανε νὰ ἦνε πλησίον²⁵ τοῦ Τισσα-φέρνους, προσεποιεῖτο ὅτι ἵτο ἐπιστήμων εἰς τὰ ἀφορῶντα²⁶ εἰς τάξεις καὶ θαλασσομαχίαν. — Ο Ξενοφῶν παραγγέλλει νὰ φέρωσι ξύλα· ἀφοῦ δὲ ταῦτα ἔσαν ικανά, τὰ ἄναψαν· ἔναπτον δὲ καὶ τὰς πλησίον²⁷ αὐτοῦ τοῦ χαρακώματος οἰκίας, σπως οἱ πολέμιοι ἐνασχολῶνται εἰς ταῦτα²⁸. — Καλλίτερον κάμνομεν νὰ ἐνασχολώμεθα²⁹ διὰ τὰ ίδικά μας, παρὰ νὰ φροντίζωμεν διὰ τὰ ξένα. — Ἀν τὸ νὰ κάμνῃ τις μεγάλα ἔργα εἶνε τοιοῦτον, ὥστε δὲν εἶνε δυνατόν, μήτε αὐτὸς νὰ ἔχῃ ἕσυχίαν³⁰ μήτε μετὰ τῶν φίλων νὰ εὐφρανθῇ, ἃς πάη στὸ καλὸν³¹ αὐτὴ ἡ εὐδαιμονία.

Περὶ

[Μετὰ γειτκ. α'. τὸ περὶ οὐ ὁ λόγος· β'. ἀραφορὰ = ὡς πρός. γ'. αἴτια· δ'. ἐκτίμησις, ὡς περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι. — Μετὰ δοτικ. α'. τὸ πέριξ· β'. αἴτια. — Μετὰ αἴτ. α'. τὸ πέριξ· β'. ἐρασχόλησις· γ'. ἀραφορά· δ'. περίπον· ε'. χρόνος· σ'. τὸ περὶ οὐ ὁ λόγος. *Id. Ζηχ. Συντ. 457.*].

83. Οι ἄλλοι "Ιωνες, ἐκτὸς τῶν Μιλησίων, ἀνδρες ἀνεδειχθησαν¹ ἀνδρεῖοι, πολεμοῦντες διὰ τὴν πατρίδα του² ἔκαστος. — Ω Φαλίνε, εἶπε Θεόπομπος ὁ Ἀθηναῖος, νὰ μὴ στοχάζεσαι³ ὅτι θὰ παραδώσωμεν εἰς σᾶς τὰ μόνα εἰς ἡμᾶς ὄντα ἀγαθά, ἀλλὰ μετὰ τούτων· θὰ πολεμήσωμεν καὶ διὰ τὰ ίδικά σας ἀγαθά. — Οι Ἀθηναῖοι πολεμοῦντες πρὸς τὸν Φιλιππὸν διὰ τὰ ἔσχατα ἐκινδύνευον. — Ο Κλέαρχος εἶπεν· "Ελα⁴, ω Ἀριατε, εἰπὲ ποίαν γνώμην ἔχεις διὰ τὴν πορείαν, ποῖον ἐκ τῶν δύο θὰ ἀπέλθωμεν καθ'⁵ ἦν ὁδὸν ἥλθομεν ἢ νομίζεις⁶ ὅτι ἔχεις ἐν νοήσει ἄλλην καλλιτέραν⁷; — Έκ Σινώπης ἥλθον πρέσβεις φοβούμενοι διὰ⁸ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν, διότι ἥκουον ὅτι ἐλεηματεῖτο⁹. — Ο Δημοσθένης ἔλεγεν ὅτι οἱ ῥήτορες μόνον τοὺς λόγους ἔκαμνον διὰ νὰ⁹

²⁵⁾ παρὰ [δοτ.]. ²⁶⁾ τῶν ἀμφὶ τὰς ²⁷⁾ παρὰ [αἴτ.]. ²⁸⁾ ἔγω ἀμφὶ τι. ²⁹⁾ ἔχειν ἀμφὶ τὰ ἡμῶν αὐτῶν. ³⁰⁾ ἀμφ' ἔστοτὸν ἔχειν σχολήν. ³¹⁾ γαίρειν κελεύειν.
¹⁾ ἐγένοντο ἀγαθοί. ²⁾ περὶ τῆς ἐκπού. ³⁾ οἰομαι. ⁴⁾ ἄγε. ⁵⁾ δοκεῖς. ⁶⁾ κρείτων. ⁷⁾ περὶ [γεν.]. ⁸⁾ δημόσιαι. ⁹⁾ περὶ τοῦ [μ ἀρ. ἀπ.].

τιμωρήσωσι τὸν Φίλιππον. — Οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων ἔξενιζον τοὺς πρέσβεις τῶν Σινωπέων, καὶ πρὸς ἀλλήλους πολλὰ καὶ φιλικὰ διελέγοντο καὶ διὰ τὴν λοιπὴν πορείαν ἐμάνθανον¹⁰, ὅταν ἕκτεροι εἶχον ἀνάγκην¹¹. — Οἱ Θρᾷκες τὰς ἀλωπεκᾶς εἰς¹² τὰς κεφαλὰς τῶν φοροῦσι καὶ τὰ ὄτα, καὶ χιτῶνας οὐ μόνον πέρι¹³ εἰς¹³ τὰ στέρνα καὶ τοὺς μηρούς. — Χρυσοῦν ἐφόρει δικτύλιον εἰς¹² τὴν χεῖρα. — Οἱ Πέρσαι εἰς¹² τὰς κεφαλὰς εἶχον τιάρας, περὶ δὲ τὸ σῶμα χιτῶνας. — 'Ο Ζεὺς φοβηθεὶς διὰ¹³ τὸ γένος ἡμῶν, μήπως ἀπολεσθῇ ὅλον, πέμπει τὸν Ἐρμῆν φέροντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ καὶ δίκην. — Βλέπε, ὡ μακάριε, μήπως διὰ¹³ τὰ φίλτατα κυβεύῃς καὶ κινδυνεύῃς. — Κατέφοιν καὶ Φινίκες πέρι¹³ πάσσοις τῆς Σικελίας, ἔνεκα ἐμπορίου πρὸς τοὺς Σικελίους. — Δυναστεῖχι καὶ βασιλεῖχι ἀγορασταὶ καὶ τοιαῦται τινες πολιτεῖαι ὑπάρχουσι μεταξὺ τούτων, δύναται τις δὲ νὰ εῦρῃ οὐχὶ ὀλιγωτέρας εἰς¹⁴ τοὺς Βαρβάρους παρὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας. — Πλέων ὁ Ἀρίστιππος, ἐπειδὴ ἡγέρθη¹⁵ τρικυμία¹⁶, πολὺ ἐταράσσετο. Εἶπε δέ τις ἀπὸ τοὺς συμπλέοντας: 'Ω Ἀρίστιππε, καὶ σὺ φοβεῖσαι, καθὼ; οἱ πολλοί; Ούτος δὲ καὶ πολὺ δικαίως¹⁷ εἶπεν: διότι εἰς σᾶς μὲν ἡ σπουδὴ καὶ ὁ νῦν κινδυνός εἶνε διὰ κακοδικίουνα βίον, εἰς ἐμὲ δὲ δι' ἔύδαιμονα.

84. Αἱ νομοθεσίαι καὶ τὸ ὡρέλιμον εἶνε ὅσον ἀποβλέπει¹ εἰς τὸ μέλλον. — Πρέπει τις νὰ πράττῃ τὰ προσήκοντα ὅσον ἀφορᾷ εἰς θεούς καὶ ἀνθρώπους. — 'Ο ἐμπορος καὶ ὁ κάπηλος ἐκ τῶν φορτίων² τὰ ὄποια φέρουσι, δὲν γνωρίζουσι τί εἶνε χρήσιμον ἢ πονηρὸν ὡς πρὸς³ τὸ σῶμα, ἀλλ' ἐπαινοῦσι πάντα πωλοῦντες. — Τὸν Θεαίτητον πολὺ ἐγκωμιάζοντινές ὡς πρὸς⁴ τὴν μάχην. — Χαλεπὸν καὶ δύσκολον ἡ ἔξ ἀνάγκης εἰς ἡμᾶς ἀποβλέπουσα (ἡμῶν) ἡνιόχησις⁵. — 'Ο ποταμὸς Ἰσμηνὸς ἔρρεε πέρι¹³ τῶν Θηθῶν. — 'Ο Πλάτων δὲν ἡρέσκετο εἰς τὸν βίον τοῦ Ἀριστοτέλους, οὐδὲ εἰς τὴν τοῦ σώματός του ἐνδυμασίαν⁶. 'Επίσης ἀπήρεσκεν εἰς αὐτὸν καὶ κάποιον περιγέλασμα⁷ αὐτοῦ τὸ ὄποιον ἔκειτο ἐπὶ τοῦ προσώπου του⁸. — 'Ο φίλος πολλάκις τυφλοῦται ὡς πρὸς ἐκεῖνο

¹⁰) ἀναπυνθίνομαι. ¹¹) ὃν ἔδεοντο. ¹²) ἐπὶ [δοτ.]. ¹³) περὶ [δοτ.]. ¹⁴⁾ περὶ [αἰτ.]. ¹⁵⁾ ἐπιγίγνομαι [μετοχ. ἀρ.]. ¹⁶⁾ χειρῶν. ¹⁷⁾ καὶ μάλιστικάτως. — ¹⁾ περὶ τὸ μέλλον. ²⁾ ἀγωγήμων ἢ ἄγουσι. ³⁾ περὶ. ⁴⁾ περὶ [αἰτ.]. ⁵⁾ ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχ. ⁶⁾ ἡ κατασκευὴ ἡ περὶ τὸ σῶμα. ⁷⁾ μωκίς τις. ⁸⁾ περὶ τὸ πρόσωπον.

τὸ ὄποιον ἀγαπᾶ⁹. — Γύρω τῆς πόλεως Κορίνθου ῥέει ἀπὸ τὰ δύο μέρη¹⁰ ἡ Θάλασσα. — Οἱ Πέρσαι ἐφόρουν στρεπτοὺς γύρω εἰς τὸν τράχηλον καὶ φέλλια εἰς τὰς χεῖρας. — Οἱ Κερκυραῖοι κατεβύθισαν ναῦς τῶν Κορινθίων περίπου ἑβδομήκοντα. — "Οσους¹¹ ἡμεῖς ἡγεμόνας θέλομεν ἀλέξει, θὰ γνωρίζωσιν¹² ὅτι, ἐὰν ἀμαρτάνωσι τι ώ; πρὸς¹³ ἡμᾶς, καὶ ἡ πρὸς τὰς ἴδιας των ψυχῶν¹⁴ θὰ ἀμαρτήσωσιν.

Σ. 5. Πάντες οἱ ἀνθρώποι πολὺ τιμῶσι¹ τὸ νὰ μνημονεύωνται. — Οἱ αὐλικεῖ² διεκθείρουσι τὸν ἀρχοντα, ώ; οἱ ἡτορεῖ³ τὸν δῆμον. — Ὁ Ἀντίγονος, ὃστις ὀλίγον εἶχε στρατόν, ἐνίκησε τοὺς ὑπὸ τὸν Εὐ-⁴κένην ἔχθρούς⁴. — Ἡ σύζυγος τοῦ Ἐπαυλιώνδου καὶ ἄλλαι Θηβαίων γυναῖκες ἔπιον μετὰ τοῦ Φοιβιάδου καὶ τῶν συντρόφων του⁵ μέχρι⁶ μέ-⁷ρης. 'Αλλ' εἰσελθόντες νέοι ἐφόνευσαν τὸν Φοιβιάδην καὶ τοὺς ἑταί-⁸ρους του. — Ὁλίγον νὰ ἔκτιμῃ⁷ τὸ νὰ ἐπαινῆσαι ἀπὸ ἀναξίους. — Ὁ Σωκράτης περισσότερον ἐσεβάσθη⁸ νὰ τηρήσῃ καλῶς τὸν δρκον του⁹ τερψὶ¹⁰ νὰ χρισθῇ εἰς τὸν δῆμον. — Οἱ τριάκοντα τύρχννοι νὰ φονεύωσι¹⁰ τὴν ἀνθρώπους ἐθεώρουν τίποτε¹¹, νὰ λαμβάνωσι δὲ χρήματα πολὺ κετίμων¹². — 'Αρμόζει εἰς ἀνθρώπον νὰ ἐνασχολῆται εἰς τοιαῦτα¹³, τενια μορφώνουσι τὴν ψυχήν του. — Οἱ παιδεῖς τοῦ Ἀφαρέως ἐδίδα-¹⁴σθησαν τὴν μουσικὴν¹⁴ ὑπὸ τοῦ Ἀντήνορος. — Ὁ δειλὸς πολὺ ἔκτιμῃ¹² τὴν ζωὴν διὰ τὰς σωματικὰς ἀπολαύσεις¹⁵. — Πυθέας ὁ Αἰγινήτης ἐν ἐν Σαλαμίνι μάχῃ, ὅτε ἡ ναῦς ἐκυριεύετο¹⁶, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν¹⁷ πρέσχε μαχόμενος, ἔως οὐ¹⁸ κατεκρεούργηθη ὅλος. "Οτε δὲ πεσὼν δὲν πεπίθηκεν, ἀλλ' ἵτο ἐμπνους, οἱ Πέρσαι μάλιστα ἐθεώρησαν¹⁹ νὰ τὸν νῶσωσι διὰ τὴν ἀρετὴν ἐκείνου.

τὸ φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον. ¹⁰⁾ ἀμφοτέρωθεν. ¹¹⁾ οὓς ἂν. ¹²⁾ οἵδε. ¹³⁾ ¹⁴⁾ περὶ τὰς ἔαυτῶν ψυχάς. — ¹⁾ περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι. ²⁾ οἱ περὶ τὴν φύσιν, οἱ περὶ τὸν βασιλέα. ³⁾ οἱ περὶ τὴν ἡτορικήν. ⁴⁾ τοὺς περὶ τόν. ⁵⁾ τῶν φύσεων, ⁶⁾ ἡχρι. ⁷⁾ περὶ ὀλίγου ποιεῦμαι. ⁸⁾ περὶ πλείονος ποιοῦμαι. ⁹⁾ εὔορχέω. ¹⁰⁾ ἀποκτιννύαι. ¹¹⁾ περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι. ¹²⁾ περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι. ¹³⁾ περὶ γένεσθαι. ¹⁴⁾ τὰ περὶ τὴν μουσικὴν [δηλ. τὴν μουσικὴν καὶ ὁ, τι εἰς αὐτὴν πάγκει]. ¹⁵⁾ αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί. ¹⁶⁾ ἀλίσκουμαι. ¹⁷⁾ εἰς τοῦτο. ¹⁸⁾ εἰς ὁ. περὶ πλείστου ἐποιήσαντο.

Ἐπὶ

[*Μετὰ γερ. α'. τὸ ἐπάρω· δ'. διεύθυνσιν εἰς τόπον υποσημαινομένην τῆς ἐν αὐτῷ διατριβῆς· γ'. τὸ πλησίον· δ'. τὴν ἐν τόπῳ οὐρήν· ε'. χρόνον· σ'. τὸ σημεῖον τῆς ἐφαρμογῆς· ζ'. τὸ ἐνώπιον· η'. τὴν ἀπό τινος ἐξάρτησιν (τὸ ἐπί τινος σιήριγμα)· θ'. αἰτίαν· ι'. στρατιωτικὴν παράταξιν. — *Μετὰ δοτ. α'. τὸ ἐπάρω πλησίον· γ'. ἐπιστασιαράντα· δ'. ἀκολουθίας· ε'. προσθήκην· σ'. τιαράντα· ζ'. συνθήκην· η'. ἐξάρτησιν· θ'. τὸ πρός τιμήν τινος λέπιαν· σχοπόν· ια'. χρόνον.* — *Μετ' αἰτ. α'. διεύθυνσιν πρός τινα ἐχθρικὴν κίνησιν· γ'. ἐκτασιν τοπικὴν ἢ χρονικὴν· δ'. σχοπόν· ἀραφοράντα· σ'. τὸ ὄπισθι. — Ιδ. Ζηχ. Συντ. § 445].**

86. Οἱ Σάτραι ἔχουσι¹ μαντεῖον τοῦ Διονύσου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων ὄρέων. — "Εκκεστος ἀπὸ τοὺς Κύκλωπας εἰχεν² ὄφθαλμὸν εἰς τὸ μέτωπον. — 'Ο Δαιδαλος; ἐφυγεν ἀπὸ τὰς Ἀθηναῖς³ φόνον, κοιλάδας καὶ δάση σποράδες χωρὶς τείχη καὶ πόλεις. — 'Ο ταμίος Μαιανδρος ἐκπηγάζει⁴ ἀπὸ ὄρος τι τῆς Φρυγίας καὶ βέει διὰ Λυδίας. — 'Ο Σωκράτης ἐκαλοτύχει⁵ τὸν ἔχυτόν του καὶ διὰ πολλῶν καὶ διὰ τοῦτο, ὅτι ἡτο λογικὸν ὃν καὶ Ἀθηναῖος. — Δυποτέλειοι⁶ ἔκεινους, οἱ ὁποῖοι μᾶς λοιδοροῦσι πρὸς βλάβην, ἀλλ' ἐπαινοῦσιν⁷ ὡς φίλους πρέπει νὰ θεωρῶμεν, ὅσοι νουθετοῦσιν ἡμᾶς πρὸς ὠφέλιον. — "Αν ποτε ὁ Κλείτος ἥθελε χρηματίζει, ἐκέλευε τοὺς ἔχοντας αἵδη⁸ ἀνάγκην⁹, νὰ προσέρχωνται¹⁰ ἐνώπιόν του, ἐνῷ αὐτὸς ἐνέδιζεν πορφυροὺς τάπητας. — 'Ο Ἀχιλλεὺς εἰχεν εἰς τὴν ἀσπίδα σῆμα. Σταθεὶς εἰς τὰ κομματιασμένα μέλη¹¹ τοῦ κάπρου ὄρκιζεται. — Εἰς¹² κινδύνους πρέπει¹³ τις νὰ δεικνύῃ¹⁴ τὴν ἀνδρείαν του. — "Οτε οἱ σωι ἀνεχώρουν¹⁵ ἀπὸ τὰς Σάρδεις, ὁ Φαρνούχης ἵππαρχος ἐπεσεντι¹⁶ συμφοράν· διότι ὅτε ἤλαυνεν ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἵππου του ὑπέδει

¹⁾ κτάσιμοι· κέκτημαι. ²⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ³⁾ γίγνεσθαι· ἐπί. ⁴⁾ δέομαι.. ⁵⁾ σίεσθαι. ⁶⁾ ἐπὶ [γεν.]. ⁷⁾ τόμια. ⁸⁾ ἐπὶ [γεν.]. ⁹⁾ προσήκει. ¹⁰⁾ ἐνδείκνυει. ¹¹⁾ ὄρμάσμαι.. ¹²⁾ ἐμπίπτω ἐπί.

σκύλος καὶ ὁ ἵππος ἐπειδὴ δὲν προεῖδεν, ἔροβήθη καὶ σταθεὶς ὅρθιος ἔρριψε κάτω¹³ τὸν Φαρνούχην, ὃστις πεσὼν ἐξέρνα¹⁴ αἷμα καὶ ἡ νόσος κατήντησεν¹⁵ εἰς φθίσιν. — Ἀφοῦ οἱ Φοίνικες εἰσέβαλον τὴν Ἰώ εἰς τὸ πλοῖον, εὐθὺς¹⁶ ἀπέπλευσαν εἰς Αἴγυπτον. — Ὁ Ὄνομάκριτος ἐξεδιώθη¹⁷ ὑπὸ τοῦ Ἰππάρχου, ἐπειδὴ ἐνέβαλεν¹⁸ εἰς τὸν τοῦ Μουσαίου χρημάτων, ὅτι αἱ πλησίον¹⁹ τῆς Λήμνου παρακείμεναι νῆσοι ἐξαφανίζονται κάτω εἰς²⁰ τὴν θύλασσαν. — Οἱ Ἀθηναῖοι, ως λέγει ὁ Ἰσοκράτης, πολλὰς πόλεις ἔκτισαν εἰς²¹ ἑκατέραν ἥπειρον. — Ἀρισταρχὸς ὁ Λακεδαιμόνιος δὲν ἀφίνε τοὺς Ἑλληνας νὰ εἰσέλθωσιν, ἀποκλείσας τὰς πύλας, ἐστρατοπέδευον δὲ οὗτοι εἰς τὸ ὑπαίθρον²², καὶ ἡτο ἀνάγκη νὰ μένωσιν εἰς (ἐπὶ γεν.) Θράκην.

Σ. Ἀπὸ σοῦ ἐξαρτᾶται¹ νὰ γείνης καλός. — "Ἐκκεστος ἂς προπαθῇ νὰ πράττῃ καλῶς πᾶν, εἰς τὸ ὄποιον² εἶνε τεταγμένος. — Ὁ Ἀλκιβιάδης ἐπλεε μὲ³ τὸν στόλον του εἰς Σικελίαν, ὅτε ἐν Ἀθήναις κατηγορήθη. — Ὁ Χειρίσοφος ἀναβαίνει εἰς⁴ τὸ ἄκρον, πρὶν ἐννοήσωσι⁵ τινὲς τῶν πολεμίων. — Πρὸς τιμὴν τῶν πρώτων τούτων ἐδῶ ὁ Περικλῆς ἐξελέχθη νὰ ὄμιλη⁶ προχωρήσας⁶ δὲ εἰς βῆμα κατεσκευασμένον ὑψηλὸν διὰ νὰ ἀκούηται ὡς δυνατὸν εἰς⁷ πλεῖστον μέρος τοῦ ὄμιλου εἰπε τὰ ἔντονα περίπου. — Καθὼς δὲ ταῦτα διενοοῦντο, ἐτράπησαν οἱ λοχαγοὶ εἰς⁸ τὸν Ξενοφῶντα καὶ προσερχόμενοι⁸ εἰς αὐτὸν ἔλεγον ὅτι ἡ στρατιὰ τοιαύτην γνώμην ἔχει⁹. — Τί δέ, ὡς Χαιρεφῶν; ἐπιθυμεῖ ὁ Σωκράτης νὰ ἀκούσῃ τὸν Γοργίαν, δι᾽ αὐτὸν τοῦτον τὸν σκοπὸν¹⁰ βέβαια ἥλθομεν¹¹. — Ἐκ τῶν εἰς τὸν πόντον πλεόντων πλοίων πολλὰ καθιζουσιν εἰς ξέραν¹² καὶ πίπτουσιν ἔξω¹³. διότι εἶνε ρηχὰ¹⁴ εἰς παρὰ πολὺ διάστημα¹⁵ τῆς θαλάσσης. — Ἄρα δὲν ἥθελε πάντα ἐπιχειρήσει¹⁶ διὰ νὰ παράσχῃ εἰς πάντας ἀνθρώπους φόβον τοῦ νὰ στρατεύσωσι κατ᾽ αὐτοῦ; — Ὁ Σωκράτης ἐνυμφεύθη¹⁷ τὴν Ξενθίππην, ἥτις τοῦ ἔγεννησε πολλοὺς υἱούς. — Ὁ μαθητὴς διὰ τοῦτον τὸν σκοπὸν¹⁸ φοιτᾷ

¹³) ἀποστίματι. ¹⁴) ἐμέω. ¹⁵) περιέργοματι. ¹⁶) οἰχομαι ἀποπλέων ἐπὶ [μετὰ γεν.].
¹⁷) ἐξελαύνομαι. ¹⁸) ἐμποιέω. ¹⁹) ἐπὶ [γεν.]. ²⁰) κατὰ [γεν.]. ²¹) ἐπὶ [γεν.]. ²²) ὑπαίθριος. — ¹) ἔστιν ἐπ' ἐμοί. ²) ἐφ' ὦ. ³) ἔγει. ⁴⁾ ἐπί. ⁵⁾ πρὶν αἰσθέσθαι. ⁶⁾ προελθῶν ἐπί. ⁷⁾ ὡς ἐπὶ πλεῖστον ⁸⁾ προσιόντες. ⁹⁾ γιγνώσκω. ¹⁰⁾ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο. ¹¹⁾ παρειμι. ¹²⁾ ὄχελλω. ¹³⁾ ἐκπίπτω. ¹⁴⁾ τέναγος. ¹⁵⁾ ἐπὶ πάμπολο. ¹⁶⁾ ἐπὶ πᾶν ἐλθεῖν [εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν.]. ¹⁷⁾ ἐπὶ γάμῳ ἔγω. ¹⁸⁾ ἐπὶ τοῦτο.

εἰς τὸν διδάσκαλον¹⁹ διὰ νὰ (ἴνα) μάθῃ ἀπὸ κύτων ὡρέλιμόν τι.
Τυχόγουν ἄνθρωποι, οἱ ὄποιοι, ἀν καὶ εἶνε τόσον πλούσιοι, νομίζουν
σιν ὅτι εἶνε τόσον πτώχοι, ὥστε οὔτοι πάντα κινδυνον ὑφίστανται;²⁰
ἐπὶ τῷ σκοπῷ²¹ νὰ ἀποκτήσωσι (μελ.) περισσότερα.— Οἱ Ἀλέξανδροι
ἀγῶνα ἔθηκε πρὸς τιμὴν Καλανοῦ τοῦ Βραχυμάνος.— Ἐνεκα²² τῶν
συμφορῶν οὐδεμίαν ἡμέραν χωρὶς δάκρυα²³ διέγομεν.— Πάντες γενούνται:
διὰ νὰ²⁴ πράττωσι καλῶς ἢ κακῶς.— Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι
ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σόλωνος ἐδανείζοντο μὲ (ἐπὶ) μεγάλους τόκους.
— Μὲ πέντε ὄβολοὺς τόκον²⁵ κατὰ μῆνα ἐδανείζοντο χρήματα.— Μὲ
μίαν δραχμὴν²⁶ καὶ εὐχὶ μὲ σώματα ἐδάνειζον πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων.
— Τάχιστα ἡδύναντο νὰ ἀπολέσωσι τὴν πόλιν, καὶ ἔν που ἦθελον
οἰκήσει μόνοι των²⁷ αὐτόνομοι.— Οἱ Ξένθιππος παρήγγειλε τοὺς τάχιστα
θηρία ὁδηγοῦντα,²⁸ νὰ προάγωσιν αὐτὰ καὶ διασπῶσι τὰς τάξεις τῶν
ὑπεναντίων.— Ταχέως οἱ ταξιάρχαι ἔκαμνον τὰ παραγγελλόμενα
ὑπὸ τοῦ Κύρου, καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἴσταντο²⁹ τριακόσιοι ἄνδρες
μέτωπον, καὶ ἔκατὸν εἰς βάθος.— Οἱ Κῦρος καταστρατοπεδεύσας τοὺς
ἰδικούς του, ὅπου ἐφαίνετο ὅτι εἶνε τὸ ἐπιτηδειότατον μέρος τῆς πόλεως,
παρήγγειλε νὰ μένωσιν εἰς τὸ στρατόπεδον³⁰ καὶ νὰ προγευματίζωσιν³¹.— Οἱ Ψαμμήτιχος διέταξε νὰ κείνται εἰς στέγην ἔρημον μόνα
των³² νεογυνά.— Οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐκάστοτε περιστάτεων³³ ἔθετον νόμους.— Εκ τούτων δύναται τις νὰ ἰδῃ ὅτι τὰ
κατηγορημένα οὔτε δικαιώς οὔτε μὲ ἀληθείαν τινα³⁴ ἔχουσι λεγθῆ.

Νὰ τεθῶσι θέματα μὲ τὰς φράσεις:

οἱ ἐπὶ τῷ δεσμῷ = ὁ δεσμοφύλαξ· οἱ ἐπὶ τοῦ βασάρου = ὁ βασανιστής· οἱ ἐπὶ τῷ γραμματεῖ = ὁ φρούραρχος· οἱ ἐπὶ τῷ ὀπλιώ = ὁ στρατηγός· οὕτω οἱ ἐπὶ τῷ δεσμῷ = οἱ δεσμοφύλακες· οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου, οἱ ἐπὶ τοῦ νομίσματος = ὁ ἀργυροκόπος· οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς = ὁ ἡθοποιός· οἱ ἐπὶ τῷ

¹⁹) ὅρα πῶς θετέος ὁ προσδιορ. οὔτος. ²⁰) ὑποδῦναί τι. ²¹⁾ ἐφ' ὥ. ²²⁾ ἐπὶ [δοτ.].
²³⁾ μὲ μίαν λέξιν. ²⁴⁾ ἐπὶ τῷ. ²⁵⁾ ἐπὶ πέντε ὄβολοῖς δηλ. 10 0 / 0. ²⁶⁾ ἐπὶ δραχμῇ
= 12 0 / 0 κατ' ἔτος. ²⁷⁾ ἐφ' ἔκυτῶν ἀνεξάρτητοι. ²⁸⁾ τοὺς ἐπὶ τῶν θηρίων.
ἔγενοντο ἐπὶ τριακοσίων τὸ μέτωπον, ἐπὶ ἔκατὸν τὸ βάθος. ²⁹⁾ ἐπὶ τοῖς ὅπλοις
³⁰⁾ ἀριστοποιεῖσθαι. ³¹⁾ ἐφ' ἔκυτῶν. ³²⁾ ἐπὶ καιροῦ νόμους τιθέναι. Δημ. 20.
³³⁾ ἐπ' ἀληθείας οὐδεμίας εἰρημένα. Δημ. 18, 17.

πραγμάτων, οἱ ἐπὶ τῷ ἔργῳ.—Λουκ. Τοξ. 29. Φρυν. 474. Πλούτ. Ἀρατ. 34. Διοδ. Σικ. 13, 47. Δημ. 18, 38, 115, 116. Πολυδ. Πλούτ. Πυρ. 5. Αἰμ. Π. 23.

Παρὰ

[Μετὰ γεν. α'.. τὸ ἐκ μέρους τινός· θ'. τὸ ποιητικὸν αἰτιον.—Μετὰ δοτ. α'. τὸ πλησίον· θ'. κτῆσιν· γ'. χρῖσιν.—Μετ' αἰτ. α'. διεύθυνσιν πρὸς ἐμψύχον· θ'. κτῆσιν πλησίον τινός· γ'. χρόνον· δ'. σύγχρονιν, παράθεσιν· ε'. λοστητα· ως παρὰ μικρόν, παρ' οὐλγόν, παρ' οὐδέρ, παρὰ πολὺ· σ'. διαφορὰν ἡ ἐλλειψιν· ζ'. τὸ ἀναρτιον. η'. ἐξαιρεσιν=πλήρ. θ'. τὴν ἀναλλαγὴν καὶ ἀλλεπαλληλιαν· ι'. αἰτιαν.—Ζην. § 453].

88. Εἶχεν ἐλθεῖ¹ ἀπὸ μέρους τοῦ Κυανέρου ἄγγελος εἰς τὸν Κῦρον λέγων ὅτι ἦτο παροῦσα πρεσβείᾳ Ἰνδῶν, καὶ ὅτι ἔφερεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ μέρους τοῦ Κυανέρου στολὴν καλλιστην. — "Οστις ἤρχετο πρὸς αὐτὸν ἐξ ἑκείνων, οἵτινες ἦσαν παρὰ τῷ βασιλεῖ², οὕτω διαθέτων ἀπέπεμπεν, ὥστε εἰς αὐτὸν μᾶλλον νὰ ἴνε φίλοι παρὰ εἰς τὸν βασιλέα. — Τὴν Λάρισαν πόλιν τῆς Ἀσίας τὴν ὅποιαν ὡκουν τὸ παλαιὸν οἱ Μῆδοι, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν κατ' οὐδένα τρόπον πολιορκῶν ἤδυνατο νὰ κυριεύσῃ, ὅτε ἀπὸ τοὺς Μῆδους ἐλάμβανον οἱ Πέρσαι τὴν ἀρχήν. — "Οσα ἀπὸ μέρους σας πρέπει νὰ γείνωσιν³, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα εἴνε ὅσα ἐγὼ ἐγγράφως ἔχω προτείνει⁴. — "Οσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους δὲν εἴνε μαθητὰ σύτε νὰ τὰ προείδῃ τις⁵ δι' ἀνθρωπίνης προνοίας, ταῦτα διὰ μαντικῆς ἀπὸ τοὺς θεοὺς μανθάνων⁶ δύνασαι νὰ ἴσαι⁷ φρονιμώτερος ἄλλων. — Νομίζω, ἔλεγεν ὁ Σωκράτης, ὅτι ἀπὸ σὲ ήτε πληρωθῶ ἀπὸ σοφίαν. — 'Ο Θεμιστοκλῆς δίδει μέρος⁸ τῶν χρημάτων τούτων εἰς τὸν Εύρυδιάδην, ως νὰ⁹ τὰ ἔδιδε δῆθεν ἐκ τῶν ιδίων¹⁰.

89. Ταῦτα μὲν ὁ ἐκ μέρους ἐμοῦ ἀπεσταλμένος¹ θὰ εἴπῃ· εἰς τοὺς ἰδικούς σας² δὲ παραγγέλλετε³ ὅτι εἰς σᾶς φαίνεται ὅτι εἴνε σύμφο-

¹⁾ ἦκω. ²⁾ τῶν παρὰ βασιλέως. ³⁾ δεῖ παρ' ὑμῶν ὑπάρξαι. ⁴⁾ γράφω. ⁵⁾ προφατός. ⁶⁾ πυνθάνομαι παρὰ τινας. ⁷⁾ εἴτε ἄν. ⁸⁾ μεταδίδωμι. ⁹⁾ δῆθεν διδούς. ¹⁰⁾ παρ' ἔαυτοῦ. — ¹⁾ ὁ παρ' ἐμοῦ. ²⁾ οἱ παρ' ὑμῶν. ³⁾ ἐπιστέλλω.

ρον.—Οι ἀπὸ μέρους τοῦ⁴ Κλειτάρχου καὶ τοῦ Φιλιστίδου πρέσβεις ἐνταῦθα φέροντες εἰς τὸν οἶκόν σου⁵ κατέλυον. — Κατ' ἐμὲ κριτὴν⁶ δίκαιον εἶνε τοῦτο. — Παρὰ τοῦ βασιλέως πολλοὶ πρὸς τὸν Κύρον ἀπῆλθον, ἀφοῦ ἔγειναν ἔχθροι ἀναμεταξύ των, καὶ οὗτοι βέβαιαὶ οἱ πρὸ πάντων ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι, ἐπειδὴ ἐνόμιζον ὅτι πλησίον⁷ τοῦ Κύρου ἀγαθοὶ οὗτες ἥθελον τυγχάνει⁸ ἀξιωτέρας τιμῆς παρὰ πλησίον τοῦ Βασιλέως.—'Αλλὰ διατί δὲν βαδίζομεν πρὸς⁹ τὸν Πρωταγόραν, εἰπεν ὁ 'Ιπποκράτης, διὰ νὰ τὸν εὑρωμεν¹⁰ μέσα· καταλύει δέ, καθὼς ἔγω ἡκουσα, πλησίον⁷ τοῦ Καλλίου τοῦ υἱοῦ τοῦ 'Ιππονίκου. 'Αλλ' ἂς ὑπάγωμεν¹¹.—'Ο 'Αρίστων Κορίνθιος ὅστις ἦτο ἀριστος κυθερνήτης πειθεὶς τοὺς ἀρχοντας τῶν νεῶν νὰ διατάξωσι νὰ μεταφέρωσι¹² τὴν ἀγορὰν τῶν πωλουμένων πλησίον¹³ τῆς θαλάσσης.—Δὲν ἔπρεπεν ὁ εὔνους πολίτης νὰ προϊδῃ¹⁴ πῶς¹⁵ θὰ συγκομισθῇ ἡ αιτοπομπία πλησίον καὶ κατὰ μῆκος¹⁶ τῆς φιλικῆς χώρας ἄχρι τοῦ Πειραιῶς; —'Εν Θυμβρίῳ ἦτο πλησίον τῆς ὁδοῦ κρήνη ἡ καλουμένη τοῦ Μίδου, τοῦ βασιλέως τῶν Φρυγῶν. — Κατεφρόνησε τὸν κίνδυνον, ἐν συγκρίσει¹⁷ τοῦ νὰ ὑπομεινῃ αἰσχρόν τι. — "Ἐλεγον ὅτι πόλις ἴδική των¹⁸ ὑπάρχει ἡ Σάμος, ἡτις ὀλίγιστον ἔλειψε¹⁹ νὰ ἀφαιρέσῃ²⁰ τὸ κράτος τῆς θαλάσσης τῶν Ἀθηναίων. — 'Εκτὸς²¹ πέντε νεῶν, περισσότερον παρατρεῖς ὄντοι συνεφωνήθησαν²² δι' ἔκαστον ἀνδρα (δοτ.). — 'Ο Κλέαρχος ἀπεκρίθη τὰ ἔξης: ἂν (εἰ ὁρ.) τώρα ἀπέλθωμεν, θὰ φανῶμεν (δοκέω· μελ.) ὅτι ἀπερχόμεθα μὲ σκοπὸν²³ πολέμου καὶ κάμνομεν ἐναντίον²⁴ τῶν συνθηκῶν. — Τὸν παιδευόμενον εἰς τὸ νὰ ἀρχῃ πρέπει νὰ ἔθιζωμεν νὰ προτιμᾶ²⁵ μᾶλλον τὸ κατεπείγον παρὰ νὰ χαρίζηται εἰς τὴν γαστέρα, διὰ νὰ²⁶ γίνωνται ἀπρακτα τὰ τῆς πόλεως διὰ²⁷ τὴν ἀργίαν ἔκείνου. — 'Εγὼ θὰ εἴμαι γελοῖος ἐν συγκρίσει πρὸς²⁸ ἀγαθὸν ποιητὴν ἴδιωτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.—Χειμῶν συμβή²⁹.

4) οἱ παρά 5) παρὰ σοί. 6) παρ' ἐμοὶ κριτῇ. 7) παρὰ [δοτ.]. 8) ἀπαρ. μετὰ τοῦ ἄν. 9) παρά. 10) καταλαμβάνω ἔνδον. 11) ἰέναι. 12) κελεύω μεταστῆσαι. 13) παρὰ [αἰτ.]. 14) προϊδέσθαι. 15) δπως μετὰ μελλ ὄριστ. 16) παρὰ [αἰτ.]. 17) παρὰ τὸ [ἀπαρ.]. 18) σφίσιν. 19) παρ' ἔλαχιστον ἔρχομαι. 20) ἀφελέσθαι. 21) παρὰ [αἰτ.]. 22) ὄμολογόματι [παθ. ὁρ.]. 23) ἐπὶ [δοτ.]. 24) παρὰ τὰς σπουδάς. 25) τὸ προαιρεῖσθαι. 26) δπως. 27) παρὰ [αἰτ.]. 28) ἐν συγκρ. πρὸς = παρὰ [αἰτ.]. 29) ἐπιγίγνομαι.

αλείτερος παρ' ὅ, τι ἀπήτει ἡ παροῦσα τοῦ ἔτους ὥρα³⁰ ἐπίεσε τὸ
ίστευμα. — Οἱ Καρυγηδόνιοι διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας ὅλιγον
ψε³¹ νὰ ἀπολέσωσι τὰ πράγματα.

Πρὸς

μ. α'. τὸ ἐκ μέρους τινὸς τοπικῶς ὅ'. καταργήν· γ'. τὸ προσῆ-
τον ἢ ἴδιον τινὸς ὅ'. κ. λιστρ. πρὸς τὸ μέρος τινὸς ἐ'. πρὸς
ὑρέλειαν τινὸς σ'. ἐπὶ ὄρχου, ἐρ ὄρματι ἢ πρὸς χάριν τινὸς, δι'
ιράπην τινὸς ζ'. κρίσιν· η'. ποιητεϊὸν αἴτιον. — Μετὰ δοτ. α'.
τὸ πλησιον ὅ'. προσήλωσιν μετὰ τοῦ εἶναι, ἔχειν, γίγρεσθαι· γ'.
προσήκην. — Μετ' αἰτ. α'. διεύθυνσιν πρὸς τόπον ὅ'. διεύθυν-
την πρὸς πρόσωπον ἢ πρὸς τόπον φυλικῶς ἢ ἐχθρικῶς γ'. κίρη-
την πρὸς ἔργον ὅ'. χρόνον· ε'. σκοτώρ· σ'. ἀραγοράν· ξ'. σύγκρι-
την· η'. συμφωνίαν καὶ ἀραλογίαν θ'. τρόπον· ι'. ὅριον=μέχρι].

ΘΟ. Ο Κλέαρχος ἔλεγεν εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ ἀκολουθῶσι τὸν
ὑμενόν, τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντες πρὸς τὸ μέρος¹ τοῦ ποταμοῦ, τὰ
μᾶλλα ἔξω. — Δὲν ἦτο ἴδιον τοῦ χαρακτῆρος² τοῦ Κύρου, ἐὰν εἴχε
μὴ ἀποδίδῃ. — Οἱ μὲν ἦσαν μὲν τὸ μέρος τῶν κρατούντων, οἱ δὲ μὲ
μέρος τῶν ἡττωμένων. — Ο Κροῖσος ἐλπίσας ὅτι ὁ χρησμὸς εἶνε
εἰσαυτοῦ, ἔξεστράτευε κατὰ τῶν Περσῶν. — Μόνος οὗτος ὁ τρό-
πος εἰσεταζόμενος μὲν ἀπὸ⁴ τοὺς θεοὺς εἶνε ἀσεβής, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-
πους δὲ αἰσχρός. — Οὐδὲν δὲ ἀδικον ἡθελομέν πράξει⁵ οὔτε ἐνώπιον
τῶν ὄρκιων θεῶν οὔτε ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. — Ο Καλλίας
μετο ὅτι ἦτο πολὺ⁶ μὲν τὸ μέρος τοῦ Πρωταγόρου. — Οὐχὶ κατ'
οῦ, ἀλλ' ὑπὲρ ἔαυτοῦ ἐνόμισεν ὅτι εἶνε τὰ συμβαίνοντα. — Άν μὲν
τοῦτοι ἦ δὲν ἐλαττοῦται τῶν ἄλλων ὁ βήτωρ, ἐπειδὴ⁷ οὕτως
θέλομεν ἔξετάξει⁸, ἐὰν χρησιμεύῃ κάπως πρὸς τὸν σκοπόν⁹. — Ο
ὦ ώμολογεῖτο ἀπὸ μέρους ὀλων¹⁰ ὅτι ἔγεινε κράτιστος νὰ περι-

μέτη τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν. ³¹⁾ παρὰ μικρὸν ἵλθον. — ¹⁾ πρὸς. ²⁾ πρὸς
Κύρου τρόπου. ³⁾ πρὸς. ⁴⁾ ἔξεταξ. ἀπὸ=πρὸς θεῶν — πρὸς ἀνθρώπων. ⁵⁾
τεν δὲ ἔν. ⁶⁾ μᾶλλα πρὸς [γεν.]. ⁷⁾ διὰ τὸ ἔχειν. ⁸⁾ ἐπισκοπέω. ⁹⁾ ἐάν τι
λόγου ἦ [Πλατ. Γοργ. 439]. ¹⁰⁾ πρὸς.

ποιηται¹¹ φίλους.—'Εγώ δὲ βλέπω, ἔλεγεν ὁ Δημοσθένης, ὅτι τὰ
ρισσότερα εἶνε εἰς ἡμᾶς ὠφέλιμα¹², ἐὰν θέλωμεν νὰ μείνωμεν, καὶ
μὴ καταπροδώσωμεν τὰ ὑπάρχοντα εἰς ἡμᾶς κρείττονα, καταπλή-
τες ἀπὸ τὸ πλῆθος¹³ τῶν πολεμίων. 'Εγώ λοιπόν, καίτοι γνωρί-
στι χρήματα εἶνε κτῆμα εὐχάριστον¹⁵, μὲ περισσοτέραν εὐχάριστη
εἰς τὸν Κλεινίαν ἥθελον (ἀν) δίδει τὰ ὄντα ἢ παρ' ἄλλου ἄλλα (ἔτι)
ἥθελον λαυδίζει, μὲ περισσοτέραν δὲ εὐχάριστησιν¹⁵ ἥθελον δουλού-
παρ' ὅτι ἥθελον εἰσθαι ἐλεύθερος, ἢν θὰ ἥθελε νὰ ἀργη ἐμοῦ ὁ Κλεινίας·
διότι καὶ ἥθελον κοπιάζει¹⁶ εὔκολωτερον δι' ἔκεινον (δοτ.) ἦ-
λον ἀναπαύεσθαι (εὐκτ.). καὶ ἥθελον κινδυνεύει χάριν¹⁷ ἔκεινον μὲν
γαλειτέραν εὐχάριστησιν, παρὰ νὰ ζῶ¹⁸ ἀνευ κινδύνου¹⁹. — Τώρα
τι δίκαιον νομίζω καὶ τί εἴμαι παρεσκευασμένος νὰ κάμω, ἔνδρε,
κασταῖ; Θὰ δεῖξω ἐμαυτὸν πρὸς σᾶς ὅτι εἴμαι Ἀθηναῖος καὶ
ἄφοις²⁰ ἐκ μέρους²⁰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ μέρους τῆς μητρός.

91. 'Ο Χαιρεκράτης εἶπεν· ἀτοπα λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ
δαμῶς ἀρμόζουν εἰς¹ σέ, ὅπτις κελεύεις ἐμὲ ὁ ὄποιος εἴμαι νεώτε-
να προηγοῦμαι²: καίτοι τούτου τούλαχιστον³ τὰ ἐναντία εἰ.⁴ πάν-
τοὺς ἀνθρώπους νομίζονται, ὁ πρεσβύτερος νὰ προηγηται⁵ παντὸς
λόγου καὶ ἔργου. — Ενταῦθα λοιπὸν δεινὴ μάχη ἦτο καὶ δοράτων
μαχαιρῶν. 'Επλεονέκτουν σύμως οἱ Αἰγύπτιοι καὶ διὰ το πλῆθος
διὰ τὰ ὅπλα (δοτ.): διότι καὶ τὰ δόρατα ἴσχυρὰ καὶ μακρὰ⁶
καὶ τώρα ἔχουσι, καὶ αἱ ἀσπιδες πολὺ περισσότερον τῶν θωράκων
τῶν γέρρων σκεπάζουσι⁶ τὰ σώματα καὶ συντελοῦσιν⁷ εἰς τὴν ὅθη
ἐπειδὴ εἶνε (μετ.) κοντὰ⁹ εἰς τοὺς ὕμους. — Συνεδάμβανον¹⁰ δὲ¹
λοὺς καὶ τοὺς μὲν σιλλαμβανομένους¹¹ ἐκτύπων καὶ ἵππους καὶ
δρας, τοὺς δὲ πίπτοντας ἐφόνευον¹² καὶ δὲν ἐστάθησαν πρότερον
οὐ¹³ ἔφθασαν¹⁴ πλησίον τῶν πεζῶν τῶν Ἀσσυρίων. — Νομίζουσι
ὅ τοιοῦτος ἐκτός¹⁵ τῶν ἄλλων εἶνε καὶ πανοῦργος. — "Ανδρες Μα-

¹¹⁾ θεραπεύω. ¹²⁾ πρὸς ἡμῶν. ¹³⁾ δοτ. ¹⁴⁾ οἶδα [μετοχ.]. ¹⁵⁾ ἥδυς. ¹⁶⁾ [εὐκτ.]. ¹⁷⁾ πρὸς [γεν.]. ¹⁸⁾ ἢ ζώγην. ¹⁹⁾ ἀκίνδυνος. ²⁰⁾ δοσον ἀφορῷ ἐκ μη-
τὰ πρὸς πατρός. —¹⁾ ἀρμ. εἰς σὲ=πρὸς [γεν.]. ⁴⁾ καθηγέομαι. ³⁾ γε. ⁴⁾
[δοτ.]. ⁵⁾ ἡγέομαι. ⁶⁾ στεγάζω. ⁷⁾ συνεργάζομαι. ⁸⁾ πρὸς τὸ ὠθεῖσθαι.
[δοτ.]. ¹⁰⁾ αἱρέω. ¹¹⁾ παθ. τοῦ κιρέω. ¹²⁾ κατακαίω. ¹³⁾ πρέν. ¹⁴⁾ γίγνη-
πρός. ¹⁵⁾ πρὸς [δοτ.].

νοικοι, ἔλεγεν ὁ Ξενοφῶν, ἡμεῖς θέλομεν νὰ διασωθῶμεν εἰς (πρὸς) τὴν Ἐλλάδα πεντὶ διότι δὲν ἔχουμεν πλοῖα. — Ο Βασιλεὺς τὴν ἐναντίον¹⁶ του ἐπιθευλήν δὲν ἦσθάνετο. — Ταῦτα πάντα ἔχουσι λεγθῆ¹⁷ κατὰ τοῦ Πιττακοῦ. — Ταῦτα εἰς ἡμᾶς διηγήθην, διὸς νὰ μάθητε¹⁸ πόσα ἔχω εἶδεύσει, καὶ πόσους κινδύνους ἐκινδύνευσα κατὰ τῶν Χειμῶνων καὶ τῶν πολεμίων. — Ο Κλέαρχος ἥθελεν ὅλον τὸ στράτευμα νὰ ἦνε μὲ αὐτόν¹⁹. — Νομίζεις ὅτι αὐτοὶ θὰ ἐφοβοῦντο²⁰ περισσότερον καὶ θὰ ἦσαν μὲ τὰ φρονήματά σου²¹, ἀν ἔθλεπον τοῦτο; — Τίποτε δὲν νὰ κάμω μὲ ἑκείνους²². — Ἐνώπιον²³ τῶν θεσμοθετῶν οἱ Ἀθηναῖοι καταγγελίας ἐγγράφους ἔκαμψον²⁴. — Ἐνώπιον²³ τῶν ἀρχόντων γίγνοντο αἱ δίκαια παρὰ τοῖς Ἀθηναῖοις. — Εἰς ὅσα πρὸ τοῦ νὰ ποιητεύμαχι καὶ δημηγορῷ μὲ προέλαθεν ὁ Φιλιππος, θὰ ἀφήσω· διότι κακὲν ἐκ τούτων νομίζω ὅτι ἀφορᾶ²⁵ εἰς ἐμέ. — Ἐπειδὴ δὲ διώκουν²⁶ μὲν Ἐλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ ἀφορῶντα εἰς²⁷ τοὺς θεοὺς εὔσεβῶς, δικαίως ἀπέκτησαν οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι μεγάλην εὐδαιμονίαν. — Καὶ ὃ προγευμάτιζεν²⁸ ὁ Ξενοφῶν, προσέτρεχον δύο νεανίσκοι (δυικ.). — Διότι ἐγνώριζον πάντες ὅτι ἦτο δυνατὸν (ἔξεστι) νὰ προσέλθωσιν εἰς τοῦτον καὶ δὲ προεγευμάτιζε (μετοχ.) καὶ δὲ ἐδείπνει καὶ ἀν ἔκοιματο²⁹ καπνήσαντες³⁰ νὰ τῷ εἴπωσιν, ἀν τις ἥθελεν ἔχει τι ἐξ ἑκείνων, τὰ ποτα ἀπεβλεπον³¹ εἰς τὸν πόλεμον. — Ἐπειτα τόσον ὄλιγωροῦσι τὸ φαίνωνται³² ἐπιεικεῖς καὶ νομίζουσι παντελῶς τὰ ὄλλα πάρεργα ἐν γυκρίσει³³ πρὸς τὸ νὰ λάθωσιν, ὅπει οὐ μόνον τολμῶσι νὰ δημηγορῶσιν ἐναντία εἰς τὰ πρότερον ἥτθέντα υπ' ἔσωτῶν, ἀλλὰ καὶ δὲν λέουσι τώρα τὰ ἴδια μὲ ἔχυτούς.

92. Ο ἔλεγχος οὐδενὸς λόγου ἀξιος εἶνε παραβαλλόμενος¹ πρὸς τὴν ἀλήθειαν. — Εκαστον τῶν προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κοίνεται² σχέσει πρὸς τὴν τελευταίαν ἔκβασιν². — Οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον³ κρίνονται ταῦτα παραβαλλόμενα¹ πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν κάλλη. — Πρὸς τίνα

1 πρὸς [αἰτ.]. 17) εἰρηται πρός. 18) οἰδα. 19) ἔχειν πρός τινα τὴν γνώμην. 2 ἀπαρ. μετὰ τοῦ ἄν. 21) φρονεῖν τὰ πρός τινα. 22) οὐδὲν ἔστι τινι πρός τινα. 2 πρὸς [αἰτ.]. 24) γράφεσθαι. 25) οὐδὲν ἥγονυμι: πρός ἐμὲ εἶναι. 26) ἐκ τοῦ οικεῖν. 27) τὰ πρός [τινα]. 28) ἀριστών μετοχικ. 29) καθεύδω. 30) ἐπεγειρω. 31 τὸν πρός τὸν πόλεμον. 32) τοῦ δοκεῖν. 33) πρὸς τό.—1) παρακλειπ. 2) ἐκβάν. ὅπωστειοῦν.

σκηπὸν⁴ λέγεις τοῦτον τὸν λόγον; — "Ἄδειπνοι ἡσαν οἱ πλεῖστοι τοὺς Ἐλληνας, ἡσαν δὲ καὶ χωρὶς πρόγευμα⁵: διότι πρὶν καταλήπτη στράτευμα, ἐφάνη ὁ βασιλεὺς διὰ νὰ προγευματίσῃ⁶. Ταύτην λοιπὸν τὴν νύκτα τοιουτοτρόπως ἐπέρασαν⁷. — Βλέπετε ὅτι εἰς πᾶσα μοχθηρίκην ἔχουσι καταντῆσει⁸ τὰ παρόντα, ἐπειδὴ⁹ μερικοὶ¹⁰ δὴ γοροῦσι διὰ νὰ εὐχαριστήσουν¹¹. — Ἀντίλλασσον¹² λύπας μὲ¹³ λύπηδονάς μὲ ἥδονάς, καὶ μεγαλείτερα μὲ μικροτερά, καθὼς νομίσματα — Τὸ νὰ πορευώμεθα εἰς τὴν ἑγθιρικὴν χώραν, ἥδη καὶ εἰς ἐμὲ φαται ὅτι εἶνε καθ' ὅλα¹⁴ καλλίτερον. — Ἐγὼ δὲν εἴμαι αὔτιος τούτῳ¹⁵ οἱ στρατιῶται αὐτοὶ ἔχοντες ἀνάγκην ἐπισιτισμοῦ, διὰ τὰ ἀθυμοῦσιν ὅσον ἀφορῇ εἰς¹⁶ τὴν ἔξοδον.

Metà

[Μετὰ γειτικ. σημ. α'. τὸ δύοσ. β'. χρόνος· γ'. τρισπορ. — Μετ' α'. τὸ ὕστερος· β'. τὸ ἐν καιρῷ· γ'. τὸ μεταξύ. — Μετὰ δοτ. ἐν χρήσει μόρος παρὰ ποιηταῖς· καὶ = τῇ σὲ ν ἔτι].

93. Εἰς ἔκεινον τὸν καιρόν, στε εἰς πάντας ἐπέφερε δουλεῖα
βζέρβαρος, οὗτοι ἐδῶ ἦσαν μαζῆ του. — Τέλος δὲ εἶπεν ὅτι ὁ Ἰη
βασιλεὺς σκεφθεὶς¹ τὸ δίκαιον, ἔλεγεν² ὅτι θὰ ἦνε μὲ τὸ μέρος τοῦ
κημένου. — Μετὰ ταῦτα ὁ Κλέστρος συναγαγών τοὺς μὲ αὐτὸν ὄν-
στρατιώτας εἶπεν. — Μὲ πλείστους κόπους καὶ ἀγῶνας οἱ ἀρχαῖοι ἐ-
θέραν ἔκχαν τὴν Ἑλλάδα. — Ο Πρόξενος ἐγόμιζεν⁴ ὅτι θὰ ἀποκτ-
μέγχ ὄνομα καὶ δύναμιν μεγάλην καὶ χρήματα πολλά, καὶ ὅτι⁵
ἐκ τούτων ἥθελε νὰ ἀποκτᾷ ἀδίκως⁶, ἀλλὰ μὲ⁶ τὸ δίκαιον καὶ
ἔστοχος⁷ ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτυγχάνῃ ταῦτα. — Παρεκάλεσε καὶ
τευσε τοὺς δικαστὰς μὲ πολλὰ δάχρυα, διὰ νὰ ἐλεηθῇ, καὶ ὅλου
τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολλούς. — Μὲ τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον ἐ-
γκαζόμην ὅτι πρέπει ἐγὼ νὰ διακινδυνεύω, παρὸ νὰ ἥμαι μαζῆ⁸

⁴⁾ πρὸς τι⁵⁾ ἀνάριστος⁶⁾ πρὸς ἄφιστον⁷⁾ διαχίγγομαι⁸⁾ εἰς πᾶν [τὸ
κατὰ γεν.]⁹⁾ προεσῆλυθε¹⁰⁾ ἐκ τοῦ [τὸ ἥρημ. εἰς ἀπαρ.]¹¹⁾ ἔνιοι¹²⁾
γέριν¹³⁾ κατελλάσσομαι¹⁴⁾ πρὸς¹⁵⁾ πρὸς πάντα¹⁶⁾ πρὸς.—¹⁷⁾ σκοπε-
¹⁸⁾ φημι¹⁹⁾ εἰς τίνα ἔγκλισιν²⁰⁾ τοὺς μὲν ἔκποτοι²¹⁾ οἴουμαι²²⁾ μετὰ διδικτί-
σιν²³⁾ οἴουμαι²⁴⁾ τὴ μεθ²⁵⁾ διών γενέσθαι.

— Βλέπων ὅτι οἱ στρατιῶται ἔχουσι πολὺ κοπιάσει⁹ καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστῆ⁹, καὶ ὅτι τῷρα νομίζουσιν ὅτι ἔχουσι πόλιν τὴν πλουτατήν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑστερον ἀπὸ τὴν Βαθυλῶνα, ὅξιον νομίζω¹⁰ νὰ ὠρεληθῶσιν. — Ἐνταῦθα μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἐτοποθετοῦντο¹¹, ὃ μὲν Κλέαρχος ἔχων τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος πλησίον (πρὸς δοτ.) τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, ὃ δὲ Πρόξενος κατόπιν¹², εἰ δὲ ἄλλοι ὑστεραὶ (μετὰ) ἀπὸ τοῦτον. — Ἄροῦ δημω¹³ ἐτελείωσεν¹⁴ ἡ μάχη, ἡδύνατο τις¹⁵ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ μὲν γῆ ἦτο ἀνακατωμένη¹⁶ μὲν αἷμα, οἱ δὲ νεκροὶ ἔκειντο φίλοι καὶ ἔχθροὶ μαζῆ¹⁷, τὰ δὲ δόρατα συντεθρούμένα, τὰ δὲ ἐγχειρίδια γυμνὰ ἀπὸ θήκας, ἄλλα μὲν χαμαῖ, ἄλλα δὲ ἐντὸς¹⁸ τῶν σωμάτων, ἄλλα δὲ ἀκόμη μεταξὺ¹⁹ τῶν χειρῶν.

ΣΗΜ. "Οταν ἡ πρόθεσις ἐκφράζῃ συνάφειαν ἢ συνοδείαν, ἡ σχέσις αὕτη πολλάκις δεικνύεται ἐναργέστερον διὰ τῆς μετοχῆς τῶν ῥημάτων ἔχειν, ἀρεῖν, φέρειν καὶ χρῆσθαι, καὶ διὰ μὲν τοῦ ἔχων σημαίνεται ὅτι ἀντικείμενόν τι εἶναι εἰς τὴν κατοχήν, ἢ ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν ἡμῶν, διὰ δὲ τοῦ ἀρωτ, ὅταν κινδύνειν ἡ μεταφέρωμεν τι: διὰ τοῦ φέρων ὅταν ὁ λόγος ἔγειρε περὶ φορτίων ἡ μεταβολήσεως διὰ τοῦ χρώμενος, ὅταν διὰ τῆς περιφράστεως ταύτης δηλωθείην ιδιότητα, κατάστασιν, ἢ τὸ μέσον π. γ. ἡλθε μὲ δῆλην τὴν περιουσίαν του=προσῆλθεν ἔχων πάρτα τὰ ἑαυτοῦ ἀπῆλθεν λειάρ ἀγορεῖς πολλήν· ἡλθερ ὁ ἀγγελος φέρων τὰς ἐπιστολάς· πραότητε χρώμενος.

94. Ξενίας ὁ Ἀρκᾶς ἡλθε πρὸς τὸν Κῦρον μὲ 4000 ὄπλιτας, ὁ Πρόξενος μὲ 1500 ὄπλιτας καὶ 500 γυμνήτας, καὶ ὁ Πασιών μὲ 300 περίπου ὄπλιτας καὶ 300 πελταστάς. — Ἡλθε ποτὲ εἰς τὸν Φιλιππον ἔγγειος μὲ ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν ιατρὸν Μενεκράτην, ἐν ᾧ ἦτο γεγραμμένον: Εἰς τὸν Φιλιππον (εὔχεται) ὁ Μενεκράτης, ὁ Ζεύς, ὑγείαν¹. — Πιστοὺς φίλους δὲν ἀποκτῶμεν μὲ² βίαν, ἄλλὰ μὲ εὐεργεσίας. — Οστις ἄλλους μὲ φεύδη³ ἀπατᾷ, οὐδέποτε θὰ εῦρῃ φίλον. — Ο Πάρις ὅχι τῶν ἥρπασε τὴν Ἐλένην, ἀλλ' ἐπλευσεν ὄπισω μὲ πολλοὺς θηραυρούς.

¹⁾ πολλὰ ποιῶ καὶ κινδυνεύω. ¹⁰⁾ ὅξιο. ¹¹⁾ καθίσταμαι. ¹²⁾ ἔχομαι. ¹³⁾ ἐπειδή. ¹⁴⁾ λάγω. ¹⁵⁾ παρῆν θεάσαθαι. ¹⁶⁾ φύρομαι παθ. παρ. μετοχ.. ¹⁷⁾ μετ' ἀλλήλων. ¹⁸⁾ ἐν [δοτ.]. ¹⁹⁾ μετὰ [χιτ.]. — ¹⁾ εὖ πράττειν. ²⁾ χρώμενος.

Τ πὸ

[Μετὰ γερικ. σημ. α'. τὸ υποκάτω· β'. τὸ ποιητικὸν αἰτιον· γ'. ἀγαρχαστικὸν αἰτιον· δ'. τὴν συνοδειαν· ε'. τὸ μέσον καὶ δρόντον· τ'. τρόπον.—Μετὰ δοτ. α'. τὸ υποκάτω· β'. υποταγήν· επιμέλειαν· δ'. δραγαρον.—Μετ' αἰτιατ. α'. τὸ υποκάτω ἐν τῆσι· β'. χρόνον· γ'. υποταγήν· δ'. τὸ περίπουν, σχεδόν, τρόπον· ε'. προσέγγισιν — "Ορα Ζηκ. Συντ. § 465].

ΦΩ. Ἀν ἑγώ ἐν πληθούσῃ ἀγορᾷ λαθῶν κάτωθεν¹ τῆς μαστίλης ἔγχειριδίον ἦθελον λέγει πρὸς σέ: ὁ Πῶλε, εἰς ἐμὲ ἔχει προσγενεῖ δύναμις τις καὶ τυραννίς θυμασία, τι θὺξ ἔλεγες; — "Ἐνεκα² ἀντικῆς κάμνουσιν οἱ ἀνθρωποι πολλὰ κακά. — Εἶνε καλλίτερον νὰ ἐπιτελεῖς ἀπὸ ἄλλους, παρὰ ἀπὸ τὸν ἔχυτόν του. — 'Ο Ἄλεξανδρος ὀλίγῳ χρόνῳ καθυπέταξεν ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν του³ ὅλον τὸ Περσικόν τοξός. — 'Εκ τῶν Ἑλλήνων τινὲς μὲν ἡσαν μὲ τὸ μέρος⁴ τῶν Ἀναίων, τινὲς δὲ εἰς τὴν ἔξουσίαν⁵ τῶν Λακεδαιμονίων. — Οι Ἀναῖτοι τὰ τείχη των ἐκρήμνιζον⁶ μὲ αὐλητρίδας⁷. — 'Ο Ξέρξης, ἀδιέβη, παρετήρει τὸν στρατόν, δοτις διέβανε μαστιγούμενος⁸. — φανὸν ἐπορεύοντο οἱ στρατιῶται. — Λέγεται ὅτι τὸν Ἡρακλῆν, ἔρθασεν εἰς Αἴγυπτον, στέψαντες οἱ Αἴγυπτοι μὲ⁹ πομπὴν τὸν ἔξηδιὰν νὰ¹⁰ θυσιάσσωσιν εἰς τὸν Δία. — 'Ο Φιλιππος ἀπὸ ὅλους τοὺς κάτωτοῦ ἥλιου ἀνθρώπους ἤτο δεινότατος. — 'Υπὸ τὴν προστασίαν¹¹ στρατοῦ ἐσκέφθησαν νὰ καταφύγωσιν οἱ στρατηγοὶ τοῦ ναυτικοῦ. Κατὰ τὸν¹² αὐτὸν σχεδὸν χρόνον οἱ Ἀθηναῖοι ἐξέπειμψαν τριάκοντασια περὶ τὴν Λοχρίδα. — Σχεδὸν τὴν πρωίν¹⁴ ἐρθασαν οἱ πολέμιοι — Δεινόν, ὁ Φαῖδρε, δεινὸν λόγον καὶ ἐκόμισας καὶ ἡνάγκασας εἰπω, καὶ εὐήθη καὶ πάνω κάτω¹⁵ ἀσεβῆ. — 'Η Αἴγυπτος πάλιν ἔξισθη¹⁶ ἀπὸ τὸν βασιλέα, πλὴν Ἀμυρταίου τοῦ εἰς τὰ ἔλη βασιλέως διότι τοῦτον διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἔλους δὲν¹⁷ ἥδυναντο νὰ κυριεύσωσιν

¹⁾ ὑπό. ²⁾ ὑπό. ³⁾ ποιεῖσθαι ὑψ' ἔχυτῷ. ⁴⁾ διὰ προθέσεως νὰ ἐκφροσύθη ὑπὸ τινὶ εἰναι. ⁵⁾ κατασκάπτω. ⁶⁾ ὑπὸ αὐλητρίδων. ⁸⁾ ὑπὸ μαστίγων. ⁹⁾ μέσον. ¹⁰⁾ ὡς [μετὰ μελ. μετογ.]. ¹¹⁾ ὑπὸ [χίτ.]. ¹²⁾ ὑπὸ [αἰτ.]. ¹³⁾ ὑπό. ¹⁴⁾ τὴν Ἔω. ¹⁵⁾ ὑπὸ τι. ¹⁶⁾ ὑπὸ βασιλεῖ γίγνεται [χορ.]. ¹⁷⁾ κίρσω [χορ.].

Οποῖοι τινες ἡθελον εἰσθαι οἱ προστάται, τοιοῦτοι καὶ οἱ ὑπήκοοι¹⁸
γίγνονται. — Ἐκ τούτου κατέβαινον καὶ γυναικες καὶ παιδες καὶ πρεσ-
βύτεροι, οἱ δὲ νεώτεροι ηὔλιζοντο εἰς τὰς κάτωθεν¹⁹ τοῦ ὅρους κώμας.

**Ανάμικτα παραδείγματα περὶ πτώσεων
καὶ προθέσεων.**

96. Οἱ Ἀρίστιππος ὁργισθεὶς πρὸς τὸν Αἰσχίνην: μετ' οὐ πολὺ,
δὲν θὰ συμφιλιωθῶμεν¹, δὲν θὰ παύσωμεν νὰ φλυαρῶμεν², ἀλλὰ
ἀναμένης, ἔως ὅτου θὰ³ συμφιλιώσῃ τις ἡμᾶς εἰς τὸν πότον⁴; Οὐ-
τος δὲ⁵ ἀπεκρίθη: εὐχαρίστως⁶, ἀλλ' ἐνθυμοῦ⁷ ὅτι ἐγὼ, καίτοι πρεσβύ-
τερος, εἰς σὲ πρότερος προσῆλθον. — Εὖγε, μὰ τὴν Ἡραν, εἶπεν ὁ Αἰ-
σχίνης, καλλὰ⁸ εἶπες, σὺ ὑπάρχεις πολὺ καλλιτερός μου· διότι ἐγὼ μὲν
καμα τὴν ἀρχὴν⁹ εἰς τὴν ἔχθραν, σὺ δὲ εἰς τὴν φιλίαν. — Οἱ Πλά-
των ὅτε ἦτο¹⁰ εἴκοσι ἑτῶν διήκουσε τὸν Σωκράτη, ὅτε δὲ οὗτος ἀπέ-
χεν, ἤκουσε¹¹ τὸν Κρατύλον, Ἡράκλειτον καὶ Ἐρμογένην. “Ἐπειτα
φοῦ ἔγεινεν εἴκοσι ὄχτὼ ἑτῶν, ἐπῆγεν¹² εἰς τὰ Μέγαρα πρὸς τὸν Εὐ-
λείδην μὲν ἄλλους πολλοὺς Σωκρατικούς. “Ἐπειτα ἐπῆγεν εἰς Κυρή-
νην πρὸς τὸν μαθηματικὸν Θεόδωρον, ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Ιταλίαν πρὸς
οὓς Πιθαγορείους Φιλόλαον καὶ Εὔρυτον, ἀπὸ ἐδῶ¹⁴ εἰς Αἴγυπτον
πρὸς τοὺς ιερεῖς. Ἐδῶ λέγουν ὅτι καὶ ὁ Εὐριπίδης τὸν συνηκολούθησε,
καὶ ἐκεῖ ἀσθενήσας ἐθεραπεύθη¹⁵ ἀπὸ τοὺς ιερεῖς διὰ τῆς θεραπείας τῆς
χλάσσης. Οἱ Πλάτων ἀπεφάσισε¹⁶ νὰ ἐπισκεφθῇ¹⁷ καὶ τοὺς Μάγους,
επειδὴ¹⁸ δὲ τῶν πολέμων τῆς Ἀσίας ἀπέστη (Διογ. Λαερτ. Μέρ. Β'.
εβλ. Γ'). — Νομίζω, λέγει ὁ Ἰσοκράτης, ὅτι καὶ ἡ ποίησις τοῦ
μηδροῦ ἔλαβε μεγαλειτέραν δόξαν, διότι καλῶς ἐγκωμίασεν ἐκείνους,
ὅποιοι ἐπολέμησαν¹⁹ μὲ τοὺς Βαρβάρους, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἡθέλη-
τοι οἱ ἴδικοι μας πρόγονοι νὰ κάμωσιν ἐντιμον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ

οἱ ὑπ' αὐτούς. ¹⁹) ὑπὸ [αἵτ]. — ¹⁾ συνδιαλλάξτομαι. ²⁾ ληρῶ. ³⁾ ἔως ξν.
ἐπὶ τῆς κύλικος. ⁵⁾ καὶ ὅς. ⁶⁾ ἀσμενος. ⁷⁾ μνημονεύω. ⁸⁾ εὐλόγιως. ⁹⁾ ἄργω.
γέγονα [μετ.]. ¹¹⁾ προσέχω. ¹²⁾ ὑποχωρέω. ¹³⁾ ἀπέργομαι. ¹⁴⁾ ἐνθεν τε.
ἀπολέσουμαι [παθ. ἀσρ.]. ¹⁶⁾ διαγιγνώσκω. ¹⁷⁾ συμμίγνυμι. ¹⁸⁾ διὰ [αἵτ].

εἰς²⁰ τοὺς μουσικοὺς ἀγῶνας καὶ εἰς τὴν πατίδευσιν τῶν νεωτέρων, ἐν πολλάκις ἀκούοντες τὰ ἐπη ἐκμανθάνωμεν τὴν ἔχθραν, ἡ ὅποια ὑπῆρχε πρὸς αὐτοὺς καὶ ζηλεύοντες²¹ τὰς ἀρετὰς τῶν ἐκστρατευσάντων²² ἐπιθυμῶμεν τὰ αὐτὰ ἕργα μὲν ἔκεινους. — "Ἐλεγεν ὁ Κλεομένης λακωνικῶς καὶ σύμφωνα μὲ τὸν ἐγχώριον²³ τρόπον, ὅτι ὁ Ὄμηρος ἦτο ποιητὴς Λακεδαιμονίων, ἐπειδὴ λέγει ὅτι πρέπει νὰ πολεμῶσιν, ὁ δὲ Ἡσίοδος τῶν Εἰδώτων, ἐπειδὴ ἔλεγεν ὅτι πρέπει νὰ γεωργῶσιν. — Ἐπονοῦσεν²⁴ ὁ Διογένης εἰς τὸν ὥμον ἡ πληγωθεὶς ἡ ἀπὸ ἄλλην τιὰ αἰτία²⁵ ἐπειδὴ δὲ ἐφαίνετο ὅτι πολὺ πονεῖ, τίς ἐκ τῶν λυπουμένων²⁶ ἐπειρᾶ²⁷ ζεν²⁸ αὐτὸν λέγων: διατί λοιπὸν δὲν ἀποθηκεύεις, ὃ Διόγενες, καὶ δὲ ἀπαλλάξτεις τὸν ἔκυτόν σου ἀπὸ κακά; Οὗτος δὲ εἶπεν: οἱ γνωρίζοντες, ὅσα πρέπει νὰ πράττωσιν εἰς τὸν βίον καὶ ὅσα πρέπει νὰ λέγωσιν, οὗτοι μάλιστα²⁹ πρέπει³⁰ νὰ ζῶσιν, ἐκ τῶν ὅποιων καὶ σὺ ὁ ἔδιω ώμολόγεις ὅτι εἰσαὶ. Εἰς σέ μὲν λοιπόν, ὅστις δὲν γνωρίζεις³¹ τι πρέπει νὰ λέγωνται³² καὶ τί νὰ πράττωνται, καλὸν εἶνε³³ νὰ ἀποθάνῃ εἰς ἐμὲ ὅστις γνωρίζω ἔκεινα³⁴, εἶνε πρέπον νὰ ζῶ.

ΘΤ. Τοῦ Ἀλεξανδροῦ (δοτ.) ἡ μὲν σκηνὴ ἦτο ἐξ ἑκατὸν κλινῶν ἑβάσταζον¹ δὲ τὴν σκέπην² αὐτῆς χρυσοὶ κίονες πεντήκοντα. Αὐτὸς δὲ ἡ σκέπη ἦτο χρυσωμένη καὶ ἦτο ἐκπεπονημένη μὲν χρυσῷ ποικιλία ματα. Καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι οἱ καλούμενοι μηλοφόροι γύρω εἰς αὐτὴν³ ἐντὸς ἐστέκοντο⁴ ἐνδεδυμένοι πορφυρᾶς στολᾶς· πλειστοίν αὐτῶν⁵ δὲ τοξόται χῖλιοι ἀλικα⁶ ἴματτικα ἐνδεδυμένοι⁶. "Εμπροσθετοί δὲ τούτων οἱ ἀργυράσπιδες ἑκατὸν Μακεδόνες· εἰς τὰ μέσον⁷ δὲ τὴν σκηνὴν ἐτίθετο χρυσοῦς θρόνος, καὶ ἐπ'⁸ αὐτοῦ καθήμενος ὁ Ἀλέξανδρος ἐδέχετο ἀκροάσεις⁹, ἐνῷ κύκλῳ αὐτοῦ ἐστέκοντο¹⁰ οἱ σωματοφύλακες. Όλογυρα τῆς σκηνῆς¹¹ ἦτο περιβολος, ὅπου ἦσαν Μακεδόνες χῖλιοι καὶ Πέρσαι δέκα χιλιάδες, καὶ κανεὶς δὲν ἐτόλμα εὐχόλιον νὰ προσέλθῃ εἰς αὐτὸν· διότι ὁ φόβος ἐξ αὐτοῦ ἦτο πολύς. — Βλέπω

²⁰⁾ ἐν. ²¹⁾ ζηλώ. ²²⁾ στρατεύομαι. ²³⁾ ἐπιχώριον. ²⁴⁾ ἀλγέω. ²⁵⁾ ἀγθομέω. ²⁶⁾ κερτομέω. ²⁷⁾ γε. ²⁸⁾ προσῆκει. ²⁹⁾ οἵδια [μετογ.]. ³⁰⁾ τὰ λεκτά καὶ προκτέα. ³¹⁾ ἐν καλῷ ἐστιν. ³²⁾ ἐπιστήμων. — ¹⁾ ἀνέγω. ²⁾ ὅροφος. ³⁾ περὶ αὐτοῦ ἐστασαν. ⁴⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ⁵⁾ ὑσγινοθαρής. ⁶⁾ ἡσθημένοι. ⁷⁾ νὰ συμφωνήσῃ πρὸ τὸ οὔσιαστ. ⁸⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ⁹⁾ γρηγορίζω. ¹⁰⁾ περιστῆμι [μετ. παρεχει]. περίειμι [παρατ. περιγέιει].

ὅ Σωκράτης ὅτι ὁ Ἀλκιβιάδης ἦτο τετυφωμένος διὰ τὸν πλοῦτον καὶ μεγαλοφρόνει διὰ τὴν περιουσίαν καὶ τοὺς ἀγρούς, ἔφερεν¹² αὐτὸν εἰς τὴν τῆς πόλεως τόπον, ὅπου ἦτο πινάκις, ἔχον περίοδον γῆς, καὶ προσέταξε τὸν Ἀλκιβιάδην νὰ ἀναζητῇ ἐνταῦθα τὴν Ἀττικήν. Ἀφοῦ δὲ ἀνεζήτησε, προσέταξε καὶ τοὺς ἴδιους του ἀγρούς νὰ παρατηθῆσ¹³. ἐπειδὴ δὲ ἔλεγεν: ἀλλ' οὐδαμοῦ εἶνε γεγραμμένοι. ἔλεγεν ὁ Σωκράτης: διὰ τούτους λοιπὸν μεγαλοφρονεῖς, οἱ ὄποιοι εἰς¹⁴ κακὸν τῆς γῆς ὑπάρχουν;

"Αννων ὁ ὑπερόπτης καὶ κενόδοξος.

98. "Αννων ὁ Καρχηδόνιος ἐνεκαὶ¹ τρυφῆς δὲν ἔκρινεν ἀξίουν νὰ μεμένῃ ἐντὸς τῶν ὄριων² τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπενόει νὰ διασπείρωνται φῆμαι διὰ τὸν ἔχυτὸν του ἀνώτεραι παρ' ὅτι ἥρμοζεν³ εἰς τὴν μύσιν, τὴν ὄποιαν ἀπὸ τὴν τύχην δὲν ἔλαθεν⁴. "Οθεν⁵ πιναὰ⁶ πάχυτολλα ἐκ τῶν ψιθικῶν ἀγοράσας, ἔφερεν εἰς σκότος αὐτὰ διδάσκων νὰ ἔγωσιν ἐν μάθημα, Θεὸς εἶνε ὁ "Αννων. Ἀφοῦ δὲ ἔκεινα μίαν φωνὴν ταύτην ἀκούοντα, ταύτην καλὰ ἔμαθον⁷, ἀλλο εἰς ἄλλο μέρος διακρίνεν, νομίζων ὅτι θὰ διαδοθῇ⁸ τὸ ὑπέρ ἔχυτοῦ μέλος τῶν πτηγνῶν. Ταῦτα δὲ ἀφοῦ μιᾷ φορὰ ἔκαμαν πτερά⁹ καὶ ἔλαθον τὴν ἐλευθερίαν αὐν, ἐκελαΐδουν κατὰ τὸν ἴδιον τῶν τρόπον¹⁰, εἰπόντες τὸ ὑγιαίνει¹¹ στὶς τὸν "Αννωνα καὶ εἰς τὰ μαθήματα, τὰ ὄποια ἔμαθον¹² εἰς τὴν οὐλείαν.

'Ατυφία Πλάτωνος.

99. Πλάτων ὁ οὐίος τοῦ Ἀριστωνος εἰς τὴν Ὁλυμπίαν συγκατάθησε¹ μὲ ἀγνώστους² ἀνθρώπους, ἐνῷ καὶ ὁ Ἱδίος ἦτο εἰς αὐτοὺς ἀ-
χ³γω. ¹³) διαθρέω. ¹¹) περί. — ¹) ὑπό. ²) ἐν τοῖς ὄροις. ³) ἢ κατὰ τὴν φύσιν.
λαγχάνω. ⁵) γάρ. ⁶) ὅρνις. ⁷) ἐγκρατής γίγνομαι. ⁸) διαρρέω. ⁹) τὸ πτερὸν
τολών. ¹⁰) τὰ σικεῖα χῶ. ¹¹) γυῖρε. ¹²) τὰ ἐν τῇ δουλείᾳ. — ¹) συσκηνώ .
ἀγνώς.

γνωστος. Τόσον δὲ ὑπεδούλωσεν³ αὐτοὺς καὶ ἐδέσμευσε⁴ μὲ τὴν συναντηροφήν του⁵, συντρώγων⁶ μὲ αὐτοὺς ἀφελῶς καὶ καθ' ὅλα⁷ συζῶν⁸ ὅστε ὑπερευχαριστήθησαν⁹ οἱ ξένοι μὲ τὴν συνάντησιν¹⁰ τοῦ ἀνδροῦ. Οὕτε δὲ περὶ ἀκαδημίας ἀνέφερεν¹¹, οὔτε περὶ Σωκράτους. Αὐτὸ δῆθον εἰς τὰς Ἀθήνας, τοὺς ὑπεδέχθη πολὺ φιλορρόνως. Καὶ οἱ ξένοι ἔλα, εἶπον, ὡς Πλάτων, δεῖξε μᾶς καὶ τὸν συνονόματόν σου καὶ μαθητὴν¹³ τοῦ Σωκράτους, καὶ ἐδήγησόν¹¹ μᾶς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἔκεινον, καὶ σύστησόν μας εἰς τὸν ἄιδρα, διὸ νὰ ἀπολαύσωμέν τις ἔκεινον. Οὕτος δὲ ἡσύχως¹⁵ ὑπομειδίάσας, καθὼς καὶ συνειθίζεν, ἀλλά ἔγω, λέγει αὐτός, εἴμαι ἔκεινος. Οὗτοι δὲ ἔξεπλάγησαν, πῶς¹⁶ ἔχοτες μαζῇ τῶν τὸν τόσον μέγαν ἄνδρα δὲν τὸν ἐγνώρισαν¹⁷, ἐπειδὴ αὐτὸς χωρὶς ὑπερηράνειαν¹⁸ καὶ μὲ ἀφέλειαν¹⁹ συνανεστράφη²⁰ μὲ αὐτοὺς καὶ ἐδειξεν δῆτι δύναται καὶ χωρὶς τῶν συνήθων λόγων νὰ δεσμεύτοις, μετ' αὐτοῦ συναναστρεφομένους²².

Ο δακτύλιος τοῦ Γύγου.

100. Οἱ ἀρχαῖοι διηγοῦνται¹, δῆτι ὁ Γύγης, ὁ πρόγονος τῆς Κροίσου, ἔχρημάτισσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν² τοὺς τότε βασιλέως τῆς Διδίας ὡς ποιμήν. Αροῦ δὲ ἔγεινε πολλὴ βροχὴ καὶ σεισμός, μέρος γένετο ἐρράγη καὶ ἔγεινε χάσμα εἰς³ τὸν ἔπειτόπον, ὅπου ἐποίμανεν⁴. ἀφοῦ εἶδε καὶ ἔθαύμασε⁵, κατέβη καὶ εἶδε καὶ ἄλλα μάλιστα, τὰ ὁποῖα μοθολγοῦσι θαυμαστὰ καὶ ἵππον χαλκοῦν κοῖλον, ὅστις εἶχε⁶ θυρίδα κατὰ τὰς ὁποῖας ἐγκύψας εἰδενεὶ ἐνυπάρχοντα⁷ νεκρὸν κατὰ τὸ μέγεθος ὑπεράνθρωπον⁹. Οὕτος δὲ ἄλλο μὲν αὐδὲν εἶχε¹⁰, περὶ τὴν χειρά του χρυσοῦν δακτύλιον, τὸν ὁποῖον ἀφαιρέσας¹¹ ἐξῆλθεν. Αροῦ δὲ σύλλα-

³⁾ γειρόδομοι: [μ. ἀσφ.]. ⁴⁾ ἀναδοῦμαι. ⁵⁾ τῇ συνουσίᾳ. ⁶⁾ συνεστιάζομαι. ⁷⁾ τὰλλα. ⁸⁾ συνδιημερεύω. ⁹⁾ ὑπερήδομαι: [χπαρ.]. ¹⁰⁾ συντυχία. ¹¹⁾ μέμνημαι. ¹²⁾ ἐμφανίζω. ¹³⁾ ὅμιλητής. ¹⁴⁾ ἡγέομαι: [μ. ἀσφ. προστ.]. ¹⁵⁾ ἡρέμα. ¹⁶⁾ εἰ. ¹⁷⁾ ἀγνοέω [ἀσφ.]. ¹⁸⁾ ἀτύφως. ¹⁹⁾ ἀνεπιτηδεύτως. ²⁰⁾ συγγίγνομαι. ²¹⁾ γειρόδομος. ²²⁾ σύνειμι.—¹⁾ φημι. ²⁾ θητεύω. ³⁾ κατὰ [αἰτ.]. ⁴⁾ νέμω. ⁵⁾ μετογή. ⁶⁾ ἄλλη δῆ. ⁷⁾ ἔνειμι. ⁸⁾ μέτογη. ⁹⁾ μείζω ή κατὰ ἄνθ. ¹⁰⁾ θετέον ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα ἀπαρέμφ. ως ἀφηγηματικά. ¹¹⁾ περικιρέω [μ. ἀσφ.].

γος ἔγεινεν ὡς συνείθιζον¹³ οἱ ποιμένες, διὰ τὰ ἀναγγέλλωσι¹⁴ κατὰ
πᾶνα εἰς τὸν βασιλέα τὴν κατάστασιν¹⁵ τῶν ποιμνίων, ἀφίθη¹⁶ καὶ
ἐκεῖνος ἔχων τὸν δακτύλιον. Καθήμενος λοιπὸν μετὰ τῶν ἄλλων, κατὰ
τύχην¹⁷ περιέστρεψε¹⁸ τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου πρὸς ἔκυτὸν εἰς
τὸ ἔσω τῆς χειρός. Ἀφοῦ δὲ τοῦτο ἔγεινεν, ἔγεινεν αὐτὸς ἀφανῆς¹⁸ εἰς
τοὺς παρακαθημένους καὶ διελογίζοντο περὶ αὐτοῦ ὡς ἀπελθόντος¹⁹. καὶ
αὐτὸς ἐθαύμαζε καὶ πάλιν ἐπιψηλαφῶν τὸν δακτύλιον ἔστρεψεν ἔξω
τὴν σφενδόνην καὶ στρέψας φανερὸς ἔγεινεν καὶ τοῦτο ἐννοήσας ἔκαμψε
δοκιμά,²⁰ μὲν τὸν δακτύλιον, ἀν²¹ εἶχε ταῦτην τὴν δύναμιν καὶ εἰς
αὐτὸν πάντοτε οὕτω συνέβαινεν, διτε μὲν ἔστρεψεν²² ἔσω τὴν σφενδόνην,
ἀφανῆς, ἔξω δέ, φανερὸς νὰ γίγνηται.²³ Ἀφοῦ δὲ τοῦτο ἐνόπει²⁴,
κατώρθωσε²⁵ νὰ γείνῃ εἰς τῶν ἀγγέλων, οἵτινες ἐστάλησαν²⁶ πρὸς τὸν
βασιλέα. Ἐκεῖ δὲ φθίσας καὶ ἀφανῆς διὰ τοῦ δακτυλίου γενόμενος, ἐπι-
τεθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως, ἐφόνευσεν²⁷ αὐτὸν καὶ τὴν ἀρχὴν κατέσχεν.

101. Οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμο-
νίων καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἥσαν εἰς ἀπορίαν, τί πρέπει
νὰ κάμψωσιν, ἐπειδὴ οὔτε πλοιαῖς οὔτε συμμάχους εἶχον, οὔτε τροφάς.
Μολονότι δὲ πολλοὶ εἰς τὴν πόλιν ἀπέθνησκον ἀπὸ τὴν πεῖναν, δὲν
συνδιελέγοντο δῆμος περὶ συμφιλιώσεως. Ἄλλ' ἀφοῦ δίλοιου ἔλει-
ψαν αἱ τροφαὶ, ἔστειλαν πρέσβεις εἰς τὸν βασιλέα Ἀγιν, θέλοντες ἀφοῦ
ἔχωσι τὰ τείχη καὶ τὰ τοῦ Πειραιῶς νὰ ἥνε σύμμαχοι τῶν Λακεδαι-
μονίων καὶ ὑπὸ τούτους τοὺς δρους νὰ κλείσωσι συνθήκας. Ἄλλ' οὐ-
τος διέταξεν αὐτοὺς νὰ ὑπάγωσιν εἰς Λακεδαιμονα, διότι δὲν εἶνε πλη-
ρεῖσσος αὐτὸς νὰ ἀποφασίσῃ. "Οτε οἱ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὴν Λακε-
δαιμονα, διέταξαν αὐτοὺς οἱ Ἐφόροι νὰ ἀπέλθωσι καὶ ἀν εἶχον ἀνάγ-
κην εἰρήνης, νὰ ἐπανέλθουν, ἀφοῦ σκεφθῶσι καλλίτερα. Τότε δὲ κατέ-
λαβε πάντας ἀθυμία, διότι ἐστοχάζοντο ὅτι θὰ ἔξανδρα ποδισθῶσι καὶ
ἴως ὅτου ἥθελον στειλεῖ ἄλλους πρέσβεις, πολλοὶ θὰ χαθῶσιν ὑπὸ τῆς
πείνης. Περὶ δὲ τῆς κρημνίσεως τῶν τειχῶν, κανεὶς δὲν ἥθελε νὰ συμ-

¹²⁾ ἐκβῆγαι. ¹³⁾ εἰωθότος τοῖς ποιμ. ¹⁴⁾ ἔξαγγέλλω. ¹⁵⁾ τὰ περὶ τὰ ποίμν. ¹⁶⁾
ἀπαρ. ¹⁷⁾ τυχεῖν περιάγω ἀσρ. β'. ποι.; ¹⁸⁾ ἀφανῆς γενέσθαι. ¹⁹⁾ ὡς περὶ οἰχο-
μένου. ²⁰⁾ ἀποπειρᾶσθαι [γενικ.]. ²¹⁾ εἰ εὔκτ. ²²⁾ μετοχ. ²³⁾ ἀπαρ. ²⁴⁾ αἰσθά-
μα [μετ.]. ²⁵⁾ διαπράττομαι. ²⁶⁾ τῷ παρὰ τὸν Β. ²⁷⁾ ἀποκτείνω [ἀπαρ.].

θουλεύῃ διότι τίς, ὅστις εἶπεν, ὅτι εἶνε ὡφελιμώτατον, νὰ κάμω συνθήκας μὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὑπὸ τοὺς ὄρους, καθ' οὓς οὐτο προέτεινον, ἐδέθη. "Εγεινε δὲ ψήφισμα, κανεὶς νὰ μὴ δύναται νὰ συμβουλεύῃ.

102. Κόραξ ἀσθενῶν¹ εἶπεν εἰς τὴν μυτέρα: Νὰ μὴ κλαῖ² ἀλλὰ νὰ εὔχησαι εἰς τοὺς θεούς. Αὕτη δὲ ἀπεκρίθη: Τίς ἀπὸ τοὺς θεούς, ὃ τέκνον, θὰ σὲ ἐλεήσῃ; διότι τίνος κρέας ἀπὸ σοῦ δὲν ἔκλαπη — "Οσοι ἔχουν³ εἰς τὸν βίον τῶν πολλοὺς ἔχθρους, δὲν θὰ ἔχωσι κανένα φίλον ὅταν ἔχωσιν ἀνάγκην⁴. — Ο Πλάτων ὅτε εἶδεν⁵ Ἀννίκερ⁶ τὸν Κυρηναῖον νὰ φροντίζῃ πολὺ⁶ διὰ τὴν ἴππικὴν καὶ τὴν ἀρματικὴσιαν⁷ καὶ νὰ μεγαλοφρονῇ πολὺ⁸ διὰ⁹ τὴν δεινότητά του: 'Αδύνατον, εἶπεν, ὅστις καταβάλλει¹⁰ τοσκύτην φροντίδα εἰς τόσον μικρὰ κα ποταπά¹¹, νὰ ἐνασχοληθῇ¹² εἰς μεγάλα. Διότι δῆλη αὐτοῦ τὴν σκέψιν¹³ ἀφιερώσας¹⁴ εἰς ἔκεινα, εἶναι ἀνάγκη νὰ παραμελῇ¹⁵ τὰ πράγματα¹⁶ ἢ ξια θάυμασμοῦ¹⁷. — "Οτε ἐκυρεύθη¹⁸ τὸ Ἰλιον, οἱ Ἑλλῆνες ἐκῆρυξαν, ἔκαστος τῶν Τρώων στηώσας¹⁹ ὅ, τι θέλει ἀπὸ τὰ κτήματά τοῦ νὰ πάρῃ²⁰. Ο Αἰνείας λοιπὸν τοὺς πατρῷους θεοὺς βαστάσας ἔφερεν παραβλέψας²¹ τὰ ἄλλα. Οἱ δὲ Ἑλλῆνες εὐχαριστηθέντες²² διὰ τὴν εὐσέβειαν τοῦ ἀνδρός, καὶ δεύτερον κτῆμα συνεχώρησαν εἰς αὐτὸν νὰ λάθῃ. Οὗτος δὲ τὸν μὲν πατέρα παρὰ πολὺ γέροντα²³ θέσας ἐπάνω²⁴ εἰς τοὺς ὕδους ἔφερεν. Παρὰ πολὺ λοιπὸν ἐκπλαγέντες²⁵ καὶ διὰ τοῦτο πρὸ πάντων²⁶, ἀφῆκαν²⁷ εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ ἴδικά του κτήματα, ὁμολογοῦντες, ὅτι εἰς τοὺς εὐσέβεις ἀνθρώπους καὶ περιποιουμένους²⁸ τοῦ γονεῖς, καὶ οἱ φυσικὰ πολέμιοι γίνονται ἥμεροι. — Ο Ἀλεξανδρος δὲ ἐνίκησε τὸν Δαρεῖον καὶ κατέκτησε τὴν ἀρχὴν τῶν Περσῶν, πολὺ διὰ τὸν ἑαυτόν του μεγαλοφρονῶν, καὶ ἔνεκα²⁹ τῆς εὐτυχίας ἀποθεωνόμενος.

¹⁾ νοσέω. ²⁾ θρηνῶ. ³⁾ μετοχ. ⁴⁾ ἐν ἀνάγκῃ. ⁵⁾ μετοχ. ⁶⁾ δεινῶς σπουδαῖος
⁷⁾ ὑπὲρ ἴππείας καὶ ἀρμάτων ἐλάσσεως. ⁸⁾ μέγχ. ⁹⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ¹⁰⁾ καταβίθεται
[μετοχ]. ¹¹⁾ οὐδενὸς ἄξια. ¹²⁾ σπουδαῖο [ὑπέρ· γενικ.]. ¹³⁾ διάνοια. ¹⁴⁾ ἀποτίθεμαι παθ. ἀσφ. μετοχ. συμφωνούστης πρὸς τὸ σκέψιν. ¹⁵⁾ ὅληγρασσο. ¹⁶⁾ ὅντως. ¹⁷⁾ θαυμάζεσθαι. ¹⁸⁾ μετὰ τὴν ἄλωσιν. ¹⁹⁾ αἰρω· μ ἀσφ. μετοχ. ²⁰⁾ ἀποφέρω. ²¹⁾ παροράω. ²²⁾ ἥδομαι [π. ἀσφ.]. ²³⁾ σφόδρα πάνυ γεγγραχότα. ²⁴⁾ ἀναθέμενος [δοτ.]. ²⁵⁾ ὑπερεκπλήσσομαι. ²⁶⁾ οὐγ. ἥχιστα. ²⁷⁾ ἀπέστησαν αὐτού πάντων τῶν οἰκείων κτημάτων. ²⁸⁾ θεραπεύω. ²⁹⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ³⁰⁾ ύπό.

νος³¹, παρήγγειλεν εἰς τοὺς Ἑλληνας νὰ τὸν ψηφίσουν θεόν. Γελοῖως
βέβαια· διότι δὲν ἔκερδανε διὰ τὸν ἑκυτὸν του³² ἐκ τῶν ἀνθρώπων
ταῦτα, ὅσα ἐκ τῆς φύσεως δὲν εἶχεν. "Ἄλλοι μὲν λοιπὸν ἂλλα ἐψήφι-
σαν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἔξης; Ἐπειδὴ ὁ Ἀλεξανδρος θέλει νὰ
ἡνε θεός, ἡς ἡνε θεός. Λακωνικῶς καὶ ταύτοχρόνως κατὰ τὸν ἐγχώ-
ριον³³ αὐτῶν τρόπον ἐλέγχαντες τὴν μωρίαν³⁴ τοῦ Ἀλεξανδρου.

Προτάσεις ἔξαρτωμεναι.

Εἰδικαὶ προτάσεις διὰ τοῦ ὅτι ἢ ὡς.

103. Διὰ νὰ γνωρίσητε¹ ὅτι λέγω ἀληθῆ, θὰ ἀναγνώσῃ (ὅ
Γραμματεὺς)² τοὺς νόμους. — 'Αγανακτοῦσιν οἱ οἰκεῖοι ὅτι κατα-
διώκω³ τὸν πατέρα διὰ φόνον⁴. — Ἐδιδασκεν ὅτι (κατ' αὐτὸν) δίκαιον
ἥτο⁵ νὰ ἔξαπατῇ τις τοὺς φίλους δι' ἀγαθὸν⁶ βεβαίως. — Τισσαφέρνης
διαβάζει τὸν Κῦρον πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὅτι δῆθεν τὸν ἐπιθεουλεύει⁷.
— Ἐτόλμα πὰ λέγη, ὅτι δῆθεν ὑπὲρ ὑμῶν ἐπέσυρε⁸ πρὸς ἑκυτὸν
ἐχθρούς, καὶ τώρα εἶνε εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. — Οἱ εἰς τὸν Μα-
ραθώνα νικήσαντες ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι εἰς τοὺς ἄλλους ἔγειναν,
ὅτι δὲν ἥτο (εὔκτ.) ἀμαχος ἡ δύναμις τῶν Περσῶν, ἀλλὰ πᾶν πλῆ-
θος καὶ πᾶς πλοῦτος ὑποχωρεῖ⁹ εἰς τὴν ἀρετήν. — Εἰς τὰς μάχας πολ-
λάκις γίνεται φανερόν, ὅτι τὸ νὰ ἀποθέψῃ εὐκολώτερον δύναται τις,
νὰ ἐκφύγῃ¹⁰ καὶ σπλαχνὸν ἥθελεν ἀφῆσει¹¹ καὶ εἰς τὴν ἵκετείαν τῶν
καταδικόντων ἥθελε τραπῇ¹². — Τις δὲν γινώσκει ὅτι ὁ Ἀθηναῖος
Κόνων μετὰ τὴν συμφορὰν¹³ τῆς πατρίδος του ἥλθεν εἰς τὸν Εὔχγό-
ρων εἰς Κύπρον; — Λέγουσιν, ὅτι ἄρκτοι ἔχουσι διαφθείρει πολλοὺς
ἥδη πλησιάσαντας. — Καὶ ἐτόλμων τινὲς νὰ λέγωσιν, ὅτι (τάχα) ὁ

³¹) ἐκδέδομαι. ³²) δοτ. ὡφελείας. ³³) ἐπιγάριος. ³⁴) ἐμπληξις. — ¹⁾ οἴδα. ²⁾ πα-
ραλείπεται τὸ ὑποκείμ. ³⁾ ἐπειργόμαι. ⁴⁾ γεν. αἰτ. ⁵⁾ εἰς εὔκτ. διὰ τοῦ ὡς. ⁶⁾
ἐπὶ γε ἀγαθῷ. ⁷⁾ ὅρα τὸν ιστορ. ἐνεστ. ἀφ' οὐ ἔχαρταται. ⁸⁾ ἐλκύω εἰς ὅριστ.
ἀρ. διὰ τῆς. ⁹⁾ ὑπείκων ὅριστ. ἐνεστ. ὡς ὑπὸ πάσαν ἐποφίν βεβαία γνώμη.
¹⁰⁾ ἀρ. εὔκτ. μετὰ τοῦ ἥν. ¹¹⁾ μετοχ. ἀρ. 6'. ¹²⁾ μετογ. ἀρ. 6'. ¹³⁾ δυ-
στυχέω.

Ξενοφῶν θέλων νὰ μείνῃ εἰς ἔκεινον τὸν τόπον ἔχει πείσει τὸν μάντην νὰ λέγῃ, ὅτι τὰ ιερὰ δὲν γίγνονται (καλὰ)¹⁴ διὰ τὴν ἀναγώρησιν¹⁵.

104. Οἱ ποιηταὶ πάντοτε εἰς ἡμᾶς θρυλοῦσιν, ὅτι οὕτε ἀκούομεν ἀκριβῶς¹ οὐδέν, οὕτε βλέπομεν.—Οἱ Κλέαρχος εἶπεν, ὅτι δὲν ἥτο τὸν τῶν νικώντων νὰ παραδίδωσι τὰ ὄπλα. — Ἐγὼ δὲ ἐννοῶ, ὅτι ἂν² ἀπέλθωμεν³ τῷ ωρᾷ, θὰ φανῶμεν⁴ ὅτι ἀπερχόμεθα διὰ πόλεμον καὶ κάμνομεν παρὰ τὰς συνθήκας⁵. — Οἱ Ἀλκιβιάδης εἶπεν εἰς τοὺς Ἀθηναῖοὺς ὅτι εἴχε κάμει τὸν Τισσαφέρην εἰς τούτους φίλον περισσότερον παρὰ πρότερον.—Ἐνθυμήθητε⁶, ὅτι ἀφοῦ ἐκάμετε⁷ πολλὰς μάχας ἐν τῇ ἔχθρικῇ χώρᾳ⁸, σᾶς ἀφήρεταν⁹ τὰ ὄπλα οὐχὶ οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ οὐ τοις ἐνῷ ἥτο τίρην¹⁰ ἔπειτα, ὅτι ἐξωρίσθητε¹¹ ἐκ τῆς πόλεως, τὴν δὲ ποίαν οἱ πατέρες παρέδοσαν εἰς ὑμᾶς.—Οτι¹² ἐγὼ λέγω ἀληθῆ, καὶ αὐτὸς οὗτος νομίζω ὅτι θὰ ὁμολογήσῃ καὶ μάρτυρας θὰ παρέξω¹³. — Οἱ Συρακούσιοι ἀφοῦ κατέλαθον αὐτὸν, ἔλεγον ὅτι οἱ μετὰ Δημοσθένους εἴχον παραδώσει ἑαυτούς, καὶ ἐκέλευσον καὶ ἔκεινος νὰ πράττῃ¹⁴ τὸ ἴδιον. — Οἱ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀπήγγειλαν ὅτι¹⁵ ὁ Ἀλκιβιάδης κελεύει νὰ ἀντέχωσι καὶ νὰ μὴ ὑποχωρῶσιν εἰς τοὺς πολεμίους¹⁶ καὶ ὅτι πολλὰς ἐλπίδας ἔχει ὅτι θὰ ὑπερισχύσῃ¹⁷ τῶν πολεμίων. — Οἱ Τετραχόσιοι πέμπουσι δέκα ἄνδρας εἰς τὴν Σάμον διὰ νὰ παραμεθῶσι¹⁸ τὸ στρατόπεδον καὶ νὰ διδάξωσιν, ὅτι ἡ ὀλιγαρχία δὲν κατεστάθη πρὸς¹⁹ βλάβην τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ πρὸς σωτηρίαν πάντων τῶν πραγμάτων, καὶ ὅτι ἡσαν πεντακισχίλιοι καὶ ὅχι τετραχόσιοι μενον, οἱ ὁποῖοι διώκουν τὰ πράγματα²⁰. — Οτε ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως ἥλθον ἀγγελοι (λέγοντες) εἰς τοὺς Κορινθίους, ὅτι πολιορκοῦνται, παρεσκεύαζον στρατιάν. — Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῶν Ἀθηνῶν ὁ Θηραμένης ἔκαμψεν ἐκκλησίαν ἐπὶ παρουσίᾳ²¹ τῶν Λακεδαιμονίων, (ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ) περὶ τοῦ πολιτεύματος²². Σηκωθεὶς δὲ οὗτος παρώτρυνε²³ τοὺς Ἀθηναίους νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν πόλιν εἰς τριάκοντα ἄνδρας. ()

¹⁴⁾ παραλειπτ. ¹⁵⁾ ἄφοδος. — ¹⁾ ἀκριβής ὡς ἐπίθ. θετέον. ²⁾ εἰ. ³⁾ ἀπειμι. ⁴⁾ δοκέω μελ. ⁵⁾ σπουδαῖ. ⁶⁾ ἀναμιμνήσκομαι. ⁷⁾ μάχομαι μάχην. ⁸⁾ ἀλλοτρία. ⁹⁾ παθ. ἀφιειρέομαι τὰ ὄπλα ὑπό τίνος. ¹⁰⁾ ἐκκηρουκεύομαι. ¹¹⁾ ὡς [ἢ ὑποκειμ.]. ¹²⁾ μεσ. μελ. ¹³⁾ δρᾶν. ¹⁴⁾ ὡς. ¹⁵⁾ ἐνδιδόναι. ¹⁶⁾ περίειμι. ¹⁷⁾ μετοχ. μελ. ¹⁸⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ¹⁹⁾ οἱ πράττοντες. ²⁰⁾ παρόντων. ²¹⁾ πολιτεία. ²²⁾ κελεύω.

Αθηναῖοι δὲ ἔθορύσουν ὅτι δὲν ἥθελον κάμει²³ τοῦτο· διότι ἐγίνωσκον ὅτι κακόν ἔκεινην τὴν ἡμέραν εἰχόν συνέλευσιν²⁴ περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας. Οὐ δὲ Θηραμένης εἶπε τότε ὅτι δὲν τὸν ἔμελε²⁵ διὰ τὸν θόρυβον τῶν, ἐπειδὴ ἔλεγεν ὅσα ἐφάίνοντο καλὰ²⁶ εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους.

Ἐκεῖνοι ὅσοι φύσει μὲν εἶναι πολῖται, ἔχουσι δὲ τὴν γνώμην²⁷ ὅτι πᾶσα γῆ εἶναι πατρίς των, εἰς τὴν ὃποιαν²⁸ ἥθελον ἔχει τὰ πρὸς τὸ ζῆν²⁹, εἶναι φυνεροί ὅτι εὔκόλως ἀφήσαντες³⁰ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἀγαθόν, εὔκόλως ἥθελον ἐπιζητήσει³¹ τὸ ἔδιον κέρδος, διότι νομίζουν³² ἴδικήν των ὅχι τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν. — Ἐλεγεν ὁ Πλάτων ὅτι αἱ ἐλπίδες ἔξυπνων³³ ἀνθρώπων εἶναι ὄνειρα.

ΙΟΣ. Εἰς τι, λέγουσι, συμπόσιον¹ ὃ το παρὸν Σιμωνίδης ὁ Κεῖος καὶ Παυσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος. Προσέταξε λοιπὸν ὁ Παυσανίας τὸν Σιμωνίδην νὰ εἴπῃ τι σοφόν. Οὗτος δὲ γελάσας, εἶπεν, ὁ Κεῖος, ἐνθυμοῦ ὅτι εἶσαι ἀνθρωπός. Τοῦτο παρεύθυν² μὲν κατεφρόνησε³ καὶ ὡς τίποτε ἐθεώρησε⁴, μεγαλοφρονῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα φιλοξενίαν, τοσις δὲ καὶ παραφερόμενος ὑπὸ τοῦ οἴνου. Ἀφοῦ δὲ ὃ το εἰς τὸν νχὸν τῆς Χαλκιοίκου ('Αθηνᾶς) καὶ διεπάλαις μὲ τὴν πεῖναν, καὶ ἐμελλε νὰ ἀποθνήσκῃ ἀλγεινότατα, ἀλλὰ τότε ἐνθυμήθη τὸν Σιμωνίδην, καὶ ἐφώναξεν⁵ εἰς τρίς: Ὡ ξένε Κεῖε, μεγάλος⁶ ὃ το ὁ λόγος σου, ἐγὼ δὲ ἔνεκα ἀνοσίας ἐθεώρησα⁸ αὐτὸν ὡς τίποτε. — Οτε ὁ σοφιστὴς Ἰππίας εἰς τινὰ διάλογον περὶ τοῦ δικαιοῦ ἐπέσκωπτε τὸν Σωκράτη, ὅτι οὗτος τοὺς μὲν ἄλλους καταγελᾷ, ἐλέγχων καὶ ἐρωτῶν, αὐτὸς δὲ εἰς κανένα δὲν θέλει νὰ δίδῃ λόγον⁹ οὐδὲ τὴν γνώμην του νὰ λέγῃ¹⁰ περὶ οὐδενός, εἶπεν ὁ Σωκράτης: Δὲν ἔχεις παρατηρήσει, ω Ἰππία, ὅτι δὲν παύω νὰ ἀποδεικνύω ὅσα ρίχνονται εἰς ἐμὲ ὅτι εἶναι δίκαια, ἀν μὴ διὰ λόγου, ἀλλὰ δι' ἔργου; ἔχεις παρατηρήσει¹¹ λοιπὸν ποτὲ ἐμὲ ἢ ψευδομαρτυροῦντα, ἢ συκοφάντοῦντα, ἢ φίλους ἢ πόλιν εἰς δικόνοιαν¹² ἐμβάλλοντα, ἢ ἀλλο τι ἀδικον πράττοντα; Οὐχι, ἀπεκρίθη

²³) ὡς μετὰ μελ. μετοχ. ²⁴) ἐκκλησιάζω. ²⁵) μέλει: μοι τίνος ²⁶) τὰ δοκοῦντα.

²⁷) γνώμη χρῶμαι. ²⁸) ἐν ἡ ὄν. ²⁹) ἐπιτήδεια. ³⁰) παρέμμι. ³¹) ἐπὶ τὸ κοινὸν ἀγρούν ἔργομαι. ³²) διὰ τὸ ἡγεῖσθαι. ³³) ἐγρηγορώς.—¹⁾ σύνδειπνον. ²⁾ παρατηρήσας. ³⁾ ἐκφαυλίζω. ⁴⁾ παρ' οὐδὲν τίθεμαι [μ. ἀρ. 6']. ⁵⁾ πρὸς τὴν Χαλκιοίκων. ⁶⁾ ἐκβαίνω. ⁷⁾ μέγα τι χρῆμα. ⁸⁾ σίφωμαι. ⁹⁾ λόγον ὑπέχειν. ¹⁰⁾ γνώμην ἀποφάνεσθαι. ¹¹⁾ κισθίνωμαι [παρόκη]. ¹²⁾ στάσιν.

ό "Ιππίας· ἀλλ' εἰσαὶ φανερός"¹³, ὅτι καὶ τώρα πάλιν νὰ διαφέύγῃ νὰ ἐκφράσῃς¹⁴ τὴν γνώμην σου, τι¹⁵ νομίζεις ὅτι εἶνε τὸ δίκαιον. "Οστις εἰς τοὺς Λοκροὺς ἐπιάνετο"¹⁶ ὅτι κλέπτει ἔξωρύσσοντο οἱ ὄφθαλμοι του. — "Ηκουον τὸν Σωκράτη νὰ διαλέγηται καὶ περὶ φίλων, καμάλιστα τοῦτο ὅτι πάντων τῶν κτημάτων κράτιστον ἦτο φίλος εἴλη κρινῆς¹⁷ καὶ ἀγαθός. — Οἱ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων κατὰ τὸν νόμο των ἔξωρκίζον τοὺς δικαστὰς ὅτι, καὶ ἂν ὁ βασιλεὺς προστάξῃ νὰ κρινωσῇ τι ἐκ τῶν μὴ δικαιών, δὲν θέλουσι κρίνει. — Ετόλμων τινὲς λέγουν, ὅτι δῆθεν (ώς) ὁ Ξενοφῶν θέλων νὰ μένῃ εἰς ἔκεινον τὸν τόπον ἔχει πείσει τὸν μάντιν νὰ λέγῃ, ὅτι τὰ λεπτὰ δὲν γίνονται καὶ δι' ἀναγώρησιν¹⁸.

Προτάσεις χρονικαί.

106. Ἀφοῦ δὲ ἐγὼ παρέλαθον τὸ χωρίον, πρὶν περάσωσι¹ πέντε ημέραι ἀπεμίσθωσα εἰς Καλλιστρατον, ὅτε ἄρχων² ἦτο ὁ Πυθόδωρος. — Ἀφοῦ³ ἥσαν κοντά⁴ εἰς τὰς πύλας καὶ ἔθεσαν τὰ ὅπλα, πρὶν εἰς ἐλθωσιν εἰς τὴν πόλιν ὁ Αἰσίμος παρατηρεῖ⁵ τοῦτον καὶ προσελθὼν καὶ λαβὼν τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔρριψε καὶ διέταξε νὰ ξεκουμπισθῇ διότι ἔλεγεν ὅτι δὲν πρέπει ἀνδροφόνος αὐτὸς ὅν νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν πομπὴν τῆς Ἀθηνᾶς. — Τρελλαινόμεθα⁶ πάντες, ὁσάκις⁷ ὁ γιζόμεθα. — Οσάκις¹⁰ ἥθελον στρατοπεδεύσει οἱ βάρβαροι βασιλεῖς εὐκόλως περιέβαλλον¹¹ τάφρον ἔνεκα τῶν πολλῶν χειρῶν¹². — Ο Κρος, ἐνῷ ἀκόμη ἦτο παῖς, ὅτε ἐπαιδεύετο καὶ μὲ τὸν ἀδελφόν τοῦ καὶ μὲ τοὺς ἄλλους παιδάς, καθ' ὅλα ἐνομίζετο ἀνώτατος πάντων. "Οτε οἱ Ἑλληνες ἥσαν παρὰ τὴν αὐλὴν¹⁴ τοῦ Βασιλέως, κύκλῳ αὐτοὺς (δοτ.) πολλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις ἥσαν πολέμιαι, ἀγορὰν κανεὶς δὲν παρεῖχεν, ἀπειχον δὲ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὅχι ὀλιγάτερον.

¹³⁾ δῆλός εἰμι. ¹⁴⁾ ἀποδείκνυσθαι. ¹⁵⁾ ὅ, τι. ¹⁶⁾ ἀλίσκομαι [εὔκτ.]. ¹⁷⁾ συρθεῖν. ¹⁸⁾ ἐπὶ ἀρδῷ. — ¹⁾ πρὶν γενέσθαι. ²⁾ ἐπὶ [γεν.]. ³⁾ ἐπειδή. ⁴⁾ πρὸς [δοτ.]. αἰσθάνομαι. ⁶⁾ ἐς κόρεκκας ἀπένει. ⁷⁾ συμπέμπω πομπὴν τινι. ⁸⁾ μαίνομαι ὄπόταν. ¹⁰⁾ ὄπότε. ¹¹⁾ εἰς μέσην φων. ¹²⁾ διὰ τὴν πολυχειρίαν. ¹³⁾ κράτιστα.

¹⁴⁾ ἐπὶ ταῖς θύραις.

τῶν 10,000 σταδίων.—Διανοήθητε νὰ ὑπακούητε, προτοῦ κατὰ την θλαφθήσθε¹⁵.—Ἐκ τῶν Ἐλλήνων, ὅσοι δὲν ἔτυχον νὰ ἔης εἰς τὰς τάξεις, ἔτρεχον¹⁶ εἰς τὰς τάξεις, καὶ ὁ Ἀριατός, διότι ἐτύγχανεν ἐφ' ἀμάξης νὰ πορεύηται, διότι εἶχε πληγωθῆ¹⁷, καταβάς ἐθωρακίζετο καὶ οἱ μαζῆ του ὄντες¹⁸. Ἐνῷ δὲ ώπλιζοντο, ἤλθον λέγοντες οἱ προ-αποσταλέντες σκοποί, ὅτι δὲν ἔσαν ἵππεις, ἀλλ' ὑποζύγια ἐνέμοντο.

— Ο Τισσαφέρνης εἶπεν: τώρα μὲν θὰ ὑπάγω εἰς τὸν Βασιλέα, ὅταν δὲ κατορθώσω¹⁹ δισα ζητῶ²⁰, θὰ ἔλθω²¹ διὰ νὰ σᾶς ὀδηγήσω²² εἰς τὴν Ἐλλάδα, καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἀπέλθω²³ εἰς τὴν ἀργήν μου.—Θὰ εἴνε ἄξιον, εἶπεν, ὅπότε²⁴ πάντες γνωρίζοντες ὅτι εἴμαι γελωτοποιός, ὅταν μὲν ἀγαθόν τι ἔχωσι, μὲ προσκαλοῦσιν²⁵ εἰς²⁶ ταῦτα προθύμως, ὅταν δὲ λάθισται κακόν τι, φεύγουσιν ἐπειδὴ φοβοῦνται μήπως, καὶ χωρὶς νὰ θέλουν, γελάσωσιν; — Οι Τριάκοντα παράγγειλαν τὸ ὑπ' ἔκεινων συνειθισμένον παράγγειλμα διὰ τὸν πολέμαρχον, νὰ πίνῃ τὸ κώνειον, πρὶν νὰ εἴπωσι τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὅποιαν ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

107. Εὔθυς δὲ ἀφοῦ¹ είδον αὐτόν, συλλαβόντες φέρουσιν ἄντικρυς διὰ νὰ τὸν φονεύσωσιν, διοῦ² καὶ τοὺς ἄλλους ἀπέστρατον, ἀνήθελον συλλάβει ληστήν τινα ἢ κακούργον.—Ο Κλέαρχος, ἥως διού μὲν ἦτο πόλεμος τῶν Λακεδαιμονίων (δοτ.) πρὸς τοὺς Ἀθηναίους παρέμενεν, ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν εἰρήνη, ἀναπείσας τὴν πόλιν του ὅτι (ώς) οἱ Θρᾷκες ἀδικοῦσι τοὺς Ἑλληνας, ἐξέπλεε διὰ νὰ πολεμήσῃ³ κατὰ τῶν ἄνω⁴ τῆς Χερρονήσου καὶ Περίνθου Θρακῶν.—Καθὼς δὲ ἤκουεν ὁ Ἀγησιλαος, ὅτι οἱ πολέμιοι ταράσσονται⁵ διότι⁶ ἡτιῶντο ἀλλήλους ἔνεκα τοῦ γεγενημένου⁷, εὔθυς διευθύνθη⁸ κατὰ τῶν Σάρδεων.

— Εἰς χορὸν ἀπὸ ἀνθρώπους συγκείμενον, ὅταν μὲν κάμνουν ὅτι⁹ ἔθελε τύχει ἔκαστος, ταραχή τις φαίνεται καὶ δυσάρεστον¹⁰ νὰ βλέπῃ τις, ὅταν δὲ μὲ τάξιν κάμνουν καὶ φθέγγωνται, οἱ ἴδιοι οὗτοι φαίνονται ὅτι εἴνε ἀξιοθέατοι καὶ ἀξιόκουστοι. — Ο Ζεῦξις ἐλεγέ ποτε εἰς τὸν Μεγάθιον, ὅτις ἐπαινοῦσε ζωγραφίας¹¹ εὐτελεῖς καὶ ἀτέχνους,

¹⁵) βλάπτομαι τι: ¹⁶) θέω. ¹⁷) τιτρώσκομαι. ¹⁸) ἡ σὺν μετὰ δοτ. ¹⁹) διαπράττομαι. ²⁰) δέσμωμαι. ²¹) ἥκω. ²²) ἀπάγω. ²³) ἀπειμι. ²⁴) ὅρ. Ζηκ. Συντ. § 544. ²⁵) παράκινω. ²⁶) ἐπι.—¹) ἐπειδὴ — τάχιστα. ²) οὐπερ. ³) ὡς· μετὰ μελ. μετογ. ⁴) ὑπέρ. ⁵) κατ' ἀπαρέμψ. ⁶) διὰ τὸ [ἀπαρέμψ.]. ⁷) κατὰ γεν. ὑπληγ. ⁸) ἄγω. ⁹) ὅτι ὄν. ¹⁰) ἀτερπές θεᾶσθαι. ¹¹) γραφή.

ἔψειγε δὲ ἄλλας σπουδαίως κατεσκευασμένας¹²: ὡς Μεγάρους, ὅταν μη σιωπής, σὲ θαυμάζουν τὰ παιδέρια ταῦτα· διότι βλέπουν τὰ ἐνδυματά¹³ σου καὶ τοὺς θεράποντας¹⁴, οἱ ὑποῖοι σὲ περιστοιχίους¹⁵. ὅταν δὲ θέλῃς νὰ εἴπης τι τεχνικόν, σὲ καταφρονοῦσιν. — Οἱ μαθηταὶ περιμενον ἔκαστοτε, ἔως ὅτου ἥθελεν ἀνοιχθῆ τὸ δεσμωτήριον. — 'Ο Σωκράτης τοὺς μαθητὰς ἔκαμνεν ὅχι μόνον, ὁσάκις ἐβλέποντο ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπων, νὰ ἀπέγωσι¹⁶ τῶν ἀδίκων καὶ αἰσχυρῶν, ἀλλὰ καὶ ὁσάκις εἰς ἔρημιαν ἔζων¹⁷. — Τώρα σπου¹⁸ εἶνε ὁ ἄγων περὶ τῆς ἴδιας σωτηρίας, πολὺ ἀριστερός¹⁹ σεῖς καὶ καλλίτεροι καὶ προθυμότεροι! ἦσθε καὶ θαρραλεώτεροι πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων.—Μόλις ἔμθου οἱ Σπαρτιᾶται περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ πολέμου, ἥμελησαν ὅταν ἄλλα καὶ ἥλθον διὰ νὰ βοηθήσωσι τοὺς Ἀθηναίους. — 'Η πόλη τῶν Ἀθηναίων τόσον πολὺ ὑπερεῖχε ἀπὸ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς 'Ελλάδος, καθ' ὃν γρόνον ἦτο ἀκόμη ἀκεραία, ώστε καὶ ὅτε κατεστράφη παρέταξε²⁰ περισσότερα πλοῖα κατὰ τῶν Περσῶν, παρὰ ὅλα: ὅμοιαι ἄλλαι.

Αἰτιολογικαὶ προτάσεις.

108. 'Ο Φρύνιχος καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνου δημιγωγοί, ἐπειδὴ πολλὰ ἀμαρτήματα εἰς σᾶς ἔκαμον¹, φοβηθέντες τι περὶ τούτων τιμωρίας, ἔκαμον² τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν. — Παρὰ τούτην τὴν γέφυραν τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ κελεύουσι νὰ πέμψῃ φυλακήν, διότι δικυοεῖται νὰ λύσῃ αὐτὴν ὁ Τισσαφέρηνς τὴν νύκτα. — 'Αφοῦ οἱ καρυκεῖς προσῆλθον καὶ ἐκάλεσαν τοὺς ἄρχοντας τῶν Ἑλλήνων, λέγοντες σὺν ὅτι ὁ βασιλεὺς δικτάσσει τοὺς Ἑλληνας, ἐπειδὴ τυχάνει νὰ τούτην τὴν νεκτῆς καὶ ἔχει φονεύσει τὸν Κύρον, παραδώσαντες τὰ ὅπλα νὰ πειθῶσιν εἰς τὴν αὐλὴν⁴ τοῦ Βασιλέως. — 'Ο Παῦλος, ἐπειδὴ ὅμοιος ἦτο μὲ τὸν Ἀκύλαν, ἔμενε πλησίον του καὶ εἰργάζετο. — 'Ο Φρύνιχος, ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι ἥθελον νὰ πολεμῶσιν ἀκαίρως, παρήγγειλε⁵

¹²) ἔκπονέομαι. ¹³) ἔσθιγς. ¹⁴) θεραπεία. ¹⁵) ἡ περὶ τινα. ¹⁶) ἀπέγουμαι. ¹⁷) δικυτάζομαι. ¹⁸) ὅπότε. ¹⁹) προσήκει. ²⁰) ἀνάστατος γίγνομαι. ²¹⁾ συμβάλλω μει. ²²⁾ σύμπαξ. — ¹⁾ πολλὰ ἱμαρτίνω. ²⁾ καθίσταμαι. ³⁾ ὡς. ⁴⁾ ἐπὶ τὰς θύρας.

ἀκολουθῶσιν οἱ μέχρι ἐξήκοντα ἔτῶν μετὰ (σὺν) τῶν ὅπλων. Ἐπειδὴ⁵ δὲ ἡγανάκτουν: οὐδὲν δεινόν, εἶπεν· διότι ἔγω θὰ ἡμαι μαζῆ σας ὁ στρατηγός, ὅστις ἔχω ἔτη περισσότερα⁶ παρὰ ὄγδοήκοντα. — Ἐκ τῶν Ἰνδῶν κανεὶς δὲν τρώγει⁷ φιττακόν, ἀν καὶ ἦν παρὰ πολλοὶ κατὰ τὸ πλῆθος⁸ αἴτιον δὲ εἶνε, διότι (ὅτι) οἱ Βραχμᾶνες ἔχουσι πιστεύσει ὅτι αὐτοὶ εἶνε ιεροί. — Κυριεύουσιν⁹ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸ πόλισμα, ἐπειδὴ αἱ πύλαι ἥσαν ἀνεψημέναι⁹ καὶ φυλακὴ δὲν ἔνυπηρχεν¹⁰. — Μηδαμᾶς ἀθυμήσῃς, ὃ γύναι, διότι δὲν ἔχεις νὰ δώσῃς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον τυχαίνω νὰ σου ζητῶ¹¹. διότι (γάρ) αὐτὴ εἶνε πενία σαφῆς, τὸ νὰ μὴ δύναται τις¹² νὰ μεταχειρισθῇ ὅταν ἔχῃ ἀνάγκην¹³ τινός. — Ἐπειδὴ ὁ Ἀντι-θέντης πολλοὺς προέτρεπεν εἰς φιλοσοφίαν, οὗτοι δὲ οὐδαμῶς εἰς αὐτὸν προσεῖχον, τέλος ἀγανακτήσας οὐδένα ἐδέχετο¹⁴. — Ἀμύντας ὁ Μακεδὼν νικηθεὶς ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ χάσας τὴν ἀρχὴν εἶχε γνώμην νὰ ἐγκαταλείψῃ¹⁵ καὶ τὴν χώραν τελείως· διότι ἦτο εὐχαριστημένος¹⁶, ἀν ἦθελε δυνηθῆ νὰ διασώσῃ τὸν ἔχυτόν του τούλαχιστον¹⁷ λόνον. “Οτε δὲ εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον¹⁸ ἦτο, εἰπέ τις πρὸς αὐτόν: ὃ Αμύντα, καλὸν σάββανον¹⁹ εἶνε ἡ τυραννίς. Καὶ ἀφοῦ κατέλαβε μιρρὸν χῶρον καὶ συνήθροισεν ὀλίγους στρατιώτας, ἀνέκτησε²⁰ πάλιν τὴν ἀρχὴν. — Οὐδεὶς ἀκόμη μετεμελήθη, διότι ἐσιώπησεν, ἀλλὰ πολλοὶ, διότι ὠμίλησαν.

109. Οἱ Ἑλληνες πολὺ ἐλυποῦντο¹, διότι² καὶ τοὺς πολεμίους ἤχον κάμει θρασυτέρους, καὶ διότι οἱ μὲ τοὺς ἐγχωρίους πορευθέντες Ἑλληνες εἰχον φύγει μαζῆ μὲ αὐτούς, ἀν καὶ ἥσαν³ παρὰ⁴ πολλοὶ. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάκιζον τὸν Περικλέα, διότι (ὅτι), καίτοι ἦτο στρατηγός, δὲν ἐπεξῆγεν αὐτοὺς εἰς μάχην. — Σὲ παρακαλῶ νὰ παραμείνης κανένα μας⁵, διότι ἔγω κανένα δὲν ἥθελον ἀκούσει μὲ περισσοτέραν εὐχαριστησιν⁶, παρὰ σέ. — Οἱ Ἀγησιλαος μὲ πολὺ φαιδρὸν πρόσωπον θέταξε τοὺς πρέσβεις νὰ ἀπαγγείλωσιν εἰς τὸν Τισσαφέρνη, ὅτι πολὺ ἐν εὐχαριστεῖ⁷, διότι ἐπιορκήσας αὐτὸς μὲν πολεμίους τοὺς θεοὺς,

(Ἄρ. 6) ὑπέρ. 7) σιτεῖσθαι. 8) αἰρέω. 9) μετοχ. 10) ἔνειψι. 11) αἰτῶ. 12) τὸ μῆδειν. 13) δέομαι [μετοχικ.]. 14) προσίεμαι. 15) ἀπολείπω μελ. μετ. μετὰ τοῦ. 16) ἀγαπάω. 17) γοῦν. 18) ἐν τούτοις. 19) ἐντάχοιν. 20) μετ. ἀρρ. πολλὴν γάριν ἔχω, ὅτι.

ἀπέκτησεν, εἰς δὲ τοὺς Ἑλληνας ἔκαμεν αὐτοὺς συμμάχους. — Ο Τιαρέρνης καὶ διότι (ὅτι) ἵππικὸν δὲν εἶχεν, ἡ δὲ Καρία ὅτο ἀριπποῦ καὶ διότι ἐνόμιζεν⁸ ὅτι ὁ Ἀγησίλαος ὄργιζεται κατ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἀπάτην, διεβίβασεν εἰς Καρίαν ὅλον τὸ ἵππικόν, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν ὅτι εἴ εἰκανός νὰ καταπατήσῃ διὰ τοῦ ἵππικοῦ⁹ τοὺς Ἑλληνας, προφῆτας¹⁰ εἰς τὰ δυσδιάβατα εἰς τὸ ἵππικὸν μέρη¹¹. — Ἐπειδὴ¹² γῆρας ἐμπόδιζε¹³ τὸν Ἀγησίλαον νὰ στρατεύῃ καὶ πεζὸς καὶ ἐφιπποῦ¹⁴ ἔθλεπε δὲ ὅτι ἡ πόλις εἶχεν ἀνάγκην¹⁵ γρηγόρων, διώρισεν¹⁶ ἔκατον νὰ πορίζῃ ταῦτα. — Παρὰ Θηρίοις ὁ Ἐπαμεινάνδρας εἰς ἑκκλησίαν καλούμενος καὶ διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενος νὰ ἔλθῃ, διότι¹⁷ ἔτυχε πλύνηται τὸ ἴματιόν του¹⁸ καὶ ἀλλο νὰ φορέσῃ¹⁹ δὲν εἶχε, πάτων τῷ γενομένων ἐδῶ στρατηγῶν ὅτο ἐπισημότερος. — Θὰ διηγηθῇ δὲ τὴν μάχην, ἐπειδὴ ἐγένετο τοιαύτη, ὅποια οὐχὶ ἀλληλούτην ἐπὶ τῶν ἥμιρῶν μα;²⁰.

Προτάσεις τελικαί.

110. Υπέρχουν τινές, οἵτινες προεξοδεύουσιν¹ ἑνεκα τούτου μνου, διὰ νὰ λάθωσι² διπλάσια, ἐὰν κριθῶσιν ἀξιοῖ³ ἀπὸ σᾶς νὰ ἀρπάσουν. — Οἱ στρατιώταις ἀφῆκαν τὰς τάξεις, διὰ νὰ ἀρπάζωσιν. — Στρατηγὸς πάντα τὰ πλοῖα συνήθεροισε πλησίον⁴ του, διὰ νὰ μὴ ἀναγεῖη⁵ κανεὶς εἰς τοὺς πολεμίους τὸ πλῆθος τῶν νεῶν. — Οὐδὲ λόγοι διὰ πρόφασις εἰς ἡμᾶς πλέον ὑπολείπεται, διὰ νὰ⁶ μὴ θέλωμεν κάμωμεν τὰ δέοντα. — Ο Σωκράτης ἔλεγεν ὅτι αὐτὸς μὲν τρώγει νὰ ζῇ, οἱ δὲ λοιποὶ ἀνθρώποι ζῶσι διὰ νὰ τρώγωσιν. — Ταῦτα ἔμνον, οὐχὶ διότι δὲν ἐνόμιζον⁷ ὅτι εἶναι δεινὸν νὰ μάχωμαι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἀλλὰ διὰ νὰ λαμβάνω⁸ ὅλα τὰ δίκαια, ἀν ποτε ἀκως ἥθελον κινδυνεύσει⁹. — Περισσότερα παρ' ὅτα προσετέλλοντο

⁸⁾ ἡγούμενοι. ⁹⁾ ἡ ἵππος. ¹⁰⁾ ἀπικνέομαι. ¹¹⁾ δύσιππος. ¹²⁾ ὡς. ¹³⁾ ἀπείρων [μεγ.]. ¹⁴⁾ ἐρ' ἵππου. ¹⁵⁾ δέομαι [μετοχικ.]. ¹⁶⁾ τάξτω. ¹⁷⁾ ὅτι. ¹⁸⁾ κατὰ δοθετέας ἡ ἀντωνυμία. ¹⁹⁾ περιτίθεμαι [μ. ἀπο.]. ²⁰⁾ τῶν ἐρ' ἡμῶν. — ¹⁾ προστάσικο. ²⁾ κομιζομαι. ³⁾ ἀξιόμαι. ⁴⁾ παρ' ἔκυπτον. ⁵⁾ ἐξαγγέλλω. ⁶⁾ τοῦ μετ' ὀνομάτ. ἀπαρ.]. ⁷⁾ μετογ.

τῆς πόλεως, ἐδικπάνων, διὰ νὰ νομίζωμαι καὶ καλλίτερος ὑφ' ὑμῶν,
αἱ ἄν που ἔθελε γείνει συμφορά τις εἰς ἐμέ, νὰ ἀγωνίζωμαι καλλίτε-
ρον.— Διὰ νὰ¹⁰ μὴ διαβῆτε τὸν ποταμόν, ὁ Τισσαφέρηνς σκέπτεται
ἀκαλάσση τὴν γέφυραν.— Ἐκάλεσέ τις ἐκ τῶν ὑπηρετῶν τὸν Κλέαρ-
ον, διὰ νὰ¹¹ ἴδῃ τὰ ιερά.— Πρῶτον μέν, εἶπεν ὁ Ξενοφῶν, μοὶ φαί-
νεται καλὸν νὰ κατακύσωμεν τὰς ἀμάξιας, τὰς ὅποιας ἔχομεν, διὰ
μὴ στρατηγῶσιν ἡμῶν τὰ ζεύγη, ἔπειτα καὶ τὰς σκηνὰς νὰ συγκα-
κάνωμεν, ἀκόμη δὲ καὶ τὰ περιττὰ πάντα, διὰ νὰ ἥνε σον τὸ
μνατὸν (ώς) πλεῖστοι ἔξ ἡμῶν μὲ δπλα¹², σον τὸ δυνατὸν δὲ ἐλά-
στοι φέρωσι σκεύη¹³. — Ἐνῷ ἡ Ποτίδαια ἀπέτειχι¹⁴ (μετοχ.), ὁ
Ἀριστεὺς θέλων νὰ παρασκευάζῃ δπως τὰ ἔξωθεν ἔχῃ ώς τὸ δυνατὸν
ριστα, ἐκπλέει¹⁵ χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ¹⁶ ἀπὸ τὴν φυλακὴν τῶν Ἀθη-
νίων.— Πρέπει νὰ πορευώμεθα¹⁷ τοὺς πρώτους σταθμούς, δπως ἔθε-
μεν¹⁸ εἰμπορῆ¹⁹, μακροτάτους, διὰ νὰ ἀποσπάσωμεν ώς δυνατὸν
λεῖστον τοῦ βασιλικοῦ στρατεύματος.— Ο Κλέαρχος κατὰ τῶν πο-
μείων διευθύνθη²⁰, διότι²¹ ἔγνωριζεν ὅτι οἱ στρατιῶται ἦσαν καὶ
ποκαμωμένοι²² καὶ ἀσιτοῦ ἦτο δὲ ἥδη ἀργά. Ὁμως οὐδὲ ἀπέκλινε,
πλαττόμενος μήπως φανῇ ὅτι φεύγει. — Μὲ ἔστειλεν ὁ Ἀριατός καὶ
Ἀρτάζος, πιστοὶ ὄντες εἰς τὸν Κύρον καὶ εἰς σᾶς εὐνοῖκοι, καὶ δια-
τέτουσι νὰ φυλάξτησθε, μὴ ἐναντίον σας ἐπιτεθῶσιν οἱ βάρβαροι τὴν
ἴστα. Ὑπάρχει δὲ στράτευμα πολὺ εἰς τὸν πλησίον παράδεισον.—
Σὲ ἡμῶν δὲ οὐδεὶς οὐδαμῶς φροντίζει ἐπίσης²³, δπως ώς δυνατὸν
λλιστα ἀγωνισθῶμεν²⁴.

111. Διὰ νὰ μὴ εἴμαι λοιπὸν τοιοῦτος, διδασκέ με αὐτὰ τὰ
τῆς γεωργίας.— Είναι ἀξιον, ὃ ἄνδρες δικασταί, νὰ προσέχητε!
νὰ ἐλεήσητε τοὺς νεανίσκους διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμφορῶν, τοῦ-
το δὲ νομίστε² ἀξιον ὄργης εἰς ἀπαντας τοὺς πολίτας. — Εἰς τὰς
λλας ἑορτὰς καὶ θυσίας ἐλογαρίσε³ δι' αὐτοὺς πλέον τῶν τετρακι-
σίων δραχμῶν ἔξοδευθεισῶν, καὶ ἀλλα παμπληθῆ, τὰ ὅποια πρὸς

τυγχάνω. ⁹⁾ καθίστασθαι εἰς κίνδυνον. ¹⁰⁾ ώς. ¹¹⁾ δπως. ¹²⁾ ἐν τοῖς δπλοῖς.
σκευοσοῦ. ¹³⁾ περιφραστ. ¹⁴⁾ λανθάνω. ¹⁵⁾ ἔργων. ¹⁶⁾ ἔργων. ¹⁷⁾ ώς ἄν. ¹⁸⁾ δι-
μεν. ¹⁹⁾ ἄγω. ²⁰⁾ γάρ. ²¹⁾ ἀπειρῆκα. ²²⁾ ἀντεπιμελοῦμαι. ²³⁾ Ζηκ § 582. 1.
²⁴⁾ προσέχει τὸν νοῦν. ²⁾ ἡγίσουμαι. ³⁾ λογίζουμαι.

τὸ κεφάλαιον συγκατελόγιζεν⁴, ὡς νὰ κατελείρθῃ ἐπίτροπος; τῶν παδίων διὰ τοῦτο, διὸ γὰρ ἀποδεῖξῃ εἰς αὐτὰ γράμματα ἀντὶ τῶν χρυσάτων, καὶ νὰ καταστήσῃ⁵ πενεστάτους ἀντὶ πλουσίων, καὶ, ἐν ἥτο τις εἰς αὐτὰ πατρικὸς ἔχθρος, νὰ λησμονήσουν, τὸν δὲ ἐπίτροπον ἐπειδὴ ἡσαν ἀπεστερημένοι τῶν πατρών, νὰ πολεμῶσιν. — "Ἐπροσὺ νὰ ζεύξης πτερὸν Πηγάδου, διὰ νὰ ἐφαίνεσθαι εἰς τοὺς θεοὺς τραχώτερος." — "Ἐπρεπε τότε νὰ λάθη τὰ ἐνέχυρα, διὰ νὰ⁶ μὴ ἡδύνασθαι ἦθελε, νὰ ἔξαπατῃ. — Εἴθε⁸ οἱ πολλοὶ νὰ ἡσαν ἵκανοι⁹ νὰ κάμνουν τὰ μέγιστα κακὰ διὰ νὰ ἡσαν ἵκανοι νὰ κάμνουν πάλιν καὶ τὰ μέστα ἀγαθά. — Διὰ νὰ μὴ συμβῇ¹¹ εἰς αὐτὸν ψευσάμενον νὰ ἔξαπατήσῃ καὶ περὶ τούτων ἡδη σαφῶς θὰ σᾶς ἀποδείξω, ἐπειδὴ ὑστερὸν δὲν μοι ἦνε δυνατὸν¹² πάρουσιασθεῖς¹³ ἐνταῦθη νὰ ἐλέγχω. — 'Αλλὰ μίζω, ἐν ἔδιδεν ὁ Σεύθης, θὰ ἔδιδε διὰ τοῦτον τὸν σκοπόν, διὰ νὰ μὴ ἀποδώσῃ εἰς σᾶς τὸ περισσότερον, δώσας εἰς ἐμὲ ὄλιγώτερον. Διὰ νὰ θαυμάσῃς δὲ περισσότερον, συνορκίζομαι¹⁵ ὅτι μηδέ, ὅστις ἄλλοι στρατηγοὶ ἐλαθον, ἔχω λάθει, μηδὲ ὅστις μερικοὶ¹⁶ ἐκ τῶν λαγῶν.

Προτάθεις ἐρωτηματικαὶ καὶ ἐνδοιαστικαὶ. (Ὀρα Ζηκ. Συντ. § 576. 582.).

112. Φίλος τις τοῦ Σωκράτους πορευθεὶς εἰς Δελφοὺς ἤρωτη ἐν ἥτο τις σοφώτερος. — Οἱ Ἐπιδάμνιοι στείλαντες εἰς Δελφοὺς ἡρητοσχῆν¹ τὸν θεὸν ἐν ὥφειλον νὰ παραδώσουν² τὴν πόλιν τῶν εἰς τοὺς Κορινθίους. — Εἰπὲ ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν γρηγορίων πολιτῶν παρὰ μεταξὺ τῶν πονηρῶν. — 'Αρφοῦ ἤκουσε ταῦτα ὁ Κλέοδος, ἤρωτησε τὸν ἄγγελον, πόση τις ἥτο χώρα ἡ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ γρηγορίου καὶ τῆς διώρυχος. — Ποταμὸς ἐν τις καὶ ἄλλος ὑπάρχει.

⁴⁾ συλλογίζομαι. ⁵⁾ ὥσπερ [μετογγ.]. ⁶⁾ ἀποφαίνω· τὰ δύο τελευταῖα τοῦ λικοῦ λόγου ῥήματα εἰς ὑποτακτ. διὰ τοῦτο; ⁷⁾ ὡς μηδὲ [ἢ ὑπόθετις μετὰ τὸ μη]; ⁸⁾ εἰ γὰρ ὥφελον, ⁹⁾ οἶος. ¹⁰⁾ ἔξεργάζομαι. ¹¹⁾ ἐγγίγνομαι. ¹²⁾ ἔξεστι. ¹³⁾ παραγομαι. ¹⁴⁾ ὅπως. ¹⁵⁾ συνεπόμνυμι. ¹⁶⁾ ἔνιοι. — ¹⁾ Ἐπήροντο. ²⁾ εἰ παραδῶ.

πρέπει νὰ διαβῶμεν³, δὲν γνωρίζω. — Μετὰ τὸ δεῖπνον ἔτυχον νὰ ἦνε
εἰς περίπατον ὁ Πρόξενος καὶ Ξενοφῶν καὶ προσελθὼν ἀνθρώπος τις
ἡρώτησε τοὺς προφύλακας πῶς ἡδύνατο νὰ ἴδῃ τὸν Πρόξενον ἢ Κλέ-
αρχον. — Ἀφοῦ δὲ ἦσαν πλησίον⁴ τῶν ἀγγέλων, ἀνήρωτας ὁ Κλέαρχος,
τι ἥθελον. Οὗτοι δὲ ἔλεγον ὅτι εἶχον ἔλθει περὶ σπονδῶν ἀνδρες, οἵ-
τες ἵκανοι θὰ εἴνε καὶ τὰ παρὰ τοῦ Βασιλέως νὰ ἀπαγγεῖλωσιν εἰς
τοὺς Ἑλληνας, καὶ τὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν Βασιλέα. — Ὁ
Ἄγνοιλαος τὴν νύκτα μετεχειρίζετο εἰς ὅσα⁵ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν
ἡμέραν εἰς ὅσα τὴν νύκτα, πολλάκις μὴ φανερωνόμενος⁶ ποῦ ἥτο καὶ
τοῦ ἐπῆγανε⁷, καὶ τι θὰ κάμη. — Οἱ Περσικοὶ νόμοι φροντίζουν⁸ πῶς
θέλουσι γίνει τοιοῦτοι οἱ πολῖται. — Ὁ δὲ Κύρος καθὼς ἀπῆλθε
ὑδνυεύσας καὶ ἀτιμασθείς, σκεπτεται⁹ πῶς νὰ¹⁰ μὴ εἴνε πλέον ὑπὸ¹¹
τὴν ἔξουσίαν τοῦ ἀδελφοῦ¹¹, ἀλλ᾽ ἀν δύναται, νὰ βασιλεύσῃ αὐτὸς
τοῦ ἔκεινου. — Σὺ λοιπόν, ἐπειδὴ ἔχεις δοκιμασθῆναι καὶ ἔχεις γίνει ἀνήρ,
παρατήρησε¹² ἥδη ὁ ἴδιος ἀπὸ ποῦ θὰ ἔχῃς τὰ ἐπιτήδεια. — Ἀφοῦ συν-
ιθούμεν, ἡρώτησεν αὐτὸν ἡ γυνή, τίνα ψυχὴν ἔχων ἀξιοῦ νὰ μεταχει-
ρίζηται τοιαύτην γνώμην περὶ τῶν παίδων, ἐνῷ εἴνε ἀδελφὸς τοῦ πα-
ρός των, πατήρ δὲ ἴδιος μου, θείος δὲ αὐτῶν καὶ πάππος. — Ἐσκε-
τόμεθα μετὰ τῶν ἔχθρῶν, πῶς ἡδύναντο¹³ νὰ παρθῶσιν οἱ νεκροὶ τῶν
Ἑλλήνων. — Ὁ Θουκυδίδης ἐρωτηθείς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου τοῦ Βα-
σιλέως τῶν Σπαρτιατῶν, ποῖος ἐκ τῶν δύο αὐτὸς ἢ ὁ Περικλῆς παλαίει
αλλίτερον¹⁴. «δὲν δύναται¹⁵ τίς νὰ διακρίνῃ», ἀπεκρίθη: «διότι δταν
γῳ ἔκεινον καταβάλλω, ἔκεινος λέγων ὅτι δὲν ἔχει νικηθῆναι καὶ
εἴθει τοὺς θεωμένους». — Πάρα Κυμαίου τινὸς ἐργάτου ἐζήτησε τίς νὰ
ἀγορῇ ποῦ κατοικεῖ Δρακοντίδης ὁ ῥήτωρ. Οὗτος δέ, μόνος εἶμαι, εἶπε-
το: ἀν θέλης φύλαξον τὸ ἐργαστήριον καὶ ἐγὼ ἀπελθὼν θὰ σοὶ
τίσω. — Οπόσα μὲν ψάλλουσιν εἰς τὸ Πρωτανεῖον, φωνὴ μὲν αὐτῶν
ἢ ἡ δώριος, τίς δὲ ἥτο ὁ ποιητὴς τῶν ἄσμάτων δὲν λέγουσιν.
τοῖον ἐκ τῶν δύο εἴνε καλλίτερον νὰ ὀρμῶμεν κατὰ τῶν ἀνδρῶν, ἢ νὰ
παρατηρῶμεν¹⁶ τοὺς πολεμίους ὄρμῶντας ἐναντίον ἡμῶν.

δικαιάτεος. ⁴⁾ πρὸς [δοτ.]. ⁵⁾ ἔνει προθ. ἀπλ. αἰτ. ⁶⁾ ἀδηλος γίγνομαι. ⁷⁾
μ. ⁸⁾ ἐπιμέλομαι. ⁹⁾ βουλεύομαι. ¹⁰⁾ ὅπως [εἰς μελ. ὄρ.]. ¹¹⁾ ὑπὸ [δοτικ.].
σχοπέω. ¹²⁾ ὅπως ἄν. ¹³⁾ βέλτιον. ¹⁴⁾ ἄν. ¹⁵⁾ θεόμαχοι.

113. Σχολαστικός τις διέταξεν¹ ἀργυροκόπον νὰ κάμη λύγνον
“Οτε δὲ ἡρώτησεν, πόσον² θὰ τὸν κάμη ἀπεκρίθῃ: ὡς πρὸς ὄκτω ἡ
θρώπους.—Οἱ μέλλοντες νὰ μάχωνται, εἶνε³ εὑθυμοι, ἐπειδὴ φοβοῦνται
μήπως νικηθῶσιν.—Ο ‘Ἡρακλεῖδης ἐφοβήθη⁴ μήπως ἥθελεν ἔκβλη-
τὸν τῆς φιλίας τοῦ Σεύθου, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, ὅτι ἡμποροῦ-
διέβαλλε τὸν Ξενοφῶντα πρὸς τὸν Σεύθην.—Οἱ νόμοι τῶν Ἀθηναίων
φροντίζουσιν, πῶς οἱ νέοι, εἰς δυνατόν⁵, νὰ μὴ κακουργῶσιν.—Οἱ Κε-
κυραῖοι ιδόντες δὲ τὸ προσέπλεον νῆες, ἐφοβήθησαν μήπως εἴνε πολ-
μιαι, ἐπειτα δὲ ἐγνώρισαν αὐτὰς καὶ προσωριμίσθησαν⁶.—Οἱ Ποτιδαί-
ται εἴπερ μψαν πρέσβεις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, μὲ δοκιμὴν⁷ ἀν πο-
λεῖθελον πείσει αὐτοὺς νὰ μὴ κάμωσι περὶ αὐτῶν⁸ κανένα νεωτερισμόν.
—Βλέπετε, μήπως οὐχὶ εἰς ἐμὲ πρὸ πάντων ἐκ τῶν πολιτῶν πρέπει
νὰ δώσητε λόγον.—Ούτος δὲ προδώσας ὅλην τὴν πόλιν οὐχὶ πῶς
θέλει τιμωρθῆ, ἀλλὰ πῶς θέλει τιμηθῆ, παρασκευάζεται.—Οἱ Ἀθ-
ναῖοι, οἱ ὅποιοι πρότερον ἐπόρθουν τὴν Βοιωτίαν, φοβοῦνται μήπως
Βοιωτοὶ καταστρέψωσι¹² τὴν Ἀττικήν.—“Ελα λοιπόν¹³, ἃς ἔξει-
σωμεν τὰ ἔργα τῶν οἰκονόμων καὶ τῶν στρατηγῶν, διὰ νὰ γνωρί-
μεν¹⁴ ποῖον τῶν δύο τὰ αὐτὰ εἴνε ἢ διαφέρουσι κατά τι.

•Ο ‘Αλέξανδρος πληγωθείς.

114. Ἐνῷ ὁ Ἀλέξανδρος ἐθεράπευε τὴν πληγήν¹, εἰς τὸ στρ-
τόπεδον ὁ μὲν πρῶτος λόγος ἦλθεν², δὲτι εἶχεν ἀποθάνει ἐκ τοῦ τρα-
ματος³ καὶ κατ’ ἀρχὰς μὲν ἵτο θρῆνος⁴ σύμπαντος τοῦ στρατοῦ, ἐπει-
ἄλλος εἰς ἄλλον παρέδιε τὴν φήμην. Ἀφοῦ δὲ ἐπαυσαν τὸν θρῆνον
ἥσαν ἀθυμοι καὶ ἀποροι, ποιος μὲν θὰ εἴνε ἀρχηγὸς⁵ τοῦ στρατοῦ,
πῶς δὲ σῶοι θὰ ἔλθουν⁶ εἰς τὴν πατρίδα, ἀφοῦ τοσαῦτα ἔθνη ποι-
μικὰ⁶ ἐμπόδιζον⁷ αὐτοὺς κύκλῳ. Ἐνόμιζον⁸ δὲ δὲτι εἴνε ἐν μέσῳ ἀδι-
βάτων ποταμῶν, καὶ πάντα εἰς αὐτοὺς ὄντας ἐστερημένους⁹ τοῦ

1) ἐπιτάσσω. 2) πηλίκος. 3) διάγω. 4) ἔδεισε. 5) ὅπως ἂν. 6) ὄρμιζομαι
παρακλειπτέον. 8) εἴπως [εὔκτ.]. 9) περὶ σφῶν [ἢ κατ’ ἀναστροφὴν τῆς προ-
σεως]. 10) νεωτερίζω. 11) προσῆκει. 12) δηρώ. 13) ἦτο δῆ. 14) οἶδα.

1) τραῦμα. 2) ἥκω. 3) οἰμωγή. 4) ἐξηγούμενος. 5) ἀποσύζομαι. 6) μέρη
7) περιείργω. 8) δοκέω. 9) ἔργμος.

λεξάνδρου ἐφαίνοντο ἀμήχανα. Ἐφοῦ δὲ ἡλθε ποτὲ λόγος, ὅτι ζῆ ὁ Ἀλέξανδρος, εἰς τοῦτον μὲν μετὰ δυσκολίας (μόγις) ἔδωκαν πίστιν¹⁰. Ἐφοῦ δὲ καὶ γράψυματα περὶ αὐτοῦ ἦλθον, ὅτι ὅσον σύπια θὰ κατέληῃ εἰς τὸ στρατόπεδον, οὐδὲ ταῦτα εἰς τοὺς πολλοὺς ἔνεκκ τοῦ ὑπερβολικοῦ φόβου¹¹ ἐφαίνοντο πιστά, ἀλλὰ συνεπέραινον¹² ὅτι πλάττονται ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτὸν σωματοφύλακας καὶ στρατηγούς.

Συμπερασματικά.

Ι Ι Ζ. Τοιοῦτον δὲ ἀγαθόν τι ἐγώ κρίνω ὅτι εἶνε τὸ νὰ ἀγαπᾶται¹ τοῖς, ὥστε νομίζω τῷόντι ὅτι αὐτόματα γίνονται τὰ ἀγαθὰ εἰς τὸν ἀγαθῶμενον καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων. — Ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνων ἔστελλον πρέσβεις² περὶ φιλίας, πολλοὶ δὲ καὶ ἀποστατοῦντες ἤρχοντο μὲ τὸ μέρος του³, ὥστε οὐχὶ πλέον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ Βαρβάρων πολλῶν ἦτο ἡγεμὼν ὁ Ἀγησίλαος. — Καὶ κατὰ τὸ σῶμα εἴμαι δύνατος⁴ καὶ δὲν εἴμαι ἐκ τῶν ἀδυνάτων, καὶ τέχνην γνωρίζω⁵ τοιαύτην, ὥστε καὶ ἀνευ τοῦ διδούμενου τιύτου νὰ ζῶ. — Ἐγὼ δὲν εἴμαι τόσον ἀθλικὸς οὐδὲ τόσον πολὺ ἐκτιμῶ⁶ χρήματα, ὥστε ἐπιορκήσασα κατὰ τῶν παιδῶν μου νὰ ἀφήσω⁷ τὸν βίον, νὰ ἀφαιρέσω δὲ ἀδίκως τὴν περιουσίαν τοῦ πατρός. — Διατάσσει ὁ στρατηγὸς νὰ ἀνάπτωσι⁸ τὰς οἰκίας τῆς πόλεως· αὐται δὲ ἡσαν ξύλιναι, ὥστε ταχέως ἔκχιοντο. — Εἶπεν ὁ κύων πρὸς τὰ προσβάτα⁹ ἐγὼ εἴμαι ὁ σώζων σᾶς, ὥστε μήτε ὑπὸ ἀνθρώπων νὰ κλέπτησθε, μήτε ὑπὸ λύκων νὰ ἀρπάζησθε, ἐπειδὴ σεῖς, ἀν μὴ ἐγὼ ἥθελον σᾶς προφυλάζτε, οὐδὲ νὰ βοσκετε¹⁰ θὰ ἀδύνασθε, φοβούμενα, μήπως ἀπολεσθῆτε. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔκαμνον εἰρήνην πρὸς Ἀθηναίους, ὑπὸ τὸν ὄρον, ἀφοῦ καταχρηματίσωσι¹¹ τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὰ τοῦ Πειραιῶς καὶ παραδώσωσι τὰς ναῦς καὶ ἐπαναφέρωσι¹² τοὺς ἔξορίστους, νὰ ἀκολουθῶσι τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅπου ἥθελον τοὺς ὁδηγῆ¹³. — Ὁ Ἀγησίλαος τοιουτοτρό-

¹⁰) συγγρ. 11) δέος. 12) εἰκάζω. — 1) ὠφελεῖσθαι. 2) πρεσβεύματι. 3) ἀρταρματι πρὸς τινα. 4) δύναμι. 5) ἐπίσταμαι. 6) περὶ πολλοὺς ποιοῦματι. 7) ἔκλείπω. 8) ἐνάπτω. 9) ὅις. 10) νέμοματι. 11) καθαιρέω. 12) καθίημι [ἀρ. 6']. 13) ἡγέοματι.

πως παρεσκεύασε τὸν οἰκόν του, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην¹⁴ κανεῖν
ἀπὸ ὅσα τῷ προσέφερεν ὁ Πέρσης.—Ο αὐτὸς τόσον μέχρι τέλους ὡφε-
λιμος εἰς τὴν πατρίδα ἔγεινεν¹⁵, ὥστε καὶ ἀφοῦ εἶχε τελευτήσει ἔτι μὲ-
γάλως ὑφελῶν τὴν πόλιν κατῆλθεν¹⁶ εἰς τὴν παντοτεινὴν¹⁷ κατοικίαν
— Ἀργύριον οὐδεὶς ἀπέκτησε τόσον πολύ, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ πλέον
ἀνάγκην¹⁸ τούτου.

Προτάσεις συγκοιτικαί.

116. Καθὼς οἱ ιατροὶ κόπτουσι καὶ καίουσι πρὸς τὸ καλόν, οὕτω
καὶ οἱ γονεῖς διὰ καλὸν τιμωροῦσιν.—Σωκράτης, καθὼς εἰξευρεν, οὕτω
ἔλεγεν.—Καὶ ἐκαμεν ἔλαστον οὕτως νὰ πράττῃ ταῦτα, καθὼς ἦθελ-
τις ζητεῖ τὸν μέλλοντα ν' ἀποθῆνῃ¹ ὑπὲρ ἑαυτοῦ.—Ο Ἀγησιλαο-
δὲν ἐμεγαλύνετα τόσον, διότι ἔβασιλευεν² ἄλλων, διὸν διότι ἡρχεν τὸ
ἑαυτοῦ του, οὐδὲ διότι ὡδήγει τοὺς πολίτας εἰς τοὺς πολεμίους; ἀλλὰ
διότι ὡδήγει³ πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν.—Καθὼς ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς, οὕτω
καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θέλασσα εἶναι παυρορωτάτη⁴—Οσῳ περισσο-
τέρᾳ ἦθελε φανῇ ἀργυρῖτις, καὶ γείνῃ ἀργύριον περισσότερον, τοσοῦ
τον περισσότεροι εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἔρχονται.—Καθὼς σύμμαχοι ὅσοι
περισσότεροι ἦθελον συνέλθει, κάμνουσιν ἀλλήλους ἴσχυροτέρους, οὕτω
καὶ εἰς τὰ ἀργυρεῖα, ὃσον περισσότεροι ἦθελον ἔργαζεσθαι, τόσον πε-
ρισσότερα τὰ ἀγαθὰ θὰ εὑρωσιν.—Ομοίως εἶναι αἰσχρὸν τὸ νὰ μὴ ἔχει
τις κανένα φίλον, καὶ πολλοὺς ἔταιρους νὰ μεταλλάξῃ.—Νὰ κατα-
φρονῇς τοὺς περὶ τὸν πλοῦτον σπουδάζοντας, καὶ μὴ γνωρίζοντας νὰ
μεταχειρίζωνται τὴν ὑπάρχουσαν περιουσίαν· διότι οἱ τοιοῦτοι πάσχου-
σι παρόμοιον, καθὼς ἂν τις ἦθελεν ἀποκτήσει⁵ ὡραῖον ἵππον, χωρὶς
νὰ γνωρίζῃ⁶ νὰ ἴππεύῃ καλῶς.

¹⁴⁾ προδεῖσθαι. ¹⁵⁾ διαχίγνομαι [μετὰ κατηγ. μετ.]. ¹⁶⁾ κατάγομαι. ¹⁷⁾ ἀἴσθησις. ¹⁸⁾ προσδέομαι.—¹⁾ μελλ. μετοχ. ²⁾ ἐπὶ τῷ. ³⁾ ἡγοῦμαι. ⁴⁾ ὅσῳ ἐπί-

⁵⁾ κτάομαι. ⁶⁾ ἐπίσταμαι (μετοχ.).

'Αναφορικαί.

112. Ο Χειρίσοφος πρὸς τὸν Ξενοφῶντα: προτήτερα, εἶπεν, ὁ Ξενοφῶν, σὲ ἐγνώριζον τοσοῦτον μόνον, καθ' ὅσον ἡκουον δὲι εἰσαι 'Αθηναῖος, τώρα δὲ καὶ σὲ ἐπαινῶ διὰ¹ ταῦτα, τὰ ὄποια καὶ² λέγεις καὶ πράτεις.—"Οποιος λέγει μὲν καλῶς, ἀλλὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ διὰ τὰ ὄποια³ λέγει εἶνε αἰσχρός, τοῦτο δὲν ἐπαινῶ ποτε.—Πάντα μὲν δοκεῖ⁴ οἱ χρατοῦντες τῆς πόλεως, ἥθελον γράψει, σκεφθέντες δσα⁵ πρέπει, νὰ κάμωσι, καλεῖται νόμος· βίᾳ δὲ καὶ ἀνομίᾳ εἶνε, δταν ὁ ἰσχυρότερος τὸν ἀσθενέστερον⁶ μὴ πείσας, ἀλλὰ, βιάσας ἀναγκάση νὰ κάμην, δι, τι ἥθελε φανῆ εἰς αὐτὸν καλόν⁷.—Αι χεῖρες (δυει.), τὰς ὄποιας (πληθ.) ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ⁸ συλλαμβάνωσιν ἀλλήλας, δις μὴ διακαλύωσιν⁹ ἀλλήλας.—Ούτος εἶναι ἀνὴρ ἄριστος, δστις ἔχει πεποιησιν παντοτε εἰς τὰς ἐλπίδας, τὸ νὰ ἀπορῇ δὲ εἶνε ἴδιον κακοῦ ἀνδρός.—Ορμώμενος ἐξ Εύρωπης, ἀλλοτε μὲν αὐτὸς μόνος, ἀλλοτε δὲ ἄλλους ὁδηγῶν¹⁰, εἰς τοὺς ὄποιους τὰ δυστυχήματά σας εἶχον γείνει εὐτυχήματα, περιερχόμενος κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ συναντῶν¹¹ ἐκ τῶν πολιτῶν τοὺς πρεσβυτάτους, οἱ ὄποιοι κατέμειναν εἰς τοὺς δρόμους, ἤρδο τούτους ἀφήρει¹² τὰ ὑπάρχοντα, περισσότερον φροντίζων¹³ νὰ κερδαίνῃ αὐτὸς ὀλίγα, παρὰ μηδαμῶς νὰ ἀδικῇ ἔκείνους. Ούτοι δὲ (οἱ) τώρα δὲν εἶνε ἴκανοι νὰ καταδιώξωσιν¹⁴ ἀπαντας δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ τὸ ὄποιον καὶ τότε ἡσαν ἀδύνατοι νὰ βοηθῶσι τὴν πόλιν. Δὲν πρέπει μηδεὶς οὔτος διὰ τὴν ἀδυναμίαν ἔκείνων νὰ ὠφεληθῇ δις, ἀφοῦ καὶ τότε ἀφίρεσεν ἀπ' αὐτούς, δσα εἶχον, καὶ τώρα ἐν ἀπὸ σᾶς ἐπιδοκιμαθῆ¹⁵. 'Αλλὰ καὶ ἂν δστις δήποτε¹⁶ ἐκ τῶν ἀδικηθέντων ἥθελε παρουσιασθῆ¹⁷, νομίσατε δτι εἶνε μέγα αὐτὸ καὶ μισήσατε τοῦτον, δστις τόλμησε νὰ ἀφαιρῇ τὰ ὑπάρχοντα ἀπὸ τούτους, εἰς τοὺς ὄποιους ἀλλοι εἶχον τὴν προαιρεσιν¹⁸ ἐξ ἴδιων¹⁹ νὰ δίδωσι τι οἰκτίραντες αὐτοὺς τὴν εὐπορίαν.—Μάθε δις εἰς πᾶν πρᾶγμα, οἱ ἀνθρωποι εἰς τού-

¹⁾ ἐπὶ [δοτ.]. ²⁾ τε-καί. ³⁾ ἐφ' οἷς. ⁴⁾ δσα ἔν. ⁵⁾ ἦ. ⁶⁾ κρείτων, ἥττων. ⁷⁾ δοκέω. ⁸⁾ ἐπὶ τό. ⁹⁾ δυει. ¹⁰⁾ ἥγεομαι. ¹¹⁾ ἐντυγχάω. ¹²⁾ μέσ. ¹³⁾ περὶ ἀλλοι [ἐκ συγκρ.] ποιοῦμαι. ¹⁴⁾ ἐπεξέρχομαι [συντασσετ. μετὰ δοτ. ἀλλὰ καὶ αἴτιατ.]. ¹⁵⁾ δοκιμάζομαι. ἀντίθετ. ἀποδοκιμάζομαι [Λυσ.]. ¹⁶⁾ δστισοῦν. ¹⁷⁾ παραγίγνομαι [ὑποτ. ἀρ. μετὰ τοῦ ἔν]. ¹⁸⁾ προαιροῦμαι. ¹⁹⁾ παρ' ἔκυτῶν.

τους μάλιστα θέλουσι νὰ πειθωνται, οσους ἡθελον²⁰ νομίζει ὅτι εἰ
βέλτιστοι· διότι καὶ εἰς νόσον, ὄντινα ἡθελον νομίζει ὅτι εἰνε ἰατρικῶ
τατος, εἰς τοῦτον μάλιστα πειθονται, καὶ εἰς πλοῦν ὄντινα ἡθελον νο
μίζει κυθερητικώτατον, καὶ εἰς γεωργίαν, γεωργικώτατον.

118. Ἀπεράσισεν¹ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, νὰ ἐκλεξῃ² τριῶ
κοντα ἄνδρας, οἱ ὄποιοι νὰ συγγράψωσι τοὺς πατρίους νόμους, καὶ
τοὺς ὄποιους θὰ πολιτευθῶσιν³. — Ἀπορῶ, τίς εἶνε τόσον εὐήθη
ῶστε⁴ νὰ ἀγνοῇ, ὅτι ὁ ἔκει πόλεμος ἀπὸ ἔκει⁵ θὰ ἔλθῃ ἐδῶ, ἢν ἀμ
λήσωμεν. — "Οτε τὰ ζῷα ωμίλουν, λέγουσιν ὅτι τὸ πρόσθατον⁶ εἴ
πρὸς τὸν κύριόν⁸ του· Θαυμαστὰ κάμνεις, διότι εἰς ἡμᾶς μέν, τὰ ὄποι
σοὶ παρέχομεν καὶ ἔριον καὶ βύρσας καὶ τυρόν, οὐδὲν δίδεις, τὸ ὄποι
δὲν ἡθέλομεν⁹ λάβει ἐκ τῆς γῆς, εἰς δὲ τὸν σκύλον, ὁ ὄποιος οὐδὲν
τοιοῦτον σοὶ παρέχει, μεταδίδεις ἀπὸ τὸν σῖτον¹⁰ τὸν ὄποιον σὺ ὁ ἴδι
ἔχεις. — Πρέπει ἀνθρώποι ὄντες τοιαῦτα νὰ λέγωσι καὶ νὰ πράττω
διὰ τὰ ὄποια (δοτ.). κανεὶς δὲν ἐδύνατο νὰ ἀγανακτήσῃ¹¹. — Οἱ Κερ
σούντιοι ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων τιν
καὶ ἐπνίγετο, ἢν¹² τις κατὰ τύχην¹³ δὲν ἐγνώριζε¹⁴ νὰ κολυμβῇ¹⁵.

Τυποθετικαὶ πρότασεις.

Εἰ μεθ^{*} ὁριστικῆς.

119. Ἄλλὰ δίδασκέ με, ἢν ἔχης τι σοφὸν νὰ λέγῃς, ὅτι ἔ
ἀμαρτάνω. — "Αν ὁ νόμος ἀπαγορεύει, τὰ δημόσια νὰ διανέμωσι
εἶνε φανερόν, ὅτι ὁ νομοθέτης ἔκρινε, ὅτι ἔκεινοι κάμνουσιν ἄδικο
οσοι ταῦτα διανέμουσι. — Ο Δημοσθένης λέγει εἰς ἑνα του λόγο
"Αν σεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἐπιθ
μεῖτε, ὁ ρήτωρ νὰ χαρίζηται εἰς σᾶς, δὲν ἔχω τι νὰ εἴπω· ἀλλ'
σεῖς χωρὶς κολακείαν θὰ θελήσητε νὰ ἀκούσητε, οἱ τι εἰς τὴν πόλιν

20) οὓς ἢν ἥγωνται. — 1) δοκέω. 2) αἱροῦμαι. 3) μέσος μέλ. [εἰς τίνα ἔγκλισιν]

4) ὅρα περὶ Ἀναφορ. Ηροτ. Συντ. Ζηχ. Κατεβ. κλπ.]. 5) ὅρα Ζηχ. § 606.

6) φωνήεις εἰμί. 7) διε. 8) δεσπότης. 9) ἴδ. Συντ. Ζηχ. § 533, 2. 10) καθ^ε πρὸς τὴν ἀναφορ. ἐπιτασσομένου τοῦ οὐσιαστ. 11) νεμετάσουμι, μ. ἀρ. εὐκτ. μ.
τοῦ ἵν. 12) ἴδ. Συντ. Ζηχ. 533. 13) τυγχάνω. 14) ἐπίσταμαι. 15) νέω.

εἶνε ὡφέλιμον, εἴμαι ἔτοιμος νὰ λέγω.—'Ο Διογένης ζητῶν ἀπό τινα
μνᾶν εἶπεν: ἂν μὲν ἔχεις δώσει καὶ εἰς ἄλλον, δός καὶ εἰς ἐμέ, ἂν δὲ
εἰς κακένα, ἀρχίσε¹ ἀπ' ἐμοῦ.—'Αν πρέπει νὰ συμπεραίνωμεν² τὰ
κάλιστα ἀπὸ τὰ γεγενημένα πολὺ περισσότερα εἶνε ἐλπίς.—'Αν ὑπῆρ-
ζεν ἀρμόδιον καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων νὰ προείπω, ὅτι ταῦτα
εἶνε σπουδαῖα καὶ ἀξια προσοχῆς, φάνεται μοι πρέπον τὸ αὐτὸ καὶ
περὶ τῶν παρόντων νὰ εἴπω.

'Εὰν μεθ' ὑποτακτικῆς καὶ εἰ μετ' εὔκτικῆς.

120. 'Εὰν σὺ λέγης μὴ ἀληθῆ, μὴ δυσανασχέτει¹ νὰ διδάσκη-
σαι ὑπ' ἄλλου καλλιτέρου.—'Ο πλοῦτος δὲν εἶνε τυφλός, ἀλλ' ὁζέως²
βλέπει ἂν ἀκολουθῇ³ τὴν φρόνησιν.—'Αν ὁρθῷς ἐξετάσητε, θὰ εὑρητε
ὅτι ἔνεκα τῆς βραδύτητός σας καὶ ῥάθυμιάς τὰ πράγματα τῆς πόλεως
παραμελοῦνται⁴. 'Αν ἄπαξ πολιτεία τὸν εὐθὺν λάθη δρόμον⁵, ἔρχεται
ἄπειρος κύκλος αὐξανόμενος.—Οι Πέρσαι συνηθίζουσι νὰ τιμῶσι⁶ τοὺς
υἱούς τῶν βασιλέων των, διότι ἔχουν καὶ ἀπὸ τούτων ἀποστατήσωσι,
ἀποδίδουσιν ὅμως εἰς τοὺς υἱούς των τὴν ἀρχήν.

Εἰ μετ' εὔκτικῆς καὶ εὔκτικὴ μετὰ τοῦ ἀν ἐν τῇ ἀποδόσει.

121. Τις ἡθελε πιστεύσει¹ εἰς σᾶς, ἂν ἡθέλετε φωραθῆ ὅτι ἐμαρ-
τυρήσατε ψευδῆ; — Οὐδέποτε ἡθελε γένει τις φιλοπότης, ἂν πάντοτε
εἴχε πρὸ ὁρθαλμῶν τὴν ἀσχημοσύνην τῶν μεθυόντων.—'Αν τις ἡθελε
παρατηρήσει² καὶ ἐξετάσει³ τὰς συμφορὰς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, μό-
νον ὀλίγαις ἀπὸ αὐτὰς ἡθελον φανῆ, αἱ ὅποιαι ἔγειναν εἰς τοὺς Ἀθη-
ναίους ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων.—'Αν δύο ἀγαθὰ ἡθελον προταθῆ, τὸ
ἐν φανερόν, τὸ ἄλλο ἀκόμη ἀβέβαιον, πῶς τις δὲν ἡθελεν εἰσθαι κατα-
γέλαστος, ἂν τὸ μὲν μὴ γνωσθὲν ἡθελεν⁵ ἀπορρίψει⁶, τὸ δὲ ἀμφισβη-
τούμενον ἡθελε προτιμήσει;⁷

¹⁾ ἀρχομαι μεσ. ἀρ. προστ. ²⁾ τεκμαίρομαι ὅρα τὴν σύνταξίν του. — ¹⁾
βιρέως φέρω. ²⁾ ὁξύ. ³⁾ ἐπομαι. ⁴⁾ προΐημι μεσ. ⁵⁾ εὖ ὁρμῆν. ⁶⁾ ἐν τιμῇ ἔχω.
— ¹⁾ εὔκτ. ἀρ. μετὰ τοῦ ἥν. ²⁾ μετοχ. ³⁾ ἀθρέω. ⁴⁾ σκοπέω [ἀρ.]. ⁵⁾ ἀγνοέω
παρακ. παθ. ⁶⁾ ἀποδοκιμάζω. ⁷⁾ αἰρέομαι.

Εἰ μεθ' ιστορικῶν χρόνων ὁριστικῆς.

122. Ἀν ἀμφότεροι συνεφάνουν, δὲν θὰ ἦτο ἀνάγκη διαιτητοῖς — Ο Σωκράτης εὐκόλως ἥθελεν ἀθωαθῆντὸν τῶν δικαστῶν του, ἀν δὲν ἥθελε προτιμήσει νὰ ἀποθένῃ μᾶλλον πιστὸς εἰς τοὺς νόμους, παρὰ νὰ ζήσῃ παραβήτης αὐτούς. — "Οτε ποτέ τις κακὸν ἔθεωρησεν οἱωνόν¹, ὅτι ποντικὸς κατέφαγε τὸν θύλακόν του, εἶπεν ὁ φιλόσοφος Βίων: κατιθαυμαστόν, ὅτι² ὁ ποντικὸς κατέφαγε τὸν θύλακον, ἀρδοῦ οὐδὲν εὐρεν, ὅπερ ἐπρεπε νὰ φάγῃ; τοῦτο βεβαίως³ θὰ ἦτο παράδοξον, ἢν θύλακος ἥθελε καταφάγει τὸν ποντικόν.

Ηροτάθεις ἐνδοτικαί.

123. Νὰ φοβηθοῦσαι τὰς διαβολὰς καὶ ἀν ἦν ψευδεῖς. — Ο δίκαιος καὶ ἀν ἦν πέντε κτημάτων, δημως τὸν βίον εὐθυμότερον διάγει, παρὰ ὁ ἄδικος, ὁ ὄποιος πάντων τῶν ἀγαθῶν εἶνε πλούσιος. — Οι φύσει κακοὶ καὶ ἀν μάλιστα τιμωρηθῶσιν¹, δὲν εἶνε φόβος² νὰ ἀποθάλωσι τὸν χρωτῆρά³ των. — Οι δραπέται καὶ ἀν δὲν διώκονται, φοβοῦνται, οἱ διάρρονες, καὶ ἀν δὲν κάμνωσι κακόν, ταράττονται. — "Ιδιον ἀνδρὸς ἀγαθοῦ εἶνε νὰ ὠφελῇ τοὺς φίλους, καὶ ἀν κανεὶς μέλλῃ νὰ τὸ μάθῃ⁴. — Καθὼς ὁ μαθὼν νὰ κιθαρίζῃ, καὶ ἀν δὲν κιθαρίζῃ, εἶνε κιθαριστὴς καὶ ὁ μαθὼν νὰ ιατρεύῃ⁵, καὶ ἀν δὲν ιατρεύῃ, δημως εἶνε ιατρός, οὐτως καὶ εἶνε στρατηγὸς καὶ ὁ μαθὼν νὰ στρατηγῇ, καὶ ἀν κανεὶς ἐκλέξῃ⁶ αὐτόν. — Καὶ ἀν τινες πρέσβεις ἔλθωσι⁷ πρὸς σᾶς, η ἔχοντες ἀνάγκην εἰρήνης η ἄλλου τινός, φονεύσαντες⁸ τούτους οἱ θέλοντες, θὰ σᾶς η μωσι νὰ μὴ ἀκούσητε τοὺς λόγους τῶν πρὸς σᾶς ἐργομένων⁹.

¹⁾ οἰωνίζομαι. ²⁾ εἰ. ³⁾ γάρ. — ⁴⁾ κολάζομαι. ⁵⁾ οὐ μή. ⁶⁾ ἀποτίθεμαι μεστὸρ. οὐποτακ. ⁷⁾ τρόπος. ⁸⁾ οὖδα μελ. ἀπαρ. ⁹⁾ ιάσομαι. ⁷⁾ αἴρομαι. ⁸⁾ εἴμι. ⁹⁾ κατακαίνω.

**Σύμμικτα παραδείγματα ὑποθετικῶν καὶ
ἐνδοτικῶν προτάσεων.**

124. Ἡ τελευταῖα γάρις γινομένη εἰς κατάλληλον περίστασιν¹, καὶ ἀν τῆς μικρά, δύναται νὰ ἔξαλεψῃ² μεγαλείτερον ἐγκλημα. — Ἐν ὁ Νικίας εὐθὺς εἶχε προσβάλει³ τοὺς Συρακουσίους δὲν ἦθελον προσ-
καλέσει⁴ οὗτοι στρατὸν ἐκ τῆς Πελοποννήσου. — Οἱ Συρακούσιοι διε-
νοῦντο νὰ κλείσωσι τὸ στόμα τοῦ λιμένος, διὰ μὴ⁵ ἐκπλεύσωσι πλέον
λεληθότως⁶ αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι, μηδὲ ἀν ἦθελον. — Οἱ Θηραῖοι ἀπε-
κρίθησαν εἰς τοὺς Ηλαταιεῖς, οἱ όποιοι τοὺς κατηγόρουν: Ἐν ἡμέτεροι οἱ
ἴδιοι ἐλθόντες πρὸς τὴν πόλιν ἐμμαχόμεθα, καὶ κατεστρέφομεν⁷ τὴν γω-
ραν ὡς ἔχθροι, ἀδικοῦμεν, ἀν δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ κατὰ
χρήματα καὶ γένος, θέλοντες νὰ παύσωσι σᾶς ἀπὸ τῆς ἔξω συμμα-
χίας, νὰ σᾶς καταστήσωσι δὲ εἰς τὰ κοινὰ πάντων τῶν Βοιωτῶν πά-
τια, ἐπεκαλέσθησαν ἡμᾶς ἐκουσίως, εἰς τί ἀδικοῦμεν; — Ἐν διὰ τὴν
παροῦσαν ὥφελειάν⁸ σας θέλετε λάβει τὸ δίκαιον, θὰ φανῆτε ὅτι τοῦ
μὲν ὄρθου δὲν εἰσθε⁹ ἀληθεῖς κριταί, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον θεραπεύετε τὸ
συμφέρον σας. — Ἐν τῷ ηθελον ἐπιπέδει¹⁰ αἰρνιδίως καὶ ἐν καιρῷ νυκτός,
ἐλπίζω ὅτι μετὰ τῶν ἔνδον θὰ ἡδύναντο νὰ καταληφθῶσι¹¹ τὰ πράγ-
ματα. — Ολος ὁ λόγος, ἀν δὲν συνοδεύηται¹² μὲ τὰ πράγματα, φί-
νεται μάταιον τι καὶ κενόν. — Ψήφισμά τι δὲν ἔχει¹³ οὐδεμίαν
ἀξίαν¹⁴, ἀν δὲν προστεθῇ¹⁵ ἡ θέλησις¹⁶ τοῦ νὰ κάμηνη τις προθύμως
τὰ ἀποφασισθέντα¹⁷. — Ἐν τις ἐνῷ τῆς δινατός, φροντίζων διὰ τὰ
πράγματα τῆς πόλεως, καὶ τὴν πόλιν νὰ αὐξάνῃ καὶ αὔτος διὰ τοῦτο
νὰ τιμᾶται, ἤθελεν ὄκνει νὰ πράττῃ τοῦτο, δὲν ἤθελε νομίζεσθαι: εὐ-
λόγως¹⁸ δειλός; — Ἐν τοῦτον καταδικάσητε¹⁹, θὰ δειξητε²⁰ ὅτι ὄρ-
γκεσθε διὰ τὰ πεπραγμένα, ἀν δὲ θὰ τὸν ἀθωώσητε²¹, θὰ φανῆτε²²
ὅτι εἰσθε ἐπιθυμηταὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μὲ τούτους, καὶ δὲν θὰ ἔχητε
νὰ λέγητε, ὅτι ἐκάμνετε τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα. — Ἐν

¹⁾ καιρὸν ἔχω. ²⁾ λύω. ³⁾ ἐπιτίθεμαι: [ὑπερσυντ. δρ.]. ⁴⁾ μεταπέμπω. ⁵⁾ ὅπως
μηχεῖτι. ⁶⁾ λανθάνω [χορ. εὔκτ.]. ⁷⁾ δηγώω. ⁸⁾ τὸ αὐτίκα χρήσιμον [κατὰ δοτ.].
⁹⁾ μετοχή. ¹⁰⁾ προσπίπτω. ¹¹⁾ ἀπαρεμ. μετὰ τοῦ ἄν. ¹²⁾ ἀπειμι. ¹³⁾ εἰμι. ¹⁴⁾
εἰσίος τίνος. ¹⁵⁾ προσγίγνομαι. ¹⁶⁾ τὸ ἔθελειν. ¹⁷⁾ τὰ δόξαντα. ¹⁸⁾ εἰκότως. ¹⁹⁾
καταψήφιζομαι. ²⁰⁾ δηλός εἰμι. ²¹⁾ ἀποφηρίζομαι. ²²⁾ ὄράω [παθητ. μελ.].

έκρινοντο εἰς τὸ δικαστήριον, εὐκόλως θὰ ἐσφύσοντο. — Οἱ Πελοποννήσιοι πολιορκοῦντες τὴν Πλάταιαν, ἐδοκίμασαν²³ νὰ καύσωσι²⁴ τὴν πόλιν ἡ ὅποια δὲν ἦτο μεγάλη. Τὸ πῦρ ἦτο μέγα καὶ ἐλάχιστον ἔλειψε²⁵ νὰ διαφθείρῃ τοὺς Πλαταιεῖς· διότι ἂν ἀνεμος εὔνοικὸς²⁶ ἦθελεν ἐπέλθει εἰς αὐτό, δὲν ἦθελον διαφύγει.

123. Τούτων ἂν καὶ ἡθέλομεν ὑπερισχύσει¹, ἐπειδὴ εἶνε μακρῷ καὶ πολυάριθμοι², δυσκόλως³ θὰ ἡδυνάμεθα⁴ νὰ ἀρχωμεν. — Οἱ Εποκράτης εἶπεν εἰς τοὺς Συρακουσίους. Ἐὰν γείνωσιν ὄλιγοι στρατοὶ γοι ἔμπειροι, καὶ τὸν χειμῶνα τοῦτον παρασκευάσωσι τὸ ὄπλιτικό παρέχοντες⁵ ὅπλα εἰς ὅσους δὲν ἔχουν⁶, θὰ ὑπερισχύσητε⁷ τῶν ἐνατίων. — Ἀν θὰ διαφθείρετε τὸν δῆμον τῶν Μυτιληναίων, ὅστις δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀπόστασιν, καὶ ὅστις, ἀφοῦ ἔγεινε κύριος⁷ τῶν ὄπλων, ἔκουσιώς παρέδωκε τὴν πόλιν, θὰ ἀδικήσητε φονεύοντες τοὺς εὐεργέτας. — Ἀν ὁ Ἄγαμέμνων, ἡ πειρώτης ὅν, δὲν εἴχε ναυτικό δὲν ἡδύνατο (ἄν) νὰ μένῃ κύριος⁷ τῶν νήσων. — Ἀν ἐκ τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τὶς εἰς σᾶς ὑπάρχῃ νὰ σωθῆτε πολεμοῦντες κατὰ τοῦ βασιλέως, συμβουλεύω νὰ μὴ παραδίδητε τὰ ὅπλα. — Οἱ Πρόξενοι ἀποκριθήσονται εἰς τοὺς κήρυκας τοῦ βασιλέως: ἂν ως νικητὴς⁷ ζητεῖ ὁ βασιλεὺς τὰ ὅπλα, διατὸν πρέπει⁸ νὰ τὰ ζητῇ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ λάβῃ ἐθών; Ἐὰν δὲ πείσας θέλῃ νὰ λάβῃ, ἂς λέγῃ τι θὰ γείνῃ εἰς τοὺς στρατιώτας, ἔὰν εἰς αὐτὸν κάμωσι ταῦτην τὴν χάριν¹⁰. — Ἀν ἐμελέτας¹¹ κακόν τι ἔναντίον μου, μοὶ φαίνεται διταυτοχρόνως¹² οὐτοῦ¹³ καὶ εἰς τὸν ἔαυτόν σου κακόνους. — Υπάρχουσι ποταμοί, τοῖς ὅποιούς παντάπασι δὲν ἡδύνασθε (ἄν) νὰ διαβῆτε, ἀν ἡμεῖς δὲν ἡθούμεν σᾶς διαπερᾶς¹⁴. — Ἀν ἡμεῖς νικήσωμεν, πρέπει νὰ κάμωμεν σὸν κυρίους¹⁵ τούτων. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐξωστράκισαν τὸν Κίμωνα, διὰ μὴ ἀκούσωσι τὴν φωνήν του ἐπὶ δέκα ἔτη¹⁶. Μὴ εἰς τὸν Θεμιστοκλέα τὸ αὐτὸ ταῦτο ἔκαμον καὶ πρὸς τούτοις ἐτιμώρησαν¹⁷ αὐτὸν μὲν ἐξορίσανται. Τὸν δὲ Μιλτιάδην ἐψήφισαν νὰ ρίψωσιν¹⁸ εἰς τὸ βάραθρον,

²³⁾ πειράω. ²⁴⁾ ἐπιφλέγω. ²⁵⁾ δέω. ²⁶⁾ ἐπίφορος. ²⁷⁾ ἐπιγίγνομαι. — ¹⁾ κρατεῖ. ²⁾ διὸ πολλοῦ καὶ πολλῶν ὄντων. ³⁾ γχλεπῶς. ⁴⁾ εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν. ⁵⁾ ἐκπερίζω. ⁶⁾ ἔστι μοι τι. ⁷⁾ κρατῶ. ⁸⁾ δεῖ. ⁹⁾ εἰμι [μελ.]. ¹⁰⁾ ἐὰν ταῦτα... γρίσωνται. ¹¹⁾ βουλεύω [εὔκτ.]. ¹²⁾ ἔμπ. ¹³⁾ ἀπαρ. μετὰ τῆς ἄν. ¹⁴⁾ διαπορεύεσθαι [εὔκτ.]. ¹⁵⁾ ἐγκρατής. ¹⁶⁾ ἡπλ. γενικ. ¹⁷⁾ προσεγγιμέω. ¹⁸⁾ ἐμβάλλω.

ἄν δὲν ἔγεινε¹⁹ τοῦτο ἔνεκα²⁰ τοῦ Πρυτάνεως, ἡθελεν ἐμπέσει. Καὶ
μως οὗτοι ἀν ἡσαν ἄνδρες ἀγαθοί, καθὼς διὰ λέξεις, δὲν θὰ ἐπασχόν
τοτε ταῦτα. — Καὶ ἀν δὲν ἔχω πεποιθησιν²¹, τὸ ἔργον πρέπει νὰ
πραγθῇ²².

Γενικὴ ἀπόλυτος.

126. Εὰν ὁ Θεὸς θέλῃ, δύνασαι¹ καὶ ἐπὶ ψήθης νὰ πλέγης. —
Αν δὲν ἡθελήσαμεν νὰ ἀποστατήσωμεν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, οὐτε
μεῖς διετάξατε², δὲν ἡδικούμεν. — Ἐνῷ τρεῖς θύραι ἡσαν, διὰ τῶν
ποιῶν ἐπρεπε νὰ διέλθω, ἀπασαι ἔτυχον νὰ ἦνε ἀνοικταί. — Οἱ Ἀν-
θῆσις, χωρὶς νὰ γνωρίζουν³ οἱ Καρυηδόνιοι, κατέρυγε πρὸς Ἀντίοχον
τὸν βασιλέα τῶν Συρίων. — “Οτε ὁ Πλάτων, παιδίον ἀκόμη ὅν, ἐκο-
λάτο⁴ εἰς τὸν Υμηττόν, μέλισσαι εἰς τὰ χείλη αὐτοῦ ἐκάθισαν, μαν-
τίουσαι τὴν εὐφράξειάν⁵ του. — Οτε ἐβασίλευεν ὁ Δευκαλίων, ἡ
ώρα ὑπὸ βροχῶν ἐπλημμύρισε⁶, καὶ σχεδὸν⁷ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔχα-
σαν⁸. — Οἱ Δημοσθένης ἔλεγεν ὅτι ψυχὴ πολιτείας εἶνε οἱ νόμοι· κα-
ὶ τὸ σῶμα, ὅταν εἶνε ἑστερημένον ψυχῆς, πίπτει, οὔτω καὶ πόλις,
ἀν δὲν ὑπάρχωσι νόμοι, καταλύεται.

Αἰτιατικὴ ἀπόλυτος.

127. Δὲν μοὶ φαίνεσαι ὅτι ἐπιχειρεῖς δίκαιον πρᾶγμα, νὰ προ-
σθως τὸν ἔχυτόν σου, ἐνῷ εἰμπορεῖς¹ νὰ σωθῆς. — Εἶνε φανερὸν ὅτι
νωρίζεις² τοῦτο, ἐπειδὴ εἶνε βέβαια³ μέλημα⁴ σου. — Αν καὶ ἔχει
ἔγκη νὰ ἀπαντῶσιν ἐδωδά⁵, καὶ μῶνται καὶ δὲν ἔχουσιν ἔλθει⁶. — Εὰν
τὸ δυνατόν νὰ ἔχῃ τις εἰρήνην, οὐδεὶς θὰ ἐκλέξῃ⁷ τὸν πόλεμον. —
Ἐνῷ εἰμποροῦσες πολὺν χρόνον νὰ βασιλεύῃς, ὁ Ἀγιλλεῦ, ἐκουσίως
προτίμησας⁸ τὸν μετὰ δόξης ἀγαθῆς θάνατον. — Οἱ Μιλιάδης ἦτο
τὸ μακράν⁹ τοῦ νὰ ἐπιθυμῇ τὴν τυραννίδα· διότι ἐνῷ ἦτο δυνατόν,
τὴν βοήθειαν¹⁰ τοῦ Δαρείου, νὰ κατέγῃ τὴν ἀρχὴν τῆς Χερρονή-

¹⁹ παραλειπτέον. ²⁰ διὰ [αἰτ.]. ²¹ πείθομαι [θ. παρακ.]. ²² ἔργαζομαι [θη-
τ. ἐπιθετ.]. — ¹) ἀν. ²) κελεύω [μετογ.]. ³) ἀγνοῶ [μετογ.]. ⁴) καθεύδω.
εἰλογία. ⁵) κατοκλύζομαι. ⁶) ὀλίγου δεῖν. ⁸) διαφθείρομαι. — ¹⁾ ἔξεστι. ²⁾
θε. ³⁾ γε. ⁴⁾ μέλει μοι. ⁵⁾ ἐνθάδι. ⁶⁾ γῆκω. ⁷⁾ αἰροῦμαι. [μ. μελ.]. ⁸⁾ προ-
σθωμαι. ⁹⁾ πολλοῦ δέω [χρ.]. ¹⁰⁾ συμβοηθῶ [μετογ.]

σου, προύτιμησεν ἀντὶ τῆς ἀρχῆς του τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος.¹¹ Τοὺς υἱούς των οἱ πατέρες, καὶ ἂν ἦνε σώφρονες, ὅμως ἐμποδίζουσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, καθ' ὅσον¹² ἡ μὲν μετὰ τῶν χρηστῶν συναναστροφὴ¹³ εἶνε ἀσκησις τῆς ἀρετῆς, ἡ δὲ μετὰ τῶν πονηρῶν τὰ λαῦσις. — Καὶ οἰκέτας οἱ δυνάμενοι ἀγοράζουσι¹⁴, διὰ νὰ ἔχωσι συεργούς, καὶ φίλους ἀποκτῶσιν, ἐπειδὴ ἔχουν ἀνάγκην¹⁵ βοηθῶν, τα δὲ ἀδελφοὺς ἀμελοῦσιν, ὡς νὰ¹⁶ γίγνωνται μὲν ἐκ πολιτῶν φίλοι, δι γίγνωνται δὲ ἐξ ἀδελφῶν.

Μόρια χρόνου μετὰ μετοχῆς.

128. Τὰ καλά, εὐθὺς καθὼς τὰ ἕδωμεν¹, θαυμάζομεν. — Μετὴν ἐν Ἰσσῷ μάχην, ὁ Ἀλέξανδρος εὐθὺς ἀφοῦ ἀπεδύθη² τὰ ὅπλα πρὸς τὸ λουτρὸν ἐβάδιζε λέγων. ³Ας ὑπάγωμεν διὰ νὰ ἀποπλύνωμεν ἐκ τῆς μάχης ίδρωτα. — Τινὲς ἐκ τῶν νέων, μὲ τὴν ἀπόθεσιν⁴ τα παιδικῶν ἴματίων, συναποθέτουσι καὶ τὸ νὰ ἐντρέπωνται⁵ καὶ τὸ φοβῶνται. — Ό Σαμουήλ, εὐθὺς ὅτε ἦτο παῖς, εἰς τὸ ιερὸν εἰσῆλθε διὰ νὰ λατρεύσῃ τὸν Θεόν. — Θέλω εἰς σᾶς νὰ εἴπω παράδοξόν τι, ὅποιον ἐν τῷ μεταξύ⁶ ἐνῷ ωμίλουν ἐνεθυμήθην. — Δὲν ἔρχονται⁷ παλάκις αἱ εὐτυχίαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐνῷ ἐν τῷ μεταξύ⁸ κοιμῶνται εὐφραίνονται⁹. — "Ἄμα τῇ ἀνατολῇ¹⁰ τοῦ ἥλιου τὰ πτηνὰ ὅλα ψιθυρίζουσιν.

Μόρια αἰτιολογικὰ μετὰ μετοχῆς.

129. Ο Σωκράτης ἔνεκα ἐνυπνίων τινῶν ἀρχίσας τὴν τακχήν¹, αὐτὸς μέν, ἐπειδὴ μάλιστα² εἶχε γείνει ἀγωνιστὴς ἀληθείας καὶ ὅλον τὸν βίον, δὲν ἦτο ἐπιδέξιος³ δημιουργὸς ψευδῶν. Τοὺς δὲ μύθους τοῦ Αἰσώπου ἐστιχούργησεν⁴, ἐπειδὴ, ὡς ἐνόμιζεν⁵, ποιησις δὲν εἶνε εἰς ψεῦδος δὲν προσυπάρχει⁶. — Προσπάθει νὰ ζῆς, στοχαζόμενος⁷ ἢν καὶ ὁ

¹¹) εἰργω. ¹²) ὡς [καὶ μετοχ.]. ¹³) ὡμιλία. ¹⁴) ἀνέομαι. ¹⁵) δέομαι. ¹⁶) ὄστη —¹) εὐθὺς μετὰ μετοχ. ²) μέσ. ἀρρ. μετοχ. ³) ἀπολούμαι. ⁴) ἄμα μετὰ τοχ. τοῦ ἀποτίθεμαι. ⁵) αἰδέομαι. ⁶) μεταξύ λέγων· ἡ ἀναφορικὴ πρότασις τέκνα πρὸ τῆς προσδιορίζομένης. ⁷) παραγίγνομαι. ⁸) μεταξύ [κακεύδω]. ⁹) τοχή. ¹⁰) ἀνίσχω [μετοχ. κατὰ δοτικ.]. —¹) ποιητικῶς ὑπτόμαι. ²) ἦτε ³) εὐφυής. ⁴) εἰς ἔτη ἐκτείνω. ⁵) ὡς. ⁶) πρόσειμι. ⁷) ὡς [μετὰ μελ. μετ.].

καὶ πολὺν χρόνον θὰ ζήσῃς⁸. — "Ολα νὰ κάμης, ἐπὶ τῇ ἴδει⁹ ὅτι
τένα δὲν θὰ διαφύγῃς.¹⁰ — Διεβλήθη ὁ Σωκράτης ἐπειδὴ δῆθεν¹¹
έρθειρε τοὺς νέους. — Ἡ Ἰθάκη, ἐπειδὴ εἶναι νῆσος ὄρεινή, δὲν ἔτο
καὶ νὰ τρέφῃ ἵππους. — Ὁ μακάριος Παῦλος, ἐπειδὴ¹² μετεῖχε τῆς
λιτείας τῶν Ρωμαίων, δικοιότατα ἡξίωσε νὰ μὴ δεθῇ μηδὲ νὰ μα-
γγάθῃ ἀκριτος. — Παρὰ τοῖς παλαιοῖς οἱ ποιηταί, ἐπειδή, κατὰ τὴν
τῶν των¹¹, θεράποντες καὶ ἐρμηνεῖς τῶν θεῶν ἡσαν, εὐσεβῶς ἐτιμῶντο.
Οὐδὲν θὰ σὲ διαφύγῃ, ἐπειδὴ τῷντι¹³ εἶσαι συνετὸς ἀνθρωπος. — Αἱ
αὐκες, ἐπειδὴ¹³ εἶναι ἀρπακτικὰ πτηνά¹⁴, ἔχουσι γαμψὰ τὰ στόματα.
— Ὁ Καῖταρ ἐπειδὴ¹³ ἦτο φιλοτιμότατος, μᾶλλον εἰς τὴν μικροτάτην
νὰ πρωτεύῃ ἥθελε παρὰ εἰς τὴν Ρώμην νὰ δευτερεύῃ. — "Εφερον
τόν, ἐπειδή, ως ἐνόμιζον¹¹, ἦτο ἀποθαμένος· δὲν εἶχε πάθει δὲ τί-
τε. — Φαίνονται οἱ ἀνθρωποι διει απολαύουσιν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐλπί-
οι¹⁵, καθὼς¹⁶ νὰ ἡσαν ἥδη παρόντα. — Ὁ Σωκράτης ηὔχετο εἰς
τὸ θεοὺς ἀπλῶς νὰ διδωσι τὰ ἀγαθά, ἐπειδή, ἐνόμιζεν¹¹, οἱ θεοὶ γινώ-
σουσι¹⁷ κάλλιστα ὅποια εἶναι τὰ ἀγαθά — Πρέπει νὰ ἀποθνήσκωσιν οἱ
ἄνθρωποι, ἐπειδὴ εἶνε θηντοί. — Φοβοῦνται τὸν θάνατον, ως εἰ¹⁶ ἐγνώ-
σον¹⁷ διει μέγιστον τῶν κακῶν εἶνε. — Οἱ Ἀθηναῖοι εἰς Ἰωνίαν ἔστει-
αποικίας, ἐπειδή, ως ἐνόμιζον¹¹, δὲν ἦτο ικανὴ ἡ Ἀττική. — Ὁ
λειχανδρος μέλλων νὰ συνάψῃ μάχην¹⁸ πλησίον¹⁹ τοῦ Γρανικοῦ,
πρεπεῖλε²⁰ τού, Μακεδόνας νὰ δειπνῶσιν ἀφθόνως καὶ νὰ φέρωσι
τα εἰς μέσον, ἐπειδὴ¹¹ αὔριον θὰ δειπνήσωσι²¹ ἐκ τῶν πολεμίων.

Μόρια ἐνδοτικὰ μετὰ μετοχῆς.

130. "Οτε ὁ Ξέρξης εἰσέβαλεν¹ εἰς τὴν Φωκίδα, δὲν ἦλθον εἰς
τὴν εἰαν² οἱ Ἑλληνες, ἀν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι παρεκάλουν νὰ ἔλθουν εἰς
τὴν εἰαν³ αὐτοῦ εἰς τὴν Βοιωτίαν πρὸ τῆς Ἀττικῆς, καθὼς αὐτοὶ
θαλάσσης ἐβοήθησαν εἰς Ἀρτεμίσιον. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀν καὶ
ρεύθησαν (μετοχ.) ὅλην τὴν νύκτα, ἦλθον βραδύτεροι⁴ τῶν Ἀθη-

νῶν [μ. μελ.]. ⁹) ως. ¹⁰) λανθάνω [μελ. μετοχ.]. ¹¹) ως [μετοχ.]. ¹²) ὅτε.
τές δῆ. ¹⁴⁾ ὄρνις. ¹⁵⁾ μετοχικ. ¹⁶⁾ ὕσπερ [μετὰ μετοχ.]. ¹⁷⁾ οἴδα. ¹⁸⁾ μάχη-
ει. ¹⁹⁾ ἐπι: [δοτ.]. ²⁰⁾ παρακαλέω. ²¹⁾ μελ μετ — ¹⁾ ἐμβέλλω. ²⁾ ἀμύνω.
παντάσ. ⁴⁾ ὑστερος πάρειμι.

ναίων. — Ἐν καὶ ἡσθε σοφώτατοι, ἔχετε κάμει πολλὰ ἀμφρ
ματα⁵. — Οὐδὲ ὁ Ἰωσὴρ ἀπέφυγε τὴν πεπρωμένην μοῖραν, ἀν καὶ
φίλτατος εἰς τὸν Ἰησοῦν. — Ὁ Διογένης, ἀν καὶ ἡτο πενέστατος,
ἡθελεν ἀνταλλάξει⁶ τὸν πλοῦτον τῶν Περσῶν καὶ Μήδων μὲ τὴν
νίαν του. — Πολλοί, ἀν καὶ γνωρίζουν τὰ κακὰ ὅτι εἶνε κακά, ὅ
ἐπιθυμοῦσιν αὐτά.

Παραδείγματα δύμηικα.

131. Ἀχοῦ οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων ἔφθασαν¹ εἰς τὸ ὄρος
παρετήρησαν² τὴν θάλασσαν, κραυγὴ πολλὴ ἔγεινε. Ἀκούσαντες δ
Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες ἐνόμισαν ὅτι ἔμπροσθεν ἄλλοι πολέ
ἔπιτιθενται. — Σᾶς παρακαλῶ ἀφοῦ μέχρι (διὰ) τέλους ἀκροασθῆτε
ἀπολογίαν, τότε νὰ ψηφίζητε. — Ἀφήσας³ φρουράν, τότε⁴ ἐπέστρεψε
εἰς τὴν πατρίδα. — Τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ ἐπιταχύνῃς⁵ ἀπειρ
πτως⁶ διότι πρέπει, ἀφοῦ γείνωμεν (μετοχ.) περισσότεροι, τότε⁷ νὰ
χειρώμεν. — Συμβουλεύω, ἀφοῦ ἀναπνεύστητε καὶ ἀναπαυθῆτε⁸, τό
νὰ πορευθῆτε εἰς τὴν μάχην. — Δὲν πρέπει, ὅταν κάμης καλόν τη
διηγηθῆς τὸ πρᾶγμα εἰς πάντας. — Ὁ Ὄδυσσεος, ἀφοῦ ἔγωσε⁹ π
θος χρημάτων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Παλαμήδους, λέγεται ὅτι τὸν¹⁰
τηγόρησεν ἐπὶ προδοσίᾳ¹¹ ὅτι δῆθεν (ώς) τὰ χρήματα παρὰ¹²
Τρώων ἐπὶ δωροδοκίᾳ παρέλαβε¹³ καὶ ἐκεῖ ἀπέκρυψεν. — Εὔχαρισ
ἡθελον μάχει¹⁴ παρ' ὑμῶν, ἀν οἱ μὴ ἔχοντες ἀνάγκην κανενὸς δικ
λέγονται ὅτι εἶνε φύσει¹⁵ εὐτυχέστατοι. — Νὰ ἀπέχητε ἀπὸ φιλαρ
ρίαν· διότι ὁ φιλάργυρος, ἐπειδὴ οὔτε αὐτὸς ἀπολαύει τὰ χρήμα
του, οὔτε εἰς ἄλλους μεταδίδει (μετοχ.) εἶνε μωρότατος. — Πῶς¹⁶
ναντο (χν) νὰ πορευθῶσιν οἱ στρατιῶται, ἀν μὴ τεταγμένοι ἡθελον
ποδισει¹⁷ ς λλήλους, ὁ μὲν βρεδίζων, τὸν τρέχοντα, ὁ δὲ τρέχων ἔκει

⁵⁾ πολλὰ ἀμφρτάνω. ⁶⁾ ἄλλάσσω [μετ. ἀρ. μετὰ τοῦ ἥν]. — ¹⁾ γίγνομαι
[τινος]. ²⁾ καθοσάν. ³⁾ καταλείπω. ⁴⁾ οὐτως. ⁵⁾ ὄνυχωρῶ. ⁶⁾ συνταχύνω.
ἀθεύλως. ⁸⁾ μετοχ. ⁹⁾ κατορύττω. ¹⁰⁾ προδοσίας ὑπάγω τινά. ¹¹⁾ ώς [μετὰ
τογ.]. ¹²⁾ πυνθάνομαι ἀρ. ⁶⁾ εὔκτ. μετὰ τοῦ ἥν. ¹³⁾ πέψυκα. ¹⁴⁾ κωλύω [ρ
εὔκτ.].

τις στέκει¹⁵, ἡ δὲ ἀμαξη τὸν ἵππεα, ὁ δὲ ὄνος τὴν ἀμαξαν, ὁ δὲ ευφόρος τὸν ὄπλιτν; ἂν δὲ καὶ νὰ μάχωνται ἥθελεν εἰσθαι ἄγκη¹⁶, πῶς ἥθελον πολεμῆσει¹⁷ οἱ οῦτως ἔχοντες;

132. Ἀν τις καὶ δι' ὀλίγων λεῖξεν¹ ἥθελε νὰ ἐκθέσῃ² τοὺς ὄντας, οἱ ὅποιοι ἔχουν γίνει³ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν δικαίων, θὰ ἔχειάζετο⁴ πολὺς χρόνος καὶ κόπος.—Ἄφοῦ ὁ ρυθμός ἐνίκησεν Ἀρκάδας τὴν ἀδακρυν λεγομένην μάχην, ἔστειλε Δαρμοτέλην τὸν κήρυκα, διὰ νὰ ἀγγειλῇ (μελ. μετ.) ὅτι ἐκ τῶν Λα-βαριμονίων μὲν κανεὶς δὲν εἶχε φρονεύθη, ἐκ τῶν ἐχθρῶν δὲ παμπλη-⁵. — Ἄρα ἡδύνατο νὰ ὠφεληθῇ⁵ ἀνθρώπος καὶ τὸν μέγιστον πλοῦτον, δὲν ἔχῃ νοῦν; — Ὁ Δαρεῖος διὰ νὰ διέλθῃ⁶ ὡς δυνατὸν τάχιστα ὁδόν, τοὺς ἀσθενοῦντας ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀφῆκεν, τὸ ὅποιον ἥθελε κάμει⁷ ἢν δὲν ἐφοβεῖτο, μήπως οἱ Σκύθαι λύωσι τὴν γέφυ-⁸, διὰ τῆς ὁποίας (δοτ.) ἔζευξε τὸν Ἰστρον. — Νόμος τῶν Ἀθη-⁹νῶν ἦτο ὁ τοὺς γονεῖς μὴ τρέψων ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν μὴ παρέχων νὰ ἀτιμος. — Ὁ ἀδικηθεὶς δὲν εὐρίσκει (μέσ.) εὔκόλως¹⁰ τοὺς μέλλον-¹¹ νὰ τὸν βοηθήσουν (μελ. μετ.). — Ὁ μὴ γνωρίζων ὅτι ἡ γῆ δύ-¹²ται νὰ φέρῃ, οὐδὲ θὰ ἡδύνατο νὰ γνωρίζῃ (εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν) τὶ θέλει νὰ σπείρῃ. — Ἐάν τις ἐνοχλῇ ἡμᾶς, ἔχει μεν ἀνάγκην τινὸς διὰ τὸ παύση¹³. — Ὁ μὴ ἔχων πολλὰ δὲν δύναται νὰ διδῇ¹⁴ πολλά. — Διογένης τὸν ὅποιον ὁ Πλάτων ἐκάλει μαἰνόμενον, γέρων ὃν ἀπέ-¹⁵εις τὴν Κόρινθον. — Ὁ Ἡρακλῆς, ἐνῷ ἀκόμη ἦτο βρέφος, τοὺς δράκοντας, τοὺς ὄποιους ἀπέστειλεν ἡ Ἡρά, δὲν ἐφοβήθη¹⁶, ἀλλὰ τὰς δύο του χειρας ἀπέπνιξεν.

Η Λευκετία.

133. Ἐτύγχανον ἕγω νὰ περνῶ τὸν χειμῶνα¹ εἰς τὴν φίλην κατίαν· ὄνομάζουσι δὲ οῦτως οἱ Κέλτοι τῶν Παρισίων τὴν πολι-

τηγκώς.¹⁶) δέω.¹⁷) μάχουμαι [μ. ἀρρ. εὔκτ.]. —¹⁾ διὰ βραχέων.²⁾ διεξηγέο-³⁾ τοὺς ἡγωνισμένους.⁴⁾ δέω [εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν].⁵⁾ ὄνινημι [μ. ἀρρ. εὔκτ. τοῦ ἄν].⁶⁾ τοῦ διελθεῖν ἔνεκκ.⁷⁾ ἀρρ. ὄρ. μετὰ τοῦ ἄν.⁸⁾ τὰ ἐπιτήδεια.⁹⁾ μετογκ.¹⁰⁾ ἐνεστ. εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν.¹¹⁾ καταπλήσσομαι. —¹⁾ χειμάζω.

χνην. Είνε δὲ ὅχι μεγάλη νῆσος, καὶ μεμένη εἰς² τὸν ποταμόν καὶ αὐτὸν κύκλῳ σῶν καταλαμβάνει. Ξύλιναι δὲ εἰς αὐτὴν ὁδηγοῦσι³ γέρους ἀπὸ δύο μέρη· καὶ σπανίως⁴ ὁ ποταμὸς ὀλιγοστεύει⁵ καὶ μεγαλεῖται γίνεται, ως ἐπὶ τὸ πολὺ⁶ δὲ εἶναι ὅμοιος ἐν ὥρᾳ Θέρους, καὶ χειμῶνα Παρέχων ὑδωρ γλυκύτατον, καὶ καθαρώτατον νὰ τὸ βλέπῃ τις, εἰς τὸν θέλοντα νὰ πίνῃ· διότι ἐπειδὴ⁷ οἴκοις τηνῆσον, πρέπει ἀπὸ μάλιστα νὰ ὑδρεύωνται. Γίνεται δὲ ὁ χειμῶνας ἔκει πραότερος, ἐν τῇ θέρμης, καθὼς λέγουν, τοῦ ὡκεανοῦ, διότι ἀπέχει στάδια περισσότερα ἀπὸ τὰ ἐνεακόσια. Θερμότερον⁸ δὲ ἐπομένως ἔχουσι χειμῶνα οἱ κατοικοῦντες τὸ χωρίον· καὶ φύονται παρ' αὐτοῖς ἄμφι λοι καλαι⁹, καὶ συκέας ἡδη ὑπέρχουν τινές, οἱ ὅποιοι ἐμηχανεύθησαν σκεπάζοντες αὐτὰς τὸν χειμῶνα, ως μὲ ιμάτια, μὲ τὴν καλάμην αἵτου, καὶ μὲ τοιαῦτά τινα, σσα συνήθω,¹¹ ἐμποδίζουν τὴν ἐν τοῦ ρος ἐπιγιγνομένην εἰς τὰ δένδρα βλάβην.

Ο Περιθεύς.

134. Άφοῦ ὁ Πέρσεὺς ἐφθασεν¹ εἰς Αἴθιοπίαν, εἰς τὴν ὥπα τηνὶσιλευεν ὁ Κηφέως, εὑρε τὴν θυγατέρα τούτου Ἀνδρομέδαν νὰ ἐκτεθειμένη² ως βορὰ εἰς θαλάσσιον κῆτος. Ἡ Κασσιέπεια, δηλατὴ γυνὴ τοῦ Κηφέως, ἐφίλονικησε⁴ μὲ τὰς Νηρηΐδας περὶ ὡραιότηταν καὶ ἐκαυχήθη⁵ διτὶ ὑπερέχει⁶ πάσσας. "Οὐεν αἱ Νηρηΐδες ὡργίσθησαν⁷ καὶ ὁ Ποσειδῶν μὲ αὐτὰς συνοργισθείς, ἔστειλε πλήμαυραν κατὸς χώρας καὶ κῆτος. 'Άλλ' ἐπειδὴ ὁ 'Αμμων ἐχρησμοδότησε⁹ τὴν ἀπλαγὴν ἀπὸ τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ θυγάτηρ τῆς Κασσιέπειας Ἀνδρομέδη¹⁰ εἰς τὸ κῆτος βορά, τοῦτο ἐπράξειν ὁ Κηφέὺς ἀναγκασθείς τοὺς Αἴθιοπας, καὶ εἰς πέτραν ἔδεσε¹⁰ τὴν θυγατέρα. Ταύτην πατηρίσας¹¹ ὁ Πέρσεὺς καὶ ἀγαπήσας¹² ὑπεσχέθη εἰς τὸν Κηφέα νὰ νεύσῃ¹³ τὸ κῆτος, ἀν μέλλῃ νὰ τῷ τὴν δώσῃ ως γυναῖκα, ἀφοῦ σωθεῖ.

²⁾ ἔγκειμαι [δοτ.]. ³⁾ εἰσάγουσι. ⁴⁾ ὀλιγάκις. ⁵⁾ ἐλαχτόμαχι. ⁶⁾ τὸ πολλά ἄτε [μετὰ μετογ.]. ⁸⁾ ἀλεεινός. ⁹⁾ ἀγαθὸς [εἰς ἐνικ. θετέα τὸ τε οὔσ. καὶ ἐπιθετικός]. ¹⁰⁾ μηχανάμαχι [μ. ἀσφ.]. ¹¹⁾ εἰωθικ.—¹⁾ ἀφικνέομαι [μετογ.]. ²⁾ παρατίθεμαι [μ. ἀσφ.]. ⁴⁾ ἐρίζω. ⁵⁾ αὐγέω. ⁶⁾ κρείσσων εἰμί. ⁷⁾ μηνίω. ⁸⁾ ἐπὶ [μετὰ τίνος σεως;]. ⁹⁾ γράω. ¹⁰⁾ προσδέω [μετὰ τίνος πτώσεως;]. ¹¹⁾ θείσμαχι. ¹²⁾ ἐρίζω. ¹³⁾ ἀνατρέψω. ¹⁴⁾ μετογ. ¹⁵⁾

Αφοῦ μὲ ταύτην τὴν συμφωνίαν¹⁵ ἔγειναν ὅρκοι, ἀναλαβόν τὸν ἀ-
ῶνα¹⁶ πρὸς τὸ κῆτος, ἐφόνευσεν αὐτὸν καὶ ἡλευθέρωσε¹⁷ τὴν Ἀνδρομέδαν.

Ο νησίονος.

135. Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἀνακαλύψας¹ ἡμιόνου τινὸς κακουργίαν
τημώρησε σοφώτερον ἢ ὅσον διὰ τοῦ λόγου² ἥδυνατό τις νὰ εἰπῃ³.
Οὗτος ὁ ἡμιόνος ἀλάτι⁴ φέρων⁵ φορτίον καὶ ποτε ποταμὸν διαβαίνων
λισθητε κατὰ τύχην καὶ ἀνεποδογυρίσθη⁷. Βρεγθὲν λοιπὸν τὸ ἀλάτι
λύσε⁸ καὶ ἐλαφρὸς⁹ γενόμενος ὁ ἡμιόνος εὔχαριστήθη¹⁰. Ἐνόησε¹¹
ὅτε πότον διαφέρει ὁ κόπος τῆς ἀναπαύσεως¹² καὶ ἔκτοτε¹³ τὴν τύ-
πη κάμνων διδάσκαλον, διπερ πρότερον χωρὶς νὰ θέλῃ ἔπαθε, τοῦτο
καμνεῖ¹⁴ θεληματικῶς. Αὕτον δὲ ἀλλοῦ¹⁵ νὰ ὄδηγῃ¹⁶ καὶ ἔξω τοῦ πο-
μοῦ ἦτο ἥδυνατον εἰς τὸν ἀγωγιάτην¹⁷. Τοῦτο ἀκούσας ὁ Θαλῆς
τοχάσθη ὅτι πρέπει μὲ σοφίαν νὰ τιμωρήσῃ τὴν κακουργίαν τοῦ ἡ-
μιονού. Προσέταξε λοιπὸν ἀντὶ τοῦ ἀλατος μὲ σπόργους καὶ μαλλιὰ¹⁸
τὸν φορτώσῃ¹⁹. Οὗτος δὲ χωρὶς νὰ ὑπονοῇ τὴν ἐπιθουλήν, κατὰ
σύνηθες ὠλισθησεν. Ἀφοῦ δὲ τὸ φορτίον ἐγέμισεν²⁰ ἀπὸ ὕδωρ, κα-
καρυνθεὶς ἐκατάλαβεν²¹ ὅτι τὸ σόφισμά του μετετράπη²² εἰς κακόν,
ἐκ τούτου ἡσύχως τὸν ποταμὸν διαβαίνων καὶ στερεὰ στηριζόμε-
ται²³ μὲ τὰ σκέλη του, ἀβλαβεῖς²⁴ μετεβίβασε²⁵ τὸ ἀλάτι.

Ο Γελλίας καὶ οἱ Κεντόριπες.

136. Εἰς τὸν Ἀκράγαντα ἐν Σικελίᾳ ἦν τὸ παλαιὸν ἀνήρ τις
ομαζόμενος Γελλίας, ὃστις διεκρίνετο διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν φι-
λενίαν του. Οὗτος εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν του ἐλαιιῶνας καὶ ἔταπτεν
τὰς πύλας ὑπηρέτας², εἰς τοὺς ὄποιούς παρήγγελλε³ νὰ καλοῦν-

ἐπὶ τούτοις. ¹⁶⁾ ὑφίσταμαι [τινι]. ¹⁷⁾ λύω. — ¹⁾ καταφωράω. ²⁾ ἢ ὡς τῷ
τῷ. ³⁾ εὔκτ. μετὰ τοῦ ἄν. ⁴⁾ ἄλε-λός· πληθ. αἰτ. ⁵⁾ ἄγω. ⁶⁾ κατολισθαίνω
πρ. ^{6').} ⁷⁾ περιτρέπομαι. ⁸⁾ κατατήκομαι. ⁹⁾ κοῦσος. ¹⁰⁾ ἥδομαι. ¹¹⁾ συνί-
βαστώνη. ¹²⁾ ἐκ τούτου. ¹³⁾ ἐργάζομαι. ¹⁵⁾ ἄλλῃ. ¹⁶⁾ ἐλαύνω. ¹⁷⁾
τοκόμος. ¹⁸⁾ σποργίας καὶ ἐρίοις. ¹⁹⁾ ἐπισάττω. ²⁰⁾ ἀναπίμπλημι. ²¹⁾ αι-
δύνομαι. ²²⁾ τινι ἐπὶ τι τρέπεται. ²³⁾ κρατῶ τῶν σκελῶν. ²⁴⁾ ἀπαθής. ²⁵⁾ με-
τέρω. — ¹⁾ πρός. ²⁾ οἰκέτης. ³⁾ ἣν προστεταγμένον.

όλους τοὺς ζένους εἰς ζενίαν. Καὶ μάλιστα μιὰ φορὰ ὅτε τὸν χειμῶνα πεντακόσιοι ἵππεις ἦλθον εἰς τὸν Ἀκράγαντα, ὑπεδέχθη ὁλούς αὐτοὺς καὶ εὐθὺς εἰς ὅλους ἔδωκεν ἴματα καὶ χιτῶνας. Λέγουν ὅτι ὁ Γελώνος⁴ κατὰ μὲν τὴν ἐξωτερικὴν μορφὴν⁵ παντελῶς εὔτελής, καὶ δὲ τὸν χαρακτῆρα⁶ ἀξιοθαύμαστος. "Οταν ἀπεστάλη εἰς τοὺς Κεντόρους⁷ πρέσβυς, καὶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν συνέλευσιν, τὸ πλῆθος⁸ σεν εἰς ἀκρατον γέλωτα, βλέπον ὅτι ἡτο κατώτερος⁹ παρ' ὅτι αὐτοῦ ἐπερίμενον¹⁰. ἀλλ' οὗτος ἐκ τῆς ἀκολασίας ταύτης οὐδαμῶς ραχθεὶς εἶπεν: Μὴ θαυμάζετε, ὃ Κεντόριπες, ὅτι οἱ Ἀκραγαντοὶ¹¹ ἐμὲ μάλιστα ἔστειλαν εἰς σᾶς. Εἶναι δηλ. παρ' αὐτοῖς συνήζεισαν¹² ὠραιοτάτους¹³ ἄνδρας νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὰς ἐπιδόξους πόλεις τὰς ταπεινὰς δὲ καὶ λίαν εὔτελεις, τοιούτους, σὰν ἐμένα¹⁴.

Σοφία τοῦ δημιουργοῦ

(Πρὸς μετάφρασιν)

137. Τὸ ἔκ πηλοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα ἡμῶν, τοῦτο οὐχ ὑπομνεῖται τοῦ δημιουργοῦ τὸ θεῦμα, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνει πλέον. Τὸ εὔτελὲς τῆς οὐσίας, τοῦτο μάλιστα δείκνυσι τῆς τέχνης τὸ εὔπορον εὐμήχανον, ὅτι ἐν πηλῷ καὶ τέρρῳ τοσαύτην ἐνέθηκεν ἀρμονίαν, τοιαύτας αἰσθήσεις, οὕτω ποικίλας καὶ παντοδαπάς, καὶ τοιαῦτα ναμένας φιλοσοφεῖν. "Ωστε ὅσῳ περ ἂν κατηγορῇς τοῦ τῆς οὐσίας τελοῦς, τοσούτῳ μᾶλλον θεῦμασον τὸ μεγαλεῖον τῆς τέχνης· τοῦτο καὶ ἀνδριαντοποιὸν οὐχ οὕτω θαυμάζω τὸν ἀπὸ πηλοῦ τῇ τῆς τέχνης εὔποριχ δυνατὸν κάλλος ἐπιδεῖξαι θαυμαστὸν. 'Εκεῖ μὲν γὰρ καὶ συντελεῖ ἡ τῷ πλάττοντι, ἐνταῦθα δὲ γυμνὴ τῆς τέχνης ἐστιν ἡ ἐπιδεῖξις.

(Αγ. Ἰω. Χρυσοστ.)

⁴⁾ γεγογέναι. ⁵⁾ τὸ εἶδος. ⁶⁾ τὸ γένος. ⁷⁾ πόλις Κεντούριπαι, κατ. Κεντόρους. ⁸⁾ καταδεής. ⁹⁾ τῆς περὶ αὐτοῦ δόξης. ¹⁰⁾ νομίζεται αὐτοῖς, ἡ ἐν ἔθει ἔστιν αὐτοῖς. ¹¹⁾ κράτιστος τῷ κάλλει. ¹²⁾ τοιούτ... ἐμέναισίους.

**Ο Πλάτων φυγαδεύει τοὺς ποιητὰς ἐκ
τῆς πολιτείας.**

138. Ἄς μὴ φοβίζουν¹ τὰ παιδία αἱ μητέρες ἀναπειθόμεναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν, διηγούμεναι² τοὺς μύθους κακῶς, ὅτι δῆθεν³ θεοὶ τινες περιέρχονται τὴν νύκτα, διὰ νὰ βλασφημῶσι ἡμαὶ μὲν εἰς θεούς, ἥμα δὲ τοὺς παῖδας κάμωσι δειλοτέρους. — Ἡραὶ δὲ δεσμοὺς ὑπὸ νιοῦ, καὶ Ἡραίστου ρίψεις ὑπὸ πατρός, ὅτε ἔμελλε νὰ βοηθῇ⁴ τὴν μητέρα τυπομένην, καὶ θεομαχίας ὅσας Ὁμηρος ἔχει κάμει, δὲν πρέπει νὰ παραδέχωνται⁵ εἰς τὴν πόλιν, οὔτε ἀλληγοριῶν⁶ καμωμένας οὔτε ὅχι⁷. Διότι ὁ νέος δὲν εἶναι ίκανὸς νὰ κρίνῃ τί εἶναι ἀλληγορία⁸ καὶ τί ὅχι⁹. Ἐλλά¹⁰ ὅσα (ἢ ἂν) εἰς τοιαύτην ἡλικίαν⁹ ἦθελε λάθη εἰς τὸ πνεῦμα¹¹, συνήθως¹¹ γίνονται ἀιεῖχλειπτα καὶ ἀμετάβλητα¹². — Ενεκα τούπον τούτων πρέπει παρὰ πολὺ νὰ φοντίζουν¹³, ὅσα πρῶτα ἀκούωσιν, νὰ ἡνε διὰ τῆς φαντασίας πλασμένα¹⁴ ὅσον τὸ δυνατὸν κάλλιτα πρὸς ἀρετήν. (Πλάτ. Πολιτ. 11,378 – 381)

Εὐθτάθεια τῶν Ἀθηναίων.

139. Ενῷ ἡσαν¹ ὅλοι οἱ σύμμαχοι ἄθυμοι, καὶ οἱ Πελοποννήσοι μὲν διετείχιζον τὸν Ἱσθμὸν καὶ ἔζητον ἴδιαν δι' ἔχυτοὺς (δοτ.) αὐτηρίαν, αἱ δὲ ἄλλαι πόλεις εἰχον ὑποταγὴ² εἰς τοὺς βαρβάρους, καὶ μετατράπευον (μεσ.). μὲ ἐκείνους, ἐκτὸς ἀν τις διὰ σμικρότητα παρηκμήθη, προσέπλεον δὲ τριήρεις διεκόσιαι καὶ χιλιαι, καὶ πεζὴ στρατιῶν ἀναριθμητος ἔμελλεν εἰς τὴν Ἀττικὴν νὰ εἰσβάλῃ, ἐνῷ οὐδεμίᾳ αὐτηρία εἰς αὐτοὺς ὑπελείπετο, ἀλλ' εἰχον γείνει ἔρημοι συμμάχων αἱ εἰχον ἀποτύχει³ ὅλων τῶν ἐλπίδων, ἐνῷ ἦτο δυνατὸν⁴ εἰς αὐτοὺς

¹⁾ ἐκδειματόω [προστ.]. ²⁾ λέγω. ³⁾ ὡς ἄρα. ⁴⁾ ἀμύνω. ⁵⁾ οὐ παραδεκτέος, ἀλλα. ⁶⁾ ἐν ὑπονοίαις. ⁷⁾ οὔτε ἄνευ ὑπονοιῶν. ⁸⁾ δι. τι τε ὑπόνοια, καὶ ὃ μή. ⁹⁾ μηκοῦτος ὥν. ¹⁰⁾ ἐν ταῖς δόξαις. ¹¹⁾ φιλεῖ γίγνεσθαι. ¹²⁾ δυσέκνιπτά τε καὶ μετάστατα. ¹³⁾ περὶ παντὸς ποιητέον. ¹⁴⁾ μυθολογέομαι [διὰ τῆς φαντασίας πλασμένα]. — ¹⁾ διάκειμαι [μετογ., ὡς καὶ ἄπασαι αἱ παρεμπίπτουσαι νὰ τεθῶσιν καὶ μετογὴν μέχρι τοῦ ὑπέμειναν]. ²⁾ γίγνομαι ὑπὸ τινι. ³⁾ διαμαρτάνω. ⁴⁾ ἔξεστις ἀπόλ.].

ὅγι μόνον τοὺς παρόντας κινδύνους νὰ διαφύγωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ
ἔξαιρέτους νὰ λάβωσι, τὰς ὅποιας ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, νὰ
ζων⁵ ὅτι ἂν ἦθελε προσλάβει τὸ τῆς πόλεως ναυτικόν, εὐθὺς θὰ γί⁶
κύριος⁶ καὶ τῆς Πελοποννήσου — Δὲν ὑπέμειναν τὰς παρ'⁷ ἔκεινου
ρεάς, οὐδὲ ὄργισθέντες κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὅτι προεδόθησαν, εὐχά⁸
στως ὥρμησαν εἰς τὰς διαλλαγὰς τὰς πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἀλλὰ
τοι μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἡτοιμάζοντο νὰ πολεμῶσιν, ἐσυγχώρ⁹
δὲ τοὺς ἄλλους οἱ ὄποιοι προετίμων⁸ τὴν δουλείαν· διότι (γὰρ) ἐν
ζον ὅτι εἰς τὰς ταπεινὰς μὲν πόλεις ἀρμόζει ἐξ ἀπαντος τρόπου νὰ
τῶσι σωτηρίαν, εἰς δὲ τὰς ἀξιούσας νὰ ἴηνε προστάτριαι⁹ τῆς Ἑλλ¹⁰
ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν¹⁰ νὰ διαφεύγωσι τοὺς κινδύνους.

Περὶ μορίων.

Μὲν....δὲ

140. Οἱ πρεσβύτεροι ἀγανακτοῦσιν, ἐπειδὴ ἔχουσιν ἀποστερ¹
μεγάλα τινά, καὶ ἐπειδὴ τότε μὲν καλῶς ἔζων, τώρα δὲ οὐδὲ ζῶ²
— Λέγεις καλῶς, ἀλλὰ δὲν κάμνεις² τίποτε. — Θυμαζῶ ἂν κατὰ
Λακεδαιμονίων ποτὲ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἐπορεύθητε³,⁴
δὲ διστάζετε⁴ νὰ ἐκστρατεύσητε⁵ ὑπὲρ τῶν ἴδικῶν σας⁶ κτημάτων
Εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον⁷ ἀνοησίας τινὲς ἔχουσιν ἔλθει, ὥστε ἔχουσιν ἐ⁸
θει⁸ ὅτι ἡ ἀδικία εἶνε ἐπονείδιστος, ἀλλὰ κερδαλέχ, ἡ δικαιοσύνη⁹
εὑδόκιμος, ἀλλὰ ἀνωφελής. — Ή γῆ πάντα τὰ καλά, πάντα δὲ τὰ
παράγει⁹ καὶ τρέψι. — Τι ὄφελος εἰς τὸν ἀνθρώπον, ἐὰν τὸν κο¹⁰
δλον κερδίσῃ, ἀλλὰ γάρ¹⁰ τὴν ψυχήν του; — Οἱ ἀνεμοι αὐτοὶ¹¹
βλέπονται, δσα δὲ κάμνουσιν εἰς πάντας εἶνε φανερά. — Εἰς τὸν π

⁵) ἡγέσιμοι. ⁶) κρατῶ [μελ. ἀπ.]. ⁷) συγγνώμην ἔχω. [τινί]: ⁸) αἴρομαι
τοιχ.]. ⁹) προστῆμι [θ. παρ. ἀπαρ.]. ¹⁰) οἵον τε ἐστι [ἀπαρ.]. — ¹) μετι¹
καὶ διὰ τοῦ ὑποκειμ. μορ. Ός πρὸ τῆς μετογῆς. ²) πράττω ἡ σύνδεσις τῶν
προτ. διὰ τοῦ μὲν-δέ. ³) ἀνταίρω. ⁴) ὄχνεω. ⁵) ἔξειμι. ⁶) ὑμετέρων αὐτῶν
ποὺ θετέος ὁ μέν]. ⁷) εἰς τοῦτο ἀνοίας. ⁸) ὑπολαμβάνω· ἐν ταῖς προτάσεσ⁹
ταις τὰ τε εὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα ἀνταποκρίνονται συνδεόμενα διὰ τῶν μὲν
⁹) φύω. ¹⁰) ἀπόλλυμι.

μον πρέπει νὰ τάττωμεν τοὺς ἀρίστους καὶ¹¹ πρώτους καὶ τελευταίους, τοὺς δὲ χειρίστους μέσους, διὰ νὰ φέρωνται ὑπὸ τούτων¹², ὑπὸ δὲ τῶν ἄλλων σπρώχνονται.

141. Ὁ Κλέαρχος εἰς τὸν Τισσαφέρνην εἶπε τὸ ἔξης. Μαζῆτον πᾶσα² ὁδὸς, εἶνε εὔπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατός, χωρὶς δὲ σοῦ πᾶσα ὁδὸς σκοτεινή,³ πᾶς δὲ ποταμὸς δυσδιάβατος.⁴ — Ὁ εὐτεθῆς ἀνὴρ ὅταν χάσῃ⁵ οὐλὸν ἢ ἄλλο τι ἐξ ἔκεινων τὰ ὅποια⁶ πλεῖστον ἐκτιμᾷ,⁷ θὰ λυπηθῇ⁸ ἄλλος θὰ ἦνε μέτριος⁹ εἰς τὴν λύπην του. — Ἀφ' ὅσους ἔχουν ἀφιξέσει¹⁰ τὰ ὅπλα, ταχέως ἄλλα θὰ κάμουν, ἀφ' ὅσους δὲ ἔχουν ἀφαιρέσει ἵππους, θὰ ἀποκτήσουν ἄλλους. — Ὁ Κίμων ἀπέθανε, καθὼς¹¹ οἱ πλεῖστοι λέγουν, ἐπειδὴ ἡ τιθένησε,¹² μερικοὶ¹³ δὲ λέγουν ἔνεκκ πληγῆς¹⁴, τὴν ὅποιαν ἀγωνιζόμενος πρὸς τοὺς βαρβάρους ἔλαβεν.¹⁵ — Μέγα πρᾶγμα εἶνε ἡ τιμὴ διότι οἱ ἐπιθυμοῦντες¹⁶ αὐτὴν δὲν ὀκνοῦσι πάντα κόπον νὰ ἀναλαμβάνωσι¹⁷, πάντα δὲ κίνδυνον νὰ ὑπομένωσιν — Ὁ Ἐρμῆς¹⁸ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἡρακλέα ξίφος, οὐ Απόλλων τόξον οὐ "Ἡφαιστος θώρακα χρυσοῦν, ἢ Ἀθηνᾶ πέπλον.

'Αλλά.

142. Η Ἀρετὴ εἶπεν εἰς τὴν Κακίαν. Ὡ ταλαιπωρει!, τι δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις, ἢ ὅποια οὐδὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν εὐαρέστων² ἔχεις, ἄλλα πρὸ τοῦ νὰ ἐπιθυμήσῃς χορταίνεις³ ἀπὸ ὅλα, πρὸ τοῦ μὲν νὰ πεινάσῃς, τρώγουσα,⁴ πρὸ τοῦ δὲ νὰ διψήσῃς πίνουσα; — Εἶπεν ἀν⁵ ὅχι ταῦτα, ἄλλα τοιαῦτα. — Ὁ Κῦρος καθὼς παρατηρεῖ⁶ εἰς τὴν μάχην τὸν βασιλέα, εὐθὺς δὲν κρατεῖται,⁷ ἄλλα φωνάζει: τὸν ἄνδρα βλέπω. — Ὁ Σωκράτης εἰς τὸν Απολλόδωρον εἰπόντα: τοῦτο ἐγὼ δυσκολώτατα⁸ φέρω, διότι σὲ βλέπω ἀδίκιας νὰ ἀποθνήσκῃς, ἀπεκρίθη: 'Αλλὰ

¹¹) τε. ¹²) ὑπὸ μὲν τῶν... ἄγωνται, ὑπὸ δὲ τῶν... ὠθῶνται. — ¹⁾ μέν. ²⁾ μέν. ³⁾ διὰ σκότους. ⁴⁾ δύσπορος. ⁵⁾ ἀπόλλυμι [ἀρ. μετοχ.]. ⁶⁾ ἢ ἀναφορ. καθ'. ⁷⁾ ἔλειν ἄγει τῆς δεικτικῆς. ⁸⁾ νὰ περιφρασθῇ διὰ τοῦ ποιοῦμαι. ⁹⁾ ἄγθομαι [μ. μελ.]. ¹⁰⁾ μετριάζω πρός. ¹¹⁾ ἀφαιροῦμαι τι [ὅσον ἀφήρηνται. ¹²⁾ μέν. ¹³⁾ νοσέω [μετοχ.]. ¹⁴⁾ ἔνιοι. ¹⁵⁾ τραῦμα. ¹⁶⁾ ἔχω [ἀρ. έ']. ¹⁷⁾ ὀρέγομαι. ¹⁸⁾ τὰ ὑποκείμενα νὰ συνδεθῶσι διὰ τοῦ μὲν-δέ. — ¹⁾ τλήμων. ²⁾ ἡδύς. ³⁾ ἐμπιπλαμαι. ⁴⁾ ἐσθίω. ⁵⁾ εἰ. ⁶⁾ καθοράω. ⁷⁾ ἀνέχομαι. ⁸⁾ χαλεπῶς [ὑπερβετ.].

σὺ μᾶλλον θὰ ἥθελες νὰ μὲ βλέπεις δικαιίας ἢ ἀδίκως νὰ ἀποθνήσκω
— 'Ο Σωκράτης ἀποθνήσκων, ὡς Κρίτων, εἶπεν, εἰς τὸν Ἀσκληπιό
χρεωστοῦμεν⁹ ἀλεκτρύουνα· ἀλλ' ἀποδώσατε καὶ μὴ ἀμελήσετε.—
Μηδαμῶς ἂς ὑποχωρῶμεν¹⁰ εἰς συνειθισμένους νὰ μᾶς κακολογῶσιν
ἀλλ' ἂς προσπαθῶμεν νὰ ἀποδείξωμεν ψευδεῖς¹¹ τοὺς λόγους αὐτῶν
διὰ τοῦ ἔργου.—Πολλοί, θέλοντες νὰ φχίνωνται ὅτι εἶνε εὔθουλότα
τοι, δὲν κρίνουσιν ἄξιον¹² νὰ ἀποχωρήσωσιν ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μᾶ
ροφά τοὺς ἐφάνησαν καλά¹³, ἀλλὰ εἰς τὴν γνώμην των ἐμμένουσιν
ἔως ὅτου¹⁴ δύστυχῶσιν¹⁵.

143. Αἱ ἀγέλαι βόσκουσιν¹ εἰς χωρία, εἰς² ὁποῖα ἥθελον ἀρῆ
σει³ αὐτὰς οἱ νομεῖς, ἀπέχουν δὲ ἀπὸ σα αὐτὰς ἥθελον ἐμποδίζει.⁴
— 'Ο Θεμιστοκλῆς ἐρωτηθεὶς ποιὸν ἐκ τῶν δύο Ἀχιλλεὺς μᾶλλον θέλει
νὰ εἶνε ἢ "Ομηρος"; «Ἀλλὰ σὺ ὁ ἕδιος, εἶπεν, ποιὸν ἐκ τῶν δύο θέλει
ἥθελες νὰ ἥσαι ὁ νικῶν εἰς ὀλυμπιακούς ἀγῶνας,⁵ ἢ ὁ κηρύττων τοὺς
νικῶντας;—Μισθὸς ἄξιος τῆς ἀρετῆς εἶνε τὸ νὰ μὴ ἔξαφνίζηται⁶ τού
ὄνομα μετὰ θάνατον, ἀλλὰ νὰ ἀφίνη⁸ σημεῖόν τι τῆς κακολογίας—
— 'Ο Σωκράτης ἔλεγεν ὅτι αὐτὸς τρώγει διὰ νὰ ζῇ, οἱ δὲ⁹ λοιποὶ¹⁰
ἄνθρωποι ζῶσι διὰ νὰ τρώγωσιν.—Καὶ ἐν ἀπαρατήρητοι¹⁰ ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπους ἀμαρτήσωμεν, ἀλλὰ τὸν Θεῖν βεβχίως δὲν θὰ διαφύγω
μεν¹⁰.—Αν ὅχι ὅλα, ἀλλὰ πολλὰ βεβχίως γνωρίζετε. — Δὲν εἴχο
ἄλλους¹¹ συμμάχους, παρὰ τοὺς Βαιωτούς.

'Ο 'Αρίων.

144. 'Ο 'Αρίων ἀφοῦ ἐπλούτησεν, ἐπεθύμησε πλεύσας εἰς τὴν
πατρίδα εἰς τὴν Μήθυμναν νὰ ἐπιδείξῃ¹ τὸν πλοῦτον· καὶ ἀφοῦ ἐπέβη
εἰς πορθμεῖόν τι κακούργων ἀνδρῶν, καθὼς² ἔδειξεν ὅτι φέρει³ πολὺν
χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, ὅτε εἰς τὸ μέσον τοῦ Αἰγαίου ἔρθασαν⁴, ἐπίθου-
λεύουσιν οἱ ναῦται. Οὕτος δέ: «Ἐπειδὴ οὕτως ἔχετε ἀποφασίσει⁵

9) ὀφελώ. 10) ἐνδέδωμι. 11) ἐλέγχω. 12) ἄξιόω. 13) δόξαντα. 14) ἔστ' ἂν. 15)
κακῶς πράττω. — 1) βόσκομαι [μὲ αἵτιατ.]. 2) ἐπὶ [αἵτι.]. 3) ἐφέμηι: μετὰ τοῦ
ἄν εἰς ὑποτ. 4) ἀπείργω. 5) ἂν [εὔκτ.]. 6) Ὁλύμπια νικᾶν. 7) ἀναιρέομαι. 8) λεῖ-
πομαι. 9) ἐν τῇ προηγουμένῃ προηγηθήτω τὸ μέν. 10) λανθάνω. 11) οὐδένα εἴ-
χον. — 1) μεσ. ἀορ. 2) ὠς. 3) ἄγω [μετοχ.]. 4) γίγνομαι. 5) ταῦτα δέδοκτη-

τίπεν, ἀλλὰ ἀφοῦ ἀναλάβω τὰ φορέματά μου (σκευή], καὶ ψήλω θρηνόν τινα δι⁶ ἐμαυτὸν ἀφῆσατέ⁷ με ἔκουσιώς νὰ ρίψω ἐμαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν». Ἐπέτρεψαν οἱ ναῦται, καὶ ἀφοῦ ἀνέλαβε τὰ φορέματα καὶ ἔψαλε πολὺ λιγυρὰ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ ἀποθύνῃ (μετοχ.) εἴς ἀπαντος εὐθύς⁸. Δελφίν δέ τις λαβὼν καὶ ἐπὶ τῆς ράχεως⁹ ἀναθέτεις (μ. χορ.), αὐτὸν ἔχων ἐκολύμβησεν¹⁰ εἰς Ταίναρον.

Γάρ.

145. Μὴ φοβοῦ τοὺς ἔχθρούς, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς· διότι ὁ Θεός θὰ ἴνε μαζῆ σου. — Ὁ Καρμύσης προσκαλέσας¹ τοὺς εὑνποληπτοτάτους² τῶν Περσῶν ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς τὰ ἔξης: Ὡ Πέρσαι, ἀναγκάζομαι τοῦτο, τὸ ὄποιον ἐκ πάντων τῶν ποιημάτων μάλιστα ἔκρυπτον, νὰ φανερώσω³ εἰς σᾶς. Ὡν δηλαδὴ εἰς Αἴγυπτον εἶδον ὄνειρον⁴ εἰς τὸν ὅποιον μου, τὸ ὄποιον εἴθε νὰ μὴ⁵ ἥθελον ἵδη ποτέ. — Μετὰ τὴν μάχην διέταττον τοὺς στρατηγούς νὰ διδωσιν εἰς σὲ τὰ ἀριστεῖα: Ἀλλὰ βεβαίως⁶ ἐπειδὴ οἱ στρανηγοὶ πρὸς τὸ ἐμὸν ἀξίωμα ἀπέβλεπον καὶ ἥθελον εἰς ἐμὲ νὰ διδωσι τὰ ἀριστεῖα, σὺ αὐτὸς ἔγεινες προθυμότερος τούτων, νὰ λάθω ἐγώ, — Δὲν εἶνε αἰσχοὸν αὐτὸς βεβαίωσι⁷ τὸ γράχειν λόγους· τί λοιπόν;⁸ ἀλλὰ τὸ κακῶς γράφειν; — Στοχάζεσαι σίηθω,⁹ διτι θὰ πολεμήσῃ κατὰ σου ὁ ἀδελφός; — Πρέπει νὰ εἴπω, σας γνωρίζω· διότι εἴμαι ἐμπειρος τῆς χώρας ἐκείνης. "Ἐχει δηλαδὴ αὐτη ἀμφότερα καὶ πεδία κάλλιπτα καὶ ὅρη ὑψηλότατα.

Καί, τε—καί.

146. Τέλος καὶ ὁ παῖς καὶ αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ Βασιλέως συνελήφθησαν¹ καὶ τὰ γρήματα ὃσα ἔτυχον νὰ φέρωνται² μετ³ αὐτῶν. — Ὁ Σωκράτης ἐνόμιζεν διτι οἱ θεοὶ γνωρίζουσιν ὅλα, καὶ (τε) ὃσα λέγονται⁴ καὶ ὃσα πράττονται καὶ ὃσα σιωπηλῶς σχεδιάζον-

¹) ἐπὶ [δοτ.]. ²) ἔνω. ³) παραχρῆμα. ⁴) ὑπολαμβάνω. ¹⁰) ἐκνήγομαι. — ¹) μεταπέμπομαι. ²) λογιμώτατος. ³) ἐκφαίνω. ⁴) ὄψις. ⁵) μήποτε ὕφελον. ⁶) ἦδ. Κατ. Συντ. § 151. Ζηχ. § 518 σημ. ⁷) γε. ⁸) τί γάρ; ⁹) γάρ. — ¹) ἀλίσκομαι. ²) ἀγομαι. ³) σύν. ⁴) μετοχικ.

ται⁵. — Οἱ Καρχηδόνιοι ἔθυσίαζον εἰς τὸν Κρόνον ἀνθρώπους, καὶ μάζι
λιστα⁶ καὶ τοὺς νιούς των μερικοὶ⁷ ἐξ αὐτῶν. — Εἰς τὰ συσσίτια τῶν
Σπαρτιατῶν καὶ οἱ παιδεῖς παρευρίσκοντο⁸, καὶ συνείθιζον⁹ αὐτοὺς νὰ
παιζοῦσι χωρὶς φλυαρίαν καὶ νὰ σκώπτωσι καὶ σκωπτόμενοι νὰ μὴ
ἀγανακτῶσι¹⁰. — Δὲν μεταχειρίζονται τὸν αὐτὸν τρόπον οἱ ἄνθρωποι
καὶ (τε) πρὸς τοὺς εὐεργετήσαντας καὶ πρὸς τοὺς ἀδικήσαντας, ἀλλὰ
τὴν μὲν ἀδικίαν καὶ χωρὶς νὰ θέλουν ἐνθυμοῦνται¹¹, τὴν δὲ χάριν καὶ
έκουσίως λησμονοῦν. — Συνιστῶσιν¹² οἱ πατέρες εἰς τοὺς νιούς νὰ ἔννοι
εὔτερεῖς καὶ δίκαιοις καὶ ἀληθινοὶ καὶ εὐπειθεῖς. — Τὰ πρόσβατα ὑπα-
κούουσι καὶ εἰς τὸν ταμίαν καὶ εἰς τοὺς κῦνας καὶ μάλιστα (δὴ) καὶ
ἄκολουθοῦσι τὰς αἰγας. — Περὶ τῶν ποιημάτων, τὰ ὅποια¹³ ἔχεις κάτι-
μει καὶ ἄλλοι τινὲς μὲν ἡρώτησαν ἥδη, ἀλλὰ καὶ ὁ Εὔηνος πρώην. —
‘Ο τρίτος τῶν ἐν Ρώμῃ βασιλέων καὶ (τε) ἄλλας πολλὰς ἐξόδου
ἔξηλθε καὶ κατὰ τῶν Οὐηίων τῆς Τυρρηνίας ἐστράτευον. — Οἱ Λακε-
δαιμόνιοι, ἐπειδὴ ἐμάκρυνεν¹⁴ εἰς αὐτοὺς ὁ πρὸς τοὺς Μεσσηνίους πό-
λεμος, καὶ ἄλλους προσεκάλεσαν¹⁵ συμμάχους καὶ τοὺς Ἀθηναίους
οὗτοι δὲ ἥλθον ὑπὸ τὴν στρατηγίαν¹⁶ τοῦ Κίμωνος. — Μὴ ὄρκισθης εἰ-
θεόν, καὶ μάλιστα¹⁷ ἀν μέλλης νὰ ἐπιορχῇς. — Κῦρος ὁ νεώτερος
παρὰ πάντα ἄλλον¹⁸, ἐγνώριζε καὶ χάριν νὰ γνωρίζῃ¹⁹ καὶ νὰ ἀπο-
δώσῃ. — Εἰς κανένα ἄνδρα, καὶ μάλιστα²⁰ ἄρχοντα, εἶνε καλλίτερος
κτῆμα δικαιοσύνης. — Ταῦτα πάντα ἐνθυμούμενοι λέγω δτι πρέπει νὰ
θελήσητε καὶ εἰς τὸν πόλεμον νὰ προσέχητε, περισσότερον παρὰ ἀλ-
λοτε τώρα²¹. — Δὲν ἔδυσεν²² ἀκόμη ὁ ἥλιος καὶ ἥλθον παρὰ βασιλέων
ἄγγελοι. — Δὲν ἐπρόφθασε²³ νὰ ὄμιλῃ καὶ εὐθὺς ἐγέλασαν ὅλοι. —
Ἐφώτιζε²⁴ ἥδη καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν²⁵ τοῦ ὄρους. — Δὲν εἴχε²⁶
ἀκόμη διανύσει²⁶ πολλὴν ὁδὸν αὐτοὶ δτε²⁷ ὁ Μῆδος ἥλθε πάλιν.

⁵) βουλεύομαι. ⁶) δῆ. ⁷) ἔνιοι. — ⁸) πάρειμι. ⁹) ἐθίζομαι. ¹⁰) δυσχεραίνω. — ¹¹
ὑπόμιμνήσκομαι. ¹²) παραχελεύομαι. ¹³) καὶ ἔλξιν. ¹⁴) μηκύνομαι. ¹⁵) ἐπί-
καλέομαι. ¹⁶) στρατηγέων [μετοχ.]. ¹⁷) ἄλλως τε καν. ¹⁸⁾ εἴ τις καὶ ἄλλος.
οἶδα. ²⁰⁾ ἄλλως τε καὶ. ²¹⁾ εἰπερ ποτε καὶ νῦν. ²²⁾ οὕπω κατέδου. ²³⁾ οὐ-
ἔρθη... ²⁴⁾ Ἐως διαφαίνει. ²⁵⁾ ἀκρωτήριον. ²⁶⁾ διανύομαι [ὑπερσ. παθ.] ὑπο-
όδος. ²⁷⁾ καὶ.

Οὖν

147. Ο 'Αλέξανδρος, νικήσας τὸν Δαρεῖον, παρῆγγειλεν¹ εἰς τοὺς Ἑλληνας νὰ ψηφίσουν αὐτὸν θεόν. "Αλλοι μὲν λοιπὸν ἄλλα ἐψήφισαν, οἱ δὲ Λακκεδαιμόνιοι τὰ ἔξης: Ἐπειδὴ ὁ 'Αλέξανδρος θελεὶ νὰ ἴηται θεός, ἀς ἴηται — 'Η Σεμίρρχις, κατασκευάσασα διὰ τὸν ἱερὸν της² τάφον, ἐπέγραψεν. «Οστις³ ἔχη ἀνάγκην χρημάτων βασιλέως, ἀνοιξα⁴ τὸ μνημεῖον, ὅσα θέλει, ἀς λαβῇ». Ο Δαρεῖος λοιπὸν ἀνοιξα χρήματα μὲν δὲν εὔρε, χρήματα δὲ ἄλλα ἀπήντησε⁵ λέγοντα⁶ τὸ ἔξης: «Ἄν μὴ ἥσο κακὸς ἀνήρ, δὲν θὰ ἐκίνεις θήκας νεκρῶν». — Ο Λέας ὁ Σκύθης τὸν Ισμηνίαν, ὁ ὅποιος ἐλέγετο ὅτι εἶναι αὐλητὴς ἐκ τῶν τότε ἀριστος, λαβὼν αἰχμάλωτον διέταξε νὰ αὐλήσῃ. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ ἄλλοι ἐθαύμαζον αὐτὸν, ὁ Ατέας ὡρκίσθη ὅτι αὐτὸς μὲ περισσότεραν εὐχαρίστησον⁷ ἀκούει τὸν ἵππον χρεμετίζοντα. — "Ενεκα ἀναρχίας καὶ ἀταξίας (δοτ.) ἡ πόλις ἀπωλέσθη. Πρέπει ἐπομένως νὰ γείνωσιν οἱ ἀρχοντες πολὺ ἐπιμελέστεροι, οἱ τώρα παρὰ οἱ πρότερον⁸. — Αὕτη ἡ γυνὴ ἐλέγετο ὅτι ἔδωκεν εἰς τὸν Κύρον χρήματα. — Ο δὲ Κύρος ὡς τόσον⁹ ἀπέδωκεν εἰς τὸν στρατὸν μισθὸν τεσσάρων μηνῶν.

Τοι. μέντοι, ὥτοι, τοίνυν.

148. Τὸ πλοῖον ἔχει ἀφιχθῆ ἐκ Δήλου; δὲν ἔχει βεβαίως² ἀφιχθῆ, ἄλλὰ μοὶ φαίνεται μὲν ὅτι θὰ ἐλθῃ σήμερον, ἐξ ὅσων ἀπαγγέλλουσιν ἐλθόντες τινὲς ἀπὸ Σουνίου καὶ ἀφήσαντες αὐτὸ ἐκεῖ. Φανερὸν λοιπὸν³ ὅτι θὰ ἐλθῃ σήμερον. Αλλὰ τύχη ἀγαθῆ. Δὲν νομίζω διμαῶ⁴ ὅτι αὐτὸ θὰ ἐλθῃ σήμερον. Πόθεν τοῦτο συμπεραίνεις⁵. — Εγὼ θὰ σοὶ εἰπω. Πρέπει δηλαδὴ⁶ νὰ ἀποθηήσκω τὴν ὑστεραίαν⁷ ἡμέραν παρ⁸ ἐκείνην καθ' ἣν ἡθελεν ἐλθει τὸ πλοῖον. — Τιύλαχιστον λέγουσι τοῦτο μήλιστα⁹ οἱ κύριοι τούτων. — Επομένως¹⁰ δὲν νομίζω ὅτι αὐτὸ θὰ ἐλθῃ αὔριον, ἄλλὰ τὴν ἐπομένην¹¹. — Κελεύεις νὰ διδω ἐγὼ τὸ παρά-

¹⁾ ἐπιστέλλω. ²⁾ δοτ. ³⁾ ὅστις ἄν. ⁴⁾ διαιρέω. ⁵⁾ ἐντυγχάνω. ⁶⁾ φράζω. ⁷⁾ ἡδίου. — ⁸⁾ οἱ πρόσθεν. ⁹⁾ Κύρος δ' οὖν. — ¹⁰⁾ παραχ. ²⁾ οὐ τοι δῆ. ³⁾ οὖν. ⁴⁾ μέντοι. ⁵⁾ τεκμαρίομαι. ⁶⁾ γάρ. ⁷⁾ τῇ ὑστεραίᾳ. ⁸⁾ ἡ ἡ ἄν [ἐλθῃ]. ⁹⁾ φασί γε τοι δῆ. ¹⁰⁾ τοίνυν. ¹¹⁾ ἐτέρω. [γεν.].

δειγμα¹² νεώτερος ὅν· καὶ ὅμως¹³ πάρὸν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐν
χρήσει εἰ εἴ¹⁴ τὸ ἐναντίον (πληθ.) βεβαιώ¹⁵ τούτου. — Ἐνθυμεῖσαι ἔκε-
να; — Ναι, ἐνθυμοῦμαι βεβαιώ¹⁵, δτὶ τοιαῦτα ἡκουσα (μετοχ.) παρὰ
σοῦ. — Μὲ φιλόσοφον ὁμοιάζεις¹⁶. Μάθε ὅμως¹⁸ δτὶ εἰσαι (μετ.) ἀνόη-
τος. — Δὲν ἥθελεν εἰσθαι πολὺ ἀλογία νὰ φοβῆται τις; Πολλὴ βε-
βαιώ¹⁷. — Ἀγαπᾷ ὁ πατὴρ τοὺς παῖδες του, ὅγι ὅμως¹⁸ τὰ κακὰ
αὐτῶν. — Ἐστερήθη μὲν τὸν ὄφθαλμὸν ἐκ τῆς πληγῆς, βεβαιώ
ὅμως¹⁸ δὲν ἀπέθανεν.

Γε, γοῦν.

149. Τι ὠφελοῦνται¹ οἱ πλούσιοι σωρεύοντες² τάλαντα ἐπὶ³
(δοτ.) ταλάντων, οἱ όποιοι βεβαιώ³ μετ' ὄλιγον πρέπει νὰ ἀπαλλάξ-
τωνται τοῦ βίου τούτου; — *Ας γνωρίζωμεν⁴ γάριν εἰς τὸν Θεόν, ὁ
όποιος βεβαια κατὰ διαφόρους τρόπους⁵ οὐχὶ μόνον τροφὴν παρέχει
εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ἥδονήν. — Εἶνε ἀληθῶς³ δύσκολον νὰ
σὲ ἐλέγξω, ὃ Σώκρατες. — Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς πλέον ἔκείνου στρατιώ-
ται, ἀφοῦ βεβαιώ³ (οἵ γε) δὲν τὸν συνακολουθῶμεν⁶. — Ἐγὼ μὲν ἐνό-
μιζον⁷ δτὶ οἱ φιλόσοφοῦντες πρέπει νὰ γίνωνται εὐδαιμονέστεροι, σὺ
δὲ μοὶ φαίνεσαι⁸ δτὶ ἔχεις ἀπολαύσει τὰ ἐναντία τῆς φιλόσοφίας ζῆ-
τουλάχιστον οὕτως, διπλας κανεὶς¹⁰ δοῦλος δὲν θὰ ἥθελησε¹¹ νὰ δια-
τὰςι ὑπὸ (δοτ.) δεσπότην.

Ἄρα, δή, δῆθεν, δῆτα.

150. Ηῶς ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ ἥδυνατο (ἄν) νὰ διαφθείρῃ τοὺς
νέους; ἂν ἵσως¹ ἡ τῆς ἀρετῆς ἐπιμέλεια δὲν εἴνε διαφθορά. — Καλὸς
κάρμνεις περιποιούμενος² τὸ γῆρας, εἰς τὸ όποιον δῆλοι θὰ φθίσωμεν³,
ἔχων δηλονότι⁴ ἔξακολουθῶμεν⁵ νὰ ζῶμεν. — Παρὸν δοξῶν πολλὰ εἰς
πολλοὺς ἀκριβῶς (δῆ) ἔγειναν. — Δὲν εἰσαι καὶ σὺ βεβαιώ⁶ ἐκ τῶν
τοιούτων ἀνθρώπων, οἱ όποιοι νομίζουσι χρησιμότερον χρήματα, παρὰ

¹²) καθηγέομαι. ¹³) καίτοι. ¹⁴⁾ νομίζεται. ¹⁵⁾ γε. ¹⁶⁾ γε. ¹⁷⁾ ξοιχας. ¹⁸⁾ μέν-
τοι γε. — ¹⁾ ὄντινακι. ²⁾ συντίθημι. ³⁾ γε. ⁴⁾ οἶδα. ⁵⁾ παντοδαπῶς. ⁶⁾ συνέπο-
μα. ⁷⁾ οἶσμα. ⁸⁾ δοκέω. ⁹⁾ γῆν. ¹⁰⁾ οὐδὲν εἴς. ¹¹⁾ εὔκτ. ἀρο. — ¹⁾ ἄρα.
θεραπεύω. ³⁾ ἀφικνέομαι. ⁴⁾ ἄρα. ⁵⁾ διαχίγγομαι. ⁶⁾ δηπόου.

ἀδελφούς; — Τὸν νὰ ἀδικῇ τις καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν εἶναι κατὰ πάντα τρόπον. Τὸ δισχυριζόμεθα⁷ οὐχι; — Δισχυριζόμεθα. — Οὐδαμῶς λοιπὸν⁸ πρέπει νὰ ἀδικῇ τις — Οὐχὶ βεβαίως;⁹ Οὐδὲ ἀδικούμενος ἐπομένως¹⁰ πρέπει νὰ ἀνταδικῇ, ἀφοῦ βεβαίως (γε) οὐδαμῶς πρέπει νὰ ἀδικῇ. — Ἀληθῆ λέγεις. — Πρέπει νὰ φοβήται τοὺς φόγους καὶ νὰ ἀσπάζηται τοὺς ἐπαίνους τῶν εἰδημόνων, ἀλλὰ οὐχὶ τοὺς τῶν πολλῶν. Φανερὸν βεβαίως.¹¹ — Ἐπομένως¹² πρέπει οὗτω¹³ νὰ πράττῃ (ἵημ. ἐπιθ.) δῖπως ηθελε φανῆ καλὸν εἰς τὸν εἰδήμονα¹⁴ μᾶλλον παρὰ δῖπως¹⁵ εἰς σύμπαντας τοὺς ἄλλους. — Μάλιστα¹⁶.

Ανακεφαλαίωσις

ΙΣΙ. Ήνίκη, ἣν θέλῃ ὁ Θεός, θὰ ἀποδώσῃ τῷρα εἰς ἡμᾶς καὶ πατρίδα καὶ σίκους καὶ ἑλευθερίαν καὶ τιμὴν καὶ παῖδες καὶ γυναικας. Θὰ παιανίσω¹ μὲν λοιπὸν τὸν παιῶνα, ὅταν θὰ ἦνε κατάλληλος περιστασίς². ὅταν δὲ παρακαλέσωμεν τὸν θεὸν τοῦ πολέμου (ἐνύξιον), τότε ὅλος ὄμοθυμαδὸν ἂς ἐκδικώμεθα³ τοὺς ὑδρίσαντας. — Ταῦτα δὲ μὲν καὶ στραφεῖς⁴ πρὸς τοὺς ἐναντίους, ἡσυχαζεν· διότι καὶ ὁ μάνικὸν καὶ σπαραγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ ἐπιτίθηνται πρότερον, πρὶν⁵ ἐκ τῶν δικῶν των ηθελε πέτει τις ἡ πληγωθῇ. "Οταν δῆμως⁶ τοῦτο γείνη, θὰ πολεμῶμεν μὲν, εἴπεν, ἡμεῖς ἐμπρός,⁷ ήνίκη δὲ εἰς σᾶς θὰ ἦνε ἀκολουθῶντας. εἰς ἐμὲ δῆμως (μέντοι) θάνατος, ως τούλαχιστον (γε) μοι φαίται. Καὶ δὲν ἔφευσθη. 'Αλλ' ἀφοῦ ἀνέλαβον τὰ ὅπλα, αὐτὸς μὲν, νὰ ἐφέρετο⁸ ὑπὸ μοίρας τινός, ἐκπηδήτας πρῶτος, ἐμπεσὼν εἰς τοὺς πολεμίους φόνεύεται· οἱ δὲ ἄλλοι ἐνίκων καὶ κατεδίωξαν μέχρι δούμαχοῦ. — Πινδαρὸς ὁ ποιητής, ἐρωτηθεὶς διὰ τί ὁ Σιμωνίδης μὲν τοὺς τύραννον εἰς τὴν Σικελίκην ἀπεδήμησεν, αὐτὸς δὲ δὲν θέλει, περιθή: Διότι (ὅτι) διὰ τὸν ἐκυτόν μου, ἀλλ' οὐχὶ δι' ἄλλον θέλω⁹. — Ο Ρήγουλος την Σύγκλητον συνεβούλευσε νὰ μὴ κάψῃ εἰ-

⁷ ήνική. ⁸) οὐχ. ⁹) δητα. ¹⁰) οὐχ. ¹¹⁾ δηλα δή. ¹²⁾ οὐχ. ¹³⁾ ταῦτη. ¹⁴⁾ ἐπαίνω. ¹⁵⁾ δητι: ταῦτα. — ¹⁶⁾ ἔστι: ταῦτα. — ¹⁾ ἐξάρχω [μελ.]. ²⁾ κακίρος. ³⁾ τιμωροῦμεν. ⁴⁾ μετατρέψουμεν. ⁵⁾ πρὶν ξν. ⁶⁾ μέντοι. ⁷⁾ ἡγέομαι. ⁸⁾ ὕσπερ ἀγόμενος. ⁹⁾ ἐθέλω

ρήνην πρὸς τοὺς Καρχηδονίους· διότι ἔκεινοι μὲν ταπεινωθέντες ἔνεκα τοσούτων συμφορῶν (δοτ.) ἀπηλπίσθησαν¹⁰ περὶ ἑαυτῶν, αὐτὸς δὲ εἰ πεν ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος τοσούτου εἰς τὴν πόλιν, ὥστε οἱ Ρωμαῖοι νὰ ἀμελῶσιν ἔνεκα αὐτοῦ μόνου τὴν κοινὴν σωτηρίαν. — Μὴ ὄκνεύπο σαὶ¹¹ νὰ πορεύησαι μακρὰν ὁδὸν πρὸς τοὺς ἐπαγγελμάτους νὰ διδάσκωσι τι χρήσιμον· διότι εἶναι αἰσχρὸν οἱ μὲν ἔμποροι νὰ διαπερῶσι μακρὰ πελάγη διὰ νὰ κάψωσι τὴν ὑπάρχουσαν περιουσίαν περισσοτέρων, οἱ δὲ νεώτεροι μηδὲ τὰς διὰ ξηρᾶς πορείας νὰ ὑπομένωσι διὰ νὰ καταστήσωσι καλλιτέραν τὴν διάνοιαν των. — Εἶναι αἰσχρόν, ἂν ἔγειρο μὲν ὑπομένω τοὺς πόνους, σεῖς δὲ μηδὲ τοὺς λόγους μου ἀνέχεσθε. — 'Ο Θαλῆς ἔνας ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ σοφούς, ἀστρονόμοις ποτε καὶ ἦνω ἡλέπιων, ἔπειτα εἰς πηγάδι. Δούλα¹² δὲ τὸν ἔσκωψεν, ὅτι τὰ μὲν εἰς τὸ οὐρανὸν ἐπροθυμεῖστο νὰ γνωρίζῃ, τὰ δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ πλησίον τῶν ποδῶν του διέφευγον¹³. 'Ωσαύτως δὲ ὅλοι ὅσοι διέρχονται τὸ βίον¹⁴ φιλοτοφοῦντες, παρέχουν γέλωτα εἰς τὸν ἀμαθῆ ὄχλον.

Οὐ — μή.

132. 'Ο Ἀγησίλαος, ὅπου ἐστοχάζετο¹ ὅτι θὰ ὠφελήσῃ καὶ τι τὴν πατρίδα, δὲν ὑπεχώρει² εἰς τοὺς πόνους, δὲν ἀφίστατο ἀπὸ τοὺς κινδύνους, δὲν ἐφείδετο χρήματα. — 'Εριάλτης ὁ Ἀθηναῖος³ παρὰ πολὺ⁴ πένης⁵ ἂν καὶ ἐδίδον⁶ δὲ εἰς αὐτὸν δέκα τάλαντα οἱ ἑταῖροι, δὲν ἐδέχετο⁷, εἴπων: Ταῦτα θὰ μὲ ἀναγκάσσουν ἐντρεπόμενον⁸ οὐ νὰ δώσω κατὰ χάριν⁹ τι ἐκ τῶν δικαιών· ἐκν δὲ δὲν ἐντρέπωμαι¹⁰ μηδὲ χαρίζωμαι, νὰ φαίνωμαι¹¹ εἰς σᾶς εὐχάριστος. — "Οτε οἱ Μιτυληναῖοι ἔγεινκαν κύριοι¹² τῆς θαλάσσης, εἰς τοὺς ἀποστατοῦντας¹³ ἐκ τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἔκεινων ἐπέβαλον¹⁴, νὰ μὴ μανθάνουν γράμματα πατεῖσις αὐτῶν, νὰ μὴ διδάσκωνται μουσικήν, ἐπειδὴ ἐνόμισαν ὅτι ἀστοῖς τὰς τιμωρίας βαρυτάτη εἶναι αὕτη, νὰ περνῶσι τὴν ζωὴν τῶν

¹⁰, ἀπογιγνώσκω [ἀπερ. ἀρ. 6']. ¹¹) κατοκνέω. ¹²⁾ θεραπεινίς. ¹³⁾ παρὰ [χιτ.].

¹⁴⁾ λανθάνω. ¹⁵⁾ διάγω [ἐν τινι]. — ¹⁾ οἰομαι. ²⁾ ὑφέματι. ³⁾ μίλα. ⁴⁾ μετο-

⁵⁾ προσίεμαι. ⁶⁾ αἰδέομαι. ⁷⁾ καταχαρίζομαι τι: [μ. ἀρ. ἀπ.]. ⁸⁾ μετογή. ⁹⁾ αἰδέομαι. ¹⁰⁾ δοκέω. ¹¹⁾ ἀφίσταται. ¹²⁾ ἐπιτίθημαι. ¹³⁾ κατεβίσω.

μαθεῖς καὶ ἀμουσοῖς¹⁴. — Εἰς σχολαστικὸν τοῦ ὁποίου ἡ σταφυλίς ἀπε-
σπη¹⁵ παρήγγειλεν ὁ ἰατρὸς νὰ μὴ λαλῇ. Οὗτος δὲ τὸν δοῦλον διέ-
λεξε¹⁶ νὰ ἀντασπάζηται ἀντ' αὐτοῦ τοὺς χαιρετῶντας¹⁷. "Ἐπειτα
ὑτὸς πρὸς ἔκαστον ἐλεγεν: Μὴ δεχθῆς αὐτὸ πρὸς ὑδριν, ἢν ὁ δοῦ-
λος μου ἀντ' ἐμοῦ σὲ ἀσπάζεται, διότι (γὰρ) ὁ ἰατρὸς με διέταξε νὰ
ἢ ὄμιλω. — Σχολαστικὸς ἀσθενοῦντα¹⁸ ἐταῖρον ἐπισκεπτόμενος ἡρώτα
ερι τῆς νόσου. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀπεκρίνετο οὔτος¹⁹. ὄργισθείς: ἐλπί-
ω, εἶπε, καὶ ἐγὼ νὰ νισήσω, καὶ δὲν θὰ σοὶ ἀποκρίνωμαι. — Οἱ Ἀθη-
ναῖοι μετεμελήθησαν ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθησαν τὰς σπονδάς. — Εἰς τὶ
δύνατό τις νὰ μεταχειρισθῇ²⁰ ισχυρὸν ἢ ἀνδρεῖον, ἢν δὲν εἴνε σώ-
ρων²¹; — Πρέπει νὰ σκεφθῶμεν²² ποιὸν ἐκ τῶν δύο, εἴνε δίκαιον ἐγὼ
προσπαθῶ²³ νὰ ἔξελθω²⁴ ἀπὸ ἐδῶ²⁵ ἐὰν δὲν ἐπιτρέπωσιν²⁶ οἱ Ἀθη-
ναῖοι, ἢ δὲν εἴνε δίκαιον. — Ἐγὼ νομίζω ὅτι σύ, ἢν τοιαύτην δὲν δύ-
σαι νὰ φέρῃς, μητέρα, τὰ ἀγαθὰ δὲν δύνασαι²⁷ νὰ φέρῃς.

183. Καὶ οὕτε ἐπετέθη¹ κανεὶς ἀπὸ κανὲν μέρος, οὕτε πρὸς τὴν
ἰμψαραν κανεὶς ἥλθεν. — Μὲ κανένα πουθενὰ² κατ' οὐδένα τρόπον
χριμίαν κοινωνίαν ἔχει. — Μικρὰ φύσις κανὲν μέγα οὐδέποτε εἰς κα-
να οὕτε εἰς ἴδιωτην οὕτε εἰς πόλιν κάμνει³. — Ἐγὼ μόνος ἀπὸ τοὺς
ἰρυτάνεις, εἶπεν ὁ Σωκράτης, ἡναντιώθην εἰς σᾶς νὰ μὴ κάμνητε
τὴν παρὰ τοὺς νόμους. — Βούτηκος ὁ πύκτης ὁ Θεσσαλὸς ἡναντιοῦτο⁴
ἀσθενῶν⁵ νὰ μὴ φέρῃ ἀσπίδα. — Οἱ πολέμιοι ἡκολούθουν ἐμποδί-
τες⁶ ἥμας πουθενὰ⁷ νὰ μὴ ποριζῷμεθα τὰς ζωωτροφίας⁸ ἀρθονω-
ρας. — Φθίσας ὁ Ἀρίσταρχος ὁ ἐκ Βυζαντίου ἀρμοστὴς ἔχων δύο
κήρεις, καὶ εἰς τοὺς ναυκλήρους ἀπηγόρευσε νὰ μὴ διαβιβάζωσι⁹
οὓς Ἑλληνας καὶ εἰς τὸ στράτευμα ἐλθῶν εἶπεν εἰς τοὺς στρατιώ-
τας νὰ μὴ περιαἴωνται εἰς τὴν Ἀσταν. — Δὲν εἴνε εὐλογὸν¹⁰ οἱ Ἀθη-
ναῖοι, ἀφοῦ ἔκαμον¹¹ πολλὰ κακὰ εἰς τοὺς Πέρσας, νὰ μὴ τιμωρηθῶσι¹².

ἐν ἀμαθείᾳ τῆς ἀμουσίας. — ¹⁵) τέμνομαι τὴν σταφυλὴν [μετογικ.]. ¹⁶)
τέμνω. ¹⁷) προσκυγορέύω. ¹⁸) νοσέω. ¹⁹) ο δέ, ἡ αἰτιολογ. πρότ. εἰς μετογ.
χρόματι εὐκτ. μετὰ τοῦ ἥν. ²¹) μόνον διὰ τοῦ ἐπιθέτου. ²²) ἥρματ. ἐπιθ.
πειρόματι. ²⁴) ἔξινα. ²⁵) ἐνθένδε. ²⁶) ἐφίμι: [μετογικ.]. ²⁷⁾ ἀπαρεμφ.
μ. ἀδρ. ²) οὐδαμῇ. ³) δράω. ⁴⁾ διαμάχομαι. ⁵⁾ κάμω. ⁶⁾ κωλύω. ⁷⁾ μη-
δίκας. ⁸⁾ ἐπιτήδεια. ⁹⁾ διάγω. ¹⁰⁾ εἰκός. ¹¹⁾ ἐργάζομαι: [μετογ.]. ¹²⁾ μὴ οὐ δοῦ-

δι' ὅσα¹³ ἔκχων.—"Αν δὲ ὑπορχθῶμεν¹⁴ εἰς τὸν Βασιλέα τὶ ἐμπορίον¹⁵ εἶναι ἀφοῦ πάντα μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπίδωμεν¹⁶ πάντα δὲ τὰ δεινότατα ἀφοῦ πάθωμεν νὰ μὴ¹⁷ ἀποθύνωμεν ὑθριζόμενοι; — Τινὲς γῆθελες ἔχει ἀνάγκην¹⁸, νὰ ἥσα: σὸλως διόλου¹⁹ εὐδαιμων; — 'Εὰν θυοθῆτε σεῖς (μετοχ.) οὐδὲ λόγος ὑπολείπεται νὰ μὴ²⁰ ἀδικησοῦνται. 'Αργεῖοι καὶ νὰ κάμνωσιν ὄποιον²¹ θὰ θέλωσι δικαιώσεις.

154. 'Ο 'Αλκιβιάδης ἐδίδασκε τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ τείχωσι τὴν Δεκέλειαν καὶ νὰ μὴ ἀφίνωσι¹ τὸν πόλεμον. — Οἱ μὲν σοροὶ ἐλεγεν ὁ Σωκράτης, πράττουσι τὰ καλὰ καὶ ἀγαθά, οἱ δὲ μὴ σοροὶ δύνανται, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπιγειροῦσιν², ἀμαρτάνουσιν. — Τὸ νὰ ἀφίνεται τοὺς ἑαυτὸν καὶ νὰ δοξάξῃ καὶ νομίζῃ ὅτι γνωρίζει³ ὅσα δὲν γνωρίζειτο ὅτι εἶναι πλησιέστατα⁴ εἰς τὴν μανίαν. — Εἰς κανένα κακὸν ἐκούσιον δυστύχημα γίνεται. — Οὔτε ἐπετέθη⁵ κανεῖς ἀπὸ κανένα μρος,⁶ οὔτε πρὸς τὴν γέφυραν κανεῖς ἥλθεν. — Δὲν ἀρνοῦμαι τοῦτο δὲ.⁸ ἔχει οὕτως. — Τὸ νὰ μὴ ἥνε λοιπὸν τὰ ὅχι ἡδέα, ἡδέα, κακὸς ἀμφισβητεῖ. — Οὐδεὶς ἡδύνατο νὰ κρύπτῃ τὸ νὰ μὴ τρώγῃ⁹ εὐχαριστῶς¹⁰ καὶ ὡμὰ αὐτά. — Τὰ δὲ περὶ τῆς ψυχῆς πολλὴν στίαν παρέχουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, μήπως, ὅταν¹¹ ἀπαλλαγῇ τὸ σῶμα, οὐδαμοῦ πλέον ὑπάρχει¹². — "Αν ἀπαξ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ἀπομακρυνθῶμεν¹³ δὲν θὰ¹⁴ δύναται πλέον ὁ βασιλεὺς νὰ ταλαθῇ ἡμᾶς. — Καὶ ἐάν τις πιέζηται ἐκ τῶν λόγων ὁ πλησιόν θυοθήσῃ, καὶ ἐάν τις τῶν λόγων δυνηθῇ που¹⁵ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ἄκρον, οὐδεὶς πλέον¹⁶ θὰ μείνῃ ἐκ τῶν πολεμίων. — Δὲν θὰ¹⁷ λασθῇ ἀλλὰ θὰ ἀκολουθήσῃς ἐμέ. — 'Απὸ τὴν ἔδραν σηκώνωνται¹⁸ ὅλης τὸ ἄκρον, οὐδεὶς πλέον¹⁹ τῶν ἐφόρων. — Οἱ Ἀθηναῖοι μετενόησαν εὐθὺς καὶ ἐσυλλογίσαν²⁰ ὅτι σκληράν καὶ μεγάλην ἔκαμον ἀπόφασιν²¹ νὰ διαφθείρωσι.

¹³⁾ καθ' ἔλξιν ἡ ἀναφορ. ¹⁴⁾ γίγνομαι: ἐπιτίτης. ¹⁶⁾ ἐμποδών. ¹⁶⁾ μετοχ. μὴ οὐ. ¹⁸⁾ δέω [ἐν εὐκτ.]. ¹⁹⁾ μὴ οὐχ! πάμπαν. ²⁰⁾ μὴ οὐ. ²¹⁾ ὄποιοι μὴ οὐ. ²⁾ ἀνιέναι. ³⁾ ἐγγειρέω. ⁵⁾ γιγνώσκειν. ⁴⁾ οἴδα. ⁶⁾ μ. δοθεῖσα. ⁸⁾ οὐδαμόθεν ⁹⁾ μὴ οὐ. ⁹⁾ τὸ μὴ ἐσθίειν. ¹⁰⁾ οὐχ ἡδέως. ¹¹⁾ ἐπειδάν. ¹²⁾ εἰπειδήσαν¹³⁾ απέγω [ἀρ. ὑποτ.]. ¹⁴⁾ οὐκέτι: μὴ [ἀρ. Κατ. §. 142, 2, α.]. ¹⁵⁾ πᾶν οὐδεὶς μηκέτι [ἀρ. ὑποταχτ.]. ¹⁷⁾ οὐ μὴ [μελ. ἀρ.]. ¹⁸⁾ ἀνίσταμαι. ¹⁹⁾ οὐχ οἰ "Ἐφ. ²⁰⁾ μετάνοια τὴν κύτοις καὶ ἀνυλογισμός. ²¹⁾ ὠμὸν καὶ μέγα λευκομ ἐγνῶσθαι.

λν ὄλοκληρον μᾶλλον παρὰ ὅχι τοὺς αἰτίους. — Πᾶς ἀσκὸς θὰ ἐμποδίσῃ²² δύο ἄνδρας νὰ μὴ καταβυθισθῶσιν²³.

Ἐπιδοτικὴ σύνδεσις προτάσεων.

(*Idee Zηκ.* § 496)

ΙΑΣ. "Οχι μόνον διὰ λόγου, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργου ἀπέδωκε γάριν. — Κατ' ἔκεινους τοὺς χρόνους, τίς δὲν ἡθέλησε νὰ ἐλεήσῃ¹ τὴν πόλιν ὅχι μόνον πολίτης, ἀλλὰ καὶ ἕνος. — Νὰ ὑπεραποθνήσκωσι θέλουσιν οἱ ἀγαπῶντες² καὶ³ ἄνδρες, καὶ γυναικες. — "Οχι μόνος⁴ ὁ Κρίτων ἦτο ἡσυχος, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ. — 'Ο μηχανοποιὸς ἐνίστε δύναται νὰ σώζῃ ὅχι ὀλιγώτερα⁵ στρατηγοῦ, οὔτε, πολὺ περισσότερον⁶ κυβερνήτου. — "Οχι μόνον⁷ ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι δὲν ἀγαπῶσι τοὺς ἐπιορκοῦντας. — Διὰ τὸν χειμῶνα ὅχι μόνον⁸ νὰ πλέῃ τις, ἀλλ' οὐδὲ νὰ ιππεύῃ ἥτο δυνατόν. — Οὐχὶ μόνον⁹ δὲν μοῦ ἔχεις γάριν, ἀλλὰ καὶ μὲ κακολογεῖς¹⁰. — 'Η γῆ ὅχι μόνον καρπόν τινα δὲν ἔφερεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄδωρο κατ' ἔκεινο τὸ ἔτος ἐκ τῶν ψρεάτων ἔλειψεν¹¹. — Εἰς τὴν περὶ Λέσβου ναυμαχίαν, διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ νὰ πλέωμεν πολὺ περισσότερον¹² νὰ σηκώσωμεν τοὺς ἄνδρας ἥτο δυνατόν. — "Ελεγεν ὁ Δημοσθένης εἰς τοὺς Ἀθηναίους: Καθήμεθα γωρίς νὰ κάμωμεν τίποτε. Δὲν εἶνε δὲ δυνατὸν¹³ αὐτὸς ἀργῶν οὐδὲ τοὺς φίλους νὰ προστάτη¹⁴ νὰ κάμνωσι τι ὑπέρ ἔχουτοῦ, πολὺ ἀκόμη ὀλιγώτερον¹⁵ τοὺς θεούς. — 'Εδιδασκον τὸν δῆμον ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ μόνον¹⁶ δὲν ἐπιμώρησαν¹⁷ ἀλλὰ καὶ ἐπήνεσαν τὸν Σφοδρίαν. — "Οχι μόνον¹⁸ δὲν ἀπέδωκε τι ἐκ τῶν ἴδικῶν του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἴδικά σας πολλὰ ἔχει ἀφαιρέσει¹⁹. — Τοὺς Κορινθίους ὅχι μόνον δὲν²⁰ θέλετε ἐμποδίσει²¹ ἀλλὰ καὶ θέλετε ἀφήσει²² νὰ προσλάθωσι δύναμιν ἀπὸ τῆς ἴδικῆς σας ἀργῆς. — "Οχι μόνον τις δὲν ἡθελε τολμήσει²³ νὰ ἀναφέρῃ²⁴ πρός τινα

¹⁾ ἔχω [μελ.]. ²³⁾ καταδύω [ἀόρ. 6']. τοῦ μὴ [ἀπαρεμψ.]. — ¹⁾ Οὗτος ἀνὴρέστη. ²⁾ ἔρασμ. ³⁾ οὐ μόνον ὅτι — ἀλλὰ καὶ. ⁴⁾ οὐχ ὅτι μόνος. ⁵⁾ ἐλάττω. ⁶⁾ μὴ. ⁷⁾ μὴ ὅτι. ⁸⁾ μὴ ὅτι — ἀλλ' οὐδέ. ⁹⁾ οὐχ ὅπως. — ἀλλά. ¹⁰⁾ κακῶς λέγω. ¹¹⁾ ἐπιλείπω. ¹²⁾ μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι [ἢ μὴ τι γε ἀναιρεῖσθαι]. ¹³⁾ οὐκ ἔνεστι. ¹⁴⁾ ἐπιτάττω. ¹⁵⁾ μὴ τι γε δῆ. ¹⁶⁾ οὐχ ὅπως. ¹⁷⁾ μ. ἀόρ. εύκτ. ¹⁸⁾ ὑφασμάτω [παθ. παρ.]. ¹⁹⁾ οὐχ ὅπως. ²⁰⁾ κωλυτής γίγνουμαι. ²¹⁾ περιοράω. ²²⁾ οὐδὲν ὅπως... ἂν τις ἐτόλμησε.

περὶ Κύρου κακόν²⁴ τι, ἀλλά, καθὼς ἐνώπιον²⁵ τῶν ὄφθαλμῶν πάντων
καὶ ὥτων τοῦ βασιλέως τῶν πάντων παρόντων, οὔτως ἔκαστος διέ-
κειτο. — Ἐγὼ ἑγγυῶμαι δῆτι ὁ Σωκράτης δὲν θὰ λησμονήσῃ²⁶ ἂν καὶ
παιζὴ καὶ λέγῃ δῆτι εἴνε ἐπιλήσμων. — Οὗτοι χάριν δέξης ἀπὸ κανέν-
πώποτε κίνδυνον ἀπεμακρύνθησαν,²⁸ ἀλλὰ καὶ τὰς ιδίας περιουσία-
ἔξηκολούθουν²⁹ πρὸς τούτοις νὰ ἔξοδεύουν.³⁰

‘Ο κομπάζων διορθούμενος.

(πρὸς μετάφρασιν)

I 56. Τούτοις δυστυχεῖν ἐδόκει τὸ ἀνθρώπιον· καὶ παιδεύειν ἐπει-
χείρουν αὐτόν, οὐ πικρῶς οὐδὲ³¹ ἀντικρὺς ἀπαγορεύοντες ἐν ἐλευθερί-
τῇ πόλει καθ' ὅντινα τρόπον βούλοιτο βιωναῖ, ἀλλ' ἐπεὶ κἄν τοῖς γο-
μνασίοις καὶ λουτροῖς ὄχληρὸς ἦν, θλίβων τοῖς οἰκέταις καὶ στενοχω-
ρῶν τοὺς ἀπαντῶντας, ἡσυχῇ τις ἀν ὑπεφθέγξατο προσποιούμενος μ-
όραξν, ὡσπερ οὐ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον ἀποτείνων. «Δέδοικε μὴ ἀπόλητο
μεταξὺ λουόμενος· καὶ μὴν εἰρήνη γε μακρὰ κατέχει τὸ βαλανεῖον. οὐ
δὲν οὖν δεῖ στρατοπέδου». Ό δὲ ἀκούων ἢ ἦν, μεταξὺ ἐπαιδεύετο.
Τὴν δὲ ἐσθῆτα τὴν ποικίλην καὶ τὰς πορφυρίδας ἐκείνας ἀπέδισε
αὐτόν, ἀστείως πάνυ τὸ ἀνθηρὸν ἐπισκωπούντες τῶν χρωμάτων. «Ἐ-
νδη, λέγοντες καὶ, ὁ ταὼς οὔτος; καὶ, Τάχα τῆς μητρός ἐστιν α-
τοῦ» καὶ τὰ τοιαῦτα. Καὶ τὰ ἀλλα δὲ οὔτως ἐπέσκωπτον, ἢ τοῦ
διακτυλίων τὸ πλῆθος, ἢ τῆς κόμης τὸ περιέργον, ἢ τῆς διαιτῆς
ἀκόλαστον. Ωστε κατὰ μικρὸν ἐσωρρονίσθη, καὶ πολὺ βελτίων ἀπῆλ-
δημοσίᾳ πεπαιδευμένος.

Διάφορα ἄλλα μόρια καὶ ιδιωτισμοί.

I 57. Τὸ ἔθνος τῶν Αἰτωλῶν κατοικεῖ εἰς¹ κώμας ἀτειχίστου
καὶ μάλιστα² μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἀπεγούστας.³ — Εὖν οἱ πολεῖ-
δὲν ἐθέλωσι νὰ πειθωνται εἰς τοὺς νόμους, καὶ ἡ (τε) πόλις καταστῆ-

²³⁾ μνησθῆναι. ²⁴⁾ φλακύρον τι. ²⁵⁾ ἐν [δοτ.]. ²⁶⁾ ἐπιλανθάνομαι [μ. μελ.].
οὐχ δῆτι. ²⁸⁾ ἔξιστημι [τι]. ²⁹⁾ διατελῶ. ³⁰⁾ προσκυνάλισκω. — ¹⁾ κατά. ²⁾ ταύτας. ³⁾ μακρὰν... ἀπεγούστας = διὰ πολλοῦ.

φεταὶ⁴ καὶ, κατὰ τὸ λεγόμενον, γίνονται ἄνω καὶ κάτω ὅλα. — Θαυ-
μάζετε τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν καὶ ἐπαινεῖτε τὰ ἐπιτηδεύματα αὐ-
τῶν, τὸ δὲ παραδοξότατον⁵ ὅλων, οἱ ἕδιοι δὲν θέλετε νὰ ἥσθε ἀγαθοὶ:
ἄνδρες. — 'Ο θεὸς πάντα τὰ ἀγαθὰ εἰς ἡμᾶς ἔχοργησε⁶ καὶ τὸ κάλ-
λιστον, τὴν μὲν ἡμετέραν δύναμιν βλέπομεν νὰ αὐξάνηται, τὴν δὲ
τῶν ἔχθρῶν νὰ ἐλαττώνηται.⁷ — "Εχετε μεγαλοπρεπεστάτας οίκιας,
καὶ μάλιστα⁸ κατεσκευασμένας μὲ τὰ πλείστα λόγου ἄξια ὑλικά.⁹ —
Τὴν Ἑλλάδα ὅλην ὁ Φιλιππος διαδοχικῶς¹⁰ ἀρπάζει, καὶ μάλιστα¹¹
καθ'¹² ὑμῶν¹³. — 'Εὰν ἐκ τῶν δούλων τις που¹³ ἀσθενήσῃ¹⁴, ἐπικαλεῖται:
ιατρόν, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ: πόσω¹⁵ μᾶλλον πρέπει νὰ φροντίζῃς¹⁶
περὶ θεραπείας, ἐὰν ὁ ἕδιος ἀσθενήσῃς, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ψυχήν.
— 'Ο Σωκράτης ποτὲ δὲν¹⁷ ἔξηλθεν εἰς τὴν πόλιν, παρὰ μιὰ φορὰ¹⁸
τὸν Ἰσθμόν. — Οἱ σοφισταὶ ἡρνοῦντο¹⁹ ὅτι εἶχον ἀνάγκην²⁰ χρη-
μάτων, ὅλιγον δὲ κέρδος ἐπιθυμοῦντες²¹ σχεδὸν²² ἀθανάτους ὑπέσχοντο
ὅτι θὰ κάμουν τοὺς μετ' αὐτῶν ὄντας.²³ — Οὐδὲν ἄλλο(κάμνουσι) παρὰ²⁴
ἥς ἐπιβουλεύουσι. — Δὲν εἶνε ἀληθὲς²⁵ ὅτι πολὺ φροντίζεις²⁶ πῶς θὰ
ἴσης ὡς δυνατὸν βέλτιστοι οἱ νεώτεροι; — Όμολογεῖς ὅτι πρὸς²⁷ ἐμὲ
γείνεται κακός; Ναι ἀληθῶς²⁸, ἀνάγκη, εἰπεν ὁ Ὁράτιος. — Άλλος
πουθενὰ²⁹ οὐδὲν νομίζεις ὅτι εἶνε φρόνιμον; Μὰ τὸν Δία, ὅχι. —
Δοιπόλι³⁰ εἶνε ὁ μὲν νὰ εὔπορη ἀπὸ τῶν πονηροτέρων, σὺ δὲ ἔχων πολὺ
καλλιτέρους νὰ ἥσαι ἀπορος;³¹ Ναι μὰ τὸν Δία³² εἶπε. — Δύσκολον
ἴσημεν καὶ ἐν εἰρήνῃ νὰ παρασκευάσῃ τις ἐπιτείχισιν, πολλῷ μᾶλλον³³ ἐν
πολεμίῳ χώρῃ. — 'Αληθῶς³⁴ ὄρθως³⁵ τοι φαίνομαις ὅτι εἰπον αὐτὰ λέ-
ισην, η ὅχι; ὄρθως³⁶ εἶπεν. — 'Αλήθεα ἵσως³⁷ ἔχει τολμύσει ἔργον μέ-
τιστον τόδε;

ἀπόλλυμαι. ⁵⁾ θαυμαστότατον. ⁶⁾ ἐπινέμω. ⁷⁾ μειόσμαι. ⁸⁾ καὶ ταύτας. ⁹⁾ τοῖς
θείστου ἄξιοις. ¹⁰⁾ ἐφεξῆς. ¹¹⁾ καὶ ταῦτα. ¹²⁾ ἐφ' ὑμᾶς. ¹³⁾ δοτ. ¹⁴⁾ νοσέω. ¹⁵⁾
πολλοῖς. ¹⁶⁾ ἐπιμελεῖσθαι. ¹⁷⁾ οὕποτε. ¹⁸⁾ ὅτι μὴ ἀπαξ. ¹⁹⁾ οὐ φημι. ²⁰⁾ δεῖσθαι.
²¹⁾ ὄργομαι. ²²⁾ μόνον οὐ. ²³⁾ σύνειμι. ²⁴⁾ οὐδὲν ἄλλο η. ²⁵⁾ ἄλλος τι η. ²⁶⁾
τοι πολλοῦ ποιοῦμαι. ὅπως [εἰς μελ. ὄρ.]. ²⁷⁾ περί. ²⁸⁾ η γάρ. ²⁹⁾ ἄλλοθι δὲ
ὑδάμοι. ³⁰⁾ οὐκοῦν. ³¹⁾ ἐν ἀπορίᾳ εἰμί. ³²⁾ νὴ Δί' ἔφη. ³³⁾ η που. ³⁴⁾ η που.

Διάφοροι ύπηρεσίαι τον Ἐρμοῦ.
 (Πρὸς μετάφρασιν)

158. "Εωθεν ἔζαναστάντα μὴ σαίρειν τὸ συμπόσιον¹, δεῖ εὐθετίσαντα ἔκαστα παρεστάναι τῷ Διὶ καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγειὰς παρ' αὐτοῦ, ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα, καὶ ἐπανελθόντα τοὺς κεκοιμένους παρατίθέναι τὴν Ἀμβροσίαν. Πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοὺς οἰνοχόους ἕκειν², καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. Τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με τότε τῷ Πλούτῳ φυγαγγεῖν καὶ νεκροπομπὸν ἔκει καὶ παρεστάναι δικαστηρίῳ· οὐ γάρ ικανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαιστραῖς εἶναι κανὸν ταῖς Ἑκκλησίαις κηρύζειν καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν ἀλλ᾽ ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον. Καὶ ὅλως ἀπορευκα ἥδη. Εἰ γοῦν δυνατὸς ἦν, ἥδεως ἂν ἡξίωσε πεπρᾶσθαι, ωστοῖς ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες. (Λουκ. Διαλ. Θ. XXIV)

Χροντοὶ λόγοι τοῦ Σωκράτους.

159. "Οτε τις ἔλεγε (μετοχ.) ὅτι ἐκουράσθη¹ πορευθεὶς μαζὶ ὁδόν, ἡρώτησεν αὐτὸν ὁ Σωκράτης ἄν καὶ φορτίον ἔφερε. «Μή Δία, ὅχι,² εἶπεν, ἀλλὰ τὸ ιμάτιον. — Μόνος δὲ ἐπορεύεσθαι, εἶπεν καὶ ἀκόλουθος σὲ ἡλοκούθει; — Ἡκολούθει, εἶπεν. — Ποιὸν ἐκ τῶν διὰδειος³ εἶπεν, ἢ φέρων τι; — Φέρων μὰ τὸν Δία, εἶπεν, καὶ τὰ στραματα καὶ τὰ ἄλλα σκεύη. — Καὶ πῶς λοιπόν⁴, εἶπεν, ἐγλύτωσεν⁵ τῆς ὄδοῦ; — Εἰς ἐμὲ μὲν φαίνεται, εἶπεν, κακλίτερον ἐμοῦ. — Τί πόνον; εἶπεν, ἀν τὸ φορτίον ἐκείνου ἐπρεπε σὺ νὰ φέρῃς, πῶς νομίζεις ὅτι ἥθελες διατεθῆ; — Κακῶς, μὰ τὸν Δία, εἶπε, μᾶλλον δὲ οὐ ἥθελον δυνηθῆ⁶ νὰ τὸ κομίσω. — Τὸ νὰ δύνασαι λοιπὸν τοσύτῳ ὀλιγοτερον⁷ νὰ ὑποφέρῃς τὸν κόπον¹⁰, πῶς σοὶ φαίνεται ὅτι εἶνε ἔδιον⁸ δρὸς ἐξησκημένου¹¹; (Ξενοφ. Ἀπομν.)

¹⁾ αἴθουσα τοῦ συμποσίου ἐνταῦθα. ²⁾ ὁ λόγος περὶ τοῦ νέου Γανυμήδου

³⁾ παρατείνομαι [παθ. ἀσθ.]. ²⁾ οὐκ ἔγωγε, ἔφη. ³⁾ κενός. ⁴⁾ δῆ. ⁵⁾ ἀλάττω παρ. ἐνεργ. ἀπήλλαχεν ἐκ τῆς ὄδοῦ. ⁶⁾ οἱομαῖ. ⁷⁾ ἀπαρ. παθ. ἀσθ. ποτοῦ ἄν. ⁸⁾ ἀσθ. παθ. μετὰ τοῦ ἄν εἰς δρ. ⁹⁾ ἥττον. ¹⁰⁾ πονέω. ¹¹⁾ ἡσκημέν

Λόγος πλάγιος καὶ εὐθύς.

(*Oρ. Ζηκ. § 584. Κατεβ. § 92*)

Λόγος πλάγιος

Μετεμέλοντο οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ
ζυνέβησαν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ἐλοιδόρουν με ὅτι ζυνῆν Σω-
κράτει.

Εὔδηλον ἦ — ὅτι νικῶντες μὲν

οὐδένα ἀν κατακάνοιεν, ἡττηθέν-

των δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἀν ληφθεί.

Εἶχε λέγειν καὶ ὅτι μόνοις τῶν

Ἐλλήνων βασιλεῖ συνεμάχοντο ἐν

Πλαταιαῖς καὶ ὅτι ὑστερον οὐδε-

πόποτε στρατεύσαντο ἐπὶ βασιλέα.

Ἀπηγόρευε μηδένα βάλλειν.

Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς ξυμμά-

τοῖς κατὰ τάχος ἔφραζον ιέναι εἰς

τὸν ισθμόν.

Φασὶ γάρ Ἡρακλέα καθῆσθαι ἀ-

ποροῦντα ὁποτέραν τῶν ὄδῶν τρά-

πηται.

Ἐλεγον οὐ καλῶς τὴν Ἐλλάδα

ζευσιηροῦν αὐτόν, εἰ ἄνδρας διέ-

θερεψεν.

Λόγος εὐθύς

Οἱ Ἀθηναῖοι οὐ συνέβησαν τοῖς
Λακεδαιμονίοις καὶ τοῦτο μετεμέ-
λοντο.

Σωκράτει συνῆν καὶ διὰ τοῦτο
ἐλοιδόρουν με.

Νικῶντες μὲν οὐδένα ἀν κατα-
κάνοιεν, ἡττηθέντων δὲ οὐδεὶς ἀν
ληφθεί καὶ τοῦτο εὔδηλον ἦν.

Μόνοι τῶν Ἐλλήνων συνεμάχό-
εισι βασιλέα.

Κατὰ τάχος ἵτε εἰς τὸν Ισθμόν.

Ἡρακλῆς ἐκάθητο ἀπορῶν ὅπο-
τέραν τῶν ὄδῶν τράποιτο.

Οὐ καλῶς τὴν Ἐλλάδα ἐλευθε-
ρεῖσθαι εἰς ἄνδρας διαφθείρεις.

Νὰ τραπῇ εἰς πλάγιον ὁ εὐθύς λόγος.

160. Ἐδοξεν οὖν αὐτοῖς, ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας,
κηρυκίου προπέμψαι τοῖς Ἀθηναῖοις, καὶ πεῖραν ποιήσασθαι·
τέμπαντες τε ἔλεγον τοιάδε· «Ἄδικετε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολέ-
μου ἄρχοντες, καὶ σπονδᾶς λύοντες. Ἡμῖν γάρ πολεμίους τοὺς ἡμε-
ρους τιμωρουμένους ἐμποδὼν ἴστασθε, ὅπλα ἀνταιρόμενοι. Εἰ δ' ὑ-

μὲν γνώμη ἔστι κωλύειν τε ἡμᾶς ἐπὶ Κέρκυραν, ἢ ἄλλοσε, εἴποι βολόμεθα, πλεῖν. καὶ τὰς σπουδὰς λύετε, ἡμᾶς τούσδε πρώτους λαβεῖτες, χρήσασθε ως πολεμίοις». Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον. Τῶν Κερκυραίων τὸ μὲν στρατόπεδον ὅσον ὑπήκουσεν, ἀνεβόησεν εὐθὺς¹ θεῖεν τε αὐτοὺς καὶ ἀποκτεῖναι. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοιχὲ ἀπεικρίνανται «Οὕτε ἄρχομεν πολέμου, ὃ ἄνδρες Πελοποννήσιοι, οὔτε τὰς σπουδὰς λύομεν, Κερκυραῖοις δὲ τοῦσδε ξύμμαχοις οὖσι βοηθοὶ ἥλθομεν. Εἰ μὲν ἄλλοσέ ποι βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν· εἰ δὲ ἐπὶ Κέρκυρα πλευσεῖσθε, ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τι χωρίον, οὐ περιοψόμεθα κατὰ τὸ δνατόν». — Πρὸς ταῦτα ἀναστὰς Ξενοφῶν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν εἶπεν «Ημεῖς δέ, ὃ ἄνδρες Σινωπεῖς, ἥκομεν ἀγαπῶντες ὅτι τὰ σώματα διεσωσάμεθα καὶ τὰ ὅπλα· οὐ γάρ ἦν δυνατὸν ἂμφι τε χρήματα ἄγειν καὶ φέρειν καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι· καὶ νῦν ἐπει εἰς τὰς Ἐλλάδας πόλεις ἥλθομεν, ἐν Τραπεζοῦντι μέν, παρεῖχον γάρ ἡμῖν ἀγοράς ὠνούμενοι· εἰχομεν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ ἀνθ' ὧν ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ νια ἔδωκαν τῇ στρατιᾷ ἀντετιμῶμεν αὐτούς, καὶ εἰ τις αὐτοῖς φύγῃ τῶν βαρβάρων, τούτων ἀπεικόμεθα· τοὺς δὲ πολεμίους αὐτῶν εἰσὶ αὐτοὶ ἡγοῦντο κακῶς· ἐποιοῦμεν ὅσον ἐδυνάμεθα· ἐρωτάτε δὲ τοὺς ὅποιων τιμῶν ἡμῶν ἔτυχον· πάρεισι γάρ ἐνθάδε οὓς ἡμῖν ἡμόνας διὰ φυλίαν ἢ πόλις συνέπεμψεν, ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγοράν ἔχωμεν, ἀν τε εἰς βάρβαρον γῆν, ἀν τε εἰς Ἐλληνίδα, οὐχ ὕβρεις ἀλλὰ ἀνάγκη λαμβάνομεν τὰ ἐπιτήδεια· καὶ Καρδούχους καὶ Ταύχους· Χαλδαίους καὶ περ βασιλέως οὐχ ὑπηκόους ὅντας δῆμως καὶ μάλιστας ἔροις ὅντας πολεμίους ἐκτησάμεθα διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπει ἀγορὰν οὐ παρεῖχον.

ΘΕΜΑΤΑ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΑΣΚΗΣΙΝ

‘Ο Θεοιστοκλῆς παρὰ τὸν “Αδμητον.”

161. Καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν προστεταγμένων ἀναγκάζεται καταλύσῃ εἰς¹ τὸν “Αδμητον τὸν βασιλέα τῶν Μολοσσῶν, ὁ ὄποι

¹) παρὰ [σιτ.].

δὲν ἦτο² φίλος του. Καὶ οὗτος μὲν ἔτυχε νὰ ἀπουσιάζῃ³. αὐτὸς δὲ γενόμενος ίκέτης τῆς γυναικός, διδάσκεται ὑπ' αὐτῆς ἀφοῦ λάβη τὸν παιδά των νὰ καθίσῃ⁴ εἰς⁵ τὴν ἐστίαν. Καὶ ἀφοῦ μετ' ὄλιγον (οὐ πολὺ ὑστερον) ἥλθεν ὁ "Αδμητος, φανερόνει⁶ ποῖος⁷ ἦτο, καὶ παρακαλεῖ⁸ νὰ μὴ τὸν ἐκδικηθῇ⁹ ἐξόριστον¹⁰ ὅντα, ἀν τυχὸν αὐτὸς ἡναντιώθη¹¹ εἰς αὐτὸν ζητοῦντά τι¹² ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. Διότι καὶ εὔγενες¹³ εἶνε νὰ ἐκδικηταὶ τις τοὺς ὁμοίους ὅταν ἦνε ἐν ἕση μοίρᾳ¹⁴. Οὗτος δὲ ἀκούσας καὶ συκώνει¹⁵ αὐτόν, καὶ ὅχι πολὺ ὑστερον¹⁶ καὶ εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους ἐλθόντας δὲν παραδίδει¹⁷, ἀλλ' ἀποστέλλει θέλοντα νὰ πορευθῇ πρὸς τὸν βασιλέα.

Λόγος μητρὸς Χριστιανῆς πρὸς τὸν υἱόν της.

162. Ἐγὼ παιδίον, τῆς ἀρετῆς τοῦ πατρὸς τοῦ σοῦ οὐκ ἀφείθην ἀπολαῦσαι ἐπὶ πολὺ, τῷ θεῷ τοῦτο δοκοῦν. Τὰς γὰρ ὠδῖνας τὰς ἐπὶ σοὶ διαδεξάμενος ὁ θάνατος ἐκείνου, σοὶ μὲν ὄρφανίαν, ἐμοὶ δὲ χηρείαν ὑπεστησεν ἀωρον, καὶ τὰ τῆς χηρείας δεινὰ ἢ μόναι αἱ παθοῦσαι δύναντ' ἀν εἰδέναι κολῶς. Λόγος γὰς οὐδεὶς ἀν ἐρίκοιτο τοῦ χειμῶνος ἐκείνου ὃν ὑφίσταται κόρη, ἀρτὶ γὰρ μὲν τῆς πατρῷας οἰκίας προελθοῦσα, καὶ πραγμάτων ἀπειρος οὖσα, ἔξαιφνης δὲ πένθει ἀσχέτω βαλλομένη, καὶ ἀναγκαζομένη φροντίδος καὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς φύσεως ἀνέχεσθαι μείζονος. Εἰ δὲ καὶ νίον καταλιπὼν ὁ τεθνεώς ἀπῆλθε, μυρίων αὐτὴν τὸ παιδίον φόβων καθ' ἐκάστην ἐμπίπλησι τὴν ἡμέραν. Τὴν γὰρ τῶν χρημάτων ἐῶ δαπάνην, δισην ὑπομένειν ἀναγκάζεται, ἐλευθερίως αὐτὸν θρέψαι ἐπιθυμοῦσα. Ἄλλ' ὅμως οὐδέν με τούτων ἐπεισεν ἔτερον ἐπεισαγαγεῖν νυμφίον εἰς τὴν τοῦ πατρὸς οἰκίαν τοῦ σοῦ. Ἄλλ' ἔμενον ἐν τῇ ζάλη καὶ τῷ θορύβῳ, πρῶτον μὲν ὑπὸ τῆς ἄνωθεν βοηθουμένη ῥοπῆς ἔφερε δέ μοι παραμυθίαν οὐ μικρὰν τῶν δεινῶν ἐκείνων καὶ τὸ συνεχῶς τὴν σὴν ὄψιν ὄραν, καὶ εἰκόνα τοῦ τετελευτηκότος

²⁾ μετοχ. ἡ ἄρνησις πρὸ τοῦ κατηγορουμένου. ³⁾ οὐ τυγχάνω ἐπιδημῶν. ⁴⁾ καθησθαι. ⁵⁾ ἐπὶ [αἰτ.]. ⁶⁾ δηλόσω [ἡ σύνδεσις τῶν ῥημάτων διὰ τοῦ τε—καὶ. ⁷⁾ ὅς. ⁸⁾ ἀξιόω. ⁹⁾ τιμωρέομαι. ¹⁰⁾ φεύγω. ¹¹⁾ εἴ τι ἄρα... ἀντεἴπεν. ¹²⁾ δέομαι. ¹³⁾ γενναῖον. ¹⁴⁾ ἀπὸ τοῦ ἵσου. ¹⁵⁾ ἀνίστημι. ¹⁶⁾ ὑστερον οὐ πολλῷ. ¹⁷⁾ ἐκδισῶμαι.

φυλάττεσθαι ἔμψυχον. Καὶ μὴν τὴν οὐσίαν τὴν πατρώχν σοι ἀκεράτη
ἔφύλαξα πᾶσαν. Καὶ μή τοι νομίσῃς ὄνειδίζουσαν με ταῦτα λέγειν νῦν
‘Ἄλλ’ ἀντὶ πάντων σε τούτων μίαν αἰτῷ χάριν, μή με δευτέρῳ χηρεῖς
περιβαλεῖν, ἀλλὰ περίμεινον τὴν ἐμὴν τελευτήν· ἵστως μετὰ μικρὸν ἀπε-
λεύσομαι χρόνον· ἔως δὲ ἀν ἐμπνέωμεν, ἀνάσχου τὴν μεθ’ ἡμῶν οἰκησιν·

Τὰ ἀγαθὰ τῆς φιλίας.

163. Ἐὰν μέγα ἀγαθὸν εἰς ἀνθρώπους εἴνε τῇ φιλίᾳ, τοῦτο
πρῶτον ἂς ἔξετάσωμεν¹. “Οστις² ἀγαπᾶται³ βέβαιως⁴ ὑπὸ τινῶν, εὐ-
χαρίστως⁵ μὲν τοῦτον οἱ ἀγαπῶντες παρόντα βλέπουσιν, εὐχαρίστω-
δὲ εὐεργετοῦσι, ποθοῦσι δέ, ἢν που ἀπουσιάζῃ, μὲν μεγίστην δὲ χρᾶν
ὅπισσω⁶ προσερχόμενον⁸ δέχονται, συγχαίρουσι⁹ δὲ διὰ τὰ ἀγαθὰ αὐ-
τοῦ, συμβοηθοῦσι¹⁰ δέ, ἐὰν βλέπωσι τι σφαλλόμενον. Τοιοῦτον δέ τι
ἀγαθὸν κρίνω ἐγὼ ὅτι εἴνε τὸ νὰ ἀγαπᾶται, ὥστε νομίζω ὅτι τῷ ὄντι
μόνα τῶν¹¹ τὰ ἀγαθὰ γίγνονται εἰς τὸν ἀγαπώμενον. Καὶ ἀφοῦ λο-
πὸν τοῦτο τὸ κτῆμα εἴνε¹² τοιοῦτον, μειονεκτοῦσιν οἱ τύραννοι πλει-
στον¹³ ὅλων. Διότι βεβαιόταται μὲν βέβαιαι¹⁴ φιλίαι φαίνονται ὅτι εἰ-
εἰς γονεῖς πρὸς παιδεῖς καὶ εἰς παιδεῖς πρὸς γονεῖς, καὶ εἰς ἀδελφοὺς
πρὸς ἀδελφοὺς καὶ εἰς γυναικεῖς πρὸς ἄνδρας καὶ εἰς ἑταίρους πρὸς
ἑταίρους. “Αν λοιπὸν θέλεις νὰ σκέπτησαι¹⁵ θὰ εὔρης μὲν ὅτι οἱ ἴδι-
ται ὑπὸ τούτων κατ’ ἔξοχὴν¹⁶ ἀγαπῶνται, οἱ δὲ τύραννοι πολλοὶ
μὲν παιδεῖς των ἔχουσι φονεύσει¹⁷, πολλοὶ δὲ ὑπὸ τῶν παιδῶν οἱ ἴδι-
διεφθάρησαν¹⁸, πολλοὶ δὲ ἀδελφοὶ ἔχουσι φονευθῆ ἀναμεταξύ τῶν¹⁹
πολλοὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἴδικῶν των ἔχουσι φονευθῆ²⁰
καὶ ὑπὸ ἑταίρων μάλιστα (γε) οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὅτι εἴνε πρὸ πάν-
των φίλοι. “Οσοι λοιπὸν οὕτω μισοῦνται ὑπὸ τῶν φυσικὰ γεννημένων
μάλιστα νὰ ἀγαπῶσι καὶ διὰ νόμου²² συνηνχγκασμένων, πῶς πρέπει
νὰ νομίζωσιν²³ αὐτοὶ ὅτι ἀγαπῶνται ὑπὸ ἄλλου τινός;

¹⁾ ἐπισκοπέω. ²⁾ ὃς γὰρ ἂν. ³⁾ φιλέω. ⁴⁾ δήπου. ⁵⁾ ἡδέως [ὑπερθερμαντικά]. ⁶⁾ ἡδέως [ὑπερθερμαντικά]. ⁷⁾ πάλιν. ⁸⁾ πρόσειμι. ⁹⁾ συνήδομαι. ¹⁰⁾ συνεπικουρῶ. ¹¹⁾ αὐτόματος. ¹²⁾ μεταξύ τοιχ. ¹³⁾ μάλιστα. ¹⁴⁾ δήπου. ¹⁵⁾ κατανοῶ. ¹⁶⁾ μάλιστα. ¹⁷⁾ ἀποκτείνω. ¹⁸⁾ ἀπόλλυμαι [θάνατον]. ¹⁹⁾ ἀλληγορόφονοι γίγνονται [μετοχή]. ²⁰⁾ διαφθείρομαι. ²¹⁾ φύσει πέψυχε. ²²⁾ νόμω. ²³⁾ οἰεσθαι.

"Οψίς τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην.

164. Ἡδύνατο¹ τις νὰ βλέπῃ ἐπὶ μὲν τῶν θυρῶν γυναικεῖς ἐλευθέρας περιφόρους, κατατρομαγμένας², ὅλλας μὲν δι' (ὑπὲρ) ἄνδρα, ὅλλας δὲ διὰ πατέρα, ὅλλας δὲ δι' ἀδελφούς, ἔχουσας ὥψιν³ ἀναξίαν ἐκυτῶν καὶ τῆς πόλεως. Ἐνῷ δὲ πολλὰ καὶ δεινὰ ἐγίνοντο⁴ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὅλοι οἱ πολῖται εἶχον πάθει μέγιστα δυστυχήματα⁵, πρὸ πάντων τις ἡθελεν ἀλγήσει⁶ καὶ δακρύσει διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως, ὅτε ἡδύνατο⁷ νὰ βλέπῃ τὸν Δῆμον νὰ ψηφίσῃ οἱ μὲν δοῦλοι νὰ ἦν ἐλεύθεροι, οἱ δὲ ξένοι, πολῖται Ἀθηναῖοι, οἱ δὲ ἄτιμοι, ἔντιμοι· ὁ ὄποιος πρῶτον ἐσεμνύνετο, διότι ἦτο αὐτόχθων καὶ ἐλεύθερος. Τοσάτην δὲ μεταβολὴν εἶχε λάβει⁸ ἡ πόλις, ὥστε πρῶτον μὲν νὰ ἀγωνίζηται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ὄλλων Ἑλλήνων, εἰς δὲ τοὺς τότε χρόνους νὰ εὐχαριστῇται⁹, ἔχν δύνηται νὰ κινδυνεύσῃ ἀσφαλῶς ὑπὲρ τῆς ἴδιας τῶν σωτηρίας.

'Αρεταὶ τοῦ Ἀγησίλαου.

165. Ολοι γνωρίζομεν¹ ὅτι ὁ Ἀγησίλαος, ὃπου ἐνόμιζε (οἴομεν) ὅτι θὰ ὠρελήσῃ καπως τὴν πατρίδα, δὲν ὠπισθοχώρει² εἰς πόνους, δὲν ἀφίστατο ἀπὸ κινδύνους, δὲν ἐλυπεῖτο³ χρήματα, δὲν ἐπροφασίζετο σῶμα, οὔτε γῆρας, ὅλλα καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ ἔργον ἐνόμιζε τοῦτο, τὸ νὰ κάμνῃ ὡς δύνατὸν πλεῖστα ἀγαθὰ εἰς τοὺς ἀρχομένους. Μεταξὺ⁴ δὲ τῶν μεγίστων ὠφελημάτων τῆς πατρίδος καὶ τὸ ἔξητο⁵ ἕγω συγκαταλέγω⁶ αὐτοῦ, ὅτι ἐνῷ ἦτο δυνατώτατος εἰς τὴν πόλιν, ἦτο φανερὸς πρὸ πάντων ὅτι ἐλάτρευε τοὺς νόμους. Τίς λοιπὸν θὰ ἡθελε⁷ νὰ ἀπειθῇ βλέπων τὸν βασιλέα πειθόμενον; τίς δὲ νομίζων⁸ ὅτι μειονεκτεῖ ἡθελεν ἐπιχειρήσει νὰ κάμῃ νεώτερόν τι, γνωρίζων ὅτι ὁ βασιλεὺς νομίμως καὶ τὸ νὰ ἔξουσιάζηται⁹ ὑπέφερεν (φέρω), ὁ ὄποιος

¹⁾ ἦν. ²⁾ καταπήσσω [παρ. μετοχ.]. ³⁾ ὅρῳμαι ἀναξίως. ⁴⁾ μετοχ. ⁵⁾ ἀτυχέω τὰ μέγιστα. ⁶⁾ ἀρο μετὰ τοῦ ἂν [εἰς ὁρ.]. ⁷⁾ ἡνίκα ἦν ὅρῳ. ⁸⁾ γρῷμαι μεταβολῆ. ⁹⁾ ἀγαπῶ. — ¹⁾ ἐπίσταμαι. ²⁾ ὑφίεμαι. ³⁾ φειδόμαι. ⁴⁾ ἐν. ⁵⁾ τοῦδε. ⁶⁾ τιθημι. ⁷⁾ τίς γὰρ ἂν ἡθέλησε. ⁸⁾ ἡγέομαι. ⁹⁾ κρατοῦμαι.

καὶ πρὸς τοὺς πολιτικῶς ἐναντίους του¹⁰ καθὼς πατὴρ πρὸς παῖδας προσεφέρετο; Ἐλοιδόρει μὲν αὐτοὺς βεβαίως διὰ τὰ ἀμαρτήματα, ἐπειδὴ μα δὲ ἂν τι καλὸν ἥθελον πράττει, παρίστατο δὲ ἂν τις συμφορὰ ἥθελε συμβαίνει, οὐδένα πολίτην νομίζων ἔχθρον.

Πρὸς μετάφρασιν.

166. Εἰ γε μὴν οὐ καλὸν "Ελληνα ὄντα φιλέλληνα εἶναι, τίνεις οἰδεν ἄλλον στρατηγὸν ἢ πόλιν οὐκ ἔθέλοντα αἱρεῖν, ὅταν οἴηται πορθῆσειν, ἢ συμφορὰν νομίζοντα τὸ νικᾶν ἐν τῷ πρὸς "Ελληνας πολέμῳ; Ἐκεῖνος τοίνυν ἀγγελίας μὲν ἐλθούσης αὐτῷ ὡς ἐν τῇ ἐν Κορίνθῳ μάχῃ ὄκτῳ μὲν Λακεδαιμονίων, ἐγγὺς δὲ μύριοι τῶν πολεμίων τεθναῖεν, οὐκ ἐφοσθεὶς φανερὸς ἐγένετο, ἀλλ' εἴπεν ἄρα. «Φεῦ, ὁ 'Ελλάς, ὅποτε οἱ νῦν τεθνηκότες ικανοὶ ἦσαν ζῶντες νικᾶν μαχόμενοι πάντας τοὺς βαρβάρους.» Κορινθίων γε μὴν τῶν φευγόντων λεγόντων ὅτι ἐνδιδοίτο αὐτοῖς ἡ πόλις, καὶ μηχανὰς ἐπιδεικνύντων, αἱ πάντες ἥλπιζον ἑλεῖν (αἱρήσειν) τὰ τείχη, οὐκ ἥθελε προσβάλλειν, λέγων ὅτι οὐκ ἀνδραποδίζεσθαι δέοι 'Ελληνίδας πόλεις, ἀλλὰ σωφρονίζειν. «Εἰ δὲ τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἔφη, ἡμῶν αὐτῶν ἀφανισθεῖν, ὁρᾶχρὴ μὴ οὐδὲ ἔξομεν μεθ' ὅτου τῶν βαρβάρων κρατήσομεν.»

·Ο φίλος.

167. Πρὸς πᾶν κτῆμα ἐκ τῶν ἄλλων παραβαλλόμενος φιλοἀγαθὸς δὲν ἥθελε φανῆ¹ πολὺ προτιμότερος²; Ποιος ἵππος ἢ ποιος ζεῦγος εἶνε τόσον χρήσιμον, καθὼς ὁ χρηστὸς φίλος, ποιον δὲ ἀνδράποδον τόσον εὔνουν, τόσον διακρῶς μένον³, ἢ ποιον ἄλλο κτῆμα τόσον πάγγρηστον; Διότι ὁ ἀγαθὸς φίλος αὐθορμήτως προσφέρεται⁴ πρὸς πᾶν τὸ ὄποιον ἔλλείπει εἰς τὸν φίλον τόσον εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν ἴδιωτικῶν ὑποθέσεων⁵ ὅσον καὶ εἰς τὴν τῶν δημοσίων πράξεων⁶, καὶ τινα εἶνε ἀνάγκη νὰ εὐεργετήσῃ, συνενώνει⁷ τὰς ἴδιας του δυνά-

¹⁰) πρὸς τοὺς διαφόρους ἐν τῇ πόλει. — ¹⁾ ἀρ. εὐκτ. μετὰ τοῦ ἄν. ²⁾ πολλῷ χρείττων. ³⁾ παραμόνιμος. ⁴⁾ τάττω ἐμαυτόν. ⁵⁾ καὶ τῆς τῶν ἴδιων κατασκευῆς. ⁶⁾ καὶ τῶν κοινῶν πράξεων. ⁷⁾ συνεπισχύω.

μεις, καὶ ἂν τις φόβος ταράττῃ, συμβοηθεῖ, ἀλλοτε μὲν συνεξοδεύων, ἔλλοτε δὲ συμπράττων, καὶ βλέπων μὲν αὐτοὺς εύτυχοῦντας πλεῖστον εὐφραινόμενος, δυστυχοῦντας⁸ δὲ πλεῖστα ἐπανορθῶν. "Οσας δὲ ὑπηρεσίας αἱ χεῖρες εἰς ἔκαστον κάμπουσιν⁹, εἰς καμπίαν τούτων μένει ὄπιστος¹⁰ φίλος εὐεργετῶν. Πολλάκις δέ, ὅσα διὰ τὸν ἔχυτόν του τις δὲν κατώρθωσε¹¹, ταῦτα ὁ φίλος ἀρκετὰ παρέχει¹² ἀντὶ τοῦ φίλου. Ἀλλ' ὅμως μερικοὶ δένδροι μὲν προσπαθοῦσι νὰ θεραπεύωσιν ἔνεκα τοῦ καρποῦ, μετ' ὄκνηριας¹³ δὲ οἱ πλεῖστοι καὶ χαλαρῶς¹⁴ φροντίζουσι¹⁵ περὶ παμφορωτάτου κτήματος, τὸ ὄποιον καλεῖται φίλος.

Οὕτε ὁ χρυσὸς οὕτε τὸ μεγαλεῖον παρέχουσι δόξαν.

168. Διονύσιον ἵσως ἀκούεις, τὸν Σικελίας τύραννον· ἀκούεις δὲ καὶ Πλάτωνα, τὸν Ἀρίστωνος. Πότερος οὖν, εἴπει μοι, λαμπρότερος γέγονε; πότερος δὲ ἄδεται καὶ ἐν τοῖς τῶν πολλῶν κεῖται στόμασιν; οὐχ ὁ φιλόσοφος τοῦ τυράννου μᾶλλον; καίτοι ὁ μὲν τῆς τε Σικελίας ἀπάσης ἔκράτει, καὶ ἐν τρυφῇ διηγεῖ, καὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ πλούτου διετέλεσε ζῶν· ὁ δὲ ἐν τῷ τῆς Ἀκαδημίας κήπῳ διέτριβεν, χρόδων τε καὶ φυτεύων, καὶ ἐλαῖας ἐσθίων, καὶ παρατιθέμενος τράπεζαν, καὶ πάσης ἔκείνης τῆς φαντασίας ἔκτὸς ᾧ. Καὶ τοῦτο πω θαυμαστόν· ἀλλ' ὅτι καὶ δοῦλος γενόμενος, καὶ κατὰ τὴν τοῦ τυράννου γνώμην ἀπεμποληθείς, τοσοῦτον ἀπέσχεν ἀτιμότερος ἔκείνου φανῆναι διὰ ταῦτα, ὥστε καὶ αὐτῷ τῷ τυράννῳ ἐκ τούτου φανῆναι αἰδέσιμος. Τοιοῦτον ἔστιν ἀρετή· οὐ δι' ὃν ἐργάζεται μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ὃν πάσχει κακῶς, τοὺς πονοῦντας οὐκ ἐῶσα κρύπτεσθαι. Τί δέ; ὁ τούτων διδάσκαλος Σωκράτης πόσῳ Ἀρχελάχου λαμπρότερος ἦν; Καίτοι ὁ μὲν βασιλεὺς ἦν, καὶ ἐν πολλῷ πλούτῳ διηγεῖν· ὁ δὲ ἐν Λυκείῳ διέτριψε, καὶ ἐνὸς ἴματίου πλέον εἶχεν οὐδὲν καὶ τοῦτο μόνον καὶ χειμῶνος καὶ θέρους καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους περιβεβλημένος ἰσχίνετο· ἀνυπόδετός τε ἦν διὰ παντὸς καὶ ἀσιτος ἀπαστον διεκαρτέρη τὴν ἡμέραν, καὶ ἄρτον ἐσιτεῖτο μόνον· καὶ τοσοῦτον ἦν τοῦ βασι-

⁸⁾ συζήλωμα. ⁹⁾ ἢ ... ὑπηρετοῦσι. ¹⁰⁾ λείπομα. ¹¹⁾ ἐξεργάζομα. ¹²⁾ ἀρρ. τοῦ ἐξαρκέω. ¹³⁾ ἀργῶς. ¹⁴⁾ ἀνειμένως. ¹⁵⁾ ἐπιμέλομα.

λέως λαμπρότερος, ὥστε, πολλάκις αὐτὸν καλοῦντος ἐκείνου πρὸς
έαυτόν, μὴ ἐθελῆσκι τὸ Λύκειον ἀφεῖναι καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου πλοῦ-
τον ἐλθεῖν.

‘Ο δόκτωρ Δημάδης.

X 171. Συλληφθεὶς αἰχμάλωτος¹ εἰς τὴν περὶ Χαιρώνειαν μάχην
ὁ Δημάδης ἔχαμε² φίλον του τὸν Φίλιππον διὰ τῆς ἀστειότητος τῶν
λόγων του. Διότι ἐπειδὴ ἀναισχυντος ἦτο³ ὁ βασιλεὺς μετὰ τὴν νίκην
εἶπεν· «Ἐν ω̄ ἦτο δυνατὸν⁴ παρὰ θεῶν νὰ ὑποκρίνησαι τὸν Ἀγαρέ-
μνονα, διατί ταπεινώνεις τὸν ἑαυτόν σου ὑποκρινόμενος τὸν Θερσίτην;
» Άλλοτε δὲ ἐρωτηθεὶς ποτε ὑπὸ Φίλιππου τί ἔχει γείνει ἡ ἀρετὴ τῶν
Ἀθηναίων· «Ἄθελες ἴδει, ἀπεκρίθη, ἢν ἦθελον ἔχει⁵ στρατηγὸν οἱ Μα-
κεδόνες τὸν Χάρητα, οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Φίλιππον», διὰ τῆς ὅποιας ἡ
ποκρίσεως τῆς σοφῆς καὶ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος ἔσωσε, καὶ εἰς τὴν
ὑπερηφανίαν τοῦ νικήσαντος οὐδαμῶς προσέκρουσεν. Πολλὰ δὲ καὶ
ἄλλα ὑπὸ τοῦ Δημάδου ἔχοντι λεχθῆ οὕτως, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι
μεγίστην εἶχεν αὐτὸς τὴν ἀγγίνωσκαν. Δηλαδὴ⁶, ὅτε ψευδῶς μὲν ἡ
γέλθη (μετοχ.) ποτὲ εἰς Ἀθήνας ὅτι ἔχει ἀποθάνει ὁ Ἀλέξανδρος καὶ
ἐθορύβουν ἦδη οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπαισεν αὐτοὺς ὁ Δημάδης, εἰπὼν ὅτι
«Ἄλλον εἶχεν ἀποθάνει ὁ Ἀλέξανδρος, πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἦθελε
αἰσθανθῆ τὴν ὄσμὴν τοῦ νεκροῦ».

Κατὰ τῶν δοφιστῶν.

172. Αν δολοὶ οἱ ἐπιχειροῦντες νὰ παιδεύωσιν ἦθελον νὰ λέγο-
σιν ἀληθῆ καὶ νὰ μὴ κάμνωσι μεγαλειτέρας τὰς ὑποσχέσεις ἐκείνων,
ὅποια ἔμελλον νὰ ἐκτελῶσιν¹, δὲν θὰ ἐκακόλογοῦντο² ὑπὸ τῶν ἰδίων
τῶν. Τώρα δὲ οἱ τολμῶντες λίαν ἀπερισκέπτως νὰ ἀλαζούνωντα
ἔχουσι κάμει ὥστε νὰ φαίνωνται ὅτι σκέπτονται καλλίτερον οἱ προ-
μῶντες τὴν ρράθυμίαν³ παρὰ οἱ καταγινόμενοι⁴ εἰς τὴν φιλοσοφίαν

¹⁾ ἀλίσκομαι. ²⁾ παρασκευάζομαι ἐμμυτῷ. ³⁾ ἀναισχυντως ἔχω. ⁴⁾ ἔξι
[μετοχ.]. ⁵⁾ εἰ ἔσχον. ⁶⁾ οἶον. — ¹⁾ ἐκτελεῖν. ²⁾ κακῶς ἀκούω. ³⁾ οἱ ρράθυμοι
αἴρομενοι. ⁴⁾ διατείθω.

Ούτοι λοιπὸν εἰς τοιαύτην⁵ τόλμην ἔχουσι καταντήσει⁶, ώστε προσπαθοῦν νὰ πείθουν τοὺς νεωτέρους, ὅτι ἀν πλησιάσουν εἰς τούτους, θὰ μάθουν⁷ καὶ ὅσα (τε) πρέπει νὰ πραγθῶσι⁸, καὶ διὰ ταύτης τῆς ἐπιστῆμπς θὰ γείνουν εὐδαιμονες. Καὶ ἀφοῦ κατέστησαν ἑαυτοὺς διδασκάλους καὶ κυρίους τόσων μεγάλων⁹ ἀγαθῶν, δὲν αἰσχύνονται νὰ λητῶσι τέσσαρας ἢ πέντε μνᾶς ὑπὲρ τούτων. Καὶ λέγουν μὲν ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην χρημάτων ἀργυρίδιον καὶ χρυσίδιον τὸν πλοῦτον ἀποκαλοῦντες, ὅλιγον δὲ κέρδος ἐπιθυμοῦντες¹⁰ σχεδὸν¹¹ ἀθανάτους ὑπόσχονται ὅτι θὰ κάμουν τοὺς μετ' αὐτῶν ὄντας¹².

Πρὸς μετάφραστιν

Ταξείδιον ἀγρότου εἰς τὴν πόλιν.

173. "Υστερὸν δὲ ἡκέ τις ἀργύριον αἵτῶν, ώσπερ ἔχοντάς τι, κελεύων ἀκολουθεῖν εἰς τὴν πόλιν. Ἡμῖν δὲ ἀργύριον μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἀπωμοσάμην μὴ ἔχειν· εἰ δὲ μὴ δεδωκέναι ἄν. Εἴξενίσαμεν δὲ αὐτὸν ὡς ἐδυνάμεθα· μάλιστα καὶ δύο δέρματα ἐδώκαμεν· καὶ γὰρ ἡκολούθησα εἰς τὴν πόλιν. "Εφη γὰρ ἀνάγκην εἶναι τὸν ἔτερον ἐλθεῖν. Εἶδον δὲν οικίας πολλὰς καὶ μεγάλας, τεῖχος ἔξωθεν καρτερόν, καὶ οικήματά τε ὑψηλὰ καὶ τετράγωνα, ἐν τῷ τείχει τοὺς πύργους, καὶ πλοῖα πολλά, ώσπερ ἐν λίμνῃ, ἐν τῷ λιμένι. Ταῦτα οὖν ἐώρων, καὶ πολὺν ὕχλον ἐν τούτῳ συνειργμένον, καὶ θόρυβον ἀμήχανον, καὶ κραυγήν· ὥστε ἐνοικεῖ ἐδόκουν πάντες μάχεσθαι· ολλήλοις. "Αγει οὖν με πρός τις ἀρχοντας, καὶ εἶπε γελῶν: «Οὔτος ἐστιν ἐφ' ὃν μὲ ἐπέμψατε. Εἴχει δὲ οὐδὲν εἰ μή γε ἀγρὸν καὶ σκηνὴν μάλα ἴσχυρῶν ξύλων». Οἱ ἄνδρες εἰς τὸ θέατρον ἴθεδίζον, καὶ γὰρ σὺν αὐτοῖς.

Τοποθεσία.

174. Σωκράτης. Πρόσχε δή, καὶ σκόπει ἂμα ὅπου καθιζού-
μενα. — Φαῖδρος. Όρぢ; εὖ, ἔκεινην τὴν ὑψηλὴν πλάτανον; — Σω-

κράτης. εἰς τοῦτο [κατὰ γεν. τὸ οὐσ.].⁶⁾ ἔρχομαι.⁷⁾ οἶδα.⁸⁾ ρηματ. ἐπιθ.⁹⁾ τη-
μούστος.¹⁰⁾ ὀρέγομαι.¹¹⁾ μόνον οὐ.¹²⁾ συνόντας.

χρέτης. Τί μήν; — Φαῖδρος. Ἐκεῖ σκιά τ' ἔστι καὶ πνεῦμα μέτρον
καὶ πόσα καθίζεσθαι ἡ, ἐὰν βουλώμεθα κατακλινῆναι. — Σωκράτης. Νῦ
τὴν Ἡραν, καλή γ' ἡ καταγωγή. Ἡ τε γὰρ πλάτανος αὕτη μάλ' ὑψη-
λή, καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον, καὶ ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν
τόπον. Ἡ τ' αὖ πηγὴ χαριεστάτη ὑπὸ τῆς πλατάνου ῥεῖ μάλα ψυ-
χροῦ ὕδατος, ὡς γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι, πᾶς δ' ὁ τόπος ὑπηχεῖ τῷ
τῶν τεττίγων χορῷ. Πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόσας, ὅτι ἵκανο-
πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως ἔχειν· ὥστ' ἀριστάρχος
ἔξενάγηται, ὡς φίλε Φαῖδρε.

Ἐπὶ περιφήμου τινὸς λόγου τοῦ Τίτου.

175. Τοιόν δε πάλαι ποτὲ ἐπυθόμην ῥῆμα αὐτοκράτορα εἰπεῖν
Ῥωμαίων: «Τήμερον οὐκ ἔβασιλευσα· οὐδένα γὰρ τήμερον εὗ ἐποίη-
σα». Πολλαῖς τε καὶ μεγάλαις ἱππομαχίαις αὕτη ἡ γνώμη παραβα-
λεῖν ἀξία. Ἔγὼ δὲ αὐτὴν οὐκ ἔλαττον θαυμάζω τῶν Ἀλεξάνδρων
τροπαίων. Τί λέγεις, ὡς θεοειδέστατε βασιλεῦ; οὐκ ἔβασιλευσας τήμε-
ρον, ἐπεὶ μηδένα τήμερον εὗ ἐποίησας; Καὶ πότε πλείους ἄλλοτε εἴ-
ἐποίησας, ἢ ὀπηνίκα ταύτην ἀνείπας τὴν γνώμην, δι' ἣς ἀπαντεῖς ἐδί-
δάχθησαν οἱ μετὰ σὲ βασιλεύσαντες τί τὸ ἔργον αὐτῶν, καὶ τί πρα-
κτέον αὐτοῖς συνεχῶς, εἰ τοῦνομα διασώσεσθαι μέλλουσιν; «Ωστε,
βασιλεῦ, δίκαιον γε εἰπεῖν, οὐδὲ ἡ τότε σοι τῆς βασιλείας ἡμέρᾳ
ραπώλετο· ἦν γὰρ ἐνδειαν ἐμέμψω τῷ λόγῳ, ταύτην σοι ὁ λόγος αὐ-
τὸς ἀνεσώσατο.

Ἐπίδιογος δόκιμος.

176. Τρία εἶνε, τὰ ὅποια διαφυλάττουσι καὶ διασώζουσι τὰ
δημοκρατίαν καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν, πρῶτον μὲν ἡ τὰ
τῶν νόμων, δεύτερον δὲ ἡ ψῆφος τῶν δικαστῶν, τρίτον δὲ κρίσις
ὅποια παραδίδει¹ εἰς τούτους τὰ ἀδικήματα. Διότι ὁ μὲν νόμος φύ-
ειν² νὰ προλέγῃ ὅσα δὲν πρέπει τις νὰ πράττῃ, ὁ δὲ κατήγορος³
μηνύῃ ἔκεινους οἱ ὅποιοι ἔχουσι κατασταθῆ⁴ ἔνοχοι εἰς τὰ ἐκ τῶν

¹⁾ μετογικ ²⁾ πέρικα. ³⁾ μετογ. [χόρ. 6' καθίστημι].

νν ἐπιθεαλλόμενα πρόστιμα⁴, ὃ δὲ δικαστὴς νὰ τιμωρῇ⁵ τοὺς ἀποχέντας εἰς αὐτὸν, ὥστε οὕτε ὁ νόμος οὕτε ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος
ζεῖ ἄνευ ἔκεινου, ὅστις θέλει παραδώσει⁶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας.⁷ Εγὼ δὲ ἐπειδὴ γνωρίζω⁷ ὅτι οὗτος ἐδῶ ἔφυγε μὲν τοὺς ὑπὲρ τῆς
περιόδου κινδύνους, ἀφῆκε⁸ δὲ τοὺς συμπολίτας του, εἶνε δὲ ἔνοχος;
πάντα ὅσα τοῦ κατηγοροῦσιν⁹, ἔκαμα ταύτην τὴν καταγγελίαν¹⁰,
τε δι' ἔχθραν καμψίαν, οὔτε διὰ φιλονεικίαν, οὐδὲ οἰκενδήποτε ἀναβούντα
τοῦτον τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ νομίσας ὅτι εἶνε αἰσχρὸν νὰ ἀφήσω
τοῦτον νὰ ἐμβαίνῃ¹¹ εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς
ιδημοσίας θυσία,¹² ὅστις ἔχει γείνει¹³ ὄνειδος καὶ τῆς πατρίδος καὶ
νημῶν.

‘Ο Αἴσωπος καὶ ὁ Ξάνθος.

168. Ενῷ ποτε ἦτο ἀγορά¹, ὁ Ξάνθος θέλων νὰ προσκαλέσῃ εἰς
τινας τῶν φίλων, διέταξε τὸν Αἴσωπον νὰ ψωνίσῃ² ὅ, τι ἦθε-
ισθαι³ καλλιστον, καὶ τίποτε ἄλλο. Ούτος δὲ⁴ μέσα του⁵ «Θὰ σὲ
ἡξω, εἶπεν, ὅσα ἐπιθυμεῖς, ταῦτα ἀκριβῶς νὰ λέγηται⁶, χωρὶς νὰ ἀνα-
ηδώ⁷ ταῦτα εἰς δοῦλον⁸ ἄνδρα». Τίποτε ἄλλο λοιπὸν δὲν ἤγόρασε¹⁰
ἢ γλώσσας, τὰς ὄποις μὲν διαφόρους σάλτσας¹¹ ἤτοι μασε. Τοῦ
τοῦ λοιπὸν καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα καὶ τὰ παραδείπνια
ἀποσπει δὲν. Οἱ δὲ σύνδειπνοι πρῶτον μὲν τοῦτο τὸ φαγητὸν¹² ἐπή-
τέλος δὲ τὸ ἀπεστράφησαν. ‘Ο Ξάνθος, «δὲν σὲ διέταξα, εἶπεν,
ψωνίσῃς ὅ, τι ἦθελον εἰσθαι ἀριστον;» Καὶ ἐκεῖνος· «τί λοιπὸν είμι-
να γείνη καλλιτερον¹³ ἀπὸ γλῶσσαν; Δι' αὐτῆς μὲν λόγου χά-
πεσα πολιτεία καὶ παιδεία καὶ ἀλήθεια καὶ λόγος· δι' αὐτῆς δὲ
μὲν κτίζονται καὶ ἀνορθοῦνται, ἄνθρωποι δὲ παιδεύονται καὶ

ράσις· τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτημίοις¹⁴ κολάζω¹⁵ ἄνευ τοῦ [μελ. μετοχ.].
οὐδὲ [μετ.].¹⁶ ἐγκαταλείπω.¹⁷ ἅπασι τοῖς γεγραμμένοις.¹⁸ εἰσαγγελίαν.¹⁹
περιορίαν.²⁰ περιορίαν.²¹ ἐμβάλλω.²² κοινὴ[ιερό].²³ μετοχ.—²⁴ μετοχ.
ὑπόμενος.²⁵ ὁψώνεω.²⁶ δι, τι ἄν.²⁷ δὲ.²⁸ κατὰ καὶ κατ.²⁹ αὐτοπ. ἀντων.³⁰
οὐ ἐπιτρέπω³¹ [η] κατὰ μετοχ. ἄνευ συνδέσμου ἢ ἐν ὅμοταξι³² πρὸς τὸ
μούμ. ἐπαρέμφ. συνδεομ. τῷ: καὶ=καὶ μὴ ἐπιτρέπειν περὶ τούτων.³³ οἰκέ-
πράχαι.³⁴ παντοδῆποις³⁵ ἥδουσματι.³⁶ δύον.³⁷ βέλτιόν τι δὴ γέ-
γρα.³⁸ γέρ.

(ΕΜΜ. ΓΑΛΑΝΗ: ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ)

πειθονται και κυβερνωνται¹⁵ εις τας συνελεύσεις, οτι δέ, οπερ ἀπό μάλιστα διαπρέπει¹⁶, οι θεοί ἐπαινοῦνται». 'Ο Εάνθος λοιπὸν θέλω τὸν πιάση¹⁷. «'Αλλ' αὔριον, εἰπε, ψώνισον δ, τι θὰ ἦνε κάκιστον· δοι αὐτοὶ οὗτοι θὰ παρευρίσκωνται¹⁸, και ἄλλο τι ἐπιθυμῶ». Τὴν κολουθον δὲ ἡμέραν¹⁹ ὁ Αἴσωπος πάλιν τὸ αὐτὸ φαγητὸν²⁰ μόνον ρουσίασεν²¹, ἐπειδή, κατ' αὐτὸν²², ἡ γλῶσσα εἶνε²³ κάκιστον πάντα Διότι, εἰπε, και γεννῷ²⁴ ἔκεινη ὅλα και ἔριδας και δίκας και διασεις και πολέμους. "Ετι δὲ καθὼς τῆς ἀληθείας, οὗτω και τοῦ δους λέγεται ὅτι εἶνε ὄργανον, και, τὸ δεινότατον, τῆς συκοφαντίας Δι' αὐτῆς μὲν δηλαδὴ²⁵ και πόλεις κατασκάπτονται, και πειθονται κακά, δι' αὐτῆς δὲ καθὼς εὐλογοῦνται θεοί, οὗτω και εἰς τὴν διμιν αὐτῶν βλασφημίαι γίνονται». 'Ἐκ δὲ τῶν παρόντων τις εἰς τὸν Εάνθον ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπηρέτης τῷ ὄντι εἰς αὐτὸν εἶνε ἀκαίοτατον, ἐπειδὴ κάλλιστα ἐγνώριζε²⁷ φιλόσοφον ἄνδρα νὰ παιδεις καρτερίαν.

•Η ἔξοχὴ και ἡ πόλις.

169. Εὰν μέγιστον εἶνε ἡ σωφροσύνη και τὸ νὰ μὴ εἶνε τις λοις¹ τῶν ἡδονῶν, τοῦτο δὲ ἀνήκει² εἰς τοὺς ἐν τῇ ἔξοχῇ κατοικοῦν ὄχι εἰς τοὺς εἰς τὰς πόλεις, πῶς δὲν φαίνεται ὅτι ἡ ἔξοχὴ εἶνε ὑπερ πόλεως⁴; 'Εὰν λοιπὸν τινὲς μέλλουσι νὰ ἀπολαύσωσι τὴν γῆν, πρὸ νὰ ἦνε ἐμπειροι και τῶν ὥρῶν και ἀστρῶν, και τοῦ πότε πρέπει⁶ κοπιάζωσι, και τῆς φύσεως τῆς γῆς, και τι μὲν αὗτη θὰ ἡδύναε φέρῃ, τι δὲ ἔκεινη, τι δὲ δὲν θὰ ἡδύνατο. Ταύτην δὲ τὴν σοφίαν ἐκ τῶν εὑρονούντων δὲν ἦθελε προτιμήσει τῆς τῶν πόλεων⁷, ἢ ἡ κάμνει νὰ δύναται τις νὰ ὅμιλῃ, και διὰ τῆς ὁποίας (δοτ.) πολλοὺς ἀπώλεσαν, ὑπερισχύσαντας⁸ τῶν νόμων διὰ τῆς δεινότων; (δοτ.). Ποίους λοιπὸν ἐκ τῶν δύο ἀνδρειοτέρους πρέπει νὰ

¹⁵) κρατοῦμει. ¹⁶) ὃ πάντων πρέπει. ¹⁷) κίρεω. ¹⁸⁾ παρακ. ¹⁹⁾ τῇ ὑστερῇ
20) ἔδεσμα. ²¹⁾ παρατίθημι. ²²⁾ ὡς. ²³⁾ μετοχ. ²⁴⁾ τίχτω. ²⁵⁾ διαβολή. ²⁶⁾
27) ἐπίσταμαι.—¹⁾ δουλεύω. ²⁾ τουτὶ δὲ τῶν ἐν ὑγροῖς οἰκούντων [ἄνευ τος νοητέου τοῦ ἐστι]. ³⁾ νικῶ. ⁴⁾ ἔστω. ⁵⁾ προσήκει. ⁶⁾ δεῖ. ⁷⁾ τῇ, ἐν ᾧ
⁸⁾ κρατῶ.

ώμεν ὅτι εἶνε, τοὺς ἐντὸς τείχους ἐπὶ τῶν τραπέζων καὶ κουρείων
συναθροιζόμενους⁹ καὶ διαλεγομένους, ἢ ἔκείνους οἱ ὅποιοι ἐμπροσθεν¹⁰
τῶν θυρῶν πολλάκις κυνηγοῦσιν¹¹ ἄρκτους καὶ λέοντας καὶ παρδάλεις;
— Ποῖοι ἔχ τῶν δύο ἔχουσι¹² περισσοτέραν ὑγιείαν, οἱ συνειθισμένοι
ἢ ὑποφέρεισι χρύσος καὶ καύσωνα¹³, καὶ μεταχειρίζόμενοι τροφὴν με-
τρίαν¹⁴ καὶ λουτρὸν καὶ πηγὰς καὶ ποταμούς, ἢ οἱ φεύγοντες τὸ θέρος
τὴν ἀκτίνα, χειμῶνα δὲ κείμενοι εἰς τὰς κλίνας των¹⁵, λουσμέ-
νοι δὲ εἰς βαλανεῖα, ἐγκαταθέτοντες¹⁶ δὲ εἰς τὴν γαστέρα των τὰ
ἐπὸν τῶν μαγείρων κακά; Λέγουσι δὲ καὶ ιατροὶ ὅτι παῖδες μὲν πολὺ¹⁷
πλλιτέρον ἀέρα¹⁷ ζῶσιν¹⁸ οἱ ἐν τῇ ἔξοχῃ καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἐν τῇ
βόλει ἀσθενοῦντας ἔκει κομίζουσι, προσλαμβάνοντες τὸν ἀέρα σύμμα-
χον τῆς τέχνης. "Αν δὲ καὶ βραβεῖα ἐτίθεντο μακροτέρας ζωῆς, ταῦτα
ἢ ἐλάμβανον¹⁹ οἱ ἐν τῇ ἔξοχῃ. "Ετι δὲ ὁ κατοικῶν εἰς ἔξοχὴν ἐλθὼν
τὴν πόλιν σκοτοδινιᾷ καὶ προσπαθεῖ πάλιν τάχιστα νὰ ἐλθῃ εἰς
τὴν ἔξοχὴν ποθῶν ἡσυχίαν. Οἱ δὲ εἰς τὰς πόλεις, ὀσάκις θελήσουν νὰ
πανεύσουν, εἰς τοὺς ἀγροὺς τρέχουσι²⁰. καὶ τὸ πνεῦμά των εὐθὺς
εἰς ἐλευθερώτερον²¹ καὶ τὸ σῶμα ἐλαφρότερον²².

Γνώμη Λουκιανοῦ περὶ Ὀμήρου.

170. Ἀφοῦ προσῆλθον¹ ἕγὼ εἰς τὸν "Ομηρον τὸν ποιητὴν,
εἰχομεν καὶ οἱ δύο καιρόν², μεταξὺ ἄλλων³ ἡρώτων⁴ καὶ πόθεν
το, λέγων ὅτι τοῦτο πρὸ πάντων⁵ παρ' ἡμῖν εἰσέτι τώρα ζητεῖται.
ὕστος δὲ οὐδὲ αὐτὸς μὲν ἐλεγεν⁶ ὅτι ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ μὲν νομίζουσιν
τὸν Χίον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, πολλοὶ δὲ καὶ Κολοφώνιον. "Ἐλεγεν δῆμως
εἶνε Βαθυλώνιος, καὶ ὅτι παρὰ τοῖς συμπολίταις του βεβαίως⁷
πλείστο οὐχὶ "Ομηρος, ἀλλὰ Τιγράνης" ὕστερον δὲ ἐπειδὴ ἔγεινεν
παρὸς⁸ παρὰ τοῖς "Ελλησιν, ἥλλαξε τὴν προσηγορίαν. Ἀφοῦ δὲ ταῦτα
τεκρίθη, πάλιν τὸν ἡρώτων διὰ τί λοιπὸν ἔκαμε τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς

συνόντας. ¹⁰) πρό. ¹¹⁾ θηράσμα. ¹²⁾ μετέχω μᾶλλον [τινος]. ¹³⁾ καύμα. ¹⁴⁾
καλασμένην. ¹⁵⁾ ἐν ταῖς εὐναῖς. ¹⁶⁾ ἐγκατατίθεμαι. ¹⁷⁾ ἐν ἀέρι πολὺ βελτίονι.
ἢ διαιτᾶσθαι. ¹⁸⁾ ταῦτ' ὃν ἐγίγνετο [κατὰ γενεικ. τὸ ὑποκείμ.]. ²⁰⁾ θέω. ²¹⁾
τῶν μηράρων. ²²⁾ κουφότερον.—¹⁾ μετοχ. ²⁾ σχολὴ ἔστι ἀμφοῖν [μετοχικ.].
τάτε ἄλλα. ⁴⁾ πυρίνομα. ⁵⁾ μᾶλιστα. ⁶⁾ ϕάσκω. ⁷⁾ γε. ⁸⁾ ὄμηρεύω [μετοχ.].

όργης⁹. καὶ οὗτος¹⁰ εἶπεν, ὅτι ἔτσι τοῦ ἥλθε¹¹, χωρὶς νὰ τὸ κάμη ἐπιτηδεῖς¹². Καὶ πρὸς τούτους¹³ καὶ ἔκεινο ἐπειθύμουν νὰ μάθω¹⁴, ὃν προτέρων ἔγραψε τὴν Ὀδύσσειαν τῆς Ἰλιάδος, καθὼς οἱ πολλοὶ λέγουν οὗτος δὲ ἤρνετο. "Οτι μὲν λοιπὸν οὐδὲ τυφλὸς ἦτο, τὸ ὄποιον καὶ αὐτὸ περὶ αὐτοῦ λέγουν, εὐθὺς ἐμάνθανον¹⁵. διότι ἔβλεπεν, ὥστε οὐδὲ ἀνάγκην εἶχον¹⁶ νὰ ἐρωτῶ¹⁷.

ΙΣΤ. "Οτε ὁ Μέλητος ἥδη εἶχε κατηγορήσει¹ τὸν Σωκράτη, ἀκούων ὁ Ἐρμογένης ὅτι αὐτὸς οὐδαμῶς περὶ τῆς δίκης διελέγετο, ἔλεγεν εἰς αὐτὸν ὅτι² πρέπει νὰ σκέπτηται, τί θὰ ἀπολογηθῇ. "Ο δὲ Σωκράτης εἶπεν εἰς αὐτόν· Δὲν σοὶ φαίνομαι ὅτι ἔχω διέλθει τὸν βίον μου³ μελετῶν τοῦτο; 'Αφοῦ δὲ αὐτὸν ἤρώτησε: πῶς; εἶπεν αὐτὸς ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἔξακολουθεῖ⁴ νὰ κάμνῃ, παρὰ νὰ ἔξετάζῃ μὲν τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα, νὰ πράττῃ δὲ τὰ δίκαια ἀπέχων ἀπὸ τὰ ἄδικα, τὸ ὄποιον κατὰ τὴν γνώμην⁵ του ἡγούμενον καλλίστη μελέτη ἀπολογίας. "Ο δὲ Ἐρμογένης πάλιν εἶπεν: Δὲν βλέπεις, ὡς Σώκρατες, ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις δικασταὶ πολλοὺς μὲν ἥδη, οἱ ὄποιοι δὲν ἔκαμπον καμμιάν ἄδικιαν⁶, διὰ τοῦ λόγου, παρακινηθέντες⁷ ἐφόνευσαν, πολλοὺς δὲ ἄδικοιντας ἥθωσαν;⁸ 'Αλλά, μὰ τὸν Δία, εἶπεν αὐτός, ἐνῷ ἥδη ἐπεχείρουν νὰ φροντίσω περὶ τῆς πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπολογίας, τὸ θεῖον⁹ ἡναντιώθη. Καὶ αὐτὸς εἶπεν: Θαυμαστὰ λέγεις. Οὗτος δὲ εἶπεν: Θαυμάζεις, ἀνεὶ τὸν θεὸν φαίνεται ὅτι εἶναι καλλίτερον ἔγῳ νὰ τελευτῶ τὸν βίον ἥδη; Δὲν γνωρίζεις ὅτι μέχρι μὲν τούτου τοῦ χρόνου εἰς κανένα ἐκ τῶν ἀνθρώπων θὰ ὑπεχώρουν¹⁰ ὅτι οὔτε καλλίτερον οὔτε εὐχαριστότερον ἐμοῦ ἔχει ζήσει¹¹; "Αρισταῖος μὲν δῆλον ὅτι νομίζω ὅτι ζῶσιν, οσοι μάλιστα φροντίζουν¹² νὰ γίνωσιν ὡς δυνατὸν βέλτιστοι, εὐχαριστότατοι δὲ οσοι μάλιστα αἰσθάνονται ὅτι γίνονται καλλίτεροι· τὰ ὄποια ἔγῳ μέχρι τούτου τοῦ χρόνου ἥσθανόμην ὅτι συνέθαινον (μετ.) εἰς ἐμαυτόν. "Αν δὲ ζήσω¹³ περισσότερον χρόνον, ίσως ἀναγκαῖον θὰ ἦνε νὰ πληρώνω

⁹) μῆνις. ¹⁰) ὅς. ¹¹) οὕτως ἐπέργεται τινι [ἀπαρ. ἀρρ.]. ¹²⁾ ἐπιτηδεύω [μετοχή ἀρρ.]. ¹³⁾ μέν. ¹⁴⁾ οἶδα. ¹⁵⁾ ἐπίσταμαι. ¹⁶⁾ δέομαι. ¹⁷⁾ πυνθάνομαι.—¹⁾ γράψουμαι γραφήν. ²⁾ ὡς χρή. ³⁾ διαβίοις. ⁴⁾ διαχειρένηται ποιῶν. ⁵⁾ νομίζω [ἢ] ἀναφορικὴ καθ' ἔλξιν πρὸς τὴν ἐπομένην]. ⁶⁾ ἄδικω. ⁷⁾ προάγομαι λόγῳ. ⁸⁾ ἀπολύω. ⁹⁾ τὸ δικιμόνιον. ¹⁰⁾ ύφειμαι [ἀρρ. 6'. μετὰ τοῦ ἢν εἰς ὄριστ.]. ¹¹⁾ βιώω [ἀρ.]. ¹²⁾ ἐπιμέλομαι [τοῦ γενέσθι]: εἰς μετοχ. ¹³⁾ εἰ δὲ βιώσομαι.

τὸν φόρον¹⁴ εἰς τὸ γῆρας καὶ νὰ βλέπω καὶ νὰ ἀκούω ὄλιγώτερον καὶ νὰ ἀποθαίνω δυσμαθέστερος καὶ ἐπιλησμονέστερος. Ἄλλ' ὅμως¹⁵ εἰς ἐμὲ μὴ αἰσθανόμενον μὲν ταῖτα βεβαίως (γε) ἥθελεν εἰσθαι¹⁶ βιωτὸς ὁ βίος, αἰσθανόμενον δὲ πῶς δὲν εἶνε ἀνάγκη καὶ χειρότερον καὶ ἀηδέστερον νὰ ζῶ; Ἄλλ' ὅμως¹⁵ ἂν βεβαίως (γε) ἀποθάνω, εἰς μὲν τοὺς ἀδίκως μὲ φονεύσαντας ἥθελεν εἰσθαι αἰσχρὸν τοῦτο· διότι ἂν τὸ νὰ ἀδικῇ τις εἶνε αἰσχρόν, πῶς δὲν εἶνε αἰσχρὸν τὸ νὰ φονεύσῃ¹⁷ τις οἰονδήποτε¹⁸; Ἐὰν τώρα ἀποθάνω θά μοι εἶνε ἀπόδειξις¹⁹ ὅτι ἔγὼ ἡδίκησα μὲν κανένα, πώποτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων οὐδὲ χειρότερα ἔκαμον, προτεπάθουν δὲ νὰ κάμω καλλιτέρους πάντοτε τοὺς μετ' ἐμοῦ συναναστρεφομένους²⁰.

Μῦθοι

Νὰ μετενεχθῶσιν εἰς τὸ πεζὸν καὶ νὰ μεταφρασθῶσι *

Οἱ βόες καὶ ὁ σφαγεύς.

172. Βόες μαγείρους ἀπολέσαι ποτ' ἔζήτουν,
ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίαν ἐπιστήμην,
καὶ δὴ συνηθροίζοντο πρὸς μάχην ἥδη
χέρατ' ἀποξύνοντες· εἰς δέ τις λίην
γέρων ἐν αὐτοῖς πολλὰ γῆν ἀροτρεύσας,
«οὗτοι μὲν ἡμᾶς», εἶπεν χερσὶν ἐμπείροις
σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς κακίας
ἥν δ' εἰς ἀτέχγους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους
διπλοῦς τότ' ἔσται θάνατος οὐ γὰρ ἐλλείψει
τὸν βοῦν ὁ θύσων, καὶ μάγειρος ἐλλείψη.

Οἱ μεγάλοι καὶ μικροὶ ἐχθῆς.

173. Ο τὴν παροῦσαν πημονὴν φυγεῖν σπεύδων,
όρᾶν ὄφείλει μή τι χειρὸν ἔξεύρη.

¹⁴) ἐπιτελεῖσθαι. ¹⁵) ἀλλὰ μέν. ¹⁶) εἴη ἂν. ¹⁷⁾ ἀποκτείνω. ¹⁸⁾ ὄντινοιν. ¹⁹⁾ καρτυρέω [μ. μελ. ἐπὶ παθητικ. σημ.]. ²⁰⁾ σύνειμι.
*) Τὸ μέτρον εἶνε χωλίαμβος, δ. ἐ. χωλὸς ἰαμβός, οὐ εὑρετής ὁ Ἰππῶνας·
ὅρα Γραμματολ. Γαλάνη σελ. περὶ Ἰππώνακτος, ἔχει δὲ σγῆμα:
υ-’ | υ-’ | υ-’ | υ-’ | υ-’ -.

Αλιεὺς σαγήνην ἦν νεωστὶ βεβλήκει
ἀνείλετ' ὅψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης·
τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτὸς εἰς βυθὸν φεύγων
ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου,
ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἤπλωθη.
Σωτηρίᾳ πώς ἐστι καὶ κακῶν ἔξω
τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνοις.

• Η γραῦς καὶ ὁ λύκος.

174. 'Αγροῖκος ἡπείλησε νηπίῳ τίτθη
κλαίοντι· «Παῦσαι μὴ σὲ τῷ λύκῳ ρίψω.
Ο λύκος δ' ἀκούσας τὴν τε γοαῦν ἀληθεύειν
νομίσας ἔμεινεν ὡς ἔτοιμα δειπνήσων,
ἔως ὁ παῖς μὲν ἐσπέρης ἐκοιμήθη,
αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανῶν ὄντως
ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.
Λύκαινα δ' αὐτὸν ἡ σύνοικος ἡρώτα
«πῶς οὐδὲν ἄρχες ἥλθες, ὥσπερ εἰώθεις;»
ό δ' εἶπε «πῶς γάρ, ὃς γυναικὶ πιστεύσω».

[Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χρὴ πᾶσι πιστεύειν, γυναικὶ δὲ μή
λιστα μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένη. Πρὸς τὸν κεναῖς ἀπάτη^ν
ἔξαπατηθέντα].

Τὰ τέμπη

(Πρὸς μετάφρασιν).

175. Τὰ τέμπη τὰ Θετταλικά ἔστι χῶρος μεταξὺ τοῦ τε Ὄλυμπου καὶ τῆς Ὅσσου· ὅρη δὲ ταῦτ' ἔστιν ὑπερύψηλα, καὶ οἷον ὑπό την θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον δέχεται χωρίον, οὐ τὸ μηδηκος ἐπὶ τετταράκοντα διήκει σταδίους, τό γε μὴν πλάτος τῇ μὲν ἔστι πλέθρου, τῇ δὲ καὶ πλέον ὀλίγω. Διαρρεεῖ δὲ διὰ μέσου αὐτοῦ καλούμενος Πηνειός· εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσεις καὶ ἀνακεινοῦνται τὸ ὄδωρο αὐτῷ· διατριβής δ' ἔχει ποικίλας καὶ πα-

τοδαπάς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως
αὐτόματα· κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ μάλα λάσιος ἐνακμάζει καὶ τέ-
μνει καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν ἀμπέλων κατὰ τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρ-
πει· διαρρέουσι δὲ καὶ κρῆναι συχναῖ, καὶ ἐπιρρεῖ νάματα ὑδάτων ψυ-
χῶν καὶ ἡδίστων. Λέγεται δὲ τὰ ὑδάτα ταῦτα καὶ τοῖς λουσαμένοις
ἀγαθὰ εἶναι καὶ εἰς ὑγιείαν αὐτοῖς συμβάλλεσθαι. Κατέχονται δὲ καὶ
ἔρνιθες καὶ μάλιστα οἱ μουσικοὶ καὶ ἐστιῶσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς.

Ἡ νῆσος Λιπάρα.

176. Ἡ τῶν Λιπαραίων νῆσος λιμέσις τε καλοῖς ὑπὸ τῆς φύ-
σεως κεκόσμηται καὶ θερμοῖς ὕδασι τοῖς διαβεβογμένοις· οὐ μόνον γὰρ
πρὸς ὑγιείαν τῶν νοσούντων τὰ κατ' αὐτὴν λουτρὰ πολλὰ συμβάλλε-
ται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων ἴδιότητα παρέχεται τέρ-
ψιν καὶ ἀπόλαυσιν· διόπερ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν ὑπὸ νόσων
θερόπων ἐνοχλούμενοι καταντῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ τοῖς λουτροῖς χρώ-
μενοι παραδόξως ὑγιεῖς γίγνονται. "Ἐχει δ'" ἡ νῆσος αὗτη τὰ διαβε-
βογμένα μέταλλα τῆς στυπτηρίας, ἐξ ἣς λαμβάνονται οἱ Λιπαρχῖοι
μεγάλας προσόδους. Οὐδαμοῦ γὰρ τῆς οἰκουμένης τῆς στυπτηρίας γι-
γνομένης, καὶ πολλὴν χρείαν παρεχομένης, εἰκότως μονοπώλιον ἔχοντες
καὶ τὰς τιμὰς ἀναβιβάζοντες πλῆθος χρημάτων λαμβάνονται ἀπιστον.

Περιγραφαί (Πρὸς μετάφρασιν).

177. Σιδῶν ἐπὶ θαλάττῃ πόλις. Ἀσσυρίων ἡ θάλασσα· μήτηρ
Φοινίκων ἡ πόλις· Θηρίων ὁ δῆμος πατήρ. Διδυμος λιμὴν ἐν κόλπῳ
θλατύς, ἡρέμα κλείων τὸ πέλαγος. Ἡ γὰρ ὁ κόλπος κατὰ πλευρὰν
ἐπὶ δεξιᾷ κοιλαίνεται, στόμα δεύτερον ὄρώρυκται, καὶ τὸ ὕδωρ αὗτις
πορεῖ, καὶ γίνεται τοῦ λιμένος ἄλλος λιμὴν, ὡς χειμάζειν μὲν ταύτη-
νας ὄλκαδας ἐν γαλήνῃ, θεριζειν δὲ τοῦ λιμένος εἰς τὸ προκόλπιον.
Ἐνταῦθα ἡκαν ἐκ πολλοῦ χειμῶνος, σῶστρα ἔθυον ἐμαυτοῦ τῇ τῶν
Φοινίκων θεῷ· Ἀστάρτην αὗτὴν οἱ Σιδώνιοι καλοῦσι. Καὶ περί τῶν οὖν
τὴν ἄλλην πόλιν καὶ περισκοπῶν τὰ ἀναθήματα, ὄρῳ γραφὴν
ἀνακειμένην γῆς ἄμα καὶ θαλάττης. Εὔρωπης ἡ γραφὴ Φοινίκων ἡ

θάλασσα· Σιδῶνος ἡ γῆ. Ἐν τῇ γῇ λειμῶν καὶ χορὸς παρθένων.
·ἢ θαλάττη ταῦρος ἐνήχετο, καὶ τοῖς νώτοις καλὴ παρθένος ἐπεθητο, ἐπὶ Κρήτην τῷ ταύρῳ πλέουσα. Ἐκόμα πολλοῖς ἀνθεσιν ὅμιλοι· δένδρων αὐτοῖς ἀνεμέμικτο φύλαγξ καὶ φυτῶν· συνεχῆ τὰ δέρα· συνηρεφῆ τὰ πέταλα· συνηπτον οἱ πτόρθοι τὰ φύλλα, καὶ ἐγίνοντος ἄνθεσιν ὄροφος ἡ τῶν φύλλων συνέχεια. Ἔγραψεν ὁ τεχνίτης τὰ πέταλα καὶ τὴν σκιάν· καὶ ὁ ἥλιος ἤρεμα τοῦ λειμῶνος καὶ σποράδην διέρρει, δισον τὸ συνηρεφὲς τῆς τῶν φύλλων κόμης ἀνέψιο γραφεύς. Ὁλον ἐτείχιζε τὸν λειμῶνα περιβολή· εἴσω δὲ τοῦ ὄροφων στεφανώματος ὁ λειμῶν ἐκάθητο. Αἱ δὲ πρασιαὶ τῶν ἀνθέων τὰ πέταλα τῶν φυτῶν στοιχηδὸν ἐπεφύκεσαν, νάρκισσος καὶ μύρριναι. Ὅδωρ δὲ κατὰ μέσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος τῆς γραφῆς μὲν ἀναβλύζον κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς, τὸ δὲ τοῖς ἄνθεσι καὶ φυτοῖς περιχεόμενον. Ὁχετηγός τις ἐγέγραπτο δίκελλαν κατέχων μίκην ἀμάραν κεκυφώς καὶ ἀνοίγων τὴν ὄδὸν τῷ ῥευματι. Ἐν δὲ τοῦ λειμῶνος τέλει πρὸς ταῖς ἐπὶ θάλατταν τῆς γῆς ἐκβολαῖς τὰς θένους ἔταξεν ὁ τεχνίτης. Τὸ σχῆμα ταῖς παρθένοις καὶ χαρᾶς καὶ θεοῦ. Στέφανοι περὶ τοῖς μετώποις δεδεμένοι· κόμαι κατὰ τῶν Ὀλευμέναι· τὸ σκέλος ἀπαν γεγυμνωμέναι· τὸ μὲν ἄνω, τοῦ χιτῶνος δὲ κάτω τοῦ πεδίλου· τὸ γάρ ζῷσμα μέχρι γόνατος ἀνείλκε χιτῶνα τὸ πρόσωπον ὡχραῖς σεσηρυῖαι τὰς παρειάς· τοὺς ὄφθαλμοὺς ἀνοίξασαι πρὸς τὴν θάλασσαν· μικρὸν ὑποκεχηνυῖαι τὸ στόμα, ὡς ἀφήσειν ὑπὸ φοβου μέλλουσαι καὶ βοήν· τὰς χειρας ὡς ἐπὶ τὸν ὕρεγον.

178. Πόλις ἔστι τῆς Λέσβου, Μυτιλήνη, μεγάλη καὶ καλή· ληππαὶ γάρ εύριποις, ὑπεισρεούσῃς τῆς θαλάσσης, καὶ κεκόσμηται φύραις ξεστοῦ καὶ λευκοῦ λίθου. Νομήσειας ἀνού πόλιν ἔραιν, ἀλλασσον. Ταύτης τῆς πόλεως (τῆς Μυτιλήνης), δισον ἀπὸ σταδίων δισιων ἀγρές ἵν ἀνδρὸς εὐδαιμονος, κτήμα κάλλιστιν· ὅρη θηροτροπία πυροφόρα· γῆλοφοι κλημάτων· νομαὶ ποιμνιῶν· καὶ ἡ θάλασσα προσέκλυζεν ἡσόνι ἐκτεταμένη ψάμμου μαλθακῆς. Ἐν τῷ διέρημαν αἰπόλος, Λάμων τοῦνομα, παιδίον εύρεν ὑπὸ μιᾶς τῶν ατρεφόμενον. Δρυμὸς ἦν καὶ λόχυη βάτων, καὶ κιττὸς ἐπιπλανώμενος καὶ πόχα μαλθακή, καθ' ἣς ἔκειτο τὸ παιδίον. Ἐνταῦθ' ἡ αἵξ θε-

συνεχές, ἀφανῆς ἐγένετο πολλάκις, καὶ τὸν ἔριφον ἀπολιποῦσα, τῷ
βρέφει παρέμενε. Φυλάττει τὰς διαδρομὰς ὁ Λάμων, οἰκτείρας ἀμε-
λούμενον τὸν ἔριφον, καὶ μεσημβρίας ἀκμαζούσης κατ' ἔχνος ἐλθών,
ὅρῃ τὴν μὲν αἶγα πεφυλαγμένως προβεβηκυῖαν, μὴ ταῖς χηλαῖς βλά-
πτει πατοῦσα τὸ βρέφος, τὸ δέ, ὥσπερ ἐκ μητρώας θηλῆς τὴν ἐπιρ-
ροήν ἔλκον τοῦ γάλακτος. Θαυμάσας, ὥσπερ εἴκος ἦν, πρόσεισιν ἐγγὺς
καὶ εύρισκει παιδίον ἄρρεν, μέγα καὶ καλὸν καὶ τῆς κατὰ τὴν ἔκθεσιν
τύχης ἐν σπαργάνοις χρείττοσι. Χλανίδιον τε γὰρ ἦν ἀλουργὲς καὶ
πόρπη χρυσῆ καὶ ξιφίδιον ἐλεφαντόκωπον.

Γνῶμαι.

(Νὰ μετενεχθῶσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ νὰ ἀπομνημονευ-
θῶσιν. Τὸ μέτρον εἶναι ιαμβικὸν $\asymp\text{'}\text{u}\text{-}\mid\asymp\text{'}\text{u}\text{-}\mid\asymp\text{'}\text{u}\text{*}$).

1. "Οσα δὲν ἀρμόζει¹, μήτε νὰ ἀκούῃς μήτε (κατ' ἔκθλιψιν) νὰ βλέπῃς.
2. Φέρει² τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν τιμωρίαν³.
3. Αἰσχρὸν βεβαίως⁴ μηδὲν νὰ πράττῃς μηδὲ νὰ μανθάνῃς.
4. Νὰ ἀκούῃς ὅλα, νὰ ἐκλέγῃς⁵ δὲ ὅσα συμφέρουσιν.
5. "Ανθρωπος⁶ πονηρὸς δυστυχεῖ, καὶ ἀν⁷ εὔτυχη.
6. 'Ανδρὸς χαρακτὴρ ἀπὸ τὸν λόγον του⁸ γνωρίζεται.
7. "Ολοι εἱμεθα εἰς τὸ νὰ συμβουλεύωμεν⁹ σοφοί· οι ἴδιοι¹⁰ δὲ σταν
ἀμαρτάνωμεν (μετ.) δὲν γνωρίζομεν¹¹.
8. Πιστὸς¹² νὰ ἡσαι, καὶ πιστοὺς¹² νὰ μεταχειρίζησαι φίλους.
9. Βέβαιον κανὲν εἶνε¹³ εἰς¹⁴ θυητὸν βίον.
10. Καλλίτερον¹⁵ εἶναι σῶμα βεβαίως¹⁶ παρὰ ψυχὴν νὰ νοσῇ.
11. Νὰ θέλῃς γονεῖς πρὸ παντὸς νὰ τιμᾶς¹⁷.
12. Γελᾷς ὁ μωρὸς καὶ ἀν τι μὴ γελοῖον ἔνε.
13. Γονεῖς μάλιστα¹⁶ νὰ τιμᾶς καὶ φίλους νὰ εὐεργετῆς.

¹) Νὰ τεθῶσιν αἱ ἀρχαῖαι λέξεις καθ' ἓν σειρὰν εἶναι εἰς τὴν μετάφρασιν.
Συλλαβῆς ὁ στῆχος ἔχει 12.

²) προσήκει. ³) ἄγω. ⁴) δίκη. ⁵) γε. ⁶) ἐνεστ. παθητ. φων. νὰ τεθῇ εἰς προσ.

⁷) ἀνήρ. ⁸) κατὰ χρᾶσιν. ⁹) ἐκ λόγου. ¹⁰) νουθετῶ. ¹¹) αὐτοί. ¹¹) γιγνώσκω. ¹²)
βέβαιος. ¹³) παραλειπτ. ¹⁴) ἐν. ¹⁵) βέλτιον. ¹⁶) γε. ¹⁷⁾ ἐν τιμαῖς ἔχω.

14. Νὰ γυμνάζῃς τοὺς παιδας· διότι¹⁸ ἀνδρας δὲν θὰ γυμνάσῃς.
15. Δίκαια εἰς πράξης (μετοχ.), συμμάχους θὰ ἔχῃς θεούς.
16. Δύο φοράς νὰ σφάλη τις εἰς τὸ ἴδιον¹⁹ δὲν εἶνε ἴδιον ἀνδρὸς σοφοῦ.
17. Ἐλευθέρου βέβαιαια²⁰ ἀνδρὸς²¹ ἴδιον²¹ εἶνε τὰ²² ἀληθῆ νὰ λέγῃ.
18. Νὰ ἐλπίζῃς, ἂν τιμᾶς (μετοχ.) τὸν θεόν, ὅτι θὰ πράξῃς καλῶς.
19. Ὑπάρχει²³ Δίκης ὁφθαλμός, ὁ ὄποιος τὰ πάντα²⁴ βλέπει²⁵.
20. Εὐχὴν δικαιίαν ἀκούει²⁶ ὁ θεός.
21. Θὰ ζήσῃς ζωὴν καλλίστην²⁷, ἢν τοῦ²¹ θυμοῦ σου²¹ ἡσαι κύριος²⁸.
22. Νὰ ζητῇς διὰ τὸν ἑαυτόν σου²⁹ σύμμαχον τῶν πραγμάτων.
23. Ἡ γλώσσα πολλοὺς εἰς ὅλεθρον ἔφερεν³⁰.
24. Τὸν²¹ θεὸν νὰ σέβησαι, καὶ ὅλα θὰ πράξῃς θεοπνεύστως³¹.
25. Ὁ²¹ θεὸς ὅταν συμβοηθῇ³² ὅλα κάμνει εὔκόλως³³.
26. Καὶ ὅταν ζῆ (μετ.) ὁ φαῦλος καὶ ὅταν ἀποθάνῃ (μετ.) τιμωρεῖται³⁴.
27. Καλὸν βέβαιαια³⁵ εἶνε καὶ εἰς γέροντα (δοτ.) νὰ μανθάνῃ σοφά.
28. Κρίνει τοὺς²¹ φίλους ὁ καιρός, καθὼς τὸν²¹ χρυσὸν τὸ πῦρ.
29. Μισῶ σοφιστήν, ὁ ὄποιος εἰς τὸν ἑαυτόν τοῦ³⁶ δὲν εἶνε²¹ σοφός.
30. Νέος ἐνόσφερος εἶσαι (μετοχ. τοῦ πέφυκα) πολλὰ καλὰ³⁷ νὰ μανθάνῃ.
31. Εἰς νέον βέβαιαια (γε) νὰ σιγῇ μᾶλλον παρὰ νὰ λαλῇ ἀρμόζει³⁸.
32. Νὰ νομίζῃς ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους.
33. Νὰ νομίζῃς ὅτι εἶναι εἰς σεαυτὸν³⁹ οἱ γονεῖς θεοί.
34. Ξένους νὰ φιλοξενῇ⁴⁰, διότι καὶ σὺ ξένος θὰ γείνῃς.
35. Ξίφος πληγώνει⁴¹ σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
36. Οστις ἀνθρωπος δὲν δαρῃ⁴² δὲν παιδεύεται.
37. Οστις δὲν γνωρίζει γράμματα⁴³ δὲν βλέπει ἐνῷ βλέπει (μετοχ.).
38. Κανεὶς ὅταν κάμνῃ⁴⁴ πονηρὰ διαφεύγει θεόν.
39. Κανεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς γνωρίζει⁴⁵.
40. Δὲν ὑπάρχει κανὲν κτῆμα καλλίτερον φίλου.
41. Εἰς πολλοὺς (γεν.) ὁ καιρός γίνεται διδάσκαλος.

¹⁸⁾ γάρ. ¹⁹⁾ ἔξαμαρτάνω ταῦτόν. ²⁰⁾ γάρ. ²¹⁾ παραλειπτ. ²²⁾ κατὰ κρῆσιν. ²³⁾ ἔστι
²⁴⁾ κατ' ἔκθλιψιν. ²⁵⁾ ὄράω. ²⁶⁾ οὐκ ἀνήκοος θεός. ²⁷⁾ βίον κράτιστον. ²⁸⁾ κρατῶ
²⁹⁾ σεαυτῷ. ³⁰⁾ ἄγω [ἀρ. 6']. ³¹⁾ εὐθέως. ³²⁾ συνεργῷ [μετοχ.]. ³³⁾ ῥάδια
³⁴⁾ κολάζομαι. ³⁵⁾ γε. ³⁶⁾ οὐχ αὐτῷ. ³⁷⁾ γρηστός. ³⁸⁾ πρέπει. ³⁹⁾ σεαυτῷ εἰ-
ναι. ⁴⁰⁾ ξενίζω. ⁴¹⁾ τιτρώσκω. ⁴²⁾ ὁ μὴ δικεῖς ἀνθρωπος. ⁴³⁾ ὁ γραμμάτων
πειρος. ⁴⁴⁾ ποιεῖ. ⁴⁵⁾ ἐπίσταμαι.

42. Νὰ σέβησαι τὸ θεῖον χωρὶς νὰ ἔξετάζῃς⁴⁶ πῶς ἔχει.
 43. Νὰ σιωπᾷς τις καλλίτερον εἶνε⁴⁷, παρὰ νὰ λαλῇ σα δὲν ἀρμόζουν⁴⁸.
 44. Τὸ νὰ γνωρίζῃς τὸν ἑαυτὸν σου πανταχοῦ εἶνε⁴⁹ χρήσιμον.
 45. Ζῆ ἀληθῶς⁵⁰, δοτις διὰ τοὺς ἄλλους ἔζησεν⁵¹.
 46. Ὑθρις κακὸν μέγιστον εἰς ἀνθρώπους εἶνε⁵².
 47. Τὸν ἑαυτὸν σου⁵³ νὰ μὴ ἐγκωμιάζῃς⁵⁴.
 48. Φθείρουσιν ἡθὸν χρηστὰ συναναστροφαι⁵⁵ κακαῖ.
 49. Ὁ χρηστὸς μὲ πονηροὺς λόγους⁵⁶ δὲν πληγώνεται⁵⁷.
 50. Νὰ μιμησαι τὰ σεμνά, νὰ μὴ μιμησαι κακοὺς τρόποις.

Ἐπιστολαῖ.

Πλάτων Ἀρχύτᾳ Ταραντίνῳ εῦ πράττειν.
 (Πρὸς μετάφρασιν).

179. Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ "Ἀρχιππὸν καὶ Φιλωνίδην, τὴν τε ἐπιστολὴν φέροντες, ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας, καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰ παρὰ σου· τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο, καὶ γάρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργάδη· τὰ δὲ παρὰ σου διῆλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑποδύσφορεν σὲ ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολύθηναι· ὅτι μὲν οὖν ἡδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν, ἔλλως τε καὶ εἴ τις ἔλοιτο τοιαῦτα πράττειν οἷα καὶ σύ, σχεδὸν παντὶ δῆλον· ἀλλὰ μάκεινο δεῖ σε ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἔκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι, πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δέδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι· καλούσσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά, ἀτοπὸν ἵσως τὸ μὴ ὑπακούειν· ἀμαγάρ ξυμβαίνει καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, οἱ οὓς ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται· περὶ τούτων μὲν οὖν ἴκανῶς, Ἐγεράτους δὲ καὶ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν

⁴⁶⁾ μὴ ἔξετάζων [μετ' ἀφαιρέσεως]. ⁴⁷⁾ παραλειπτ. ⁴⁸⁾ ἢ μὴ πρέπει. ⁴⁹⁾ ἔστι [μετ' ἀφαιρέσ.]. ⁵⁰⁾ τοῦτ' ἔστι τὸ ζεῖ. ⁵¹⁾ μὴ σεαυτῷ ζῆν μόνῳ. ⁵²⁾ ἔφυ. ⁵³⁾ ὑπὲρ σεαυτοῦ. ⁵⁴⁾ φράζω [ἀσφ.] ἐγκώμιον. ⁵⁵⁾ ὄμιλία. ⁵⁶⁾ δοτ. ⁵⁷⁾ τιτρώσκομαι· τὸ ρῆμα μεταξὺ τοῦ ἐπιθετ. καὶ οὐσιαστ.

χρόνον ἔζομεν καὶ διὰ σὲ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα καὶ
δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

Πλάτων Ἀριστοδώρῳ εὗ πράττειν.

180. Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναι τό γε νῦν
καὶ γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἥθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν πα-
ρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγὼ φημὶ εἰ-
ναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλας τεινού-
σας σοφίας τε καὶ δεινότητας κομψότητας οἷμαι προσαγορεύων ὄρθως
ὄνομάζειν· ἀλλ' ἔρρωσό τε καὶ μένε ἐν τοῖς ἥθεσιν οἰσπερ καὶ νῦν μένει-

Συνεσίου ἐπιστολὴ πρὸς . . .

181. Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀπασιν ἀνθρώποις ἡδὺ τὸ ἔαρ ὅτι τὴν
ὅψιν τῆς ἀνθεσὶ καλλωπίζει καὶ πάντα δείκνυσι λειμῶνας, ἐμοὶ δὲ
ὅτι καὶ τοῖς ἀνθεσὶ τοῖς ἐμοῖς συγγίνεσθαι διὰ γραμμάτων εὔκολα
παρέχει πολλήν· ἐβουλόμην μὲν γὰρ καὶ αὐταῖς ὅψεσιν ὑμᾶς θεωρεῖν
ἐπεὶ δὲ τοῦτο οὐκ ἔνι, ὅπερ ἔνι μετὰ πολλῆς ποιῶ τῆς προθυμίας, δι-
γραμμάτων ὑμῖν ὄμιλῶν· καὶ οὐχ οὕτω ναῦται καὶ πλωτῆρες μεθ-
ἡδονῆς τὰ θαλάττια τέμνουσι νῶτα ἕκείνης τοῦ ἔτους τῆς ὥρας ἐπί-
στάσης, ως ἐγὼ κάλαμον καὶ χάρτην καὶ μέλαν μεταχειρίζομαι, μεθ-
λῶν ἐπιστέλλειν ὑμῶν τῇ ἐμμελείᾳ· παρὰ μὲν γὰρ τὸν τοῦ χειμῶνος
καιρὸν τοῦ χρυμοῦ πάντα πηγνύντος καὶ τῆς ἀφάτου χιόνος τὰς ὁδούς
ἀποτελεῖσθαι οὐδὲ ἔξωθεν τις ἡμῖν ἐπιχωριάζειν ἡνείχετο οὔτε ἐντεῦθεν
θεν ἀναστῆναι· διὸ καὶ ἡμεῖς καθάπερ ἐν δεσμωτηρίῳ τοῖς ἐνταῦθα δι-
ματίοις καθειργμένοι καὶ ὥσπερ τινὶ γλωττοπέδῃ τῇ τῶν γραμμάτων
φόρων ἀπορίᾳ καὶ ἀκοντες τὴν μακρὰν ἐσιγῶμεν σιγήν· ἐπειδὴ δὲ λο-
πὸν ἀνέῳξε τὰς λεωφόρους τῆς ὁδοιπορίας ὁ καιρὸς καὶ ἡμῶν τὰ δι-
σμὰ τῆς γλώττης ἔλυσε, τὸν οὖν ἡμῖν πρεπούτερον ἐντεῦθεν ἀναστῆ-
σαντες ἀπεστάλκαμεν πρὸς τὴν ὑμετέρων εὐγένειαν, εἰσόμενοι τὰ πε-
τῆς ὑγιείας ὑμῶν. δεξάμενος τοίνυν αὐτόν, δέσποτα θαυμασιώτατος
καθ' ὃσον πρέπον ἐστί, καὶ ιδὼν μετὰ τῆς σῆς πρεπούσης ἀγάπης
ἥνικα ἀν ἐπανίη, τὰ περὶ τῆς ὑγιείας δηλῶσαι ἡμῖν παρακλήθη-
οισθα γὰρ ὅπως ἡμῖν περὶ ταύτης μανθάνειν.

Αγροτικαὶ ἐπιστολαί.

Κωπαρχίδης Δροπαίω.

182. Ἡμέρων ὁ μαλακὸς φελλεῖ¹ ἐπέκοψε τὸ σκέλος πάνυ ἴσχυ-
ρῶς, καὶ θέρμη ἐπέλαθεν αὐτοῦ, καὶ βουθῶν ἐπήρθη. Βουλοίμην δ' ἔν-
αυτὸν ἀναρρωσθῆναι ἡ μοι μεδίμνους ἴσχύδων ὑπάρξαι τέτταρας. Τὴν
οὖν τὴν τὰ μαλακὰ ἔρια, τὴν ἐπαινῶ πρὸς σέ, παρ' ἐμοῦ πρόσειπε καὶ
τῷ βοϊδίῳ καὶ τὴν κύνα καὶ τὴν Μανιάν καὶ αὐτὴν χαίρειν κέλευε.

Εὔπειθίδης Τιμωνίδη.

183. Ἀδικεῖ με ἡ παρὰ σοῦ Σηκύλη παραιρουμένη τῶν δραγ-
μάτων καὶ παρακλέπτουσα. Ἐὰν μὲν οὖν παύσηται, καλά σοι καὶ
μενοῦμεν φίλοι· ἐὰν δὲ ἔχηται ἔργου, δικάσομεν σε βλάβης. Καὶ γὰρ
ἐν εἰκότως μοι στενάξαι τὰ τῶν προγόνων ἡρία, εἰ Εὔπειθίδης ὁ Κο-
ρυζαλλεὺς ἐμαυτὸν περιόψομαι προσελούμενον καὶ ταῦτα ὑπ' ἀνδρα-
κοδου ἵσως δυοῖν μναῖν ἀξίου.

Ανθεμίων Δράκητι.

184. Τί σοι καλὸν εἴργασται καὶ τί σοι πεπόνηται χρηστόν;
Ἐγώ γὰρ ἀμπελίδος ὅρχον ἐλάσας, εἴτα μοσχίδια συκίδων παραφυ-
τεύσας ἀπαλά, καὶ ἐν κύκλῳ περὶ τὸ αὐλίον κατέπηξα ἐλαζδας. Εἴτα
καὶ δεῖπνον καὶ πίσινον¹ ἔτνος², καὶ τρεῖς ἀδρὰς ἐξεκάναξα³ κύλικας
καὶ ἀσμένως κατέδαρθον.

Καλλιπίδης Κνήμωνι.

185. Αγροίκου βίου τά τε ἄλλα ἔστι καλὰ καὶ δὴ καὶ τὸ ἥμε-
ρα τοῦ τρόπου. Ἡ γὰρ ἡσυχία καὶ τὸ ἄγειν σχολὴν τοῖς τῆς γῆς κα-
τηνομοῦσι πρατότητα ἐνεργάζεται· σὺ δὲ οὐκ οἰδ̄ ὅπως ἀγροίκος εἰ καὶ γεί-
τονοι οὐκ ἀγαθὸς πέρφυκας. Βάλλεις γοῦν ἡμᾶς ταῖς βώλοις καὶ ταῖς
μέρισσαις καὶ μέγα κέκραγας ἴδων ἀνθρωπὸν ώς διώκων λύκον, καὶ ἀρ-
ιάδεος εἰ καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, ἀλμυρὸν γειτόνημα. Ἐγὼ δὲ

¹⁾ ἐν τόπῳ πετρώδει. — ²⁾ ἀπὸ πίσα [μπιζέλια]. ³⁾ ζωμὸς ὁσπρίων χυλωμέ-
νος καὶ πηκτός. ³⁾ ἀδειάζω [πίνων] σθανάζω.

εἰ μὴ πατρῷον ἀγρὸν ἐγεώργουν, ἀσμενος ἢν αὐτὸν ἀπεδόμην φυγῆ
φοβεροῦ γείτονος. 'Αλλ', ὡς βέλτιστε Κυήμων, τὸ σκαιὸν τοῦ τρόπου
κατάλυσον, μηδέ σε ὁ θυμὸς εἰς λήθην προσαγέτω, μὴ καὶ μανεῖς σεαυ-
τὸν λάθης. Ταῦτά σοι φίλα παρὰ φίλου παραγγέλματα ἔστω καὶ
ἴαμα τοῦ τρόπου.

Καρτεσίου παιδευσίς.

(Αἱ λέξεις ἄπασαι ἔξηγημέναι νὰ διαταχθῶσι καλῶς).

186. J' ai été nourri¹ aux Lettres² dès mon enfance³, et
pour ce qu'on me persuadait⁴ que par leur moyen⁵ on pouvait
acquérir une connaissance⁶ claire et assurée⁷ de tout ce qui est
utile à la vie⁸, j'avais un extrême désir⁹ de les apprendre¹⁰. Mais
sitôt que j'eus achevé¹¹ (tout) ce cours d'études¹², au bout du
quel¹³ on a coutume¹⁴ d'être reçu au rang des doctes¹⁵, je chan-
geai entièrement d'opinion¹⁶, car je me trouvais embarrassé de
tant de doutes et d'erreurs¹⁷, qu'il me semblait n'avoir fail-
autre profit¹⁸ en tâchant de m'instruire¹⁹, sinon que j'avais decou-
vert²⁰ de plus en plus mon ignorance²¹; et neanmoins²² j'étais²³
en l'une des plus célèbres écoles²⁴ de l'Europe, où²⁵ je pensais
qu'il devait y avoir²⁶ de savants hommes, s'il y²⁷ en²⁸ avait²⁹
en aucun endroit de la terre²⁷.

1) τρέφομαι [παθ. ἀόρ.]. 2) ἐν τῇ μουσικῇ [ἢ ἐν τοῖς γράμμασι]. 3) ἐκ παι-
δῶν [ἢ ἐκ παιδὸς] εὐθύνει. 4) διὰ τὸ εἶναι πεπεισμένος. 5) δι' αὐτῆς [ἢ δι' αὐ-
τῶν, δηλ. γραμμάτων]. 6) οἵον τε εἶναι τινα γιγνώσκειν. 7) σαφῶς καὶ βεβαιῶς.
8) κατὰ τὰ πρὸς τὸν βίον χρήσιμα. 9) σφόδρα ἐπιθυμῶ. 10) μαθεῖν [ταύτην δηλ.
τὴν μουσικήν, ἢ ταῦτα δηλ. τὰ γράμματα. 11) ἐπειδὴ δὲ ἔξετέλεσα. 12) τὴν
ἔγκυκλιον ἔκείνην παιδείαν. 13) ἦν καταλύσας]. 14) εἰωθέ τις. 15) εἰς τὸν οὐ-
φοὺς ἐγκρίνεσθαι [παθ. ἀόρ.]. 16) παντελῶς μεταπείθομαι [π. ἀόρ.]. 17) πολλή
γὰρ ἐνδοιάζων καὶ πλανώμενος ἐν τοικύτῃ ἀπορίᾳ ἐτύγχανον ὅν. 18) ὥστε με-
δοκεῖν μηδὲν ἄλλο κερδῶναι. 19) πειρῶμαι μανθάνειν [ἀόρ μετ.]. 20) ἢ τι
μᾶλλον αἰσθέσθαι. 21) μηδὲν εἰδώς. 22) καίτοι. 23) ἦν μαθητής. 24) ἐν τι-
τῶν περιθοητοτάτων διδασκαλεῖσθαι. 25) ὅπου δή. 26) σοφοὺς ἄνδρας φύμην
εἶναι. 27) εἰ γε που γῆς. 28) οἱ τοιοῦτοι. 29) εἴεν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

σελ.		Σελ.
'Υποκείμενον, χατηγορούμενον, συμφωνία, ἄρθρον	5	'Εκ πρὸ φωνήντος ἐξ..... 55
Χρόνος.....	11	'Εχ..... 57
Πότε; καὶ εἰς πόσον χρόνον;....	11	"Ενεκα..... 57
Διαρκοῦντος ἢ πρὸ πόσου χρόνου	12	Πρό..... 58
Λόγος συνεχῆς	13	"Ανευ, χάριν, ἔνεκα..... 58
Τόπος	14	'Εν, σὺν ἢ ξύ..... 59
Χρῆσις τῷ πτώσεων.....	15	'Ανά, εἰς, ὡς (μετ' αἰτιατικῆς). 60
Αἰτιατική	15	Εἰς ἢ ἐξ
Δοτική	19	'Ως
Γενική	21	Διέ..... 62
Τὸ ἐπίθετον καὶ οἱ βαθμοὶ συγ- χρίσεως	23	Φράσεις
Διάθεσις ῥημάτων, ῥηματικὰ ἐπί- θετα καὶ χρόνοι	»	'Εξ τῆς προθέσεως διά..... 64
Ἐγκλίσεις ἐν ἀρεκαρτήτοις προ- τάσεσιν	»	Κατά
Ἀπαρέμφατος	25	» " " 'Υπέρ
Μ.τοχή	32	Προθέσεις μετὰ τριῶν πτώσεων. 70
Προσωπικὰ ἀρτωρυμίαι	34	'Αμφί
γ' πρόσωπον	37	Περί..... 70
Ἄντος	40	Ἐπί
Ἀρτωρυμίαι κτητικαὶ	41	Παρά
Ἀρτωρυμίαι δεικτικαὶ.....	43	Πρός
Ἀραφορικαὶ, ἐρωτηματικαὶ, ἀδ- ριστοὶ ἀρτωρυμίαι.....	44	Μετά
Ἐλξίς τῆς ἀναφορᾶς.....	46	'Υπό
Συσχετικαὶ ἀρτωρυμίαι	49	Προτάσεις ἐξαρτώμεναι
Μερὶ προθέσεων.....	51	91
Προθέσεις μετὰ μιᾶς πτώσεων..	52	Εἰδικαὶ προτάσεις διὰ τοῦ ὅτι ἢ ὡς
Ἀντί.....	52	Προτάσεις χρονικαὶ
Ἀπό	53	Αἰτιολογικαὶ προτάσεις..... 96
	53	Τελικαὶ προτάσεις..... 98
	53	Ἐρωτηματικαὶ καὶ ἐνδοκατικαὶ
	52	προτάσεις..... 100
	53	Συμπερασματικαὶ προτάσεις..... 103
	53	Συγκριτικαὶ προτάσεις..... 104
	54	'Αναφορικαὶ προτάσεις... 105

εἰ μὴ πατρῷον ἀγρὸν ἐγεώργουν, ἀσμενος ἂν αὐτὸν ἀπεδόμην φυῆ
φοβεροῦ γείτονος. 'Αλλ', ὡς βέλτιστε Κνήμων, τὸ σκαιὸν τοῦ τρόπου
κατάλυσον, μηδὲ σε ὁ θυμὸς εἰς λήθην προσαγέτω, μὴ καὶ μανεῖς σεκυ-
τὸν λάθης. Ταῦτά σοι φίλα παρὰ φίλου παραγγέλματα ἔστω καὶ
ἴαμα τοῦ τρόπου.

Καρτεσίου παίδευσις.

(Ai λέξεις ἄπασαι ἔξηγημέναι νὰ διαταχθῶσι καλῶς).

186. J' ai été nourri¹ aux Lettres² dès mon enfance³, et
pour ce qu'on me persuadait⁴ que par leur moyen⁵ on pouvait
acquérir une connaissance⁶ claire et assurée⁷ de tout ce qui est
utile à la vie⁸, j'avais un extrême désir⁹ de les apprendre¹⁰. Mais
sitôt que j'eus achevé¹¹ (tout) ce cours d'études¹², au bout du
quel¹³ on a coutume¹⁴ d'être reçu au rang des doctes¹⁵, je changeai
entièrement d'opinion¹⁶, car je me trouvais embarrassé de
tant de doutes et d'erreurs¹⁷, qu'il me semblait n'avoir fait
autre profit¹⁸ en tâchant de m'instruire¹⁹, sinon que j'avais découvert²⁰
de plus en plus mon ignorance²¹; et néanmoins²² j'étais²³
en l'une des plus célèbres écoles²⁴ de l'Europe, où²⁵ je pensais
qu'il devait y avoir²⁶ de savants hommes, s'il y²⁷ en²⁸ avait²⁹
en aucun endroit de la terre²⁷.

1) τρέφομαι [παθ. ἀόρ.]. 2) ἐν τῇ μουσικῇ [ἢ ἐν τοῖς γράμμασι;]. 3) ἐκ παι-
δῶν [ἢ ἐκ παιδὸς] εύθυς. 4) διὰ τὸ εἶναι πεπεισμένος. 5) δι' αὐτῆς [ἢ δι' αὐ-
τῶν, δηλ. γραμμάτων]. 6) οἵον τε εἶναι τινα γιγνώσκειν. 7) σαφῶς καὶ βεβαιῶς.
8) κατὰ τὰ πρὸς τὸν βίον γρήσιμα. 9) σφόδρᾳ ἐπιθυμῶ. 10) μαθεῖν [ταῦτην δη-
τὴν μουσικὴν,ἢ ταῦτα δηλ. τὰ γράμματα. 11) ἐπειδὴ δὲ ἐξετέλεσα. 12) τῇ
ἐγκύκλιον ἔκεινην παιδείαν. 13) ἦν καταλύσας]. 14) εἴωθε τις. 15) εἰς τὸν σφ-
φοὺς ἐγκρίνεσθαι [παθ. ἀόρ.]. 16) παντελῶς μεταπείθομαι [π. ἀόρ.]. 17) πολλ
γὰρ ἐνδοιάζων καὶ πλανώμενος ἐν τοικύτῃ ἀπορίᾳ ἐτύγχανον ὅν. 18) ὥστε με-
δοκεῖν μηδὲν ἄλλο κερδῶναι. 19) πειρῶμαι μανθάνειν [ἀόρ μετ.], 20) ἢ
μᾶλλον αἰσθέσθαι. 21) μηδὲν εἰδὼς. 22) καίτοι. 23) ἦν μαθητής. 24) ἐν το-
τῷ περιβοητοτάτῳ διδασκαλείων. 25) ὅπου δή. 26) σοφοὺς ἄνδρας ψύμην δε-
εῖναι. 27) εἰ γε που γῆς. 28) οἱ τοιοῦτοι. 29) εἰεν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

σελ.		Σελ.	
Τροχείμενον, κατηγορούμενον, συμφωνία, ἄρθρον	5	Ἐκ πρὸ φωνήσεως ἐξ	55
Χρόνος.....	11	Ἐκ	57
Πότε; καὶ εἰς πόσον χρόνον;...	11	Ἐνεκα	57
Διαρκοῦντος ἢ πρὸ πόσου χρόνου	12	Πρό	58
Λόγος συνεχῆς	13	Ἄνευ, χάριν, ἔνεκα	58
Τόπος	14	Ἐν, σὺν ἢ ξύν.....	59
Χρῆσις τῷ πτώσεων	15	Ἀνά, εἰς, ώς (μετ' αἰτιατικῆς).	60
Αἰτιατική	15	Εἰς ἢ ἐς	61
Δοτική	19	Ως	62
Γενική	21	Διά	64
Τὸ ἐπίθετον καὶ οἱ βαθμοὶ συγ- χρίσεως	23	Φράσεις	64
Διάθεσις ὅμιλων, ὅμιλικὰ ἐπί- θετα καὶ χρόνοι	23	Ἐκ τῆς προθέσεως διά.....	64
Ἐγχώριες ἐν ἀρεξαρτήτοις προ- τάσεσιν	23	» » Κατά	65
Ἀπαρέμφατος	25	» » 'Υπέρ ...	68
Μετοχή	32	Προθέσεις μετὰ τριῶν πτώσεων.	70
Προσωπικαὶ ἀτωρυμίαι	34	Ἀμφί	70
Γ' πρόσωπον	37	Περί.....	71
Αὐτός	40	Ἐπί	74
Ἀτωρυμίαι κτητικαὶ	40	Παρά	77
Ἀτωρυμίαι δεικτικαὶ	43	Πρός	77
Ἀταφορικαὶ, ἐρωτηματικαὶ, ἀδ- ριστοὶ ἀτωρυμίαι	43	Μετά	82
Ἐλέξις τῆς ἀναφορᾶς	44	'Υπό	84
Συσχετικαὶ ἀτωρυμίαι	46	Προτάσεις ἐξαρτώμεναι	91
Περὶ προθέσεων	49	Εἰδικαὶ προτάσεις διὰ τοῦ ὅτι ἢ ώς	91
Προθέσεις μετὰ μιᾶς πτώσεως ..	51	Προτάσεις χρονικαὶ	94
Ἀντί	52	Αἰτιολογικαὶ προτάσεις.....	96
Ἀπό	52	Τελικαὶ προτάσεις	98
	52	Ἐρωτηματικαὶ καὶ ἐνδοικτικαὶ	
	52	προτάσεις.....	100
	53	Συμπερασματικαὶ προτάσεις.....	103
	53	Συγκριτικαὶ προτάσεις.....	104
	54	'Αναφορικαὶ προτάσεις... ..	105

Σελ.		Σελ.	
'Τποθετικαὶ προτάσεις	106	Μέν ..δέ	120
Εἰ μεθ' ὄριστικῆς.....	106	Αλλά	121
'Εὰν μεθ' ὑποτακτικῆς καὶ εἰ μετ' εὐκτικῆς	107	Γάρ	123
Εἰ μετ' εὐκτικῆς καὶ εὐκτική μετὰ τοῦ ἀν ἐν τῇ ἀποδόσει..	107	Καί, τε—καί	123
Εἰ μεθ' ἴστορικῶν χρόνων ὄρι- στικῆς	108	Οὖν	125
Προτάσεις ἐρδοτικαὶ	108	Τοι, μέντοι, ἥτοι, τοίνυν	125
Γενικὴ ἀπόλυτος	111	Γε, γοῦν	126
Αἰτιατικὴ ἀπόλυτος.....	111	Ἄρα, δή, δηθεν, δητα	126
Μόρια χρόνου μετὰ μετοχῆς....	112	Ού—μή	128
Μόρια αἰτιολογικὰ μετὰ μετοχῆς	112	Ἐπιδοτικὴ σύνδεσις προτάσεων.	131
Μόρια ἐνδοτικὰ μετὰ μετοχῆς..	113	Διάφορα ἄλλα μόρια καὶ ίδιω-	132
Περὶ μορίων	120	τισμοί	135
		Λόγος πλάγιος καὶ εὐθένς.....	135
		Θέματα συνεχοῦς λόγου	136

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΩΝ

Α

Αβέβαιος σελ. 7.
Αγω τὴν πολιτείαν σελ. 9.
Αγωγήμων ἡ ἄγουσιν σελ. 12.
Αθυμός σελ. 34.
Αδεομαχι: (αἰσχύνομαχι) σελ. 44.
Ακιζομαχι: σελ. 19.
Αποδόλος (γιδόθροσκός) σελ. 152.
Αιρέω σελ. 16, 17, 22, 25, 33, 58, 80.
Αιρομαχι: σελ. 25, 67.
Αισχύνομαχι σελ. 18.
Αιτέω σελ. 18, 29.
Αλλοσθαι: σελ. 58.
Αληγέω σελ. 86.
Αλιεύς σελ. 6, 150.
Αλιεύω σελ. 6.
Αλισκομαχι: σελ. 73.
Αληθηλοφόνοι γίγνονται: σελ. 138.
Αλυπτάνω σελ. 33.
Αμα τῷ ἡρίῳ ἀνίσχοντι σελ. 6.
Ανηγμονώ σελ. 28.
Ανύμομαχι σελ. 16, 32, 38.
Αριφέννυμι σελ. 17.
Αριφέννυμι σελ. 71.
Αριφή, τὸν χειμῶνα σελ. 70.
Αριφω σελ. 5.
Αριθμοκομιχι: σελ. 42.
Αρινύημαχ (ἀριέρωμαχ) σελ. 151.
Αρινύημαχ σελ. 11, 13, 24.
Αρινυγύντως σελ. 142.
Αρικεμαχι: (εἴμαι τοποθετημένος, στέ-
νω) σελ. 151.
Αριτονθάνομαχι: σελ. 72.
Αριστρέψω σελ. 18.
Αριπληγμι: σελ. 117.
Αριστος σελ. 82.
Αριστρέψω σελ. 40.
(ΕΜΜ. ΓΑΛΑΝΗ: ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ)

Ανέχομαχι σελ. 121.
Ανισταμαχι σελ. 57.
Ανιέναι σελ. 130.
Ανοικίζομαχι σελ. 36.
Αντεπιμελοῦμαχι σελ. 99.
Ανύτω σελ. 43.
Αξιόψω σελ. 137.
Απαγγέλλω σελ. 3.
Απαπλάττω (ἀπήλλαχεν ἐκ τῆς ὁδοῦ)
Απαυδέω σελ. 38. [σελ. 134.
Απέστησαν αὐτῷ πάντων τῶν αἰχείων
Αποβάλλω σελ. 61. [κτημάτων. σ. 90.
Απογιγνώσκω σελ. 128.
Αποδιόρξεκω σελ. 33.
Αποδίδωμι σελ. 41, 47.
Αποδοκιμάχω σελ. 107.
Αποδύω σελ. 28.
Αποθνήσκω σελ. 7, 72.
Αποκτείνω σελ. 138, 43.
Αποκτίνυμι σελ. 73.
Απολείπω σελ. 36, 40.
Απολογοῦμαχι: ὑπέρ τινος σελ. 60.
Απόλλυμι σελ. 17, 36, 43, 44, 133.
Απολοῦμαχι σελ. 112.
Απολύσομαχι σελ. 27.
Απορριζόω σελ. 40.
Απορχέομαχι τὸν γάμον σελ. 42.
Αποσείσομαχι σελ. 45.
Αποσκώπτω σελ. 18.
Αποσταυρώ σελ. 37.
Αποσώζομαχι σελ. 102.
Αποτέμνομαχι σελ. 19.
Αποφαίνω σελ. 46.
Αποψηφίζομαχι σελ. 109.
Απτομαχι σελ. 31.
Απωθέω σελ. 47, 67.
Αριστέω σελ. 81.
Αριστοποιοῦμαχι σελ. 76.

Αργηγέτης σελ. 11.
 Αρχω σελ. 22.
 Αστάρτη (θεά Φοινικική) σελ. 151.
 Ασφαλῶς ἔχω σελ. 8.
 Ατυχέω σελ. 11.
 Αὐτόματος (ἀυθόρυμπτος, μόνος του)
 Αύχμὸς σελ. 14. [σελ. 151]
 Αὔχμέω σελ. 16, 18.
 Αὔχυροῦμαι τι σελ. 121, 44.
 Αὔχικνέομαι σελ. 10, 62.
 Αὔχίσταμαι πρός τινα σελ. 103, 66.
 Αὔδοδος σελ. 92.
 Αὔροιζω σελ. 17.
 Αὔθομαι σελ. 19.

Β

Βασιλεύω σελ. 22, 31.
 Βέβαιος σελ. 5.
 Βέβηλος σελ. 41.
 Βέλος σελ. 24.
 Βιώω σελ. 13, 113.
 Βλάπτομαι τι σελ. 95.
 Βραχὺς σελ. 7.
 Βουλὴ σελ. 19.
 Βουλεύομαι σελ. 42, 124.
 Βουλεύω σελ. 110.
 Βουλόμαι σελ. 18, 33.

Γ

Γαλήνη σελ. 151.
 Γαμέω σελ. 14.
 Γενναῖος σελ. 137.
 Γεωργὸς σελ. 48.
 Γίγνομαι σελ. 7, 37.
 Γίγνομαι ἐπαίτης σελ. 130.
 Γίγνομαι ὑπό τινι σελ. 119.
 Γιγνώσκω σελ. 37, 75.
 Γινώσκω σελ. 24, 130.
 Γλωττοπέδη (γλωσσοδέτης) σελ. 156.
 Γραφὴ (ζωγραφία) σελ. 151.
 Γράψω σελ. 77.

Δ

Δειμαίνω σελ. 38.
 Δει παρ' ὑμῶν ὑπάρξαι σελ. 77.
 Δεκαταῖος σελ. 5.

Δέομαι σελ. 10, 17, 21, 30, 50, 51, 71.
 Δεσπότης σελ. 5.
 Δηλώω σελ. 21, 137.
 Δῆθεν διδούς σελ. 77.
 Δημηγορία σελ. 6.
 Δηρώω σελ. 20, 31, 71.
 Διαβάλλω σελ. 31.
 Διαχίγνομαι σελ. 30, 82.
 Διαδίδωμι σελ. 22, 61.
 Διαχιγνώσκω σελ. 41, 85.
 Διὰ δίκης ἐλθεῖν σελ. 65.
 Διαχρέω σελ. 87.
 Διαλλάττομαι σελ. 30.
 Διέξειμι σελ. 15.
 Δι᾽ ἐπαίνου ἥγεσθαι σελ. 64.
 Δι᾽ εὐπετείας σελ. 65.
 Διήκω (φθάνω, ἔκτείνομαι, διέρχομαι) σελ. 11.
 Διαμάχομαι σελ. 129. [σελ. 64]
 Διὰ μιᾶς γνώμης γίγνεσθαι σελ. 64.
 Διὰ μάχης ἴέναι σελ. 65.
 Διαταν ποιοῦμαι σελ. 70.
 Διαπορεύομαι σελ. 12.
 Διαπράττω σελ. 41.
 Διὰ πέμπτου σελ. 64.
 Διαρρήγνυμι σελ. 30.
 Διαρρέω σελ. 15, 151.
 Διὰ σπουδῆς ἥγειν τινὰ σελ. 64.
 Διὰ στόματος ἔστι τί τινι σελ. 64.
 Διασπυθεῖν σελ. 55.
 Διασκευάζομαι σελ. 67.
 Διαγγίζομαι σελ. 150.
 Διατάττω σελ. 22.
 Διατίθημι σελ. 42.
 Διὰ ταχέων σελ. 64.
 Διὰ τὸ διεσπᾶσθαι σελ. 64.
 Διατριβὴ σελ. 150.
 Διαφέρομαι σελ. 70.
 Διαφθείρομαι σελ. 139.
 Διὰ χρόνου σελ. 30.
 Δίκαιοι σελ. 7.
 Δι᾽ ὄργης ἔχω σελ. 65.
 Διπλάσιον φέρεσθαι σελ. 24.
 Διχοστατῶ σελ. 67.
 Δοκῶ σελ. 7, 21, 36, 40.
 Δοξάζω σελ. 20.
 Δόξαν ἀποστέλλω σελ. 11.
 Δουλόομαι σελ. 19.
 Δράω σελ. 129.
 Δρυμὸς (δάσσος ἐκ δρυῶν) σελ. 155.

Δύομαι σελ. 33.
Δύστιγός είμι σελ. 49.

Ε

Ἐγγειρέω σελ. 130.
Ἐθελήστητε ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι σ. 69.
Ἐσπαγγέλια σελ. 145.
Ἐκδειματώ σελ. 149.
Ἐκδίδομαι σελ. 91.
Ἐκκηρυχεύομαι σελ. 92.
Ἐκφραλίζω σελ. 93.
Ἐμέω σελ. 75.
Ἐμπίπτω σελ. 74.
Ἐμποιέω σελ. 75.
Ἐν ἀπορίᾳ είμι σελ. 133.
Ἐνδείκνυσθαι σελ. 74.
Ἐπὶ γάμῳ ἄγω σελ. 75.
Ἐπὶ καιρῷ νόμους τιθέναι σελ. 76.
Ἐπιλείπω σελ. 131.
Ἐπινέμω σελ. 133.
Ἐπὶ πᾶν ἐλθεῖν σελ. 75.
Ἐπιρρέω (χύνομαι δλος εἰς ἐν μέρος,
ἐπιπλέω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν) σ. 151.
Ἐπιστέλλω σελ. 77.
Ἐπισπάσμαι σελ. 68.
Ἐπιτίμιον, τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτι-
Ἐρχόμαι σελ. 131. [μίοις σελ. 145.
Ἐς κόρακας ἀπίεναι σελ. 94.
Ἐστιν ἐπ' ἔμοι σελ. 75.

Ζ

Ζηλόω σελ. 23.
Ζημιοῦμαι σελ. 29.

Η

Ἡ ἀνθρωπίνη φύσις σελ. 27.
Ἡγεμών σελ. 18.
Ἡγέομαι σελ. 18, 22, 48, 80.
Ἡγοῦμαι σελ. 10, 17, 24, 62.
Ἡδύς σελ. 80.
Ἡιών (παραλία, ἀκρογιαλία, ὥγη)
σελ. 152.
Ἡ κατασκευή ἡ περὶ τὸ σῶμα σ. 72.
Ἡκω σελ. 30, 62, 77.
Ἡλίθιος σελ. 27.
Ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόγησις σελ. 72.

Ἱπητής σελ. 30.
Ἱττάομαι σελ. 38, 61.

Θ

Θάλλω (τέθηλα παρακ.) σελ. 151.
Θαυμάση σελ. 38.
Θάνατος σελ. 58.
Θεάομαι σελ. 44.
Θεραπαινίς ἐμμελής σελ. 28.
Θεραπεύω σελ. 57, 80.
Θερίζω σελ. 151.
Θέω σελ. 61, 152.
Θηρευτής σελ. 6.
Θηρεύω σελ. 54.
Θηρίον σελ. 6.
Θητεύω σελ. 88.
Θνήσκω σελ. 5.

Ι

Ἴσομαι σελ. 30, 108.
Ἴδιος σελ. 21.
Ἴέναι σελ. 78.
Ἴλεως σελ. 26.
Ἴσχύω σελ. 54.

Κ

Καθαιρέω σελ. 47.
Καθ' ἄρπαγήν σελ. 67.
Καθέλκω σελ. 19.
Καθηγέομαι σελ. 80.
Καθίζεοθαι σελ. 137.
Καθίσταμαι σελ. 5, 8, 9, 28, 29.
Καθίστημι ἐμκυτόν σελ. 16, 46.
Καὶ μάλις εἰκότως σελ. 71.
Κακοπραγία σελ. 65.
Καταβίλλω σελ. 36.
Κατὰ γῆν σελ. 66.
Καταδουλοῦσθαι σελ. 48.
Κατακαίνω σελ. 80.
Καταλαμβάνω ἔνδον σελ. 78.
Καταλιμπάνω σελ. 155.
Καταλύω σελ. 26.
Καταμαρτυρῶ σελ. 14.
Καταπράττω σελ. 41.
Καταπτήσω σελ. 139.
Κατασκάπτω, ἀνάστατον ποιῶ σελ. 45.

Κατασπάομαι ἐξ ὑπονού σελ. 40.
 Καταστρέφομαι σελ. 33, 25, 48.
 Κατατήχομαι σελ. 117.
 Κατατιτρώσκω σελ. 24.
 Καταψέρω (τινὸς) σελ. 39, 56.
 Καταφρονεῖσθαι σελ. 27.
 Καταφωράμαι σελ. 117.
 Κατὰ φύσιν σελ. 67.
 Κατεσθίω σελ. 14.
 Κατέγομαι σελ. 9, 51.
 Κατόλισθαίνω σελ. 117.
 Κάτω βλέπειν σελ. 8.
 Κελεύω σελ. 18, 19, 20, 25, 52.
 Κελεύω μεταστῆσαι σελ. 78.
 Κέρκη σελ. 29.
 Κερτομέω σελ. 86.
 Κιττός (χισσός) σελ. 151.
 Κλύζομαι σελ. 13.
 Κοιλαίνω σελ. 151.
 Κολάζομαι σελ. 33.
 Κορτέω σελ. 21, 29, 32, 51.
 Κρυμὸς (ψυχὸς ὑπερβολικόν, παγωνιά)
 Κτάομαι σελ. 23, 64, 74. [σελ. 156].
 Κτείνω σελ. 21.
 Κωλύω σελ. 31, 36, 129.
 Κωλυτής γίγνομαι σελ. 131.

Δ

Δημοβάνω σελ. 23, 35.
 Δημοβάνω δίκην (τινὸς) σελ. 28.
 Δηνθάνω σελ. 17, 18, 23, 38, 39.
 Δηνθάνω, βλάπτειν ἐμαυτόν σελ. 55.
 Δάστιος (δασύτριχος) σελ. 149.
 Δειμῶν (λειθάδιον) σελ. 152.
 Δευκάνη βιῶν σελ. .
 Δογῆζομαι σελ. 99.
 Δόγον ὑπέχειν σελ. 13.
 Δυσσῶ σελ. 8.
 Δύω σελ. 51.

Μ

Μακρὰν ἀποικῶ σελ. 17.
 Μάλια ὀλίγου σελ. 7.
 Μάλια πρὸς σελ. 79.
 Μάλια συγνός σελ. 7.
 Μανθάνω σελ. 52.
 Μάχομαι σελ. 7.

Μεῖζων σελ. 8.	Μεῖομαι σελ. 133.
Μέλλω σελ. 36.	Μέμνημαι σελ. 132.
Μένω σελ. 18.	Μεταδίδωμι σελ. 22.
Μεταίτιος σελ. 47.	Μεταπέμπομαι σελ. 14. [σελ. 13]
Μεταλαμβάνω σελ. 51.	Μηδὲν ἡττον σελ. 52.
Μεταμέλει (τινὶ τινος) σελ. 39.	Μηχύνομαι σελ. 26.
Μετάνοια ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογία	Μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι σελ. 131.
Μεταπέμπομαι σελ. 14.	Μὴ οὐ δύναι δίκιας σελ. 129.
	Μὴ οὐχὶ πάμπαν σελ. 130.
	Μηχρὸν ἐκφεύγω σελ. 37.
	Μεσθοῦμαι σελ. 27.
	Μοῖρα σελ. 8.
	Μουσικὴ σελ. 6.
	Μυθολογοῦμαι σελ. 119.
	Μύροινος (μύρσινος, ἀπὸ μυρτιά) σ. 15
	Μυρρίνη (μυρτιά) σελ. 152.
	Μωρία σελ. 72.

N

Νᾶμα (ρεῖθρον, ὑγρὸν ἥεον, πηγή) σ. 1
 Νάρκισσος (μανουσάκι) σελ. 152.
 Νεῖν σελ. 49.
 Νέμομαι σελ. 8.
 Νεωτερίζω ἄλλο τι σελ. 43.
 Νήγομαι (κολυμβῶ) σελ. 152.
 Νικᾶ σελ. 30.
 Νομή σελ. 40.
 Νοσέω σελ. 129.

E

Ἐένος σελ. 38.
 Ευρέομαι σελ. 39.
 Ευρὸν σελ. 39.

O

Οἶδα σελ. 73.
 Οἱ κατὰ τὸ ἄστυ σελ. 12.
 Οἰκέτης σελ. 5.
 Οἰκήτωρ σελ. 10.
 Οἴμαι σελ. 33.

- Οιομάι: σελ. 7, 36, 38, 70, 71.
Οἱ περὶ τὴν αὐλήν, οἱ περὶ τὸν βασιλέα
Οἱ περὶ τὴν ῥητορικὴν σελ. 73 [σ. 73].
Οἱχομαὶ φεύγων σελ. 31.
Οἱχομαὶ ἀποπλέων ἐπὶ (μετὰ γενικῆς)
Οκέλλω σελ. 35. [σελ. 75.]
Ομβρος σελ. 13.
Ομηρος εἰμί σελ. 14.
Ομηρεύω σελ. 147.
Ομιλητής σελ. 6.
Ομολογέω σελ. 26, 28
Ομολογέομαι σελ. 78.
Ονίναμαι: (τινὸς) σελ. 27.
Οργίζομαι σελ. 27.
Ορέγω (ἐκτείνω, ἀπλόνω) σελ. 152.
Ορέγομαι σελ. 6, 133.
Ορκον ἐπάγειν τινί σελ. 43.
Ορμῆν τὴν ἄνω ὁδὸν σελ. 31.
Ορμῆν ἐπὶ στρατείαν.
Ορμάομαι σελ. 74.
Ορμίζομαι σελ. 102.
Ορύσσω (σκάπτω, ἀνατακάπτω) σ. 151.
Ορχέομαι σελ. 42.
Ορῶμαι: ἀναζήσως σελ. 139.
Ουμιτόν, οὐκ ἔξεστι σελ. 55.
Οὐ σχολή τινί ἔστιν σελ. 48.
Οὐτος ἂν ἡλέγειν σελ. 131.
Οὐτος ἂν ἡλέγησεν σελ. 131.
Οὐτος ἂν ἡλέγησεν σελ. 137.
Οὐτεῖλω σελ. 11, 22.
Οὐτετῆγδος ὁ, (ὁ μετάγων τὸ ὕδωρ δι:
τον σελ. 150. [οὐτετῶν] σελ. 152.
τινένω σελ. 145.
- Π**
- Οὐτη σελ. 66.
Οὐτιον σελ. 20.
Οὐτου θεραπεύμενος σελ. 10.
Οὐτομαὶ σελ. 16.
Οὐτογίγνομαι σελ. 38.
Οὐτονενω σελ. 25.
Οὐτονικρὸν ἡλθον σελ. 79.
Οὐτονειμι σελ. 75.
Οὐτονικρίστον ἔρχομαι σελ. 78.
Οὐτονικρομαι σελ. 7, 48.
Οὐτονικράμνω σελ. 9.
Οὐτονικρόδος σελ. 9.
Οὐτη καθεστηκυῖαν ὥραν σελ. 79.
- Παρατείνομαι σελ. 134.
Παραμόνιμος σελ. 140.
Παρατκευάζομαι ἐμκυτῷ σελ. 142.
Παρατίθημι σελ. 146.
Πατάσσω σελ. 31.
Πειράομαι σελ. 7, 16, 29, 31, 32, 36.
Πελαγίω σελ. 13.
Πεμπταῖος σελ. 24.
Περιαιρέω σελ. 11.
Περιθλεπτος σελ. 12.
Περιέρχομαι σελ. 75.
Περιών σελ. 151.
Περὶ πλείστου ἐποιήσαντο σελ. 73.
Περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι σελ. 42, 43.
Περισκοπῶ σελ. 151.
Περιππεύω σελ. 31.
Περιτίθημι τινί τι σελ. 53.
Περιτρέπω σελ. 65.
Πέταλον (φύλλον, λάμα μετάλλου) σελ.
Πημονή (πάθημα) σελ. 149 [153].
Πλουτίζομαι σελ. 26.
Πόδα σελ. 152.
Ποιοῦμαι ἐπιγαμίας σελ. 47.
Ποιῶ σελ. 5, 50.
Ποιῶ κατὰ τὴν πόλιν σελ. 6.
Πόλεμον ποιεῖσθαι σελ. 64.
Πολέμιος γίγνεσθαι τινι σελ. 60.
Πολλάκις ἐν στόματι ἔχειν σελ. 59.
Πολύτροπος σελ. 17.
Πόρος σελ. 153.
Πράγματα παρέχω σελ. 32, 38.
Πράττομαι τινά σελ. 42.
Πράττω τὰ πολιτικά σελ. 6.
Πρεσβεύω σελ. 10.
Πρεσβεύομαι σελ. 63.
Πρόταμαι σελ. 145.
Πρὸιν αἰσθέσθαι σελ. 75.
Προάγομαι λόγῳ σελ. 148.
Προκαναλίσκω σελ. 132.
Προσαιροῦμαι σελ. 29.
Προδίδομαι σελ. 8.
Προδοσίας ὑπάγω τινά σελ. 114.
Πρόειμι σελ. 17, 21.
Προλαμβάνω σελ. 28.
Προσαγορεύω σελ. 129.
Προσαγορεύομαι σελ. 15, 47, 55.
Προσδέομαι σελ. 24.
Προσδίδωμι σελ. 16.
Πρόσθεν σελ. 32.

Προσίεσθαι σελ. 74.

Προσκλήσω σελ. 152.

Προσμήνυμι σελ. 67.

Πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου σελ. 79.

Πτόρθος (βλαστὸς φυτοῦ, βλαστάρι)

Πυγδάνομαι σελ. 17, 21, 77. [σελ. 152.]

Πυροφόρος σελ. 152.

P

Πάδιος σελ. 18.

Πάθυμος σελ. 6.

Πρατώνη σελ. 117.

S

Σεστριώτικα, σκίρω, σέστηρα, (σύρω τὰ γεῖλη καὶ δεικνύω τοὺς ὀδόντας) σελ. 152.

Σκεδάννυμι σελ. 28, 67.

Σκευοφορῶ σελ. 99.

Σκοπέω σελ. 45.

Σκοταῖος σελ. 24.

Στεγάζω σελ. 80.

Στοιχηδὸν (χατὰ σειράν, χατὶ ἀρίστας)

Στρατεύομαι σελ. 31. [σελ. 152.]

Στρατηγέω σελ. 25.

Στυπτηρία (εἰδὸς ὄρυκτοῦ ἄλατος, στύψις) σελ. 151.

Συγγίγνομαι σελ. 6, 8, 10.

Συμμίσγω σελ. 15.

Συμμίγνυμι σελ. 21

Συμπέμπω πομπὴν τινὰ σελ. 94.

Συνάγθομαι σελ. 69.

Σύνειμι σελ. 133.

Συνειδέναι ἔμπτῷ κακῷ τι σελ. 61.

Συνεπικουρῶ σελ. 138.

Συνεπισγύω σελ. 140.

Συνεπόμνυμι σελ. 100.

Συνεργάζομαι σελ. 80.

Συνήδομαι σελ. 138.

Συνιδεῖν σελ. 54.

Συνέημι σελ. 49.

Σύνοιδα σελ. 65.

Σύνοιδα ἐμπαυτῷ σελ. 32.

Συνουσία σελ. 65.

Συντείνω σελ. 27.

Συρρέω σελ. 150.

Σφάλλομαι σελ. 140.

Σφενδονῶν σελ. 24.

Σῶστρα τὰ, (θύω) θυσίαν κάμνω σωτηρίᾳ, ἢ ἀμοιβὴ διδομένη τὶς τρὸν διὰ τὴν θεραπείαν ἀσθενεῖ σελ. 151.

Σωφρονῶ σελ. 8.

T

Τὰ κατερραθυμημένα σελ. 69.

Τὰ περὶ τὴν μουσικὴν σελ. 73.

Τὰ ἐκ τοῦ νόμου σελ. 10.

Ταράντας ποιοῦμαι σελ. 20.

Τέμνομαι τὴν σταφυλήν σελ. 129.

Τέμνω σελ. 20.

Τέναγος σελ. 75.

Τέρπομαι σελ. 25.

Τηλίκοιτος σελ. 6.

Τὴν στρατίνη ἔξεναι σελ. 12.

Τὴν ψῆφον τίθεσθαι σελ. 60.

Τῆς ἐπιούστης νυκτός σελ. 11.

Τιθασός σελ. 49.

Τιθημι σελ. 29, 49.

Τίμιον σελ. 7.

Τιμωρέομαι σελ. 32.

Τί ποτε νοῦν σελ. 33.

Τίτιθη (βιζάστρα) σελ. 150, 63.

Τιτρώσκω σελ. 154.

Τὸ δαιμόνιον σελ. 24.

Τὸν βίον κατατρέψειν σελ. 56.

Τὸν νικᾶν αὐτὸς ἔκυτόν σελ. 43.

Τοὺς λόγους ποιοῦμαι σελ. 54.

Τὸ φίλοιον περὶ τὸ φίλουμενον σελ.

Τρέμειν σελ. 48.

Τριταιός σελ. 23.

Τρίτην ἡμέραν ταύτην σελ. 13.

Τυγχάνω σελ. 52.

Τυραννεύω σελ. 46.

Υ

Υθρίζω σελ. 53.

Υλη σελ. 6.

Υπαίθριος σελ. 75.

Υπερήδομαι σελ. 88.

Υπερεκπλήσσομαι σελ. 90.

Υπερέγω σελ. 49.

Υποδαίνω σελ. 13.

Υποδῦναι τι σελ. 76.

Ὑποδυσφορέω (ἀνησυχῶ καὶ πως, στενόγωροῦμαι) σελ. 155.
 Ὑποκεγγάνως (ὑποκαίνω=ὑπογάνω, γάνω ὀλέγον, μισογάνω, περιμένω γάνων) σελ. 152.
 Ὑπολαυδάνω σελ. 120.
 Ὑπολείπομαι σελ. 9, 28, 39.
 Ὑποκάλω σελ. 55.
 Ὑγινοθεψῆς σελ. 86.
 Ὑπερειδός σελ. 21.
 Ὑπερερού οὐ πολλῷ σελ. 137.
 Ὑπερος πάρειμι σελ. 143.
 Ὑπωρέω σελ. 131.
 Ὑφίεμαι σελ. 139.
 Ὑφίσταμαι σελ. 117.

Φ

Φαίνω σελ. 44.
 Φασί γε τοι δή σελ. 125.
 Φείδομαι σελ. 138.
 Φέρεσθαι διπλάσιον σελ. 24.
 Φέρω σελ. 11, 24.
 Φημάνω σελ. 38.
 Φιλῶ σελ. 28.
 Φλαῦρος σελ. 132.
 Φράζω σελ. 125, 155.
 Φυλακῆς φυλάττω σελ. 19.
 Φύεσι πέψυκα σελ. 139.
 Φύω σελ. 70.
 Φωνήσις εἰμί σελ. 106.

X

Χαίρε ν κελεύων σελ. 71.
 Χαλεπός σελ. 21, 36.
 Χαρίεις σελ. 7.
 Χειμάζω σελ. 115, 151.
 Χειμών σελ. 12.
 Χειρόμαι-οῦμαι σελ. 88, 26.
 Χλαινίδιον τὸ, σελ. 153.
 Χορηγῶ χορηγίαν σελ. 19, 28.
 Χράζομαι σελ. 20, 129.
 Χρή σελ. 49.
 Χρηματίζειν ὑπὲρ δημοσίων σελ. 56.
 Χρηματίζω σελ. 86.
 Χρῶμαι τοιαύτῃ μεταβολῇ σελ. 139.
 Χωρίζω σελ. 44.

Ψ

Ψεύδομαι σελ. 18.
 Ψιλός σελ. 9.

Ω

Ωμὸν καὶ μέγα βούλευμα ἐγγῶσθαι
 Ων ἐδέοντο σελ. 72. [σελ. 130].
 Ωνητός σελ. 6.
 Ωρα σοι δρῶν σελ. 10.
 Ως ἐπὶ πλεῖστον σελ. 75.
 Ως οἶόν τε βέλτιστον σελ. 44.
 Ως περὶ οἰχομένου σελ. 89.
 Ωχελοῦμαι σελ. 103.
 Ωχοντο φερόμενοι σελ. 68.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

'Εν σελ.	17	ἀντὶ ἀφίέννυμι	γράψε	ἀμφιέννυμι
»	26	» ἀπὸ ἵπποτε θηρεύω	»	ἀπὸ ἵππου θηρεύω
»	26	» διὰ λείπω	»	διαλείπω
»	37	» μικρὸν ἔξεφεύγω	»	μικρὸν ἔκφεύγω
»	44	» ὡς οἰόν τε βέλτιστον	»	ώς οἰόν τε βέλτιστον
»	72	» μωκία τις	»	μωρία τις
»	65	» τὰ δὲ μυδικὰ	»	μηδικὰ
»	66	» τὸν Μιθραδάτην	»	τὸν Μιθριδάτην

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΦΕΝΤΑ ΕΝ ΤΩ: Α'. ΜΕΡΕΙ

Σελ.	131	§ 188	ώς ἀκούει τι: ἀντὶ ὡς δύναται, εἰμπορεῖ νὰ ἀκούσῃ	
»	137	» 96	ἐκτεθῆ. » ἐπιτεθῆ.	[ἔξ ακ]
»	139	» 98	εἴχε λησμονήσει, ἀντὶ δὲν εἴχε παρατηρήσει ὅτι .	

(λεληθότως=έλελήθει ἔσυτόν).

'Εν τῷ προλόγῳ ἀντὶ Συντ. Σακελλαρίου γράψ. Χριστοδούλου.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΟΤΑΡΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐξεδόθησαν νεωστὶ πρὸς χοῖσιν τῶν Γυμνασίων

ΓΑΛΑΝΗ ΕΜ. Θεματογραφικαὶ ἀσκήσεις πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Συντάκτικῶν γυμνάνων τῆς ἀρχαίας Ἑλλ. γλωσσῆς πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α'. τάξεως τοῦ γυμνασίου κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.....	» 2.-
ΖΗΚΙΔΟΥ ΓΕΩΡ. Θουκυδίδου ὁ Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πέλματος βιβλ. α'. μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ σχολίων ποικίλων ἐρμηνευτικῶν, κριτικῶν κ. τ. λ.	» 4.-
— Σενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις μαθητῶν, βιβλίον πρώτον καὶ δεύτερον μετὰ σημειώσεων ποικίλων ἐρμηνευτικῶν καὶ χάρτου γεωγραφικοῦ.	» 2.-
— Σενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις μαθητῶν, βιβλίον πρώτον καὶ τετάρτον μετὰ ποικίλων σημειώσεων κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν	» 2.-
— Συντακτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις μαθητῶν.....	» 2.50
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ ΒΕΑΓ. Ἰστορία τῶν Ἀνατολικῶν ἔθνων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους πρὸς χρῆσιν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τῶν γυμνασίων	» 3.-
— Ἰστορία τῶν Ρωμαίων πρὸς χρῆσιν τῆς δευτέρας τάξεως τῶν Γυμνασίων.....	» 3-
ΜΗΟΤΚΟΡΒΑΛΑ Γ. Σενοφῶντος Ἀπομνημονεύματα μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ σημειώσεων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων... ΒΙΑΓΚΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ. Σημειώσεις εἰς τὸν δεύτερον κατ' Ἀντωνίου ἥτοι Φιλεππικὸν σὺν τοῖς χρονικοῖς τοῦ Μ. Τ. Κεκέρωνος, πρὸς χρῆσιν τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν ἀνωτάτων τάξεων τῶν Γυμνασίων	» 2.50
— Οὐεργιλίδου Λίνειαζδος μετάφρασις διπλῇ ἐλευθέρᾳ καὶ κατὰ λέξιν μετὰ τοῦ Αττινικοῦ κειμένου καὶ πολλῶν σχεδίων καὶ σημειώσεων.	» 3.50
Τεῦχος πρώτον Βιβλίον Α' καὶ Β'	» 2.50
Τεῦχος δεύτερον Βιβλίον Γ' "καὶ Δ'	» 2.50
Τὰ τέσσαρα Βιβλία ὄμοιοι	» 4.-
ΠΑΝΟΠΟΓΛΟΥ Δ. Γραμματικὴ τῆς Ῥαλλεικῆς Γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων	» 2.50
ΖΑΓΓΟΓΙΑΝΝΗ Δ. Θέματα Λαττινικὰ πρὸς ἀσκήσιν τῶν μαθητῶν, μέρος πρώτου. Όμαλὸν τυπικόν	» 1.50
Μέρος δεύτερον. Λυγόμαλὸν τυπικόν	» 1.75

Τιμᾶται δραχμῶν 2.